

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Ευκλείης
ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΙΟΥΝΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

110
Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΗΣ ΤΗ ΕΓΓΡΑΦῶ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριδῶς ἐπιδιορθωθὲν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο ΦΟΙΝΙΣ

1889

4592

Μ Η Ν

Ι Ο Υ Ν Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου, καὶ ἑτέρου Ἰουστίνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, ἀγνωσίας ὁ κρυμὸς, πᾶσαν ἐπεκράτει τὴν κτίσιν, ταῖς ἐπηρείαις ἐχθροῦ, καὶ ἐθεραπεύετο ἡ τῶν εἰδώλων πληθὺς, τότε ἔνδοξοι Μάρτυρες, προθύμῳ καρδίᾳ, ζέσει θείας πίστεως, τοῦτον ἐπαύσατε, πόθῳ ἐκκενοῦντες τὸ αἷμα, ὑπὲρ τοῦ ἰδίου αἵματος, ἐπὶ τὸν Σταυρὸν σαφῶς κενώσαντος.

Πέων, ὁ γενναῖος ἀθλητὴς, Βαλλεριανὸς καὶ Χαρίτων, καὶ Χαριτῶ σὺν αὐτῷ, θείος Ἰουστίνός τε καὶ ὁ Εὐέλπιστος, καὶ Ἱέρας ὁ ἔνδοξος, στολὴν ἐξ αἱμάτων, θείαν ἐπιχρῶσαντες, καὶ στολισάμενοι, ἅμα τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, τῷ παμβασιλεῖ Χριστῷ παρίστανται.

Οτε, ἐπινεύσει θεικῇ, πρὸς τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, προσεχωρήσατε, σῶμα τὸ φθειρόμενον ἀπαρνησάμενοι, τότε σθένει ῥωννύμενοι, τοῦ Παντοδυνάμου, πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ ξίφη τέμνοντα· ὅθεν τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα, κλίναντες μακάριον τέλος, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπεδέξασθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἰ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν πιστῶν ἡ ἐλπίς Δέσποινα πανάμωμε, καὶ προσασία ἡμῶν· καὶ πρὸς σέ καταφεύγοντες, ἐν πίστει βοῶμεν, ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφθόρου καὶ πάσης, θλίψεως ῥυσθῆναι μὲν πάντες, οἱ ἀνευφημοῦντές σε Θεόνυμφε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνου, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· Οἶμοι! τέκνον γλυκύτατον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντα θέλων ῥύσασθαι, τίς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς; Ὅθεν παναγία Παρθέने, σέ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἱλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἦ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρών.

Ὤδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Μαρτυρικαῖς, ἡγλαῖσμένοι φαιδρότησι, τῷ καθαρῷ παρίστασθε, Μάρτυρες βήματι, τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων, ἡμῖν ἀμαρτημάτων λύσιν βραβεύοντες.

Οἱ εὐσεβεῖς, τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχοι, τυραννικοῦ πρὸ βήματος, ἀγωνισάμενοι, ὁμοφρόνως καθεῖλον, τὴν πλάνην τοῦ Βελίαρ, σθένει τοῦ Πνεύματος.

Δὶ αἰκισμῶν, διὰ μαστίγων καὶ θλίψεων οἱ εὐσεβεῖς ὠνήσαντο, Μεγαλομάρτυρες, τὴν Χριστοῦ βασιλείαν, ἐν ᾗ στεφανηφόροι νῦν πολιτεύονται.

Θεοτοκίον.

Κατοικτειρῶν, σοῦ τῶν χειρῶν τὸ πλαστῆρ-
γμα, ὃ ἐν ἐλέει πλούσιος, μήτραν κα-
τῶκησας, ἀπειράνδρου Παρθένου, καὶ ταύτην
προστασίαν ἡμῶν ἀνέδειξας.

Ὡδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Στερέωμά Χριστὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, κατέ-
σχων ἀνδρείως ἀντικατέστης, Ἰουστίνε τῷ
δικαίῳ, ἀνομεῖν παρανόμως σε προσάττοντι.

Χορὸς Θεολαμπῆς στρατὸς Θεόλεκτος, Ἀ-
γίων Μαρτύρων ἅγιος δῆμος, ἀθροισθεῖς
νῦν κατεπαλάισε, δυσμενεῖς ἀσωμάτους μετὰ
σώματος.

Τὸ σῶμα αἰκισμοῖς οἱ μεγαλόψυχοι, ἐκδόν-
τες ἡγάλλοντο προορῶντες, τὴν αἰώνιον
ἀπόλαυσιν, καὶ τὴν μέλλουσαν δόξαν καὶ λαμ-
πρότητα.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ
ἀτίκτεῖς ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν
βλέπειν οὐ τολμῶσιν αἰεὶ, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις
ἀειπαύρθε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὃ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ιουστίνος Χαρίτων, Πέων Εὐέλπιστος, Χαρι-
τῷ καὶ Ἱεράξ καὶ Βαλλερικανός, οἱ φωστῆ-
ρες οἱ φαιδροὶ οἱ καταυγάζοντες, τὰ πληρώμα-
τα τῆς γῆς, ταῖς φρυκτωρίαις τῶν αὐτῶν, ἀγῶ-
νων μεγαλοφώνως ἀνευφημείσθωσαν πάντες,
Χριστῷ πρεσβεύοντες σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Η θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος,
ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος,
τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόν-
των σοι, ἀειπαύρθε Ἀγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ
Θεὸν ἰκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ
κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ σε ὀρώσα Χριστέ ἡ Μήτηρ σου,
ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον,
κοπτομένη μητρικῶς τὰ σπλάγχνα ἔλεγον. Ἀ-
ναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὥσπερ
κακῆργος ἐπάγης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων
ζῶσαι θέλων ὥς ὑπεράγαθος!

Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ιουστίνου Χαρίτωνος, καὶ Χαριτῆς καὶ Πέω-
νος τοὺς ἄθλους, τῶν Ἀγγέλων τάγματα
κατεπλάγησαν.

Συντριβόμενα σώματα, τοῖς αἰκισμοῖς τὴν
θεῖαν προεξέτει, τοῖς γενναιοτάτοις μα-
καριότητα.

Εὐελπίστου Ἱέρακος, τῶν ἀκλινῶν Μαρτύ-
ρων τὴν ἀνδρείαν, οἱ τοῦ σκότους ἄρχον-
τες ἐπτοήθησαν.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἀχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀ-
σπόρως συλλαβῆσαν, τοῦ αἰεὶ πρεσβεύειν
ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Πνεύματος Θεοῦ πλησθεῖς, τῆς πονηρίας
τὰ δεινὰ πνεύματα, τοῖς ὀχετοῖς, Μάρ-
τυς τῶν αἱμάτων, τῶν σῶν Ἰουστίνε, ἀπέπνι-
ξας μάκαρ, ἀθλήσας στερότατα.

Η χαριτώνυμος, χάριτος ἐμπλεως Θεοῦ γέ-
γονε, καὶ γυναικῶν, ἐπιλαθομένη σαφῶς
τῇ ἀσθενεῖ, ἠθλήσε νομίμως, καὶ δόξης ἡξίωται.

Χαριτωθεῖς τὴν ψυχὴν, ὁμολογίαις ἱεραῖς
ἡμβλυνας, τοῦ παλαιοῦ, ἐχθροῦ τὴν κα-
κίαν Χαρίτων ἀθλητᾶ, θείων ἀθλοφόρων, σε-
πτὸν ἐγκαλλώπισμα,

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς
Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε Ἀγνή, χαῖρε
ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρήσα-
σα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ὡδὴ ε΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν δεξάμενος, ὥσπερ ὁ
Θεσπέσιος Παῦλος Θεόσοφε, εὐθυδρομή-
σας ἄριστα, μαρτυρίου τὸ σταδίου ἤνυσας.

Ακυμάντως βασάνων τὸ πέλαγος, θεῖα κυ-
βερνήσει διηλθετε Μάρτυρες, καὶ πρὸς λι-
μένα εὐδίων, τῆς Χριστοῦ βασιλείας ἐφθάσατε.

Απλανεῖς ὡς ἀστέρες ἐμπρέποντες, τῷ τῆς
Ἐκκλησίας σεπτῷ στερεώματι, τὴν οἰ-
κουμένην ἀπάσαν, φωταυγείαις τῶν ἄθλων
φωτίζετε.

Θεοτοκίον.

Απειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιω-
νίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς
θεότητος τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Μην Ἰούνιος, ἔχων ἡμέρας λ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιε'. καὶ ἡ νύξ ὥρας θ'.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου.

Στίχοι.

Ἰουστίνον κώνειον ἦρεν ἐκ βίου,

Ὡς εἶθε πρῶτον τοὺς πιεῖν δεδωκότας.

Πρώτη Ἰουνίου Ἰουστίνε ἐλλεβορίζη.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Φλαβίας Νεαπόλεως τῆς Συρίας, υἱὸς Πρίσκου τοῦ Βακχείου. Ἐλθὼν δὲ ἐν Ῥώμῃ Ἀντωνίῳ τῷ βασιλεῖ, κατὰ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ ἐμολογίας, λιβέλλους ἐπιδίδωκε, τὴν μὲν κρατύνων, τὴν δὲ καθαίρων γραφικαῖς ἀποδείξεσι. Φθονηθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου Κρήσκεντος, ἀναιρεῖται, πολλαῖς πρότερον βασάνοις καθεμιλήσας. Οὕτως, διὰ τὸ καθαρὸν τοῦ βίου καὶ ἀκατάγνωστον, εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἐλάσας σοφίας τε πάσης ἐμπλεως γεγονώς τῆς τε θείας καὶ ἀνθρωπίνης, καταλείπει πᾶσι τοῖς πιστοῖς συντάγματα, πάσης σοφίας καὶ ὠφελείας γίμοντα· ὑπερφυῆ γὰρ τὴν γνῶσιν τοῖς ἐντευξομένοις παρέχουσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἰουστίνου, Χαρίτωνος, Χαριτοῦς, Εὐελπίστου, Γέρακος, Πέωνος, καὶ Βαλλεριανοῦ.

Οὗτοι αἱ Ἅγιοι ἤθλησαν ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Ῥωστικοῦ τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ μετὰ πολλὰς βασάνους, τὰς κεφαλὰς ἀπειμῆθησαν. Λέγεται δὲ, πρὸ τῆς ἐκτομῆς, εἰπεῖν τῷ Ἀγίῳ Ἰουστίνῳ τὸν Ἐπαρχόν· Εἰ οἶσθε, ἀναιρεθῆντες, εἰς οὐρανούς ἀνελθεῖν, ἀγαθὰ τινα ληψόμενοι; Τὸν δὲ Μὴ οἶσθαι εἰπεῖν, ἀλλὰ πληροφορίαν ἔχειν, ὡς αὐτίκα ἡμᾶς χρησταί τινες ἀντιδρόσεις καὶ φιλοφροσύναι ἐκδέχονται. Καὶ οὕτως τὰς κεφαλὰς ἀπειμῆθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Φίρμου τοῦ Μάρτυρος.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν συλληφθεὶς, ἄγεται πρὸς Μάγον (τὸν Ἡγεμόνα ἴσως, οὕτω καλούμενον), καὶ μὴ πεισθεὶς σπονδὰς προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, γυμνωθεὶς, μαστίζεται νεύροις· καὶ ἀναρτηθεὶς, ξίεται, καὶ ξυρῷ τὰ νεῦρα τέμνεται, καὶ ἐξαρθροῦται τὰς ἀρμονίας, καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὰς κνήμας καὶ τοὺς μηρούς μαχαίραις κατατέμνεται, καὶ λίθοις βάλλεται· καὶ τέλος τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται καὶ τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως δέχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Θεσπεσίου.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀλεξάνδρου τοῦ Βασιλέως· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κρατηθεὶς παρὰ Συμπλικίου, ἀρχόντος Καππαδοκίας, Καππαδόξ ὢν καὶ αὐτός, ἄγεται ἐπὶ τὸν τῶν εἰδώλων ναόν, θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις. Μὴ πεισθεὶς οὖν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον μυκτηρίσας τὰ εἴδωλα, κριμασθεὶς ξίεται, καὶ εἰς κλίβανον πυρωθέντα ἐμβάλλεται. Τῇ δὲ Χριστοῦ χάριτι ἀβλαβῆς διαμείνας, ἄγεται πάλιν εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναόν, ἐνθα θυσίας προσήγον οἱ Ἕλληνες· καὶ πλησιάσας, τὸν βωμὸν καταβάλλει. Παραχρῆμα οὖν εἰ τήγανον ἐμβάλλεται πεπυρακτωμένον, ἐλαίῳ καὶ πίσσῃ καὶ στίατι μιστόν, καὶ ἐπὶ οὐοῖν ἡμίραις ἐν αὐτῷ προσκαρτερήσας, ἐξέρχεται

αἰσθητῶς, μηδοτιοῦν καύσειος ἐν τῷ σώματι ἔχων· καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετήγαγε, διὰ τὸ τοῦ θαύματος μέγεθος. Ἐξάγει οὖν αὐτὸν ὁ Ἀρχὼν ἐξω τῆς πόλεως, καὶ τῇ τοῦ θανάτου καταδικάζει τομῇ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Ἀπάτης βυθόν, τῶν αἱμάτων ποταμῷ ἀποξηράναντες, κρουνοὺς θαυμάτων ἀνεβλύσατε, κατασβευνύοντες ἄνθρακας, Μάρτυρες δεινῶν παθημάτων, τῶν βωόντων ἐκάστοτε· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοφία Θεοῦ, Ἰουστίνος ὁ σοφὸς κεκοσμημένος, τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀπεμώρανε, φιλοσοφίαν ἐν χάριτι, πείσας προσκυνεῖν τὴν Τριάδα, ὀρθοδόξως κραυγάζειν τε· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐνθέῳ πυρὶ, ἀγαπήσεως σοφοὶ ὕλην κακίας, γενναιοφρόνως κατεφλέξατε, καὶ ὡς πυρσοὶ ἀναλάμψαντες, πάντων τῶν βωόντων καρδίας, εὐσεβῶς ἐφωτίσατε· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρπολουμένην, προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἴγλην τῆς ἀρρήτου οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, ἀγίων ὑποστάσεων.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὡς ἐν καμίνῳ τῷ πυρὶ, τῶν βασάνων καρτερῶς δοκιμασθέντες, Ἀθλοφόροι Κυρίου, ὑπὲρ χρυσὸν ἀληθῶς, ἐνθέως βωῶντες ἡσράψατε· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺν Ἰουστίνῳ τῷ σοφῷ, ἀνυμνεῖσθω Χαρίτῳ Πέων Χαρίτων, καὶ Γέραξ ὁ μέγας, σὺν Βαλλεριανῷ, ἀθλήσει τὴν πλάνην μειώσαντες, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων, χορείαις συναφθέντες.

Πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἐπειγόμενοι σοφοὶ γενναιοφρόνως, τὸν αὐχένα τῷ ξίφει, ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς, οἱ πάντες ἐκλίνατε Μάρτυρες, θύματα καθάπερ, Θεῷ προσενεχθέντες.

Θεοτοκίον.

Μύρον κενούμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν Χριστὸν κυοφοροῦσα, εὐωδίασας κόσμον, ἐν θεοπνεύστοις ὁσμαῖς· διό σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν

» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
 » τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
 » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Θεῖα λαμπόμενοι δόξη, τὸν κρυμὸν τῆς ἀ-
 πάτης, ἐλύσατε γενναῖοι Ἀθληταί· καὶ
 κοινωνοὶ χρηματίσαντες, ἱερῶν παθημάτων, τῇ
 σάρκα εἰληφότος δι' ἡμᾶς, σὺν αὐτῷ αἰωνίως,
 εἰς οὐρανούς ἀγάλλεσθε.

Τὴν Ἰουστίνου σοφίαν, Χαριτοῦς τὴν ἀν-
 δρείαν, Χαρίτωνος τὴν τόλμην ἀληθῶς,
 Πέωνός τε Ἱέρακος, τῆς γενναίου ἀγῶνας, καὶ
 Βαλλεριανοῦ πρὸς τὰ δεινὰ, τὴν πολλὴν καρ-
 τερίαν, οἱ Ἄγγελοι ἐθαύμασαν.

Ὡσπερ ἐν ἄρματι θείῳ, ἐπιβάντες ἐνδόξως,
 τῷ αἵματι ὑμῶν πρὸς οὐρανόν, χαρμονι-
 κῶς ἀνεδράμετε, καὶ χειρὶ ζωφόρῳ, τῆς νίκης
 ἐκομίσασθε Σοφοί, τοὺς στεφάνους ἀπαύστως,
 ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες. Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἀπορήτως, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμά-
 των, ὡς ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, πάντα γινε
 Μήτηρ ἀνύμφευτε, τῶν αἰώνων ἀπάντων, ὃ πρὶν
 Πατρὶ συνάναρχος Υἱὸς, καὶ τὸ σκότος διώξας,
 ἐφώτισε τὰ σύμπαντα. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
 » φία ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
 » βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ αἰτίας
 » Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
 » οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.
 Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου
 Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ
 Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλαμεν Στιχηρὰ
 Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αληθείας ἐδραῖωμα, καὶ τῆς πίστεως ἔρει-
 σμα, καὶ δαγμάτων πρόβολον σὲ γινώ-
 σκομεν, τῆς εὐσεβείας συνήγορον, ἀγνείας τε
 σκηνώμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτὸν, εὐωδίας τοῦ
 Πνεύματος, καὶ παμμέγιστον, θησαυρὸν διδαγ-
 μάτων καὶ κρηπῖδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλη-
 σίας, Ἱεροφάντα θεόπνευστε.

Αποστόλων διαδόχον, Ἀθλοφόρων ὁμότρο-
 πον, Ἀσκητῶν ὁμόζηλον εὐφημοῦμέν σε,
 καὶ Διδασκάλων ἐκσφράγισμα, καὶ θεῖον ἐκ-

τύπωμα, καὶ Χριστοῦ μυσταγωγόν, Ἱεράρχα
 μακάριε, καὶ θεοόρῳτον, ποταμὸν ἰαμάτων ταῖς
 ἀνόμοις καὶ βλασφημίας διανοίας, κατακαλύ-
 πτοντα πάνσοφε.

Τῆς σοφίας τὸ ταλάντον, πλεονάσας Πανόλ-
 βιε, τῆς χαρᾶς ἠξίωσαι τοῦ Κυρίου σου,
 πεποικιλμένος τῇ χάριτι, τῆς θείας ἐλλάμψεως,
 καὶ τῇ αἴγλῃ νοητῶς, ἀποστίλβον τοῦ Πνεύμα-
 τος, νῦν παρίστασαι, δεξιᾷ ζωφόρῳ λαμπη-
 δόσιν, οὐρανίοις ἀεννάως, καταστραπτόμενος
 ἐνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζω σε Πάναγνε, τὴν βροτῆς ἀφαρ-
 πάσασαν, ἐκ βυθῆ κακίας καὶ ἀπογνώ-
 σεως· ὑμνολογῶ σε Θεόνυμφε, τὴν αἰμκαίρι-
 στον, καὶ δοξάζω σου σεμνὴ, τὴν ἀπόρρητον,
 κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τῇ κόσμῳ, καὶ
 κατάρας, ἠλευθέρωσας Παρθένη, προγονικῆς τὸ
 ἀνθρώπινον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ
 σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο,
 καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν,
 οἱ πολλῶν σε δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσπο-
 τα; Ἀλλὰ δέομαι· Μή με μόνην ἐάσης ἐν τῷ
 κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν
 τοὺς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ αἱ Κανόνες τῆς
 Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀ-
 κροστιχίς.

Τὸν Νικηφόρον ὡς νικηφόρον ἄσμασι μέλπω.
 Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὴν πράξιν τῆς θεωρίας ἔδειξας, σαφῶς ἐπί-
 βασιν· τὴν γὰρ ψυχὴν ρυθμίσας παρακτι-
 κῶς, Νικηφόρε πανόλβιε, πρὸς θεωρίαν ἄρι-
 στον, τὴν ἀκροτάτην ἀνεπτέρωσας.

Ο λόγος ὠραῖσμένος πράξεσιν, ὁ βίος λόγῳ
 δὲ κεκόσμημένος ὥφθη σε λαμπρῶς, Νι-
 κηφόρε θεόληπτε· διὸ ἐπὶ τοῦ θρόνου σε, τοῦ
 ὑψηλοῦ Χριστὸς ἀνέθετο.

Νοσήσας τοῦ Μαμωνᾶ τὴν αἵρεσιν, Λέων ὁ
 δειλαιο, καὶ τῇ στερόῃ σοι πέτρα προσ-
 βαλὼν, Νικηφόρε συντέτριπται, καὶ θαυμαστή
 τις γέγονεν, ἡ συμφωνία τῆς σοφίας σου (*).

(*) Ἐν χειρογράφοις κεῖται· Νικηφόρε θεόληπτε, διεσχορπί-
 σθη τάχιστα, παρὰ τὸν Ἀδην ὁ παράφορος.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς φρονήματα, σὺ δὲ ἀσκήσεως, καὶ τὴν ψυχὴν ἰθύνας ἐμμελῶς, Νικηφόρε Θεόπνευσε, πρὸς τοὺς λιμέντας ἔφθασας, τῆς ἀκυμάντου καταστάσεως.

Θεοτοκίον.

Γάσω τὴν συντριβὴν Πανάμωμε, τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν Ποιτὴν τεκοῦσα τοῦ παντός, τὸν ἡμᾶς ἀνορθώσαντα, καταρράγέντας πτώματι, τῶν προπατόρων Θεονύμφευτε.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Κατακοσμήσας, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις τὸν βίον σου, καὶ φωστήρ λόγον ζωῆς, σαφῶς ἐπέχων γενόμενος, Χριστοῦ τὴν πανίερν, ποιμνὴν ἐποίμανας.

Η Θεορρήμων, καὶ πυρίνη σου γλῶσσα καὶ ἔνθεος, τῷ πυρὶ τῷ νοητῷ ταῖς ἀκανθώδεις κατέφλεξεν, αἰρέσεις Θεόσοφε, Πάτερ αἰοίδιμε.

Φιλοσοφία, τῆς σοφίας τὸ βάθος ἠρεύνησας, καὶ δογμάτων σου πλοκαῖς, τοὺς ἀθετῆντας εἰκόνα Χριστοῦ, τρανῶς ἀπηγχόνησας, Ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Ομολογῆντες, τὸν Πατρί πρὸ αἰώνων συνάνταρχον, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς σῆς, γασρὸς τεχθέντα Πανάμωμε, Κυρίως δοξάζομεν, σέ Θεομήτορα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν
» Ἄγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χοροὶ Πατριαρχῶν, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς Νικηφόρε τιμῶσι· προσθήκην γὰρ ἐδέξαντο, τὴν ψυχὴν σου τὴν ἔνδοξον· ὅθεν σήμερον, καὶ ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, μεγαλύνουσα, τὸν Βασιλέα δοξάζει, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὀφθεῖσαν, ἀπόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σέ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, σέ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Ὑἱέ μου συνάνταρχε, τῷ Πατρί καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργημα;

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ρώμη τῇ θείᾳ ταῖς μύλας ἱεροφάντα, τῶν ἀσεβῶν συνέθλασας, τῷ στερόν σου λόγῳ, τούτους τροπώσαντες, καὶ σέβειν ἐδίδαξας, θείον τοῦ Σωτῆρος εἰκόνισμα.

Ομολογία τὴν θείαν ἱερωσύνην, περιφανῶς ἐφαίδρυνας, Πάτερ Νικηφόρε, Λέοντος ὁμότητι, ὑπεροριζόμενος, μύστα τῶν ἀρρήτων θεόληπτε.

Νεανικῶς προϊστάμενος Νικηφόρε, τῶν εὐσεβῶν δογμάτων, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, μάστιγι τῶν λόγων σου, τοὺς λύκους ἐδίωξας, πίστιν τὴν ὀρθὴν καπηλεύοντας.

Ως παραδείσον τὴν καρδίαν σε κεκτημένος, ξύλον ζωῆς ἐν μέσῳ ταύτης πεφυτευμένον, πᾶσιν ἐφανέρωσας τὸν λόγον τῆς πίστεως, Πάτερ Νικηφόρε Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν ἄσκαρον πρὶν τεκοῦσα, Λόγον Θεοῦ πανύμνητε Κεχαριτωμένη, κόσμον ἀνεκαίνισας· διό σε Θεόνυμφε, πίστει ὀρθοδόξῳ γεραίρομεν.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νοῦν ἔχων καθαρὸν οὐρανοὺς ἐμβατεύοντα, τῆς γνώσεως καὶ σοφίας, τὸ ἀμάραντον ἄνθος, ἐδρέψω Παμμακάριστε.

Γάματα ψυχαῖς, ὀρθοδόξοις ἐβράβευσας, τοὺς λόγους σου Θεοφάντορ, τὴν δὲ γῆν τῶν ἀφρόνων, κατέστρεψας τοῖς δόγμασι.

Καὶ λόγον πρακτικόν, καὶ ζωὴν ἔχων ἄμειπτον, ὡς ἥλιος ἐξαστράπτων, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, λαμπρύνεις τὸ στερέωμα.

Θεοτοκίον.

Ηλύσις τῆς ἀρᾶς, τῆς προμήτορος γέγονας, Πανάμωμε συλλαβοῦσα, τὸν ἡμᾶς εὐλογίαις, ταῖς θείαις στεφανώσαντα.

Ὡδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Φωσφόρος, ταῖς ἀκτῖσιν ἐκλάμπων τῇ Πνεύματος, ταῖς Ἐκκλησίαις Θεόφρον, ἀνεδείχθης στῦλος οὐρανομήκης, καὶ νεφέλη, πρὸς κληρουχίαν ἁγῶν οὐράνιον.

Ολὴν σου, τὴν ζωὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, διαφερόντως ἐντεῦθεν, καὶ εἰς πᾶσαν ἄρχων τὴν οἰκουμένην, κατεστάθης, ἱεροφάντα Πάτερ μακάριε.

Ρήγνυσι, ταῖς πλοκαῖς τῶν ἀθέων αἰρέσεων, σοῦ ὁ Θεόπνευστος λόγος, τῷ διστόμῳ ξίφει τοῦ Παρακλήτου, τὸ δὲ φέγγος, τῆς ἀληθείας πᾶσι προδείκνυσιν.

Θεοτοκίον.

Οἱ νόμοι, παραδόξως τῆς φύσεως λύνονται, ὅτι Παρθένος νῦν τίκτει, καὶ θηλάζει

Κόρη ἀπειρογάμως, συλλαβοῦσα, τὸν τῶν ἀπάντων Κτίστην καὶ Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὦ Νικηφόρε, οὐρανόνθεν σήμερον, ὡς εἰληφὼς παρὰ Θεοῦ, σῶζε τοὺς πίστει τιμῶντάς σε, ὡς Ἱεράρχην ὁμοῦ καὶ Διδάσκαλον.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Τοῦ Πατριάρχου Πατριάρχης πλησίον,
Θείου γέροντος Ἀβραάμ Νικηφόρος.

Δευτερίῃ Νικηφόρος εἰς Ἐδὲμ εὗρατο μοίρην.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ δυσσεβοῦς Κοπρωνύμου, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων· πατέρες δὲ αὐτῷ ἐξ εὐπατριδῶν καὶ περιωνύμων, Θεόδωρος καὶ Εὐδοκία. Οὗτος ὁ Θεόδωρος γέγονεν ἀπογραφεὺς τῶν βασιλικῶν ἐνταλμάτων· καὶ διαβληθεὶς ὡς προσκυνητὴς τῶν θείων εἰκόνων, μάστιγι καταξάινεται, καὶ ἐπὶ Μύλλασαν στέλλεται τὸ δεινότερον φρούριον. Καὶ μετὰ ταῦτα ἀνακληθεὶς, καὶ μὴ εἰξας τοῖς βασιλικοῖς προσταγμασι, πάλιν ὑπὲρ τὴν Νίκαιαν ὑπερορίζεται· κἀκεῖσε διαρκίως χρόνους ἐξ ἑν κακῶσι πολλῇ, τὸν βίον καταλιμπάνει.

Ὁ δὲ τούτου παῖς, ὁ τίμιος Νικηφόρος, τοῖς τῆς ὀρθοδοξίας σπαργάνοις ἐξ αὐτῆς τῆς λοχείας ἐνεκρίσσεται, καὶ εὐσεβείας γάλακτι τρέφεται· καὶ τὸ νηπιῶδες παραμειψάμενος, καὶ καλῶς παιδευθεὶς, εἰς τοὺς ὑπογραφεῖς κατατάσσεται. Ἐπειτα, σκύδαλα πάντα καὶ ὡς ἀράχνην λογιζάμενος, ἀναχωρεῖ τῆς πόλεως, καὶ τὴν Προποντίδα τοῦ ἁστέος καταλαμβάνει· κἀκεῖσε μόνος μόνῳ Θεῷ προσανέιχε, πλείστοις πόνοις καὶ ταλαιπωρίαις προσομιλῶν. Ἐπεὶ δὲ Ταρασίος ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς ἀπεβίω, Νικηφόρος οὗτος, ὑπὸ Νικηφόρου ἀνακτος βιασθεὶς, καὶ παρακληθεὶς, τὸν θρόνον ὑπεισέρχεται Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ μετὰ μικρὸν τοῦ αὐτοῦ Βασιλέως ἀναπαυσαμένου, καὶ Σταυρακίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ διαδεξαμένου τὴν βασιλείαν, καὶ αὐτοῦ τάχιον ἀπεβιώσαντος, Μιχαὴλ ὁ εὐσεβέστατος τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα διαδέχεται.

Τοῦτον δὲ καθελὼν Λέων ὁ Θηριώνυμος τῆς βασιλείας καὶ ταύτης ἐγκρατὴς γενόμενος, κατὰ τῶν Ἀγίων Εἰκόνων χωρεῖ, καὶ κατὰ τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως. Ὅσα δὲ καὶ ὅποια ὁ σιδάσμιος Πατὴρ ἡμῶν Νικηφόρος πρὸς τὸν ἁσέβη καὶ ἀλιτήριον διεξῆλθε παρρησιασάμενος, ἀδύνατον λέγειν καὶ γράφειν. Ὁ δὲ Θεομιστής, παραυτίκα καθελὼν αὐτὸν τοῦ θρόνου, καὶ ὑπερορίσας, καὶ εἰρκτῇ τοῦτον ἀπορρίψας, μηδεμιᾶς παραμυθίας παρ' οἰουδῆποτε προστάττει τοῦτον μεταλαβεῖν. Καὶ οὕτω διήρκεσεν ὁ γεννάδας ταλαιπωρούμενος, μέχρις ἂν ὁ δειλαῖος οὗτος τὴν ψυχὴν ἀπὲρρήξεν, ὑπὸ τῶν αἰκίων μαχαίραις μεληδὸν κατακτείνῃ, ἐν τῷ τοῦ Φάρου νεῷ. Ὁ δὲ μακάριος οὗτος,

χρεναῖς ταλαιπωρίαις καὶ κακοπαθείαις καταπονηθεὶς ἐδόμηκοστὸν που χρόνον πληρώσας, εἰς χεῖρας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα παρέθετο, ἐννία ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ διατελίσας χρόνος, δεκατρεῖς δὲ ἐν ἐξορίᾳ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ναόν σε ζῶντα, Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἐπιστάμεθα, ἔνδον ὡς λυχνίαν ἔχοντα χρυσαυγῇ, τὴν Τριάδα καὶ κραυγάζοντα· Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ Ναῷ, τῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Αἰρετιζόντων, καὶ γλωσσαλγίας καταλέλυσας, πείθων τὴν εἰκόνα σέβειν τὴν τοῦ Χριστοῦ, Νικηφόρε τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Σοφίας πλοῦτον, καὶ πολιτείαν ἔχων ἔνθεον, πᾶσαν διαβάς τὴν αἴσθησιν νοερῶς, τῷ Χριστῷ ψάλλον περίστασαι· Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μὴ διαιροῦντες, τὰ ἡνωμένα μηδὲ συγχέοντες, ἕνα τὸν Χριστὸν δοξάζομεν τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Λόγον κράζοντες· Εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Αἵματι Χριστοῦ λελυτρωμένος, τῇ γνώμῃ τὸν δι' αὐτὸν ὑπέστης θάνατον· τῆς γὰρ συνειδήσεως, ἤνεγκας μαρτύριον, ὁμολογίας χάριτι καταλαμπόμενος, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σῶμα καὶ ψυχὴν κεκαθαρμένος, τὸν λόγον τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ τέθεικας, τοῦτον πρὶν ἄσώματον, ἄναρχον δεικνύοντα, καὶ συμπαθῶς γενόμενον ἄνθρωπον ὕψερν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦνα κληρουχίας οὐρανοῦ, καὶ δόξης ἀδιαδόχου τύχης ἔνδοξε, δόξαν τὴν εὐμάραντον, Πάτερ κατελέλοιπας, ὑπερορίας ἅπασαν φέρων πικρότητα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μόνην καθαρὰν ὁ καθαρὸς σε, νυμφίος ὁ νοητὸς εὐρὼν Πανάμωμε, κρίνον εὐωδέσαστον, ἄνθος ὡραιότατον, καὶ φωτοφόρον θαλάμον νύμφην προσήκατο· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου-

» μένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Εὗρες τὸ μακάριον τέλος, ὑπεξεληθόντων τῶν ἐσόπτρων, καὶ τῆς ἀληθείας φανείσης, τῇ θεωρίᾳ τοῦ ἀκηράτου κάλλους· οὐπερ νῦν ἐμφορέμενος, ταῖς σχαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο.

Λάρνακα κυκλοῦντες τὴν θείαν, τοῦ Θεοφόρου Νικηφόρου, δεῦτε χριστοφόροι προθύμως, ὡς νικηφόρον τοῦτον ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτοῦ πανήγυριν, μετ' εὐφροσύνης ἐορτάσωμεν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, ἐπὶ τῷ τέλει τῶν ἀγώνων, τῆς ὁμολογίας τῷ στέφει, Ἱερομάρτυς ὠφθης κοσμούμενος· ὦ καθωραϊζόμενος, τῷ σὺ Δεσπότη νῦν παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ρίζαν πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας σε Παρθένε, πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σε Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστός
» συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διό
» ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τῶν κυριοκτόνων σε δεινοὶ, παῖδες προδεδώκασιν, φθόνῳ τηκόμενοι ἐνδοξε· καὶ ἀνδρισάμενος, ἀκαταγωνίστως, Παραδείσῳ εἴληφας, ὦ Λουκιλλιανέ τὴν ἀπόλαυσιν· διό ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παῖδες οἱ πανίεροι πατρί, ὡς περ πειθαρχοῦντές σοι, σὺν σοὶ ἀθλοῦσι στερρότατα, καὶ ἡ αἰοιδίμος, καὶ Ὁσία Παῦλα, Μάρτυς ἀξιάγαστε· μεθ' ὧν νῦν κατοικῶν τὰ οὐράνια, Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ιάσεων νάματα ἢ σὴ, θήκη τοῖς προστρέχουσιν, ἀναπηγάζει ἐκάστοτε, Μάρτυς πολυάθλε, καὶ ἐκπλύνει πάθη, καὶ βυθίζει φάλαγγας, δαιμόνων συνεργεία τοῦ Πνεύματος· διό ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εμὲ τὸν κατὰκριτον ἐμέ, τὸν ἀναπολόγητον, τὸν ἀπωσμένον καὶ ἄθλιον, Ἀγνή ἐλέησον, καὶ μὴ καταισχύνῃς, ἀλλὰ τάχος πρόφθασον, καὶ ῥῦσαι ὅταν μέλῃ ὁ Κύριος, κρίνειν τὰ σύμπαντα, καὶ κολάσεως ἐξάρπασον· ὅσα θέλεις Σεμνὴ καὶ γὰρ δύνασαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία διήλθεν ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον Ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρὼν, εἴ ἢ Ἀκροστιχίς·

Λουκιλλιανοῦ Μάρτυρος μέλπω κλέος.

Ποίημα Ἰγνατίου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Λόγου σε τοῦ Θεοῦ Θεραπευτὴν, Μαρτύρων τὸ κλέος, ἀνυμνῶ Λουκιλλιανέ· διό μοι πρεσβείαις σου παράσχου, τὸν ἱλασμόν τῶν κακῶν καὶ τὴν ἴασιν.

Ὡλὴ διανοία τε καὶ ψυχῇ, ὅλος ἀνεκράθης, τῇ ἀγάπῃ τῇ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς τῶν εἰδώλων ἐξαπάτης, καὶ ἀσθενείας Σοφὴ κατεφρόνησας.

Υπὲρ πάντων δόξαν τὴν ἐπὶ γῆς, τὴν διὰ βασάνων, δόξαν θείαν ἐπιποθῶν, τῆς ἀγῆρω δόξης Θεομαίκαρ, τῶν οὐρανῶν τερπνῶν κατετρύφησας.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἦν ἐώρακεν Ἰακώβ, σὺ εἰ Θεοτόκε· διὰ σοῦ γὰρ τοῖς ἐπὶ γῆς, ὁ Λόγος συνήφθη καὶ πρὸς ὕψος, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν ἀνείλκυσε.

Ὡδὴ γ΄. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα.

Ιούδας προδεδώκε, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν Κύριον, Θεοκτόνους, σὲ δὲ τοῖς ἀνόμοις, Ἰουδαῖοι προέδωκαν.

Λόγοις σε ὁ βάσκανος, ἐξαπατᾷν θωπείαις πειρώμενος, ὠφθης τοῖς σοῖς, λόγοις ἀντὶ λίθων, Ἀθλοφόρε βαλλόμενος.

Λύχνος φαεινότατος, τοῖς συναθλῆσί σοι γέγονας, φωταγωγῶν, ἐν ταῖς θείαις τρίβοις, τῆς ἐκεῖ ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Ιλέων γενέσθαι μοι, σέ δυσωπῶ ταῖς σαῖς Δέσποινα, παρρήσιας, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πυρὶ προσομιλῶν, οὐδαμῶς κατεφλέχθης, ὦ Ἀθκιλλιανέ, ἀθλητὰ γενναιόφρον, τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο, τῇ Θεῷ ἀναψύχουσιν· ὅθεν ἦνυσας, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος μετὰ νηπίων Ἀγίων, μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σέ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν· σέ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οῤῷσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἢ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργήμα;

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αΰπαστράπτεις τοῖς λόγοις σου, καὶ φωταγωγεῖς τὸν κόσμον τοῖς ἄθλοις σου, τῶν τυράννων δὲ τὴν ἐνστασιν, ὡς ἀχλὺν διώκεις ἀνυπόστατον.

Νέος ὦφθης ἐκ πίστεως, Ἀβραάμ ὡς πάλαι δικαιοθεῖς ἐν Χριστῷ· ἐπιγνώσει γὰρ τῇ Κτίστου σου, ἀπηνήσω πᾶσαν ματαιότητα.

Ολετήρα τῆς πλάνης σε, καὶ τῶν ἀλγεινῶν παθῶν ἰατῆρα πιστοὶ, κεκλημένοι Μάρτυς ἐνδοξε, ἐντρυφῶμεν πάντες τῶν ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ νοῦν τὸ μυστήριον, τῆς κυοφορίας σου Μητροπάρθενε· ἐν γαστρὶ γὰρ συλλαβοῦσα Θεόν, ἀνεκφράστῳ λόγῳ ἀπεκύησας.

Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Μόνε ἰατρέ, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ταῖς ἐντεύξεσι, τῶν παθημάτων τὴν ὁδύνην μου θεράπευσον.

Ανθος ἱερὸν, γεωργίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἀνεδείχθης Μάρτυς ἐνδοξε, τὴν εὐκαρπίαν ἐν τοῖς ἄθλοις προβαλλόμενος.

Ρήματα ζωῆς, ἐν καρδίᾳ κεκτημένος Σοφὲ, τῶν τυράννων τὰ θωπεύματα, τῇ σῇ ἐνστάσει ἀπενέκρωσας αἰοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Τεῖχος ἀρράγῃ, καὶ λιμένα καὶ ὀχύρωμα, καὶ ἐλπίδα Θεομήτορ ἀγνή, καὶ θείον ὄπλον, κεκτημένοι σε σωζόμεθα.

Ὡδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Υψώσας σου νοητῶς, τὸν τῆς ψυχῆς θείον ἔρωτα, πρὸς πῦρ τὸ τυραννικόν, θάρρῶν, νύτομόλησας, καὶ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, σὺν παισὶν ἐθάλφθης, Ἀθλοφόρε καρτερώτατε.

Ρώσθεισα Μάρτυς σοφὲ, καὶ Παῦλα ταῖς ὑποθήκαις σου, ἠνδρίσατο καρτερῶς, κατὰ τοῦ ἀλάστορος, καὶ στέφανον ἤρατο τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀθλοθέτου Χριστοῦ.

Οῤῶν σου τὸ ἀκλινές, ὡς ὄρος Σιών ἀσάλευτον, οὐκ ἠνεγκεν ὁ ἐχθρός· ἀλλ' ὅμως αἰσχύνεται, καὶ πρὸς γῆν πατούμενος, ὑπὸ σῇ Θεόφρον, ἐν τῷ σκάμματι συντρίβεται.

Θεοτοκίον.

Συνείληφας ἀληθῶς, τὸν Θεὸν Λόγον ἐν μήτρα σου, καὶ τῷτον ὑπερφῶς, Πανάχραντε, τέτοκας· ὃν λιταῖς ἰλέωσαι, τῶν κινδύνων πάντας, ἐκλυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**λασθητί μοι Σωτήρ· πολλοὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ, Παύλης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς νηπίων, Κλαυδίου, Ὑπατίου, Παύλου, καὶ Διονυσίου.

Στίχοι.

Λουκιλλιανὸς σὺν τε Παῦλα νηπίοις,
Αἵματι ὠνήσαντο Μαρτύρων στέφη.

Σταυρῷ ἀμφὶ τρίτην Ἀθκιλλιανὸς τετάνυτο.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Ἀυρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἱερεὺς τῶν εἰδώλων πρότερον, γηραιὸς τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν τρίχα λευκός, τὴν οἴκησιν ἔχων οὐ πόρρῳ τῆς πόλεως Νικομηδείας. Μετατεθείς δὲ πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ προσαχθεὶς Λιβανίῳ τῷ Ἀρχόντι, καὶ μὴ πεισθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ τὴν προτέραν ἐλεῖσθαι θρησκείαν, θλάττεται τὰς σιαγόνας, καὶ τύπτεται ῥάβδοις, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμάται. Εἶτα βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, καθεῖσε παιδία τέσσαρα, διὰ τὴν

εἰς Χριστὸν πίστιν τεθύντα, εὐρών, μετ' αὐτῶν αὐθις τῷ Κόμῃτι ἐμφανίζεται· καὶ ἐπιμένων τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, εἰς κάμινον πυρὸς μετὰ τῶν παίδων ἐμβάλλεται. Ἀνῶθεν δὲ ἐπιχεθέντος ὀμβροῦ, καὶ τῆς φλογὸς οὐρανοῦ, ἐξέρχονται ἀβλαβεῖς. Καὶ δεξιόμενος ἅμα τοῖς παισὶ τὴν ἀπόφασιν, ἤχθη εἰς τὸ Βυζάντιον, τῷ τοῦ Κόμῃτος, προστάξαντος. Καὶ τὰ μὲν παιδία ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· ὁ δὲ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς, σταυρῷ ἀναρτηθεὶς, τῷ Θεῷ παρέθετο τὴν ψυχὴν, τῆς Ἁγίας Παρθένου Παύλης συμπαρούσης, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν μωλώπων αὐτοῦ ἐπιμελησαμένης, καὶ ἐν τῷ τελειωθῆναι, τῶν Ἀγίων τὰ λείψανα συναγαγούσης, τὴν γὰρ ἐκ προγόνων πιστὴ, καὶ τοῦτο τὸ ἔργον ἐποίεῖτο· ἐν ταῖς φυλακαῖς εἰσεῖναι, καὶ τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ πάσχοντας θεραπεύειν, καὶ ἰατρεύειν, καὶ διατρέφειν.

Ἦτις κατασχεθεῖσα, ἤχθη πρὸς τὸν Κόμῃτα· καὶ μὴ πεισθεῖσα θῦσαι τοῖς εἰδώλοις πρῶτον μὲν γυμνωθεῖσα, ἱμάσι τύπτεται εἰτα ῥάβδοις. Ἐνθα δὲ ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν πληγῶν τὸ σῶμα διαλωθεῖσα, ἐπιστάσια Ἀγγέλου καθίσταται ὑγιής, καὶ θαρσοποιεῖται πρὸς τὸ μαρτύριον. Καὶ πάλιν προσαχθεῖσα τῷ Κόμῃτι, κατὰ τοῦ στόματος τύπτεται, εἰς αὐτὸν ἐξυβρίσασα. Καὶ τεθεῖσα ἐν φυλακῇ, πάλιν εἰς ἐξέτασιν ἄγεται. Καὶ ἐν καμίνῳ βληθεῖσα, ἀβλαβὴς ἐξῆλθε καὶ ἀφλεκτος. Δεξιμένη δὲ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ τὸ Βυζάντιον φθάσασα, κατὰ τὴν τῷ Κόμῃτος πρόσταξιν, καὶ γενομένη κατὰ τὸν τόπον, ἔνθα ὁ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς ἐτελειώθη σὺν τοῖς παισὶ, τὸν αὐχένα ἐτμήθη καὶ τὸν τῆς μαρτυρίας ἐκομίσατο στέφανον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ἐντὶ πλησίον τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν τῇ Ὁξείᾳ (Νῆσος δὲ αὕτη τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔρημος ἦδη).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μετὰ Παύλου ἐβόας· Οὐ χωρίσει με, Μάρτυς, ἐκ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, οὐ κίνδυνος οὐ λύπη, λιμός τε οὐδὲ ξίφος· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν τῇ πέτρᾳ ἐρείσας, τῇ τῆς ὁμολογίας τῆς θείας πόδας σου, ἀτίνακτος ἐδείχθης, τῷ σάλῳ τῶν κυμάτων· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθείμεν πάντες, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ περιστάσεων, καὶ νόσων πολυτρόπων, πρεσβείαις σου πανάγνοις, Θεομήτορ κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Παρα τὰς θείας ὡς ἀληθῶς διεξόδους, φυτευθεῖς τῆς πίστεως Κυρίου, ξύλον ἀνεδείχθης, Παμμακάρι ζωηφόρον.

Οραιωθέντες οἱ ἀθληταὶ ἐν τῷ κάλλει, τῆς Χριστοῦ σεπτῆς ὁμολογίας, στέφος οὐρανόν, ἐδέξαντο ἀξίως.

Θεοτοκίον.

Κατακλιθέντα τοῖς ἀλγεινοῖς καὶ πεσόντα, διανάστησόν με Θεομήτορ· ὅπως σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα, τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Μεγαλύνομέν σε.

Λογικοῦ λειμῶνος, ἄνθη βλέποντες, Χριστοῦ εὐδέστατα, τοὺς Μάρτυρας σήμερον, τιμοῖς μεγαλύνωμεν.

Εὐσφόροι φανέντες, ἀληθῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, οἱ Μάρτυρες λάμπουσι, τῆς ὁμολογίας τὸ φῶς.

Οπαθῶν ὀδύναις, ταῖς εὐχαῖς τῶν Ἀθλοφόρων ἰώμενος, κάμοῦ νῦν θεραπεύσον, τὸ ἄλγος Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ σκέπην, καὶ ἀχείμαστον λιμένα Πανάμωμε, οἱ πιστοὶ κεκτῆμεθα, δι' ἧς καὶ σωζόμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

Μεγαλύνομέν σε τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ δοξαζόμεν σε Θεοτόκε Παρθένε, ὡς Σωτῆρα τεκοῦσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Στιχολογούμεν τὴν α'. γάσιν τῆς Μακάριος ἀνὴρ· Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια (*).

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆς Τριάδος τὸν πρόμαχον, εὐσεβείας τὸν πρόβολον, ὄργανον τῆς χάριτος τὸ θεόπνευστον, τῶν Ἀποστόλων διάδοχον, Ἀγγέλων συνόμιλον, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀκολούθως θεμέλιον, ἀρράγεστατον, Ἱεράρχην τὸν μέγαν

(*) Σημειῶσαι, ὅτι τὰ πρῶτα ταῦτα Προσόμοια, τὰ Ἀπόστιχα, καὶ οἱ Αἵνοι ὁμοῦ φέρουσιν Ἀκροστιχίδα. Τοῦ Μαλαξοῦ, ἐξ οὗ δείκνυται ὁ τούτων ποιητής. Τοῦ αὐτοῦ Μαλαξοῦ ἐστὶν ἐτι καὶ ὁ α'. Κανὼν, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ἡδὴ πρῶτον σημειωθείσης Ἀκροστιχίδος τῶν Θεοτοκίων. Ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν εὐχαρίστησιν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου τούτου Μητροφάνους ὁ αὐτὸς ἐμελούργησε Μαλαξὸς, περὶ οὗ δὲ πλατύτερον ἐν τῷ Προλόγῳ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Μητροφάνην, ἱεραῖς ἐν ὑμνωδίαις, ἀνευφημήσωμεν σήμερον.

Οτε σκῆπτρα βασιλεία, ἡ τῶν πόλεων Ἀνασσα, κατ' ἀρχαῖς καὶ στέμματα ἀνεδέξατο, τότε σοῦ πρώτου ἠυμοίρησε, παμμάκαρ Μητρόφανες, θεία ψήφῳ τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχη θεόφρονος, προεξάρχοντος, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας καταλλήλως, τῇ ἐνθέῳ βιοτῇ σου, ἀνυψωθέντος λαμπρότατα.

Υπὲρ ἡλίον ἔλαμψας, ταῖς ἀκτῖσι τῆς χάριτος, πάνσοφε Μητρόφανες καὶ λαμπρότησι, τῶν ἀρετῶν καὶ δογμάτων σε, τῶν θείων καὶ ἅπαντας, κατεφώτισας λαοὺς, ἐκδιδάσκων τρανότατα, ὀρθῶς σέβεσθαι, ὁμοούσιον κράτος τῆς Τριάδος, καταισχύνων ταῖς Ἀρείου, ἐρεσχελίας τοῦ ἄφρονος.

Ἔτερα Στιχηρά, Προσόμοια, Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ολος ἱερώτατος, καὶ θεοφόρος ἐδείχθης, χρίσμα θεῖον ἅγιον, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι περικείμενος, καὶ φαιδρῶς πάντοτε, προσχωρῶν Ὅσιε, τῶν Ἀγίων εἰς τὰ Ἅγια, καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς θεαρχικαῖς ἀστραπτόμενος, καὶ χάριτι μυούμενος, τὰ σωτηριώδη μυστήρια, ὡς ἱερομύστης, ὡς ὄντως Ἱεράρχης εὐκλεῆς, καὶ παρρήσιος δεόμενος, ὑπὲρ ψυχῶν ἡμῶν.

Ηστραψεν ὁ βίος σου, τῶν ἀρετῶν λαμπηδόσι, παμμάκαρ Μητρόφανες, καὶ τῆς πλάνης ζόφωσιν διεσκέδασεν· ἀληθῶς ὥφθης γὰρ, φωταυγῆς ἡλῖος, Ἱεράρχα παμμακάρισε· καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἐνθα φῶς ὑπάρχει ἀνέσπερον, υἱὸς ἡμέρας χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου γενόμενος· ὅθεν σου τὴν μνήμην, τὴν θείαν καὶ φωσφόρον καὶ σεπτήν, ἐπιτελοῦντες Μητρόφανες, πόθῳ σε γεραίρομεν.

Ονοῦς σε ταῖς νεύσεσι, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον θεόφρον, πίστει καλλυνόμενος, καὶ λαμπρῶς θεούμενος παναοίδιμε, ἐν θνητῷ σῶματι, καὶ φθαρτῷ πάνσοφε, ἀφθαρσίαν ἐμελέτησε, καὶ προσεκλήσατο, τὴν τῶν ἀσωμάτων λαμπρότητα, παθῶν ἔξω γενόμενος, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ κοσμήμενος, Πάτερ Ἱεράρχα, Μητρόφανες λαμπρότατε φωστῆρ, καὶ πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν μακαριζόντων σε.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσαγγέλον βίον σε, Ἀγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, ἱερεῖς καὶ μονάζοντες, ἠυλαβήθησαν, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες ἠδέσθησαν, Θεὸς δὲ ἐδόξασεν, ὁ αὐτὸς ὑπὸ σε δοξασθεῖς· ὃν νῦν ἡμῖν ἐξιλέωσαι, Πάτερ ἁγιώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἔκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας. Ἀντὶ στυλοῦ πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μέγας ἀνεδείχθης ἀληθῶς, σὺ Ἀρχιερεὺς τῆ Ὑψίστου, τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρ, ἔρεισμα τῆς πίστεως, καὶ πύργος ἀσειστος, εὐσεβῶν περιτείχισμα, ἀκλόνητος στυλός, κανὼν ἀκριβέστατος, ἀρχιερέων Χριστοῦ· ὅθεν εὐσεβῶς σε τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν πανίερρον μνήμην, ἱερῶς γεραίρομεν Μητρόφανες.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Αγεὶ κατὰ χρέος ἡ σεπτή, Πάτερ Ἐκκλησία αἰσίως, πανευκλεῆ ἑορτὴν, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, πιστοὺς εὐφραίνουσιν, καὶ λαοὺς διεγείρουσαν, πρὸς δόξαν Κυρίου, καὶ ὕμνον καὶ αἴνεσιν τοῦ σε δοξάσαντος, Λόγου καὶ Θεοῦ, ὃν δυσώπει, ἐκ παντὸς κινδύνου λυτροῦσθαι, τοὺς αὐτὴν τελοῦντας πανσεβάσμιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Λῦμν τῆς Ἀρείου δυσσεβοῦς, Πάνσοφε αἰρέσεως σθέσας, ὡς πῦρ παμφάγον τοῖς σοῖς, δόγμασι κατέκλυσας, καθάπερ ὕδασι, ποταμῶν αἰεὶ βρύουσι, τῆς σῆς ἐκ κοιλίας· οἷς περ δροσιζόμενοι πιστοὶ δοξάζομεν, ὕμνοις εὐσεβῶς τὴν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς θερμῶς ἠγωνίσω, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνθιστάμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ἱεράρχου ἡ σεβάσμιος πανήγυρις, ὡς ἔαρ ἡδύπνοον τοὺς πιστοὺς εὐωδιάζουσα, καὶ πάσας συγκαλοῦσα τὰς Ἐκκλησίας, πρὸς εὐφροσύνην μυστικὴν. Ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται, τῇ ἐτησίῳ μνήμῃ, χάριτας νέμων πνευματικᾶς, ὁ μέγας φωστῆρ, χριστομύστης Μητροφάνης, ὁ λάμψας ἐν τῷ κόσμῳ εὐσεβείας ταῖς ἀκτῖσι, καὶ τὸ σκότος διώξας τῆς Ἀρείου μανίας, ἐκ τῆ ὕψους τῆς καθέδρας, ὡς ἀπὸ λυχνίας ὑψηλῆς, ἐν ἧ ἀξίως ἐτέθη, τῇ ἄνωθεν προμηνείᾳ, ταῖς αὐγαῖς ἐξαστραπτῶν τῆς χάριτος· οὗ γὰρ ἔδει τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι. Διὸ πάντας αὐτὸν κατὰ χρέος ἀνυμνήσωμεν, ὡς κήρυκα τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ θρόνου κοσμήτορα, καὶ πρεσβεύοντα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.
 Ἀ' πολυτίκιον, Ἦχος α'. Τῷ λίθῳ σφραγισθέντος.
Τὸ μέγα τῆς Τριάδος μυστήριον κηρύττων, τὴν
 ἐν Χριστῷ οἰκονομίαν διεισάγων πᾶσιν, ὡς
 ποιμένης ποιμὴν τῆς λογικῆς, διώξας λύκους τῆς
 νοητοῦς, καὶ τὰ θρέμματα τῆς τούτων, φθορο-
 ποιῶν λύμης σώσας βοῶντα· Δόξα τῷ δεδοκό-
 τι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ ὑψώσαντι· δόξα τῷ
 βεβαιούντι διὰ σοῦ, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον.
 Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι.

— — — — —

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Δόγμα ἐνθεὸν ἐπικρατύνας, ἐπεσήριξας τὴν
 Ἐκκλησίαν, ὡς Μητρόφανες καταισχύνας
 τὸν Ἄρειον· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοῦσιον,
 ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας. Πάτερ Ὅσιε,
 Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
 μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενομέ-
 νος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐναν-
 θρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα,
 παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανά-
 μωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε,
 δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας
 πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς
 Θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν
 εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Μητρό-
 φανες· ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνή-
 μην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σικηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάν-
 αγνε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγ-
 γέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν
 γενομένον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμα-
 σιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμα-
 σιν, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκὸς,
 Ἱεράρχης ἐχρίσθης Θεοπρεπῶς· καὶ τὴν
 Βασιλεύσαν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας
 θῆρας αἱρέσεων Ὅσιε, βακτηρίᾳ λόγων, τῶν
 θείων θεόπνευστε· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτη-

τον χάριν, ἀξίως κεκλήρωσαι, Ἱεράρχα Μητρό-
 φανες· διὰ τῆτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ
 τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
 τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον Πύλιν καὶ Κιβωτὸν, τὸ πανά-
 γιον Ὅρος τὴν φωτεινὴν, Νεφέλην ὑμνήσω-
 μεν, Βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον, τὸν λογικὸν Πα-
 ράδεισον, τὴν τῆς Εὐας ἀνάκλησιν, τῆς οἰκου-
 μένης πάσης, τὸ μέγα Κειμήλιον· ὅτι σωτη-
 ρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφε-
 σις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τῆτο βοῶ-
 μεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
 πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦ-
 σιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἀχραντε.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.
 Προκείμενον· Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, εἰς Ἱεράρχας. Ὁ Ν'.

Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς
 Θεοτόκου. Εἴτα τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, εἰς ἡ-
 χον β'. Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσαγγελον. Ζήτηε εἰς τὸν
 Ἐσπερινόν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον β'.

Ο' Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς
 ε'. καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύο εἰς ἡ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν ἀρχιθύτην Μητροφάνην αἰνέσω.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Ὁ Μαλαξός.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου,

Τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἐξ ὕψους
 παράσχου μοι, Θεοῦ Λόγε ἀναρχε, φωτί-
 ζουσάν μου τὸν νοῦν, εὐφημῆσαί σου, τὸν μέγαν
 Ἱεράρχην, τὸν σὲ ὁμοούσιον Πατρὶ κηρύξαντα.

Οβίος σου ἐνθεός, ὁ τρόπος δέ σου θεόλη-
 πτος, ὁ ζῆλος διάπυρος, τὸ ἦθος σεμνο-
 πρεπές, ὁ δὲ λόγος σου, ζωῆς πλήρης θεόφρον·
 ὅθεν ἀναδέδειξαι φωστήρ Μητρόφανες.

Ναὸς ἐχρημάτισας, τῆς τρισηλίου Θεότητος,
 καὶ πόλις σὺ ἐμψυχος, εὐφραينوμένη Θεῷ,
 ὡς περ ὕδασι, τοῖς δόγμασι Παμμακάρ· δι' ὧν
 κατεφαίδρυνας κόσμου τὰ πέρατα.

Ανοίξας τὸ στόμα σου, λόγῳ Θεοῦ Πνεῦμα
 εἵλκυσας, καὶ ῥήματα ἐβλυσας, τῆς αἰώ-
 νιου ζωῆς, καὶ ἐκύρωσας, ἐνώπιον Συνόδου, πί-
 στιν τὴν ὀρθόδοξον, σοφὴ Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος ὁ Ἀναρχος, ὁ τῷ Πατρὶ συννοήμε-
 νος, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχά-
 των ἐκ σῆ, σὰρξ γεγέννηται, καὶ ἐν ἡμῖν δι' οὗ-
 κτον, ἐσκήνωσεν Ἀχραντε, ὡς περ ηὐδόκησεν.

Ἴτερος Κανὼν, τοῦ Ἀγίου, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς·
Μέγιστον ὕμνῳ τοῦ Μητροφάνους κλέος.
Θεοφάνους.

Ωδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας ὡς ἱερεὺς, ὡς Θεῷ διά-
κονος, παρεστὼς ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκτενῶς ἰκέτευε
τυχεῖν, αἰωνίων ἀγαθῶν, Πάτερ Μητρόφανε.

Εκλελεγμένος Κυρίῳ ἱερουργεῖν, τὸ σεπτὸν
μακάριε, Εὐαγγέλιον αὐτοῦ, εἰς Θεοῦ ἐπί-
γνωσιν λαοὺς, παραινέσεις σοφαῖς, Πάτερ ἐπέ-
στρεψας.

Γνωσιν τὴν θείαν πλουτήσας λόγον ζωῆς, ἐκ
καρδίας ἐβλυσας, καταρδεύοντα ψυχὰς,
χερσωθείσας πάθει σοφῇ, Ἱεράρχα τοῦ Θεοῦ,
θεορακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ιερωτάτη χορεία τῶν Προφητῶν, προεδῆλθε πόρ-
ρωθεν, ἐσομένην σε Θεοῦ, ἀληθῆ λοχεύτριαν
Ἀγνῆ, ἀνωτέραν Χερουβὶμ, καὶ πάσης κτίσεως.

Ωδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Ρητόρων ἀπάσας φληναφίας, διέλυσας Μά-
καρ ταῖς στερόραϊς ἐνστάσεις τῶν λόγων
σου, καὶ ἀδρανεῖς ἀπέδειξας, ἰσχυρὴ τῇ θεόθεν
σοι, χορηγηθείσῃ θεόσοφῃ.

Χριστοῦ ὁπαδὸς γεγεννημένος, τὸν θρόνον
τὸν τούτου ἐπὶ γῆς, ἐκκληρώσω Μητρόφα-
νες, πρῶτον εἰς πόλιν Ἀνασσαν, Πατριαρχῶν
δεικνύμενος, ἀξίως θεομακάριστε.

Ιδὼν σου τὸ εὐθετον τῆς γνώμης, ὁ πρῶτος
Ἀνάκτων εὐσεβῶν, τῷ θείῳ ἐφεπόμενος,
βουλήματι Μητρόφανε, Πατριαρχῶν σε πρό-
κριτον, θείᾳ Συνόδῳ ἀπέφηνε.

Θαυμάσασα Σύνοδος ἡ πρώτη, τὴν λάμπου-
σαν χάριν τῶν ἐν σοὶ δωρημάτων τοῦ
Πνεύματος, τῇ θείᾳ ψήφῳ Ὅσιε, Θεοῦ καὶ τῇ
τοῦ Ἀνακτος, ἀκολουθαῦσα δοξάζει σε.

Θεοτοκίον.

Μεγάλων χαρίτων ἡξιώθης, Μαρία Κυρία τῇ
παντός, ὡς τὸν Θεὸν γεννήσασα, ἐν σαρκὶ
ὑπὲρ ἔννοιαν, τὸν ἐν ταυτῷ σε δείξαντα, Παρ-
θένον καὶ Θεομήτορα.

Ἴτερος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Σταλάζων θείον γλυκασμόν, ἐκ χειλέων σου
Πάτερ, τῆς πικρᾶς ἀθείας, ἀπεξήρανας
κρουνούς, ποτίσας τοὺς εὐσεβεῖς, θείον ὕδωρ,
μάκαρ ἐπιγνώσεως.

Τῇ θείᾳ ψήφῳ προκριθεὶς, Ἱεράρχης ἐχρί-
σθης, ἀναιμάκτους θυσίας, ἀναφέρων τῷ
Θεῷ, τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν, θεαφόρε, Πάτερ Ἱε-
ρώτατε.

Ο τάφος ἐνθα τὸ σεπτὸν, σοῦ κατάνκειται
σῶμα, εὐωδίαν ἐκπέμπει, ὡς Παράδει-
σος Θεῷ, εὐωδιάζων ἡμᾶς, Ἱεράρχα ἐνδοξε Μη-
τρόφανε.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν τοῦ τόκου σου Ἀγνῆ, τὸ ἀπόρρητον
βάθος, ἀπορεῖ νοῦς ἀνθρώπων· ὁ Θεὸς
γὰρ ἑαυτὸν, κενώσας δι' οἰκτιρμούς, ἐν γαστρὶ
σου, ἔσωσε τὸν ἄνθρωπον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Αποστόλων τοὺς τρόπους καὶ ταῖς φωναῖς,
ἐκμιμούμενος ὥφθης παναληθῶς· ὡς Πέ-
τρος γὰρ ἐνώπιον, τῆς Συνόδου ἐκήρυξας, τῷ
Θεῷ Πατρὶ Λόγον, Υἱὸν ὁμοούσιον, Ἰωάννου
πλουτήσας, θεόφθογγα ῥήματα· ὥσπερ δὲ ὁ
Παῦλος, τὴν ψυχὴν ὑπὲρ ποιμένης, τέθυκας αἰοί-
διμε· κατὰ δὲ τὸν Πρωτόκλητον, τὸν ποθούμε-
νον ἔδειξας. Διὸ πρέσβευε σὺν αὐτοῖς τῷ Χρι-
στῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσιν πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς
μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι,
καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πται-
σμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ
τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἶ μοι! τί ποιήσω,
ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν
μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος;
τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστα-
της θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνά-
ξιος δούλός σου.

Ωδὴ δ΄. Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ.

Υψωθείς ἐπὶ καθέδραν, ἀκροτάτην ἐκάθι-
σας, καὶ Πατὴρ Πατέρων, σὺ περιφανῶς
ἐχρημάτισας, ὕμνολογῶν καὶ δοξάζων, τὸν Δε-
σπότην σου, ἐκβοῶν αὐτῷ· Δόξα Χριστὲ τῇ
δυνάμει σου.

Τὴν πρὸς Πέτρον ἐκκληρώσω, τοῦ Χριστοῦ
φωνὴν Ὅσιε· ἐν τῇ σῇ γὰρ πέτρᾳ, τῆς
ὁμολογίας ἐπήξατο, τῆς Ἐκκλησίας τὰ βάθρα,
ἧς οὐδέποτε, κατισχύσαι πύλαι τοῦ Ἄδου δυ-
νήσονται.

Η θρησκεία τῶν εἰδώλων, διδαχαῖς ταῖς
ἐνθέοις σου, εἰς Θεοῦ λατρείαν, Πάτερ
προφανῶς μετενήνεκται· τὰ εἰδωλεῖα δὲ τού-
των εἰς ναοὺς σεπτοὺς, μεταβέβληνται, θείαν
στολὴν εἰσδεχόμενα.

Θεοτοκίον.

Απόρρητως τὸν Δεσπότην, τῶν ἀπάντων γε-
γέννηκας, καὶ τεκοῦσα τοῦτον, Κόρη αἰε-

πάρθενος ἔμεινας, καὶ Θεοτόκος ἐδείχθη κα-
τ' ἀλήθειαν· ὅθεν Δέσποιναν, σὲ τοῦ παντός
καταγγέλλομεν.

Ἔτερος. Χριστός μου δύναμις.

Υπάρχων ἔμπλεως, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος,
ἱερώτατε Πάτερ τὰ πονηρὰ, πνεύματα
ἀπήλασας, καὶ Θεοῦ οἴκους τοὺς βροτοὺς, δι-
δαχαῖς σου ἀπετέλεσας.

Μονάδα ἀκτιστον, ἐθεολόγησας, ἐν τρισὶ χαρα-
κτῆρσι διαιρετήν, ἄτμητον ἀσύγχυτον, φω-
ταγωγὸν τοὺς εὐσεβεῖς, ἱεραῖς Θεολογίαις σου.

Νεκρώσας πρότερον, σαρκὸς σκιρτήματα,
ἐγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς,
Θεῖος ἐχρημάτισας, ἱεουργὸς τοῦ Πλαστουρ-
γοῦ, ἱερώτατε Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Ως πύλιν φέρουσιν, πρὸς Θεῖαν εἴσοδον, ὡς
Παράδεισον Θεῖον ὡς νοητὸν, τόπον ἀγιά-
σματος, ὡς καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, τὴν Παρθένον
μακαρίσωμεν.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νυκτὶ προσκαθήμενον, καὶ σκότει λαὸν Πάν-
σοφε, εἰδωλομανίας τῷ φωτί σου, τῶν δι-
δαγμάτων ἐφωταγώγησας, καὶ Θεογνωσίας ἀ-
στραπαῖς, πάντας κατεφαίδρυνας, ὡς λαμπτὴρ
παμφαέστατος.

Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοῦσιον, μίαν
Θεαρχίαν ἐν προσώποις, τρισὶν ὑπάρχου-
σαν ἀδιαίρετον, ἄτμητον ἀσύγχυτον ἀπλήν,
πᾶσιν ἀνεκήρυξας, ὀρθοδόξως Τρισόλβιε.

Ηλίε λαμπρότερον, ἐξέλαμψας Μητρόφανες·
σύ γὰρ τῆς ἀπάτης σκότος λύεις, καὶ δρα-
πετεύεις ζοφώδεις δαίμονας, νύκτας τῶν παθῶν
ἀποσοβεῖς, καὶ δεινὴν σκοτόμαιναν, φυγαδεύεις
αἰρέσεων.

Θεοτοκίον.

Λυτήριον εὗρατο, τὸν τέκνον σου Θεόνυμφε,
φύσις γηγενῶν τῆς πρὶν κατάρας, καὶ εὐ-
λογίας Θεοπρεποῦς πλουτισμόν· ὅθεν εὐλογοῦ-
μέν σε πιστοί, πάντες καὶ δοξάζομεν, Μαριάμ
παντευλόγητε.

Ἔτερος. Τῷ Θεῷ φέγγει σου.

Τὰ Θεῖα Θεῖως ἐπιτελῶν, καὶ καθαρωτάτῳ
λογισμῷ, τῶν καθαρῶν ἐφαπτόμενος, ἄ-
μεμπτος ἐδείχθη ἱεργῶν τῷ Θεῷ, ἀπλήτητι
καρδίας, Πάτερ Μητρόφανες.

Ο τῶν εἰδώλων Θεραπευταί, ὥφθησαν Θεοῦ
νῦν λατρευταί, σοῦ ταῖς σεπταῖς παραι-
νήσεσιν· οὓς ἐξ ἀναξίων ἀξίους ἐξαγαγὼν, Θε-
ράπων ἀνεδείχθη τοῦ Παντοκράτορος.

Υπό τῆς χάριτος προσκληθεῖς, ἔλυσας αὐχμὸν
εἰδωλικόν, ταῖς ἐπομβρίαις τῶν λόγων σε,
καὶ κεχερσωμένας καρδίας· Ὅσιε, γονίμους ἀ-
πειργάσω Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν κῆσιν τὴν φρικτὴν, ἔμεινας Παρ-
θένος ὡς τὸ πρὶν· Θεὸς γὰρ ἦν τὸ τικτό-
μενον, ὁ μετασκευάζων πάντα βουλήματι, ἀ-
νύμφευτε Μαρία Θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ ε'. Τὴν Θεῖαν ταύτην.

Τὸ Θεῖον σκεῦος τοῦ Πνεύματος, τὸν ἄνθρω-
πον Θεοῦ τὸν ἐράνιον, ἐνσαρκον Ἀγγελον,
ἱεραρχίας ἀγλαΐσμα, τὸν σοφὸν Μητροφάνην
ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

Ρημάτων Θείων ἡ δύναμις, καὶ φθόγγος τῶν
ἐνθέων λογίων σου, πάντα διέδραμε, τῆς
οἰκουμένης τὰ πέρατα, ὀρθοδοξίαν πᾶσι Μά-
καρ κηρύττοντα.

Ο πάντα καὶ πρὸ γενέσεως, γινώσκων ὡς
Θεὸς ὁ Μητρόφανες, σὲ ἐκ κοιλίας μη-
τρὸς, προεγνωκῶς καθηγίασε, καὶ Πνεύματος
δοχεῖον σὲ ἀπειργάσατο.

Θεοτοκίον.

Απόρρητός σου ἡ σύλληψις, ἀνέκφραστος ὁ
τόκος Θεόνυμφε, καὶ ἀνερμήνευτον, τὸ
τῆς ἀγνείας μυστήριον· διό σε πιστεῖ μόνη αἰεὶ
δοξάζομεν.

Ἔτερος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Η γλῶσσά σου Πνεύματι, τεθηγμένη νοητῶς,
ὡς γραμματέως κάλαμος, καλλιγραφεῖ
καρδίαις τῶν εὐσεβῶν, τὸν λόγον τῆς χάριτος,
ἱερώτατε Πάτερ Θεῷ πνεύματι.

Τὰ Θεῖα μυούμενος, ὡς χωρῶν πρὸς νοητὰ,
τὰ τῶν Ἀγίων Ἀγία, μυσταγωγεῖς ἐν
Πνεύματι τοὺς πιστὺς, Τριάδος τὴν ἑλλαμψιν,
ἱερώτατε Πάτερ τελειώτατα.

Ροαῖς τῶν δογμάτων σου, κατακλύσας θο-
λερὰ, τῆς ἀθείας ὕδατα, ὡς ποταμὸς ὥρά-
θης τὰ εὐσεβῆ, ἀρδεύων συστήματα, τῶν πι-
στων Ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, παχυνθεῖς ἄνευ
σποράς, βροτὸς ὥραθη τέλειος, καινοτο-
μῶν τὰς φύσεις Θεοπρεπῶς, ὡς μόνος ἐπίστα-
ται, Θεοκόσμητε Κόρη παναμώμητε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ Μητροφάνην, τῆς
Ἐκκλησίας τὸν φωσφόρον λαμπτήρα, τὸν
ὁμοούσιον τὸν Λόγον τῷ Πατρί, ἐν μέσῳ κηρύ-
ξαντα, Θεοφόρων Πατέρων, καὶ θρόνον κοσμή-
σαντα, Βασιλίδος ἐν πρώτοις, καὶ προφητείας

χάριν ἐκ Θεοῦ, σαφῶς λαθόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Ο μυστολέκτης τῶν Θεοῦ ἀρρήτων μυστηρίων, Ἀπόστολος ὁ μέγας Παῦλος, τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ, πόρρωθεν προβλέπων τὸ μέλλον, προέγραφε τὸν ἄξιον τοῦ θρόνου πῆς τῶν πόλεων Βασιλίδος· Τοιοῦτος ἡμῖν, φάσκων, ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς, ὅσιος καὶ ἄνακος, δίκαιος καὶ ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἠνωμένος τῷ πνεύματι ταῖς ἁνὼ οὐρανίαις Δυναμέσιν· ὅς, ἔχων παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἀγίων, παρίσταται αἰεὶ τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, αἰτήμενος δοθῆναι ἡμῖν ἔλεος, καὶ χάριν εὐρεῖν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Αὐτὸν οὖν χρεωστικῶς ἀνευφημοῦντες, ὡς χάριν ἐκ Θεοῦ σαφῶς λαθόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως,

Στίχοι.

Τῆς μητρὸς ἐκπᾶς, Μητρόφανες παμμάκαρ,
Ἐκεῖ μετῆρας, οὗ Πατὴρ πάντων μέγας.

Μητροφάνης δὲ τετάρτη ἔδυ χθόνα βωτιαί-
νειραν.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ πρώτου ἐν βασιλεῦσι Χριστιανῶν, υἱὸς ὑπάρχων Δομετίου. Ὁ δὲ Δομέτιος ἀδελφὸς ἦν Πρόβου τοῦ βασιλέως· ἐγέννησε δὲ δύο υἱούς, Πρόβον καὶ Μητροφάνην. Οὗτος, λογισμῷ σώφρονι τὴν τῶν εἰδώλων θρησκείαν κατανοήσας, ὡς πεπλανημένην καὶ ψευδῆ, προσῆλθε τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν ἐβαπτίσθη. Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ Βυζάντιον, συνῆν Τίτῳ Ἐπισκόπῳ τοῦ Βυζαντίου, ἀνδρὶ Ἀγίῳ καὶ Θεοφόρῳ· ὅς αὐτὸν εἰς τὸν τῆς Ἐκκλησίας ἐνέταξε κλῆρον. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Ἐπισκόπου τελευτήν, ὁ Δομέτιος καθίσταται πρόεδρος· ὃν διαδέχεται Πρόβος ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Κατασχὼν δὲ τὴν Ἐκκλησίαν ἐτη ιβ'. πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, καὶ εὐθὺς Μητροφάνης, ὁ τοῦ Πρόβου μὲν ἀδελφός, τοῦ δὲ Δομετίου υἱός, εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἀνάγεται θρόνον.

Τούτου εὐρὼν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐν τῷ Βυζαντίῳ Ἐπίσκοπον, καὶ τὴν ἀρετὴν, καὶ τὸ τῶν τρόπων εὐθές, τὴν τε περικειμένην αὐτῷ ἀγιωσύνην κατανοήσας, οὐχ ἥττον λέγεται δι' αὐτὸν, ἢ διὰ τὴν τῆς πόλεως θείον, εὐφυῶς πρὸς τε κρᾶσιν ὡρῶν ἔχουσαν, καὶ καρπῶν ἀφθονίαν, καὶ θαλάσσην ἀρδευομένην, καὶ ἅμα προσκαθημένην τῶν δύο τῆς οἰκουμένης τμημάτων, τῆς τε Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας, ἐρασθῆναι τε τοῦ χωρίου, καὶ φιλοτίμως διατεθῆναι περὶ αὐτό, καὶ φείσασθαι μὲν οὐδενὸς ἀναλώματος, ἀνεγείραι δὲ πόλιν, πάσας τὰς παρὰ ἀνθρώπων γεγεννημένας νικῶσαν, καὶ τῶν ὑπερκειμένην, εἰς τὴν τὸ κράτος καὶ τὴν βασιλείαν ἔταξεν, ἀπὸ τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης ταύτην μεταγαγών.

Τῆς δὲ κατὰ Νίκαιαν πρώτης Συνόδου συναθροισθείσης,

ὁ μὲν μακάριος Μητροφάνης, διὰ γῆρας καὶ νόσον, ἀπελήφθη· καὶ γὰρ ἤδη κλινοπετής ἦν, τῷ χρόνῳ τῆς φυσικῆς μαρανθείσης δυνάμεως. Τὸν δὲ πρῶτον ἐν πρεσβυτέροις Ἀλέξανδρον, ἄνδρα τίμιον, ἐξαπίστειλεν, ὃν καὶ διάδοχον ἀπεφύνατο. Ἐπανελθόντος γὰρ τοῦ Βασιλέως μετὰ τῶν Θεοφόρων Πατέρων, καὶ τῆς Συνόδου λυθείσης, ἐκ Θεοῦ λέγεται ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ τὸν τε Ἀλέξανδρον, καὶ τὸν μετ' αὐτὸν Παῦλον ἐπιτηδείους ἔντας, καὶ Θεῷ ἀρίσκοντας, πρὸς τὴν τοιαύτην διακονίαν. Κοιμηθεὶς δὲ καὶ ἀναπαυσάμενος ὁ μακάριος, πρὸς τὸν Θεὸν μετατίθεται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Σύναξις ἐν τῇ Ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ἔντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀκακίου ἐν τῷ Ἑπτασκάλῳ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Φῶς ἀνέτειλε τῆς εὐσεβείας Ὅσιε, πᾶσι τοῖς πέρασιν, ἐν τῷ εὐθέτῳ καιρῷ, τῆς ἱεραρχίας σου· διὸ καὶ ἔφαλλες Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Α'πεκάλυψας τοὺς μέλλοντας τῷ Ἀνακτι, ἐμπνευσθεὶς ἄνωθεν, καὶ μέχρι τρίτου Σοφὲ, διαδεξαμένους σου, θρόνον καὶ φρόνημα, εὐσεβεστάτον, ὡς τῆς Τριάδος γνήσιος, καὶ πιστότατος θεράπων.

Νέον παῖδα μὲν Χριστὸς ἐνστερνισάμενος, Θεοφορούμενον, καὶ ἱεράρχην σοφὲ, καὶ Μάρτυρα ἔδειξε· σὺ δὲ μιμούμενος, τοῦτον Πάνσοφε, τὸν νέον Παῦλον ἔσεσθαι, σοῦ διαδόχον προέφης.

Η'τῷ Πνεύματι σοὶ χάρις ἐνοικήσασα, προφήτην ἔδειξε, προβλέποντα τὰ μακρὰν, καὶ σαφῶς προλέγοντα· ὅθεν προεῖρηκας, ταῖς αἰτοῦσί σε, περὶ πολλῶν Θεσπέσιε, καὶ σῆς θείας ἐκδημίας.

Θεοτοκίον.

Εὐλου βρώσεως γευσάμενοι προπάτορες, ἀπεστερήθησαν, τῆς Παραδείσου τρυφῆς· ἡμεῖς δὲ γενόμενοι, σαρκὸς τοῦ τόκου σου, Θεο-
νύμφευτε, τὴν ἐν Ἐδέμ ἀπόλαυσιν, καὶ ζωὴν κληρονομήμεν.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Φωτιζόμενος τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον νεύσεσι, καὶ μεθέξεσι, φωτοβόλος γέγονας ἀστήρ, φωτίζων τοὺς ψάλλον-
τας Σοφὲ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Α'γιώτατος ναὸς ἀγλαϊζόμενος, ταῖς ἐναρέ-
τοις πράξεσι, σὺ μενόμενος, ἐνοικοῦσάν
ἔσχες ἱερῶς, ἐν σοὶ τὴν Τριάδα ἐκβοῶν· Εὐλο-
γητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυσαγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀπώσάμενος, ταῖς
θείαις ἐγρηγόρσεσι, θείαν ἑλλαμψιν εἰσε-

δέξω, Ἄγγελος φωτός, καὶ στύλον καὶ ἔρεισμα πιστῶν, καὶ Ἱεράρχην ἀποτελοῦσάν σε.

Θεοτοκίον.

Ο καθήμενος ἐν κόλποις τοῦ Γεννήτορος, ἀπεριγράπτως Ἀχραντε, ἐν τοῖς κόλποις σου καθέζεται νῦν περιγραπτῶς, τὴν σὴν περικείμενος μορφήν, διὰ τὸ σῶσαι τὸν Ἀδὰμ, νέος Ἀδὰμ γεγονώς.

Ὡδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ναίμασι τοῦ Πνεύματος Θεόφρον, ὡς πλήρης ζωοπαρόχων ἀναβλύσεων, ποταμὸς ἐξέχεας, εὐσεβείας ὕδατα, ψυχὰς πιστῶν δὲ ἡρδευσας, ψάλλειν διδάσκων αἰεὶ τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανὴρ ἐπιθυμιῶν Πνεύματος ὦφθης, καὶ σκεῦος ἐκλελεγμένον ἱερώτατε· ὅθεν ἐρωτήσαντι, Ἱεράρχῃ εἶρηκας, Ἀλεξανδρέων πρόεδρον, προοπτικῶς μετ' αὐτόν, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον εἶναι, τὸν πολὺν τὰ θεῖα, καὶ λαμπρὸν ἀριστεά.

Γθύνας τὸ σκῆφος Ἐκκλησίας, πρὸς ὄρμον ὀρθοδοξίας γαληνότατον, οἷα ἐμπειρότατος, κυβερνήτης Πάνσοφε, τὴν ἄνω πόλιν ἐφθασας, γέρας ληψόμενος, τῶν πόνων καὶ ἰδρώτων σε μάκαρ, παρὰ τοῦ Δεσπότου, Χριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ολὴν προσλαβὼν τὴν ἀνθρωπίνην, οὐσίαν ἐκ σοῦ Σεμνὴ ὁ ὑπερούσιος, ὅλον με τὸν ἀνθρωπον, ἔσωσε βουλήματι, καὶ κοινωνὸν ἀνέδειξε, νῦν θείας φύσεως· διό σε γεγηθότες ὑμνεῖμεν, ὡς καλῶν αἰτίαν, Παρθένε εἰς αἰῶνας.

Ἔτερος.. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Υπερήφανον ὅφιν τῇ ταπεινώσει σου, ἐταπείνωσας Μάκαρ προσανυψούμενος, ταῖς πρὸς τὸν Θεὸν καθαράς σε ἐντεύξεσιν (*)· ὅθεν σε τιμῶμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον ἐθεολόγησας, καὶ λαοὺς ἐκ δουλείας πλάνης διέσωσας, τὴν εἰδωλικὴν, ἀπελαύνων δυσσέβειαν, Πάτερ Ἱεράρχα, Μητρόφανες θεόφρον.

Καὶ τὸν βίον τῷ λόγῳ ἔχων ἀρμόζοντα, καὶ τὸν λόγον τῷ βίῳ ἔχων ἐμπρέποντα, πλήρης ἡμερῶν, γεγονώς τῶν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ πρὸς τὰς ἄνω, μετέβης κατοικίας.

Θεοτοκίον.

Αυτρωθέντες τῆς πρώην ἀρᾶς τῷ τέκῳ σου, παντευλόγητε Κόρη Θεογεννήτρια, τὴν

τοῦ Γαβριὴλ, φωνὴν σοὶ ἀναμείλομεν· Χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς πάντων σωτηρίας.

Ὡδὴ θ'. Ἀπας γηγενής.

Νόμος ὁ γραπτὸς, παρῆλθε τῆς χάριτος ἐπιφανείσης Χριστοῦ· ἡ Ἀαρωνίτις δὲ, ἱερωσύνη τῇ σῇ Μητρόφανες, ἱεραρχία πάνσοφε, παραχωρεῖ ἐμφανῶς, ὡς ἡλίου, τηλαυγῶς ἐκλάμποντος, τὸ ἀστέριον φέγγος συγκρύπτεται.

Εἰρήνη πολλή, ἐκ Θεοῦ γεγέννηται σοὶ ἱερώτατε, οὗ ὠραῖοι ἔδραμον, πόδες εἰρήνης ὁδὸν κηρύττοντος, εἰρήνην ὑπερέχουσαν, ἅπαντα λόγον καὶ νοῦν, καὶ εἰρήνης, τόποις ἐνσκηνώσαντος, καὶ εἰρήνην λιταῖς νέμοντος.

Σὺν Πατριαρχῶν, καὶ Μαρτύρων τάγμασιν Ὀσίων καὶ Προφητῶν, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων δὲ, ταξιαρχίαις ὡς παριστάμενος, τῷ θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, ἀπαύστως πρέσβευε, κραταιοῦσθαι, ἄτρωτον τὸ κήρυγμα, εἰς αἰῶνας αἰώνων τῆς πίστεως.

Οπαμβασιλεῦ, Θεὲ Τρισυπόστατε ἡμῖν εὐέλκτος, γενοῦ ταῖς θεαῖς λιταῖς, τοῦ Ἱεράρχου καὶ παῦσον ἅπαντα, τῆς Ἐκκλησίας σκάνδαλα, καὶ τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων, ἐχθρῶν ἐξαφάνισον, καὶ εἰρήνευσον πάντα τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Σῶζε πειρασμῶν, καὶ παντοίων θλίψεων ἀγνή Μητρόθεε, ἅπαντας τοὺς δούλους σου, καὶ αἰώνιου ῥῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς χαρᾶς ἀξιώσον, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τοὺς ἐκ πόθου, σὲ ὕμνοις γεραίροντας, καὶ τὴν θεῖαν τιμῶντας εἰκόνα σου.

Ἔτερος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ἦν γῇ πραέων σὺ κατεσκήνωσας, Ἀρχιερεῦ πραῦς ἐν ἀνακίᾳ γεγόμενος, καὶ τοῖς ἄνω συνήφθης στρατεύμασιν, ὅλος ὠραῖσμένος, θεαῖς λαμπρότησιν, ὅλος τῷ φωτὶ τῶν ἀρετῶν περιχεόμενος.

Ορᾶς Ἀγγέλων θείας λαμπρότητας, Πατριαρχῶν Μαρτύρων Ἀποστόλων Μητροφανές, σὺν αὐτοῖς δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, ἄφεςιν τῶν πταισμάτων, βίου διόρθωσιν, Ὅσιε δωρήσασθαι ἡμῖν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Σταγὼν καθ' ἕνα ἢ ἐπουράνιος τῇ σῇ γαστρὶ Παρθένε ὑέτος καταβέβηκε, καὶ ξηράνας τῆς Πλάνης τὰ ρεύματα, ὠμβρῖσεν ἀφθαρσίαν καὶ ἀπολύτρωσιν, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ Θεοχαρίτωτε.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει· συννεύσεις.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Φῶς τριλαμπέστατον μάκαρ, Μητρόφανες ἐν καρδίᾳ, δεξάμενος ἀνεδείχθης, μέγας φωστήρ Ἐκκλησίας, καταφωτίζων τοὺς πίστει τὸν ἐν Τριάδι, ἓνα Θεὸν προσκυνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον ἐδείχθης, φωτολαμπὲς Θεοτόκε· τὸ ἄχρονον ἐκ γαστρός σου, φῶς γὰρ ἀνέτειλε κόσμῳ, καὶ κατεφώτισε πάντας τοὺς ὀρθοδόξως, σὲ Θεοτόκον ὑμνοῦντας.

Εἰς τῆς Αἴνους, ἰσῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Αναλαβὼν τοῦ Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν, καὶ περιζωσάμενος τὴν σὴν ὀσφὺν κραταιῶς, ἐν ἀληθείᾳ εὐθύτητι, δικαιοσύνης, θεῖον δὲ θώρακα ἐνδυσάμενος, καὶ ὑποδησάμενος ὠραίους πόδας σου, Εὐαγγελίου σῆς χάριτος, ἐτοιμασία, καὶ ἐπὶ πᾶσι θυρεὸν πίστεως, καὶ τὴν τοῦ Πνεύματος θεῖαν μάχαιραν, ῥῆμα Θεοῦ ὡς Μητρόφανες, τοῦ ἐχθροῦ τὰ πυρφόρα, παντελῶς, βέλη κατέσβεσας.

Ξενοπρεπῶς σου τὸν βίον διανύσας, τὸν ξένον γεγνημένον, Χριστὸν μιμούμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀμέτρητον, ξένων χαρίτων, κατηξιώθης Πάτερ Μητρόφανες, ξένοις καὶ αὐτόχθοσι σαφῶς τὰ μέλλοντα, προαγορεύων ὡς ὁ Θεός, νέος Προφήτης, ἐν γηραλέῳ ψυχῆς φρονήματι· ὅθεν τῆς κρείττονος θεῖας ἐτυχες, κατ' ἀξίαν ξενίας αἰοῖδιμε, ἱκετεύων σωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ο ἐπαξίως κομήτης Κωνσταντῖνος, ὥσπερ ἐσπερώτατος προκληθεὶς ἄνωθεν, τῶν χριστωνύμων ὁ πρῶτιστος, Ἀναξ ἀνάκτων, σὲ ἐξ ἐώας ἐξανατείλαντα, ἄλλον ὥς περ ἥλιον, εὐρὼν Μητρόφανες, συναγαγὼν ὡς αἰείφωτον, χορὸν ἀστέρων, θεῶν Πατέρων τὸ πρῶτον ἁθροισμα, ἐν ὑψιθρόνῳ στερεώματι, Ἐκκλησίας Χριστοῦ ἐνεθρόνισε, καταυγάζειν ἀκτίσιν, εὐσεβείας τὸ ἀνθρώπινον.

Υπερουράνιον ἄρτον προσκομίζων, θυσίαν ἀναίμακτον τῷ Παντοκράτορι, σαυτὸν ὡς θυμὰ εὐπρόσδεκτον, ὡς Ἱεράρχης, Μάκαρ προσήξας καὶ καλλιέρημα· ὅθεν καὶ ὡσφράνθη σου τοῦ θυμιάματος, ὁσμὴν καὶ μύρον ἡδύπνοον, τὴν εὐωδίαν τῶν ἀρετῶν τε καὶ θεῶν πράξεων· καὶ νῦν τῷ θρόνῳ παριστάμενος, τοῦ Σωτῆρος θυσίαν ἀναίμακτος, παρρήσιᾳ προσφέρεις, καὶ φωτίζεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Μητὸς παμφαοῦς, ὡς Μητρόφανες σοφέ, τῆς Ἐκκλησίας Χριστῷ, Πατὴρ θεοπρόβλητος ἀνεδείχθης, καὶ νύμφης ἐκλεκτῆς τῇ Βασιλείῳ τῶν οὐρανῶν, νυμφίος σεμνοπρεπῆς μυστικῶς ἐχρημάτισας, υἱοὺς ἀπειρής προσάγων, τῷ αὐοράτῳ Πατρὶ διὰ πίστεως, πολύτεκνον τὴν κολυμβήθραν, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἀπεργασάμενος. Ὅθεν τὸ δοθέν σοι τάλαντον πολυπλάσιάσας, χαίρων εἰσῆλθες εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν οὐράνιον, τῶν πρωτοτόκων ταῖς χορείαις συνηδόμενος, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὡδὴ γ΄. καὶ 5΄.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΗΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΗΣ ΤΗΣ ΜΗΝΟΣ.

ΤΗ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου, Ἐπισκόπου Τύρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Πυξίον θεοῦ Πνεύματος, Θεομακάριστε ἐδείχθη Πάτερ, τὰ θεῖα δόγματα ἐγγεγραμμένα, φέρων ἐν γνώσει θεϊκῇ· ὣν τῇ ἀναπτύξει κατεφώτισας, τοὺς τῇ ἀγνοσίᾳ κινδυνεύοντας· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις αἰτησαι ἡμῖν πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Αἱμάτων θείοις ρεύμασι, προσεπιχρώσας σου ἱερωσύνης, στολὴν Δωρόθεε εἰσῆλθες, χαίρων εἰς τὸν ἐράνιον ναόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ Θεῷ ἡμῶν, νέμοντι στεφάνους τῆς ἀθλήσεως, αὐτὸν καθικετεύων, ἅπασι δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Ο βίος σου ἰσαγγελος, ἡ μαρτυρία δὲ λαμπρυσμένη, δι' ἧς ἠξίωσαι μετὰ Ἀγγέλων, περιχορεῦειν ἐν χαρᾷ, θαύμασι τὴν γῆν Πάτερ Δωρόθεε, θείοις καταυγάζων καὶ διδάγμασι· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἰτησαι πᾶσι δοῦναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εγὼ εἰμι Πανάμωμε, δένδρον τὸ ἀκαρπον τοῦ θεοῦ λόγου, καρπὸν σωτήριον μη-

δῶλως φέρον, καὶ δειλιῶ τὴν ἐκκοπὴν, μήπως εἰς τὸ πῦρ βληθῶ τὸ ἄσβεστον· ὅθεν δυσωπῶ σε· Τούτου ρύσαι με, δείξασα καρποφόρον, Ἀχραντε, τῷ ὕμῳ σου τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η δάμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐξελουσίως, ὀδυρομένη γοεῶς· Οἶ μοι! ἀνεβόα ποθεινότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀντάπεδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

—

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἄωρον Θεῷ σε παμμάκαρ Πάτερ σέβω. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δ ῶρον Θεῷ παμμάκαρ σεαυτὸν προσῆξας καθαρώτατον, διὰ βίου τελείου, καὶ σεπτοῦ μαρτυρίου Δωρόθεε.

Ω ριμον ὡς περ βότρυ, Πάτερ ἀποθλίψας τὴν διάνοιαν, εὐφροσύνης κρατῆρα, τοῖς πιστοῖς διδασκαλίαν προέθηκας.

Ρεύματα τῆς ἀπάτης, ἔστησας Δωρόθεε τῷ ρεύματι, τῆς πανσόφου σου γλώττης, καὶ πιστῶν διανοίας κατήρδευσας. Θεοτοκίον.

Ο μβρισὸν μοι Παρθένε, δέομαι σταγόνα κατανύξεως, τὸν ἐνόντα μοι ρύπον, ἀποπλύνουσιν, ὅπως δοξάζω σε.

Ὡδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νύκτα ἀπέδιώξας, τῆς ματαιότητος ἅπασαν, ταῖς ἀστραπαῖς, Πάτερ Ἱεράρχα, τοῦ πανσόφου κηρύγματος.

Θ αὐμασιν ἐστήριξας, καὶ ἱεροῖς Σοφὲ δόγμασι, ταῖς τῶν πιστῶν, πάντων διανοίας, ὡς ποιμὴν ἱερώτατος.

Ε χρισέ σε Κύριος, τῷ ἱερῷ Σοφὲ χρίσματι, καὶ τῆς αὐτοῦ, θείας Ἐκκλησίας, ποιμενάρχην κατέστησεν. Θεοτοκίον.

Ο λην τὴν καρδίαν μου, τῷ θείῳ φωτὶ λάμπρυνον, πύλη φωτός, τὸν τῆς ἀμαρτίας, σκοτασμὸν ἐκδιώκουσα. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι· Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θ εἰοῖς δόγμασιν αἰεὶ ἐκλάμπων, δῶρον ἅγιον σεαυτὸν προσῆξας, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ

δὶ ἀθλήσεως, καὶ κατοικεῖς νῦν αἰεὶ εὐφραίνόμενος, τῶν πρωτοτόκων τὴν ἄνω μητρόπολιν. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θ εἰας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδῶσα ἐκραύγαζεν· Οἶ μοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υ ψουμένε κατέπτυσας, Ὅσιε χειμῶνος τῆς ἀθεότητος, καὶ τῇ θέρμῃ θείῃ Πνεύματος, ἀβλαβεῖς καρδίας συνετήρησας.

Σ υνετρίβη Δωρόθεε, μάκαρ πρὸ προσώπου σου ὄρη βίαια, τῶν δαιμόνων καὶ ἐτάκησαν, δυσμενῶν ἀνθρώπων τὰ φρονήματα.

Ε κάρτερις θλιβόμενος, πόλεως εἰς πόλιν ἐκδιωκόμενος· μακαρίας ὅθεν ἔτυχες, τῶν Μαρτύρων δόξης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Πειρασμῶν με διάσωσον, καὶ τοῦ ψυχοφθόρου τῶν παθῶν κλύδωνος, ὅπως πίστει μακαρίζω σε, παναγία Κόρη Μητροπάρθενε.

Ὡδὴ ε΄. Ἐκ νυκτὸς ἀγνοσίας.

Α ποσκοπῶν ἐμφρόνως, ταῖς ἀντιδόσεις ταῖς θείας Δωρόθεε, τοὺς μεγίστους κινδύνους, καὶ τοὺς πειρασμοὺς ἐκαρτέρησας.

Μ οναδικῶς τὴν θείαν, ἀνακηρύττων Τριάδα Δωρόθεε, πολυθέου μανίας, μάταιον διέλυσας φρύαγμα.

Μ ῆ προσκυνήσας Μάρτυς, ἔργα χειρῶν ἀνομούντων ὑπέμεινας, πειρασμοὺς καὶ κινδύνους, καὶ μαστίγων πόνους Δωρόθεε.

Θεοτοκίον.

Α νατολή ἡλίου, πρὸ ἑωσφόρου ἐκλάμψαντος γέγονας, δι' οὗ φῶς οἱ ἐν σκότει, Ἀχραντε δεινῶν ἐθεάσαντο.

Ὡδὴ ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Κ αρδίαν πυρωθεῖσαν ταῖς πνοαῖς, ἐκτήσω τῷ Πνεύματος, πνευματῶν Δωρόθεε, ἐναντίων τὸν κρυμὸν διαλύουσιν.

Αγίων πολιτείας ἱεραῖς, συγγραφαῖς ἐδήλω-
σας, Πάτερ θεόπνευστε, θεία γνώσει τὴν
ψυχὴν φωτιζόμενος.

Ρημάτων σου ὁ φθόγγος καὶ τερπνῶν, δογ-
μάτων ἢ δύνάμις, πᾶσαν ἐπέδραμε, Παμ-
μακάριστε τὴν γῆν θεία χάριτι Θεοτοκίον.

Παρθένε, ὃν ἐκύησας Θεόν, ἄνθρωπον γενόμε-
νον, τοῦτον ἰκέτευε, λυτρωθῆναί με πυρὸς
καὶ κολάσεως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτῶνά μοι παράσχῃ φωτεινόν, ὁ ἀναβαλ-
» λόμενος, φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ορθοδόξοις δόγμασιν, Ἱερομάρτυς κηρύξας,
δῶρον θεῖον ἅγιον, σαυτὸν προσῆξας τῷ
Κτίστη, πρότερον ἐν τῇ ἀσκήσει ἐνδιαπρέψας,
ὑστερον τῷ μαρτυρίῳ σερόνως ἀθλήσας, καὶ νο-
μίμως ὑπεδέξω, βραβεῖον νίκης, παρὰ Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱε-
ρομάρτυρος Δωροθέου, Ἐπισκόπου Τύρου.

Στίχοι.

Ὁ Δωρόθεος, Κἄν φραγγέλωμαι, λέγει.

Λείπῃσι πολλὰ πρὸς τὰ Χριστοῦ μου πάθη.

Πέμπτη Δωροθέοιο δέμας πληγῇσι δαμάσθη.

Ος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Λικινίου, Τύρον Ἐπίσκοπος.
Ἐπὶ δὲ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, διὰ τὸν ἐπι-
κείμενον διωγμὸν, καταλιπὼν τὴν οἰκίαν, καὶ τὴν ἰδίαν
παροικίαν, ἀπῆλθεν ἐν Δυσσοπόλει. Μετὰ δὲ τὴν τούτων
καταστροφὴν, κατέλαβε τὴν Τύρον, καὶ ἦν ἰθύνων τὴν
αὐτοῦ Ἐκκλησίαν μέχρις Ἰουλιανοῦ τοῦ παραδάτου. Τό-
τε δὲ πάλιν, τὴν Δυσσοπόλιν κατέλαβεν, ἐνθα συσχεθεὶς,
ὑπὸ τῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἀρχόντων, καὶ πολλὰς βασάνους
ὑπομείνας, τὸν τῆς μαρτυρίας ἐν βαθυτάτῳ γῆρα ἐκομί-
σατο στέφανον, ἐν αὐτῷ τῷ πάσχειν τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ
παρθεύμενος, ἥδη τυγχάνων ἑτῶν ἑκατὸν ἑπτὰ. Καταλί-
λοιπε διάφορα δὲ συγγράμματα Ἐκκλησιαστικά, καὶ ἱστο-
ρίας, ἑλληνικοῖς καὶ ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν· ἦν γὰρ ἑκατέ-
ρων ἔμπειρος τῶν γλωσσῶν, σπουδῇ συντόνῳ καὶ φύσει
ἐπιτηδεύοντι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλάνθρωπίας
ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβεράς ἀπειλῆς καὶ ἀνάγ-
κης, ἐν τῇ τῶν Βαρβάρων ἐπιδρομῇ, ὅτε, μέλ-
λοντας ὑπ' αὐτῶν δικαίως αἰχμαλωτίζεσθαι,
καὶ φόνῳ μαχαίρας παραδίδοσθαι, ὁ οἰκτίρμων
καὶ φιλάνθρωπος Κύριος, διὰ σπλάγχνα ἐλέους
αὐτοῦ, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων δέκα Μαρ-
τύρων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, Μαρκιανοῦ, Νικάνδρου,

Υ' περεχίου, Ἀπόλλωνος, Λεωνίδου, Ἀρείου, Γορ-
γίου, Σεληνιάδος, Εἰρήνης, καὶ Πάμβωνος.

Οὔτοι διὰ Χριστὸν καὶ τὴν εἰς αὐτὸν πίστιν, ὑπὸ τοῦ
ἐν Αἰγύπτῳ ἄρχοντος, λιμῷ καὶ δίψει καὶ κρύει τα-
λαιπωρηθέντες, τὸν ἀγῶνα τοῦ μαρτυρίου ἐτέλεσαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Αστρον πολὺφωτον ἐφάνης, ταῖς λαμπρό-
τησι τῶν ἁθλῶν σου φωτίζων, τὰς ψυχὰς
τῶν πιστῶς, Δωρόθεε βοώντων· Εὐλογητὸς εἶ
Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τρίβης εὐθείας διοδεύων, ὑπεξέκλινας τὰ βά-
ραθρα τοῦ πλάνου, καὶ ὁδοὺς πρὸς ζωῆς,
ὠδήγεις τοὺς βοῶντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εσθεσας ὄμβροισ τῶν αἱμάτων, Παναοίδιμε
τὴν κάμινον τῆς πλάνης, καὶ πρὸς ὕδωρ
ζωῆς, ἐσκήνωσας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύ-
ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας, τὴν ἀθλίαν με
ψυχὴν Θεογεννητορ καὶ ἀγάπη Θεοῦ, ὑ-
πόζευξον τελεία, ἵνα πισῶς δοξαῶ σε Θεοτό-
κε εἰς αἰῶνας.

Ὤδὴ η'. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Σοβαρευόμενον ὄφιν ἐν κακίᾳ, ταπεινωθεὶς
ἐν Κυρίῳ, Πάτερ βοῶν ἐταπείνωσας· Εὐ-
λογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εν βαθυτάτῳ σε γῆρα πρὸς ἀγήρους, ἀνα-
παυσόμενον τόπους, ὁ πλαστουργὸς κα-
τεσκήνωσεν, ἱερώτατε Πάτερ, Μαρτύρων ἀ-
γλαῖσμα.

Βίον ἰσαγγελον ἔχων σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τοῦ
Δεσπότη σου θρόνῳ, ἀναβοῶν νῦν παρί-
στασαι· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ωραιοτάτη Παρθένε ἀνεδείχθης, τὸν ὠραιό-
τατον Λόγον, κυοφοροῦσα ὡς ψάλλομεν·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγᾳ, καταπατοῦν-
» τες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Ὤδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ιθυνας τὴν ποίμνην, Χριστοῦ θείους πρὸς λι-
μένους, ἀβλαβῇ τηρήσας αὐτὴν χειμῶνων ἐ-
ναντίων, ὡς πανάριστος Ἱεράρχης καὶ θείων
Πάτερ, πληρωτὴς σοφῆ προσταξέων.

Ως ἱερουργὸς ἱερός, ὡς Μάρτυς γενναῖος, ὡς θαυματουργὸς θαυμαστός, ὡς θεῖος λογογράφος, ὡς τῆς πίσεως ἀδιάσειστος, στύλος δόξης αἰωνίου Πατέρ ἔτυχες.

Σὲ ὡς θεῖον δῶρον, Δωρόθεε ὁ τὰ δῶρα, ὡς Θεὸς παρέχων, πλουσία χρηστότητι τοῖς δεομένοις, εἰς πιστῶν ἐναργῆ σωτηρίαν, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐδωρήσατο.

Η Θεοφεγγὴς μνήμη σου ἀνέτειλε κόσμῳ, καταυγάζουσα πιστοὺς, ἀκτίσι χαρισμάτων, ἣν δοξάζοντας κοινωνοὺς ἡμᾶς δεῖξον Πάτερ, τῆς ἐν σοὶ θείας λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν χερσὶ, τὸν φέροντα τὰ πάντα, νεύματι τῷ θεῷ Ἀγνῇ, αὐτὸν αἰεὶ δυσώπει, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰς ἐπάρσεις εὐθύναι, τούτου ὡς θυμίαμα ἐνώπιον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ,
• ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον, τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
• ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, σύνηθως,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τῆ Νέβ, Ἡγμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων (*).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα, καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἄμετρον, παννύχιον στάσιν, κατάνυξιν θεῖαν, πίστιν ἐλπίδα ἀληθῆ, ἐν συμπαθείᾳ Πατέρ κτησάμενος, ὡς ἄγγελος ἐβίωσας, ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ σώματος Ἰλαρίων μακάριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Επίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ἐχηματίσας Ὅσιε, πηγὴν κατανύξεως, συμπαθείας ρεῖθρον, πέλαγος θαυμάτων, ἁμαρτωλῶν ἐγγυητὴς, ἐλαίᾳ ὄντως Θεῷ κατὰ-

καρπος, ἐλαίῳ τῶν καμάτων σου, καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα, Ἰλαρίων μακάριε, τῶν πιστῶν εὐφημούντων σε.

Ο νοῦς σου λαμπόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐπινεύσεσι, τῶν τοῦ σώματος ὑπερθεν, παθῶν ἐχηματίσεν, ἀμιγεῖς τῶν κάτω, φέρων χαρὰς, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ, τὸ θεῖον κάλλος καὶ γνωριζόμενος, ὅλος φωτοειδέσματος, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἰλαρίων Πατὴρ ἡμῶν μοναζόντων ἀγλαῖσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τῆ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυῦμνητε, τὸν νῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις· καὶ καταγώγιον τερπνὸν τῆς ὑπερθέε Τριάδος ποιήσον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ, ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε· Πῶς ἐθελουσίως, πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; Ἀνυμνῶ σου τὴν ἄμετρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ αἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρών.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Εν φωτὶ αὐτῷ καὶ νοητῷ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν ἐνύλων ἀναδραμῶν, Ἰλαρίων Ὅσιε λιταῖς σου ταῖς πρὸς τὸν Κύριόν με φώτισον.

Εκ βρέφους θηλάσας τὴν ἀρετὴν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ ἰδρώσιν ἀσκητικοῖς, εἰς ἄνδρα κατήντησας καὶ μέτρον, πνευματικῆς τῆς ἡλικίας Χριστοῦ.

Τῶν παθῶν τὸ πέλαγος διελθὼν, καὶ τὰς τρικυμίας τῶν δαιμόνων διεκφυγὼν, εἰς λιμένα ὠρμησας ἀβρόχως, τῆς ἀπαθείας Πατέρ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Λόγον τὸν ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς, ἀπάτορα τῆτον, ἐπ' ἐσχάτων θεανδρικῶς, ἐκύησας μόνη Θεομήτορ ὡς ὑπερτέρα πάσης κτίσεως.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Εφλεξάς τῷ ἄνθρακι, τῷ τῆς ἀσκήσεως Ἐνδοξε, τὴν τῶν παθῶν ἀκανθαν καὶ θάλαπεις, τῶν πιστῶν τὰ φρονήματα.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν κατὰ τὴν ἀμέμερον τοῦ Ὁσίου Βησσαρίωνος, οὗ ὁ Κανὼν φέρει Ἀποσιχίδα· Ἄδω μάκαρ σε τὸν βίον τὸν φωσφόρον. Ἰωσήφ.

Οπλον τὴν ἐγκράτειαν, καὶ προσευχὴν ὡς περ θώρακα, καθοπλισθεῖς, ἐχθρῶν ἀοράτων, ἐτροπώσω τὰς φάλαγγας.

Παρθενίας ἔρωτι, δαφιλευσάμενος Ὅσιε, καὶ ἀρεταῖς τὰς πρὸς τὸν Δεσπότην, Ἰλαρίων κατώρθωσας. Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• **Σ**οι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεῷ καθιέρωσας, τὴν σὴν παμμάκαρ ζωὴν, γενόμενος ἄριστος ἱεργὸς ἀληθῶς, Χριστοῦ ἱερώτατε· ὅθεν μετὰ μυρίους, τοὺς ἰδρωτάς καὶ πόνους, χαίρων εἰς τὰς ἀϋλούς, μετετέθης σκηνώσεις· καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν, ρεῖθρα ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σε, φθαρῆσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντα ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Υψούμενος ὑψώσας, τοὺς πεπτωκότας ποτὲ, ἐμέ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὡς φῶς τῶν ὀμμάτων μου. Δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως· φέρε σταυρόν, τοὺς ἥλους, καὶ τὸν σπόγγον τὴν λόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν ἐβράβευσας.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Φυτευθεῖς ἐν ταῖς ὕδασι, τοῖς τῆς ἐγκρατείας Πάτερ μακάριε, κλῆμα ὡφθης εὐθαλέστατον, εὐσεβείας βότρυν προβαλλόμενον.

Οἷος ἐνθους γενόμενος, καὶ πνευματοφόρος ὅλος ἐγνώσθης Θεῷ (*), Ἰλαρίων παμμακάριστε· διὸ μετ' Ἀγγέλων συγχορεύεις αἰεὶ.

Εν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἑστησας τὰ βήματα τῆς καρδίας σου, καὶ ἀσάλευτος διέμενας, προσβολὰς δαιμόνων μὴ πτοούμενος.

Θεοτοκίον.

Χερουβὶμ ὑπερτέραν σε, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑμνοῦμεν Πανάχραντε· ὃν γὰρ τρέμουσιν ἐβλάστασας, ἐν σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ταῖς ἀγκάλαις σου.

(*) Ἐν χειρογράτοις· ἐξέστης Θεῷ.

Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας ἀκοίμητον, ἐν ταῖς θείαις, ἐντολαῖς ἐτήρησας, ἀκαταγνώστως Ἀοίδιμε.

Εἰς ὅρος ἀρετῶν δι' ἀσκήσεως, Θεοφόρε, πρακτικῆς ἀνέδραμες, πρὸς θεωρίας ἐπίθασιν.

Τὸν ἔλεον σκορπίσας τοῖς πένησιν, ἐκ καρδίας, Ἰλαρίων Ὅσιε, πλοῦτον οὐράνιον εἴληφας.

Θεοτοκίον.

Τῷ λόγῳ κιθωτόν σε ἀνέδειξε, Θεοτόκε, ὁ τῷ νόμῳ Κύριος, ἐν ᾗ ἀφράστως ἐσκήνωσεν.

Ὡδὴ ζ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸν νοητὸν Γολιάθ, κακίᾳ ὑπεραιρόμενον ἀόπλῳ σου συμπλοκῇ, πιστῶς ἐσφενδόνισας· καὶ τοῦτε σπασάμενος, τὰ τῆς ἥττης ὄπλα, ὡς μεγάλαυχον ἀπέτεμες.

Τὸν μέγαν εἰς ἀρετὴν, ἐζήλωσας Ἰλαρίωνα, καὶ τούτου πνευματικῶς, κατ' ἔχνος ἐπόμενος, ἐγκρατείας Ὅσιε, κορυφαῖος ὡφθης, καὶ τῆς ποιμένης ὑποτύπωσις.

Ιδρῶσιν ἀσκητικοῖς, τοὺς ἀνθράκας τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, κατέσβεσας ὀλικῶς, καὶ τὸ πῦρ τῆς πίστεως, ἀνάψας κατέφλεξας, τὰ τῆς ἀπιστίας, τῶν αἱρέσεων φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Συνεἴληφας ἀληθῶς, τὸν Θεὸν Λόγον ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοῦτον ὑπερφυῶς, Πανάμωμε τέτοκας· ὃν λιταῖς ἰλέωσαι, ὑπὲρ τῶν κυρίως Θεοτόκον ἀνυμνούντων.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλάί γὰρ αἱ ἀνομίες μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Πυρὶ προσομιλῶν, ἠδαμῶς κατεφλέχθης Ἰλαρίε σοφὲ, ἀθλητὰ γενναϊόφρον· τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησθαι τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσιν· ὅθεν ἠνυσας τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος, μετὰ Ὀσίων Θεόφρον, μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Συναξάριον.

Τῇ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

Στίχοι.

Ἰλαρὸς ὢν πνεύματι σὺ Ἰλαρίων,
Ἰλαρὸς ἐν σώματι ἥς καὶ καρδίᾳ.

Βῆ δ' ἐς ὄλυμπον Ἰλαρίωνος κέαρ ἀγνὸν ἐν ἑκτῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀττάλου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Ἀττάλος, τῷ βίῳ ἀποταξάμενος, καὶ τὸν μονήρῃ βίον ὑπελθὼν, πᾶσαν ἀσκησιν ἐπεδείξατο, νηστείαν καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ πᾶσαν ἄλλην κακοπάθειαν μετιών· καὶ γὰρ ἐπὶ δυοὶ καὶ τρισὶ, πολλάκις δὲ καὶ διὰ πέντε ἡμερῶν τροφῆς μεταλάμβανεν. Οὐποτε δὲ ἐπὶ πλευροῦ, ἢ ἄλλως ἐξεπίτηδες ἀνεκλίθη ποτέ, ἀλλὰ καθήμενος καὶ ἰστάμενος τὴν φύσιν παρεμυθεῖτο. Ἐκ τούτου οὖν πολλὴν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐδρέφατο τὴν ωφέλειαν, καὶ πολλῶν θαυμάτων πηγὰς ἐντεῦθεν ἐπλούτησεν. Οὐ μόνον γὰρ ἐπὶ ψυχῶν λογικῶν τὴν συμπάθειαν ἐπεδείκνυτο, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐπὶ ἀλόγων καὶ ἀψύχων καὶ ἀναισθητῶν τὸ συμπάθει ἐπεδείξατο. Καὶ τοὺς παρόντας προτρεψάμενος δοῦναι αὐτῷ τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθηκετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων πέντε Παρθένων, καὶ τῆς συνοδείας αὐτῶν.

Στίχ. Κόρας φρονίμης πέντ' ἔφη Θεὸς Λόγος,
Προϊστορῶν σοι τὰς δε πέντε Παρθένους.
Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εν τῇ χλόῃ τῆς ἄνω, βασιλείας τὴν ποιήνην
Πάτερ ἐξέθρεψας, καὶ ράβδῳ τῶν δογμα-
των, τοὺς θῆρας ἀπελάσας, τῶν αἰρέσεων ἐ-
ψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογη-
τὸς εἶ.

Τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην, ἐφαπλώσας σκε-
δάξεις τὴν τῶν νοσούντων ἀχλὺν, καὶ ῥώ-
σεως ἀκτῖνας, παρέσχεις καὶ ἡμέραν, εὐεξίας
κραυγαζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ.

Εν τῇ ἄνω εἰσηλθες, νυμφικῇ εὐωχείᾳ τοῦ
Βασιλέως Χριστοῦ, στολὴν ἐνδεδυμένος,
ἀξίαν τοῦ καλοῦντος ἐκβοῶν Παμμακάριστε·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν Δεσπότην τῶν
ὅλων ἐκυφόρησας, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν
σου, τὸν πᾶσιν εὐκαιρία, ἐτοιμάζοντα τράπε-
ζαν· ὃν ἐκτενῶς ἀγαθὴ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τοῖς τῶν δακρύων ρεύμασι, τῶν παθῶν τὰ
σκιρτήματα, καὶ τοὺς ἀκαθέκτους, λό-
γισμοὺς κατέκλυσας, καὶ πέλαγος γέγονας,
μακροθυμίας Ὅσιε, πρὸς γαλήνην ἄγων, ἱλα-
ρὰν τοὺς βοῶντας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς
ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ως καρτερόν ἀδάμαντα, τῆς ἀσκήσεως ἐ-
χοντες, τὰς σὰς παραινέσεις, Ἰλαρίων Ὅ-
σιε, καρδίαν στομούμεθα, καὶ τῶν παθῶν τὰς

φαλλαγὰς, τρέπομεν ὡς ἔθνη, καὶ πιστῶς ἐκ-
βοῶμεν. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δὲ ἐγκρατείας Ὅσιε, τῆς σαρκὸς τὴν εὐπά-
θειαν, ὑποπιασμοῖς τε κατατήξας πάνσο-
φε, ἐπλήρωσας Πνεύματος, τὴν ψυχικὴν ἐνέρ-
γειαν, καὶ πρὸς ἀπαθείας, τρίβους ἔφθασας
κράζων. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπὸ τὴν σκέπην Δέσποινα, τῶν Ἀγίων πτε-
ρύγων σου, οἱ κεκακωμένοι πάντες κατα-
φεύγομεν, δεινοῖς ἀμαρτήμασι, καὶ πειρασμοῖς
καὶ θλίψεσι· σὲ γὰρ προστασίαν, κεκτημένοι
βοῶμεν. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων, ὁ
• τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
• καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ
• ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
• τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Πηγὴν σε τῶν θαυμάτων ὡς ἀληθῶς, ὁ Χρι-
στὸς ὃ Τρισμάκαρ ἀνέδειξε, τοὺς ἀλγει-
νοὺς, ῥύπους ἐκκαθαίρουσαν τῶν παθῶν, καὶ
νοσημάτων ἐνδοξε, πόρους κατακλύζουσιν εὐ-
χερῶς· διὸ καὶ ποταμόν σε, ψυχικῶν καθαρ-
σίων καλοῦμεν πάντες παμμακάριστε.

Εξήνησας ὡς φοῖνιξ πνευματικῶς, ἐν τῷ
οἴκῳ Θεοῦ παναοίδιμε, καρποφορῶν, πό-
ρους ἐγκρατείας ὡς γλυκασμὸν, ἐν ᾧ καρδίαις
ἠδυνας, Πάτερ τὰς τῆς ποιήνης σου λογικῶς·
διὸ καὶ τῶν στεφάνων, τῆς οὐρανίου δόξης,
ταύτην ἀξίωσον πρεσβείαις σου.

Τετέλεκας τὸν δρόμον ἀσκητικῶς, καὶ τὴν
πίστιν Θεόφρον ἐτήρησας· διπλοῦς τε νῦν,
στέφανος ἐπλάκη σοι ἀληθῶς, ὃν κατὰ τὴν διά-
γνωσιν, τῶν βεβιωμένων παρὰ Θεοῦ, νομίμως
ἀπολήψῃ, καὶ εἰς τὴν ἄνω λῆξιν, ἐναπολαύσεις
σὺν Ἀγγέλων χοροῖς.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἐν κινδύνοις καὶ πειρασμοῖς, καὶ
λιμένα καὶ τεῖχος ἐν θλίψεσι, καὶ θυρεόν,
ἐν πολέμοις ἔχομεν νοητὸν, καὶ μέγα ἱλαστή-
ριον, ἐν δειναῖς πταισμάτων ἐπιδρομαῖς· διὸ
σε Θεοτόκον, τιμῶμεν κατὰ χρέος, καὶ μεγα-
λύνομεν τὸν τόκον σου.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
• κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡφθη

» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
» σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου
Ἀγκύρας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αγαλλομένη καρδιά, καὶ σταθερῶ λογισμῶ,
πρὸς τοὺς ἀγῶνας Μάρτυς, νῦτομόλησας
ὄντως, μὴ πτήξας τῶν βασάνων τὰ ἀλγεινὰ, οὐ
τὸν βίαιον θάνατον· ὅθεν νομίμως ἀθλήσας
περιφανῶς ἐστεφάνωσαι Θεόδοτε.

Ταῖς σπαραγμοῖς τῆς σαρκός σε κατετραυ-
μάτισας, τοὺς πολεμίους Μάκαρ, καὶ κα-
τέναξας τούτων, ἐλέγχοις ταῖς καρδίαις· τοῖς
δὲ κρουνοῖς, τῶν χυθέντων αἱμάτων σου, ταῖς
διεκχύσεις ἐξήρανας παντελῶς, τῆς ἀθεΐας παμ-
μακάριστε.

Καρτερικῶς ταῖς λαμπάσι περικαιόμενος, καὶ
ταῖς πληγαῖς τὸν κῶτον, συντριβόμενος
Μάρτυς, ὑπέμεινας κραυγάζων· Τῆς τῆ Χριστοῦ,
ἀγαπήσεως ὅλος με, οὐδὲν χωρίσει οὐ θάνατος
οὐ ζῶν, οὐδὲ πᾶσα ἄλλη βία σῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Τῶν ἑρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν
ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταῖα προστασία,
ἄχραντε Παρθένε, σῶζε ἡμᾶς, τοὺς εἰς σε κα-
ταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ ταῖς ἐλπίδας μετὰ Θεόν,
Θεοτόκε ἀνεθέμεθα. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, ἐπὶ τοῦ ξύλου
Σωτὴρ, ἡ σὲ ἀγνῶς τεκοῦσα, ὡς ἑώρα Θεέ
μου, θρηνοῦσα ἀνεβόα· Τέκνον ἐμὸν, φῶς τοῦ
κόσμου γλυκύτατον, πῶς ἐπὶ ξύλου ὀρώ σε τοῦ
σταυρικοῦ, ὡς κακουργὸν ἀναρτώμενον;

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Ἑκτανήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου, ἡ ἡ Ἀκροστιχίς·
Θεὸς δόσις πέφυκας εἰκότως μάκαρ. Ἰωσήφ,

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Θεολαμπῆσε ἀστέρα ὁ νοητός, ἀναδείξας
ἡλῖος, ἐν τῷ ὕψει τῆς αὐτοῦ, Ἐκκλησίας
ἅπασαν τὴν γῆν, ἀστραπαῖς Μάκαρ τῶν σῶν,
ἄθλων ἐφαίδρυνεν.

Εκ νεαρᾶς ἡλικίας ἀνατεθεῖς, τῷ Θεῷ Θεό-
δοτε, Θεοδότοις ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν ἐλάμ-
πρυνας σαφῶς, καὶ τὸν κόσμον τοῖς σεπτοῖς
ἄθλοις ἐφαίδρυνας.

Ο περιώνυμος Μάρτυς κατανοῶν, τὰ τῆς
πλάνης δίκτυα, ἐφαπλέμενα ἐν γῇ, παν-
ταχοῦ διήρχετο ψυχὰς, διδασκαῖς τῶν εὐσεβῶν
στηρίζων χάριτι. Θεοτοκίον.

Υπερβολῇ εὐσπλαγχνίας τῆς οὐρανόθεν, κλί-
νας καταβέβηκεν, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, καὶ
ἐκ σοῦ σεσάρκωται Ἀγνή, διασώζων τοὺς βρο-
τούς πλάνης τοῦ ὄφους.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ.

Διότι νεύων πρὸς Θεόν, ὀφθαλμοῖς διανοίας,
παναοίδιμε Μάρτυς, οὐκ ἡσθάνου ταῖς
πληγαῖς, τοῦ σώματος ὁμιλῶν καὶ βασάνοις,
πάντοθεν κυκλούμενος.

Οὐδόλως Μάρτυς προσβολαῖς, ἀλγεινῶν ἐ-
σαλεύθης, οὐ θωπείαις ἀνόμων, ἐπὶ πέ-
τραν ἀσφαλῆ, τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἡδρα-
σμένος, ἐνδοξε Θεόδοτε.

Συντρίβει σῶμα ταῖς πολλαῖς, ὁ διώκτης αἰ-
κίας, οὐκ ἰσχύει δὲ ὅλως, σοῦ τὸν τόνον
τῆς ψυχῆς, χαυνῶσαι θεία στοργῇ, τοῦ Σωτῆ-
ρος, Μάκαρ κρατυνόμενον.

Θεοτοκίον.

Ιδὼν σε πόρρωθεν χορὸς, Προφητῶν θρηγόνων,
μυσηρίθ τὸ βάθος, πολυτρόποις ἐν φωναῖς,
Θεοῦ Μητέρα ἀγνή, σὲ κηρύττει, πάντα γνε Θεό-
νυμφε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν Τάφον σου Σωτὴρ.

Πολύφωτος ἀσὴρ, δαδευχίαις θαυμαίων, καὶ
ἄθλων ἱερῶν, καταυγάζων τὴν κτίσιν, Θεό-
δοτε μακάριε, ἀληθῶς ἐχρημάτισα· ὅθεν σήμε-
ρον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν
κατανύξει καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες Παρ-
θένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φακεῖσαν,
οἱ πρότερον καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθό-
τητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν,

σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο ῥῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφῶν δημιουργήμα;

Ωδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Σοφία λόγων σου, καὶ ἔργων χάριτι, τὸν τοῦ σκότους προστάτην περιφανῶς ἥσχυναν Θεοδότε, καὶ νίκην ἤρας κατ' αὐτοῦ, εὐκλεῶς ἀγωνισάμενος.

Πυρὶ τῶν ἄθλων σου, σαφῶς ἐνέπρησας, τὴν πολύθεον πλάνην καὶ ὡς λαμπάς, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, Μάρτυς ἀνάψας μυστικῶς, τὴν ὑψηλὴν ἐφώτισας.

Εὐτόνως ἐνδοξε, πλευρὰς ξεόμενος, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσιν ὡς ἀληθῶς, πάντοθεν κυκλούμενος, ἀπαρασάλευτος τὸν νοῦν, ἐγνωρίσθης διὰ πίστεως. Θεοτοκίον.

Φυλάξας ἀφθορον, σὲ μετὰ κύνειν, ὡς πρότοκου Παρθένον ὁ πλαστουργός, ὥκησεν ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοὺς φθαρέντας τῇ πλάνῃ, ἐκαινούργησεν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ωδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Υπομονῇ σε Μάρτυς σοφὲ, τῶν παρανομούντων τὰς ὁρμαῖς, καὶ τῶν βασάνων τὴν καὶ ἡώσιν, καὶ τὰς πυρακτώσεις σαφῶς ὑπήνεγκας, τῇ θείᾳ συμμαχίᾳ περιφραττόμενος.

Κηρύττων λόγον τὸν εὐσεβῆ, τὰς ὁδοιπορίας τὰς μακράς, Μάρτυς θεόφρον διώδευσας, καὶ τοὺς πλανωμένους πρὸς φῶς ἐπέστρεψας, τὸ σκότος ἀφεμένους τῆς ματαιότητος.

Αναρτηθεὶς οἷά περ ἄμνος, Μάρτυς ἐπὶ ξύλου σιδηρῶν, ὀνύχων φέρεις σπαράγματα, ἁπάρκος καθάπερ μακαριώτατε, νεκρώσεως τὸ πάχος ἀποδυσάμενος.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα τὸν ἀληθῆ Λόγον, τῷ Πατρὶ ἐκ τῶν σεπτῶν, ἀγνὴ Παρθένε αἱμάτων σου, τέτοκας ἐν δύο τελείαις φύσεσι, μιᾷ δὲ ὑποστάσει θεοχαρίτωτε.

Ωδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Επὶ ἡλεῖψάς λόγοις σου, ἱεροῖς τὰ ἱερά, πρὸς τῆς ἀγῶνας γύναια καὶ καθελόντα Μάρτυς τὸν δυσμενῆ, ἀνδρείοις παλαίσμασιν, ἀσφαλείας στεφάνους ἀνεπλέξαντο.

Ισχυῖ τοῦ Πνεύματος, τὴν ψυχὴν περιφραγθεὶς τῆς πονηρίας πνεύματα, ὑπομονῇ κα-

τέβαλες αἰκισμῶν, καὶ νίκης διαδήμα, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω Ἀξιάγαστε.

Κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σε, τῶν εἰδώλων τὴν πυρὰν, Μάρτυς Χριστοῦ κατέσβεσας, καὶ δροσισμῷ τῶν πόνων σε εὐσεβῶς, ψυχὰς κατεδρόσισας, ἐκ φλογὸς τῆς ἀπάτης λυτρώσάμενος. Θεοτοκίον.

Ο πάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ἀληθῶς, καὶ ὀρωμένης κτίσεως, μήτραν τὴν σὴν ὑπέδυ παναληθῶς, καὶ σὰρξ ἐ χρημάτισε, τῆς βροτῶν ἀναπλάττων Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**εῦ βίβ τὴν θάλασσαν, ὑψομένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
• εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτῆς μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ἱερομάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Στίχοι.

Χεὶρ Θεόδοτον, ἦν Θεοῦ χεὶρ ξηράνοι,
Θεῷ δοτὸν τίθησι, πλήξασα ξίφει.

Θεόδοτος ἐβδομάτῃ τμηθεὶς ἔλεν οὐρανῶν εὐρύν.

Οὗτος, διαβληθεὶς Θεοτίκῳ τῷ Ἡγεμένῳ, ὅτι τὰ σώματα τῶν Ἀγίων παρθένων, τὰ ῥιφέντα τῇ λίμνῃ, αὐτὸς ἐξαγαγὼν ἔθαψεν, ἤχθη πρὸς αὐτόν· καὶ παρρησιασάμενος τὴν εὐσίβειαν, τύπτεται σφοδρῶς. Εἶτα κρεμάται δις ἐπὶ ξύλου, καὶ τὰς πλευρὰς ξίεται καὶ διορύττεται, καὶ λαμπάσι φλέγεται, καὶ λίθοις τὰς σιαγόνας συντρίβεται, καὶ πρὸς τοῦτοις τὴν κεφαλὴν ἀποτεμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ζηναΐδος τῆς Θαυματουργοῦ καὶ τῶν Ἀγίων γυναικῶν, Αἰσίας καὶ Σωσάννης, μαθητριῶν Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίου.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, ἐν τοῖς Βασιλίσκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Λυκαρίωνος.

Στίχ. Ἀφωνος ἦκει πρὸς ξίφος Λυκαρίων,
Ἐναντι τοῦ κείροντος οἶον ἀρνίον.

Οὗτος ἦν ἐκ Αἰγύπτου, πόλειος Ἑρμοῦ. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν συλληφθεὶς, ἄγεται εἰς ἐξέτασιν. Καὶ παραστὰς τῷ Ἀρχεῖ, ἀναγκάζεται τὸν Χριστὸν ἐξομῶσθαι. Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἐν ζοφῷ καὶ δυσωδιστάτῃ φρουρᾷ καθειρχθῆναι προτάσσεται. Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας ἐξελεγχθεὶς, ξίεται σιδηροῖς, καὶ σταυρῷ καταπήγνυται, καὶ κατὰ μέλος αἰκίζεται. Ἐκείθεν δὲ ἀποσπασθεὶς, στριβλοῦται καὶ μαστίζεται, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ ῥάβδοις σιδηραῖς, πυρωθείσαις, κατὰ τὸ στήθος ἐκκαίεται. Εἶτα εἰς κάμινον ἐκκαυθεῖσαν ἐμβάλλεται καὶ διαρκίως ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ τρεῖς, ἐξῆλθεν ἀβλαβής. Καὶ δηλητήρια φάρμακα πιεῖν ἀναγκάζεται, ἃ

καὶ καταφαγὼν, ἀνενέργητα φανέντα, τὸν ταῦτα κερασάμενον εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν ἐπεσπάσατο, ὃς καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐκοπᾶται τὰ νεῦρα καὶ ἐν λέβητι ἐκκαίντι ἐμβαλλεται, καὶ τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται τῆς κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸν διὰ ξίφους δέχεται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Ταράσιος καὶ Ἰωάννης ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἰωάννην τέμνουσιν σὺν Ταρασίῳ,

Οὐ πρὸς τὸ τέμνον ἐκταραχθέντας ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Στέφανος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐπώνυμος Στέφανος οὐ φορεῖ στέφους,

Ὁ πρακτικὴ χεὶρ ἀρετῶν οἶδε πλέκειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀνθιμος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀνθην ἐνεγκὼν Ἀνθιμος χριστοῦ βίου,

Πρὸ τῆς τελευτῆς ἀρετῶν καρπὸν φύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Σεβαστιανὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σεβαστιανῆς, ὡς τὰ λοιπὰ τοῦ βίου,

Σεβαστὰ πᾶσι, καὶ τὸ τοῦ βίου τέλος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Τῷ πυρὶ θεομακάριστε τῶν πόνων σου, πυρὰν εἰδώλων ἐσθέσας· τῶν αἱμάτων δὲ τοῖς κρουνοῖς ἐβύθισας ἐχθροὺς, ἀσάρκους Θεόδοτε βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως θυμίαμα εὐῶδες προσενήνεξαι, Σοφὲ τῷ ἀθλοθέτῃ σου, θείᾳ χάριτι, τὴν δυσώδη πλάνην καθελὼν· διὸ μελωδεῖς περιχαρῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντηρήσας σου τοὺς λόγους φόρτος Ἅγιος, τῷ θεοφόρῳ φρόντῳ, ἀποδέδωσαι, εἰς ναεὶ ἀνέργεσιν σεπτοῦ, εἰς κάθαρσιν πάντων εὐσεβῶν, εἰς περιποίησιν ψυχῶν, Μάρτυς Θεόδοτε. Θεοτοκίον.

Μίαν φέροντα ὑπόξασιν ἐκύησας, τὸν Λόγον Μητροπάρθενε, διπλᾶς ἔχοντα, τὰς θελήσεις καὶ τὰ φυσικὰ, αὐτοῦ ἰδιώματα σαφῶς· Θεὸς γὰρ ἐστὶ καὶ βροτὸς, ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθείς.

Ωδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις.

Αδιάσειστος στῦλος πύργος ἀκλόνητος, ἀπερίτρεπτον τεῖχος βάσις τῆς πίστεως, δόσις θείκῃ, εὐσεβείας ὑπέρμαχος, πλάνης καὶ θαιρέτης, ἐδείχθης Ἀθλοφόρε.

Κυβερνήσεις τῆς θείας χάριτος Πάνσοφς, τῶν βασάνων παρηλθὼς τὸ μέγα πέλαγος, καὶ τοὺς γαληνοὺς ἀγαλλόμενος ἔφθασας, ἐνδοξε λιμένας, τῆς ἄνω βασιλείας.

Αἶ πορεῖαι καὶ τρίβοι σου κατευθύνθησαν, πρὸς Χριστὸν τὸν τῶν ὅλων Θεὸν καὶ Κύριον, οὗ ἐν ταῖς χερσὶ, σοῦ τὸ πνεῦμα παρέδωκας, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Θεόδοτε τρισμάκαρ. Θεοτοκίον.

Ρήτορεύουσα γλῶσσα τοῦ μυστηρίου σου, τὸ ἀπόρρητον βάθος εἰπεῖν οὐ δύναται· Λόγον γὰρ Θεοῦ, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, πάντα γνε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὅσις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
» ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βέλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ωδὴ θ'. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ιὺν αὖ τῆς δόξης τύχης, τῆς ἐκεῖ Ἀθλοφόρε, τῆς ὀρωμένης χαίρων κατεφρόνησας, καὶ θείᾳ ἐπινεύσει, πρὸς τοὺς αἰκισμοὺς ἐχώρησας μὴ δειλιάσας, κολαστηρίων εἶδη καὶ θάνατον πικρόν· ὅθεν μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθης ἀγωνισάμενος.

Ωράθης οἶκος Μάρτυς, καθαρὸς τῆς Τριάδος, οἰκοδομία πράξεων Θεόδοτε, πανόλβιε ἐνθέων, ἀθλῶν τε λαμπρῶν φαιδρότησι κακοσημημένος· δι' ὧν ναοὺς δαιμόνων, καὶ ξόανα σοφῆ, θείᾳ τοῦ Παρακλητοῦ δυνάμει, σαφῶς κατέστρεψας.

Σταλάζον ὅρος θείον, γλυκασμὸν ἀνεφάνης, πηγὴ θουμάτων πέλαγός τε ἐνδοξε, ἐνθέων χαρισμάτων, ρεῖθρον διαυγὲς τοῦ Πνεύματος ψυχὰς ἀρδεῦον, καὶ κατακλύζον πάθη, καὶ πᾶσι προξενοῦν, Μάρτυς τοῖς σὲ ὕμνοῦσι τὴν ἀγαλλίασιν. Θεοτοκίον.

Φωνῇ Ἀγγέλου τέτοκας, τὸν ἀναρχον Λόγον, λαβόντα σάρκα ἐννοῦν τε καὶ ἔμφυχον, Παρθένε Παναγία, ἐκ τῶν καθαρῶν αἱμάτων σου, καὶ τοὺς ἀσάρκους, ἐχθροὺς καταβαλόντα, καὶ σώσαντα ἡμᾶς, πάντας τοὺς ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς αἰ-
» ξίαν· ἱλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος,
» ὕμνεῖν σε Θεότοκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,
» τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,
» τὸν ἐνθεὸν ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Α'θλητῆς γενναιότατος, στρατιώτης ἀήττητος, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀναδεδειξαι, καταβαλὼν τὸν πολέμιον, σοφία τῶν λόγων σου, καὶ τῶν ἔργων σου σοφὴ, καρτεραῖς ἐπιδείξουσιν· ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ ταῖς ἄνω, ὁμηγύρεσι συνήφθης, Μεγαλομάρτυς Θεόδωρε.

Καὶ σταυρῷ ἀναρτῶμενος, καὶ τὰς σάρκας ἑξόμενος, ὀξύτατοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, καὶ ξίφει τεμνόμενος, καὶ παντοίαις μηχαναῖς, ἀλγηδόνων κυκλούμενος, ἀπαράτρωτος, καὶ ἀήττητος ὦφθης τῇ δυνάμει, τοῦ σταυρῷ προσηλωθέντος, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας, εὐσεβείας πανόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυζάμενος, καὶ ἱερεῖον ὁλόκληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον, τῷ τυθέντι διὰ σέ, καθαρῶς προσαγόμενον, τῷ δοξάσαντι, τὴν ἀγίαν σου μνήμην καὶ θαυμαμάτων, θησαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Α'θλητικὸν συστησάμενος στάδιον, κατὰ τῆς πλάνης ἠνδραγάθησας Θεόδωρε, τῇ πυριφθόγγῳ γλώττῃ σου, καταισχύνας Λικινίου τὸ ἀπάνθρωπον. Διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μακάριε, αἴτησαι Χριστὸν, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστὸν, ὁ τροπωσάμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὀπλῳ τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, ὁ πολλῶν βασιάνων ὠνησάμενος, Θεοῦ τὴν οὐράνιον,

βασιλείαν Θεόδωρε· ἐν ᾗ χορεύων, καὶ μεθέξει Θεούμενος, καὶ λαμπόμενος, καθααῖς διαδόσεις, μέμνησο τῶν τιμῶντων σου, τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα, ἀφ' ἧς ἀναβλύζεις, τοῖς αἰτούσιν εὐρωστίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός.

Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλὴ, τῶν ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον, ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ, δωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος· λαμπτὴρ τὴν ὑφήλιον, καταυγάζων τοῖς θαύμασι· πύργος ὁ μέγας διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσήξεσι, τῶν ἀπείρων κολάσεων· λόγχη τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείνας τὸν δράκοντα· ὁ ἀρισεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, τὰς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Οπλῳ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστίγων ὑπέστης πείραν, καὶ ἐπὶ ξύλῳ ταθεῖς, σπαραγμοὺς παμμάκαρ ἐκαρτέρησας, ὑφ' ὧν συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος, σταυρῷ ὑψώθης, τιτρωσκόμενος βέλεσι, καὶ τὰ ὄμματα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλήμενος· ὅθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, καὶ οὐρανίων στεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε. Διὸ ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες εὐφημήσωμεν πιστοί, καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον Μεγαλομάρτυρα, τῆς οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον· πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Στρατολογία ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανοῦ στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλὴς γεγένησαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὦφθης ἀθλητῆς· ὅθεν σε πίστει, αἰεὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου
ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Μέλπω σε δώρων ἐνθέων ἐπώνυμε.

(Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων). Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, καλλω-
πιζόμενος, καλλοποιῶ παρίστασαι Χρι-
στῷ, παρ' αὐτοῦ καλλυνόμενος, ὡς δωρεῶν ἐ-
πώνυμος, τῶν τοῦ Θεοῦ Μάρτυς Θεόδωρε.

Ενθέοις θωρακισθεὶς Θεόδωρε, ὅπλοις τῆς
πίστεως, τοῦ δυσμενοῦς συνέκοψας στερ-
ρῶς, ψυχοφθόρου τὰς φάλαγγας, καὶ νικητὴς
γενόμενος, μετὰ Μαρτύρων ἐστεφάνωσαι.

Λαμπρόν σου τὸ τῆς ψυχῆς ἀνάστημα, ἐπι-
δεικνύμενος, τῷ δυσσεβεῖ Θεόφρον βασι-
λεῖ, τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σε, καὶ τῇ τῶν ἔργων
χάριτι, τοῦτον κατήσχυνας Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Α'σπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ
θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείλη-
φας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πα-
τρὸς ἀμήτορα, καὶ ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Παράταξιν δυσσεβῆ, ὡς στρατηλάτης δυνα-
τὸς ἔτρεψας, καὶ σκολιοῦ δράκοντος, πά-
σας μηχανὰς ἐξεφάυλισας.

Ως πρόθυμος τὴν ψυχὴν, δι' ἐπινοίας εὐσε-
βοῦς Ἐνδοξε, τῶν δυσσεβῶν ὤλεσας, τὰ
νενοθευμένα σεβάσματα.

Στερρότητι λογισμοῦ τῶν δυσμενῶν ἐπιφο-
ραὶς ἐνεγκας, ζωοποιὸν νέκρωσιν, τοῦ ἀ-
γωνοθέτου μιμούμενος. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγα-
θῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν
σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χρι-
» **Σ**ὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Υπὲρ φύσιν ἀγῶνας διηनुκῶς, ὑπὲρ φύσιν
ἐπάθλων παρὰ Θεοῦ, ἀξίως ἐπέτυχες,
Ἀθλοφόρε πολὺάθλε· ὡς οὐδὲν γὰρ θέμενος, τὸ
ἄθεον πρόσταγμα, σεαυτὸν βασάνοις, προθύ-
μως ἐξέδωκας· ὅθεν ὑπομείνας, σπαραγμοὺς
καὶ στρεβλώσεις, σταυρόν τε καὶ θάνατον, τῷ
Χριστῷ συνδεδόξασαι, ἀρμοζόντως Θεόδωρε.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων

ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν
ἐν ζάλῃ τῆ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς
ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἀμαρ-
τιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς
πυθμένα Ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον
Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον
παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδίων, ἵνα πίστει
κραυγάζων σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων δοῦνά μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ
ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ε'τραυματίσας τὸν ὄφιν τῷ τραυματοῦσθαι,
καὶ καρτεραῖς ἐνστάσεσι, Μάρτυς ἀνε-
δείχθης, μέλπων ἐμμελέστατα, τῷ σὲ δυναμώ-
σαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δαπανώμενος τὰς σάρκας πολλαῖς αἰκίαις,
τὸν λογισμὸν ἀκλόνητον, ἔσωσας Τρισμά-
καρ, μέλπων προθυμότατα, τῷ σὲ δυναμώσαν-
τι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ωραιώθης τοῖς παθήμασι τοῦ Δεσπότη, σοῦ
τὰ σεπτὰ παθήματα, Πάνσοφε συνάψας,
καὶ καταξιούμενον, αὐτῇ τῆς λαμπρότητος, καὶ
τῆς ποθουμένης φαιδρότητος.

Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ με-
τὰ τόκον ὥφθης παρθενεύουσα πάλιν·
ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα,
πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ραντίσματοι σαρκὸς, τῶν αἱμάτων ἀπέπαυ-
σας, δαιμόνιον ἐπ' ὀλέθρῳ, προσαγόμενον
λύτρον, αἰτήτητε Θεόδωρε.

Ω γνώμης εὐσεβοῦς! ὦ γενναίου φρονήμα-
τος! ὦ πίστεως θερμοτάτης, τοῦ σεπτοῦ
Ἀθλοφόρου, δι' ἧς Θεοῦ ἐπέτυχες!

Νοῦν ἔχων τῷ φωτὶ τοῦ Θεοῦ ἐλλαμπόμε-
νον, τὸν πρόμαχον τῆς κακίας, ἀπημαύ-
ρωσας ὄφιν, πανένδοξε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμε-
θα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ε'νίκας, προθυμίῳ συντόνῳ τοὺς ἄφρονας,
ἐπὶ σταυροῦ ἠπλωμένος, καὶ τοῖς ἥλοις
Μάκαρ ἐμπεπαρμένος, εἰκονίζων, τὸ σωτήριον
πάθος τοῦ κτίσαντος.

Νομίμως ἐναθλοῦντι Χριστὸς σοι ὀπτάνεται, ἐν τῇ φρενὶ κεκλεισμένῳ, ἐπαλείφω· οἷα ἀγωνοθέτης, πρὸς ἀγῶνας, πρὸ ἐχθροῦ τὰ παλαιίσματα ἔνδοξε.

Θυσίαν, καθαρὰν καὶ ἀγίαν καὶ ἄμωμον, τῷ διὰ σὲ ἐκυσίως ἐαυτὸν θυσίαν προσαγαγόντι, προσηγάγε, σεαυτὸν ἀθλοφόρε Θεόδωρε. Θεοτοκίον.

Ωσαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμαμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειράνδρως, συλλαβῆσα οὐκ ἐστενοχώρησεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ανδρεία ψυχῆς τὴν πίστιν θωρακισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ ὡς λόγην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων μέγιστε Θεόδωρε, τὴν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀθλητῶν τὸ ἔκλαμπρον κάλλος, δεῦτε πάντες τῶν ὕμνων τοῖς στεφάνοις πιστοί, Θεόδωρον καταστέψωμεν· δῶρον γὰρ Θεοῦ μέγα τῷ κόσμῳ ἀναδέδεικται, λάμπεσι ταῖς τῶν θαυμαμάτων· τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐκνικήσας Βελίαρ ἄθλοισι σεπτοῖς, ὀμβρίζει ἀντὶ αἱμάτων, κρουνηδὸν ἰαμάτων τὰ ρεύματα· σὺν τούτοις δὲ πᾶσι χαίρει Χριστῷ, καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχοι.

Νεκρὸν με Θεόδωρον ἡ πατρίς δέχου,

Ὅν ζῶντα πλετεῖ Μαρτύρων πατρίς πόλος.

Ὁλβιον ὀγδοάτῃ Θεοδώρου σῶμα κομίσθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου, ἐν Εὐχαΐτοις μὲν γεγονώς, καὶ τὸ γένος ἐκείθεν ἔλκων, ἐν Ἡρακλείᾳ δὲ τῇ κατὰ Πόντων κειμένη τὰς διατριβὰς ποιούμενος, ὥραιος τὸν σωματικὸν χαρακτήρα, καὶ τὴν ψυχὴν ὠραιότερος, λόγῳ καὶ γνώσει καὶ τῇ λοιπῇ σοφίᾳ κεκοσμημένος· ὅθεν καὶ τινες αὐτὸν, Βρυοῤῥήτορα ἀνηγόρευον. Οὗτος, διὰ πάντων τῶν κολαστηρίων ὀργάνων, διελθὼν τὸ μὲν μακάριον αὐτοῦ σῶμα τῇ γῇ καταλειποῦς, τοῖς πιστῶς πρέσβουσιν αὐτῷ τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζει ρεῖθρα· τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ

πνεῦμα ἐν οὐρανοῖς αὐλίζεται· οὗ τινος τιμίου καὶ ἀγίου σώματος τὴν μετακομιδὴν ἰορτάζομεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τελεῖται ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Σωσθeneίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Νικάνδρου καὶ Μαρκιανου.

Οἱ τοι, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ἐπὶ Μαξίμου τοῦ Ἡγεμόνος ἐξητάσθησαν, καὶ φρουρᾷ ὑπεβλήθησαν. Μετὰ τοῦτο δὲ πάλιν, ἀναγκασθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ μὴ πεισθίντες, ξίονται ἐνυξὶ σιδηροῖς, καὶ ἐπὶ ξύλοις ὀρθοῖς μεταωρίζονται, καὶ κατακεντῶνται σιδηροῖς, καὶ πυρὶ καταφλέγονται· καὶ κατενεχθέντες, ἐπ' ἀνδράκων πυρὸς ἱφαπλοῦνται, καὶ ῥάβδοις ἀνωθεν τύπτονται· καὶ ἀξάλημ ταῖς πληγαῖς ἐπιχυθίντες, ὀστράκοις ὀξείᾳ συντρίβονται, καὶ λίθοις τὰ στόματα καὶ τὰς ὀφείας συνθλάωνται, καὶ τὰς γλώσσας μαχαίρᾳ ἐκτίμνονται, καὶ τίλος τὸν διὰ ξίφους δέχονται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Καλλιόπης.

Αὕτη ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, ὅρα σώματος καὶ κάλλει ψυχῆς διαλάμπουσα. Συσχεθεῖσα σὺν, ἀναγκάζεται ἀποστῆναι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης καὶ πίστεως. Ὡς δὲ κραταιῶς ταύτης ἀντεῖχετο, αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ τοὺς μαθοὺς κόπτεται, οὗς Ἄγγελος ἐπιστὰς ὑγίει ἀπέδειξεν. Εἶτα ἐπ' ὀστράκου κεκοσμημένη σύρεται, καὶ πυρὶ καταφλέγεται, καὶ τὰς καταφλεχθείσας σάρκα ἅλατι ἐπιπάσσειται, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι κατατρίβεται. Εἰθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Εν τῇ καμίνῳ, τῶν σῶν ἀγώνων Μάρτυς ἔνδοξε, ὕλην ἀσεβείας ἐφλεξας, καὶ πυρσός, εὐσεβείας ψάλλον γέγονας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ως στρατηγέτης, ὡς νουνεχὴς καὶ νηφάλιος ἔργῳ, βασιλέα ἄφρονα δυσσεβῆ, ἐξεφάλισας καὶ ἔδειξας, τοῦτον ἀνίσχυρον, ἐνίσχυ· δεῖς τῷ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Νόμος ἡττάται, τῶν ἐγκωμίων τῷ μεγέθει σου· σὺ γὰρ, φανοτάταις ἔλαμψας ἄσραπαῖς, μαρτυρίου τῷ Δεσπότη σου, βοῶν Θεόδωρε· Εὐλογητὸν τὸ κράτος σου Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θείον σκήνωμα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Εν σοί πεποιθὼς τῷ δὲ ἐμέ, σταυρὸν καὶ θάνατον, καθυπομείναντι, σταυρῷ ἀνῆρτημαι Δέσποτα, καὶ τιτρώσκομαι τοξεύμασι, καὶ χαλεπαῖς προσομιλῶ αἰκίαις Κύριε, ἀναβόας, Μάρτυς ἀθλῶν γενναϊόφρον Θεόδωρε.

Προσήγαγε θῦμα καθαρὸν, σαυτὸν τῷ Κτί-
στη σου, χαίρων Θεόδωρε, καὶ προσεχώ-
ρησας ἐνδοξε, βασιλείαν πρὸς οὐράνιον, μετὰ
Μαρτύρων ἱερῶν κραυγάζων πάντοτε· Εὐλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ως κρίνον, ὡς ῥόδον νοητὸν, ὁδμαῖς τῶν ἁ-
θλῶν σου εὐωδιάζεις ἡμᾶς, διώκων χάριτι
πάντοθεν, τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ
παρορμῶν ἀναβοᾶν εὐωδестаτὴ ψυχῇ· Εὐλο-
γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραν-
τε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότη-
τος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογι-
σθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν
πάντες, σέ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
• σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
• ναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
• σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
• λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ Δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νῦν τῶν μακαρίων τοῖς δήμοις, καὶ τῶν
Μαρτύρων ταῖς χορείαις, ὡς ἡγλαῖσμένος
ἐρὶς ἄθλοις, συναγελάζων καὶ συνηδόμενος, σε-
φηφορῶν παρίσασαι, τῷ ποθιμένῳ σοι, Θεόδωρε.

Ψὸς πρὸς οὐράνιον ἦρθης, τῶν ἐπὶ γῆς κα-
ταφρονήσας, καὶ τοῦ ποθιμένου σοι τέλους,
κατηξιώθης αὐτὸ τὸ ἔσχατον, τῶν ὀρεκτῶν Θεό-
δωρε, κατειληφὼς ἐπαγαλλόμενος.

Μόνον σε ἀθάνατον Λόγον, σαρκὶ παθόντα
καὶ θανέντα, Μάρτυς ὁ Θεόφρων ποθή-
σας, ἀθανασίας τῆς σῆς ἐπέτυχεν, ἐν οὐρανοῖς
σκηνούμενος, Κτίστα τῶν ὅλων παντοδύναμε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημήσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας
πάντα λόγῳ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην,
ἁγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον
ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
• στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διό
• ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ταῖς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων
τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ
τὸ στέφος ἐδέξω, Θεόδωρε μακάριε, ἐκ χειρὸς
τοῦ Κτίστου σου, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας δια-

σώζεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, πα-
γίδων τοῦ ἀλλοτρίου.

Θεοτοκίον, Ὁμοιον.

Γεραίρουσι τὸν τόκον σου, Ἀσωμάτων αἱ τά-
ξεις· χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρω-
κας μόνη· διό σε τὴν πανάμωμον, οἱ πιστοὶ δο-
ξαῖζοντες, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦμεν· φῶς γὰρ σθ-
τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλων ὡς ὀρθρος, ἀνέτει-
λας τῆς ἡμέρας.

Εἰ βούλει, εἰπὲ εἰς τοὺς Αἴνους ἐκ τῶν Στιχη-
ρῶν τοῦ Ἑσπερινοῦ· εἰδ' οὖν, εἰς τὸν Στίχον, τῆς
Ὁκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Αγιστύνῃς δωρεά, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς,
πεφανέρωσαι τῷ κόσμῳ Θεόδωρε· Χρι-
στὸς γὰρ σου σοφὴ τὴν μνήμην ἐδόξασεν· ἐν ᾗ
συμφώνως οἱ πιστοὶ, γεγηθότες ὕμνοῦμεν, τοὺς
ἀγῶνας τῶν ἁθλῶν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ
Κανόνος, Ὡδὴ γ' καὶ ε'.

Ὁ Ἀπόστολος.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι.

Ζήτηι Ὁκτωβρίου ΚΔ'.

Εὐαγγέλιον, Ζήτηι Σεπτεμβρίου Κ'.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

=====

Τῇ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου
Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φρυκτωρίαις τῷ Πνεύματος, ἐλλαμφθεῖς τὴν
διάνοιαν, φωτοβόλος ἥλιος ἐχρημάτισας,
ὡς περ ἀκτῖνας τὰ δόγματα, εἰς πάντα τὰ πέ-
ρατα, ἐφαπλῶν καὶ τῶν πιστῶν, καταυγάζων
πληρώματα, Παμμακάριστε, καὶ διώκων τὸ
σκότος Θεοφόρε, τῶν αἱρέσεων δυνάμει, τοῦ
ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος.

Εὐφραδία τῶν λόγων σε, ἱερώτατε Κύριλλε,
Ἐκκλησία ἅπασα ὠραῖζεται, καὶ εὐσε-
βῶς καλλωπίζεται (*), ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ

(*) Ἐν χειρογράφοις κεῖται· ἀγαλλομένη τοῖς δόγμα-
σι καὶ ὠραίοις ὡς κάλλεσι.

τιμᾶ σου ἱερῶς, τὴν ἀγίαν μετὰστασιν, παναοίδιμε, ἱερέων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυφαίῃ τῆς Συνόδου, τῆς παναγίας ὑπέρμαχε.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται ὕλη πάνσοφε· τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στρατευμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν, ἱερώτατε Κύριλλε· τοῖς διδάγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τῆ Θεῆ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σῆ, σαρκικῶν ὑποστάσεων ὃν ἰκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τῆς ἐν πίστει Παναγίας, εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μὴ με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανισῶν τῆς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεωριῶν Κύριλλος ἐνθέων λύρα. Θεοφάνους.
(Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θεόθεν τὴν φωτοδότιν Κύριλλε, χάριν δεξάμενος, καὶ τηλαυγῆς φωστήρ· ἀναδειχθεῖς, λογικαῖς ἀπαστραφαῖς ἡμῖν, μαρμαρυγαῖς τὴν μνήμην σου, ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

Επλήσθης τῆς δαδουχίας Κύριλλε, τοῦ θείου Πνεύματος, τῶν ἐντολῶν ὡς φύλαξ τοῦ Χριστοῦ, καὶ παθῶν καθηράμενος, τῆς ὑπερθείου γέγονας, ὧντως Τριάδος ἐνδιαίτημα.

Ως ζήλου καὶ παρόρησίας ἐμπλεως, Κύριλλε ἐνδόξε, ταῖς θεομάχους πάσας ἀψευδῶς, γλωσσαλγίας διέλυσας, τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, ὀρθοδοξίας προϊστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ιάσω τὴν συντριβὴν Παναμίωμε, τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν ποιητὴν τεκοῦσα τοῦ παντός.

τὸν ἡμᾶς ἀνορθώσαντα, καταρράγენტας πτώματι, τῶν προπατόρων θεονύμφευτε.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ρωννύμενος ἐν Χριστῷ, ταῖς μηχαναῖς τοῦ σκολιῆ δράκοντος, γνώμη στερόν· Κύριλλε, ὡς ἱστὸν ἀράχνης διέλυσας.

Ιλὺν παθῶν ἐκ ψυχῆς, ἐξετινάξω καθελὼν Κύριλλε, πᾶν λογισμῶν ὕψωμα, κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπαρόμενον.

Ως εὐστοχος ἀθλητῆς, Πάτερ ἐξέκλινας σερῶς ἅπασαν, τὴν τῆς σαρκὸς εὐπάθειαν, ὡς ἐπιβλαβὴ καὶ ἐπίβουλον.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, εὐλογημένην ὡς Θεοῦ σκηνώμα, πανευπρεπὲς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει δοξάζωμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὴν σοφίαν τὴν θείαν πεπλουτηκῶς, ἐξηρεύξω δογμάτων Πάτερ πηγαῖς, πλυνούσας αἱρέσεων, δυσωδέστατον βόρβορον, καὶ πιπλῶν καρδίας, ἀρδευούσας ἐν χάριτι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ταῖς αὐλάκας Κύριλλε, ἥδη μεθυσκούσας· διὰ τοῦτό σε πίστει, τιμῶντες τὴν μνήμην σου, ἐκτελοῦμεν θεόπνευστε, Ἱεράρχα πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον, Αὐτόμελον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν σὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντα ἐκτρέφοντα. Ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε· ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμναῖς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεταί, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος,

καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώ-
ρυσαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν τοῖς δού-
λοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα
Παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Νενικηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα, καὶ
λογισμῷ κρατήσαντα, σαρκὸς θεοφόρε,
Κυρίλλε ἰδὼν ὁ Χριστός, τῆς θείας σε πρόεδρον,
Πάτερ Ἐκκλησίας καθίστησιν.

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἡγαπημένος, τὴν
πατρικὴν τοῦ Μάρκου, ἀρετὴν καὶ τοῦ
Ἰρ'νου, γέγονας διάδοχος, τοῦ θεοῦ τοῖς ἔχνε-
σιν, Εὐαγγελιστοῦ παρεπόμενος.

Υπὸ Χριστοῦ μὲν ὡς πρόβατον ἐποίμανθης,
ὡς δὲ ποιμὴν ἐποίμανας, τὸ ποίμνιον Πά-
τερ, λόγος ψυχοτρόφοις σου, ὡς πόαις καὶ ἄν-
θεσι δαψιλῶς ἐκτρέφων τῇ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον ἐκ σοῦ Παρθέने,
θεοπρεπῶς ἐγέννησας, καὶ μένεις Παρ-
θένος· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι
Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγαῶμεν.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ρεῦμα ὄντως σφοδρόν, πλημμυροῦντος χει-
μάρρου ὁ σὸς, ὦ Κύριλλε ἐκμιμεῖται, λό-
γος, τῶν κακοδόξων, ἐκτρέπων μηχανήματα.

Ισως τὴν βδελυράν, τοῦ Ἀρσίου διαίρεσιν, ὦ
Κύριλλε μιανάν τε, Σαβελλίου ἐκ βάθρων,
συναλοιφὴν καθήρηκας.

Λόγους πλουτοποιούς, ὡς χρυσὸν καταλέ-
λοιπας, ὦ Κύριλλε θησαυρούς δέ, ὑ-
πὲρ λίθους τιμίους, τοὺς σοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ
Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸν σὸν, ἐρμηνεύσαι μυστήριον,
Πανάμωμε; τὸν γὰρ κτίσει, μὴ χωρῶμε-
νον πάση, ἐν μήτρᾳ σοῦ ἐχώρησας.

Ὡδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς

Λαβίδι, Σεραφίμ τῷ Προφῆτῃ τὸν ἀνθρώπου
τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ δέ, ταῖς χειρσί
προσνέμεις ἱερομύστα, τὸ ἐκ θεοῦ, πυρὸς ἡν-
θρακωμένον καθάρσιον.

Ομόρους, ὡς Σαμφῶν ἀλλοφύλους οὐκ ἔ-
θραυσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῶν
ἑτεροδόξων διδάγματα, καὶ τὸ κράτος, τοῖς ὁρ-
θωθόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Συνόδου, θεολέκτου σαφῶς προηγουμένου, τὸ
δυσσεβὲς Νεστορίου, χριστομάχου θρασέως
Πάτερ καθεῖλες, ζήλω πνέων, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας
Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Ολὴν σε, περιστεράν τελείαν καὶ πάγκα-
λον, καὶ τηλαυγὲς εὐρὼν κρίνον, καὶ
κοιλᾶδων ἄνθος ὦ Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ
νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε· ἡ
Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
κακαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Αβυσσον ἡμῖν, δογματῶν θεολογίας, ἔβλυ-
σας σαφῶς, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος,
ταῖς αἰρέσεσι κατακλύζουσας μακάριε, καὶ τὸ
ποίμνιον ἀλώβητον, τρικυμίαις διασώζουσας·
τῶν περάτων καὶ γὰρ Ὅσιε, ὑπάρχεις καθηγη-
τῆς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλε-
ξανδρείας.

Στίχοι.

Κυρίλλον ὑμνῶ τοῦ Κυρίου μου φίλον,
Καὶ Κυρίας πρόμαχον Ἀειπαρθένου.

Εὐρατο τυμβοχοὴν ἑνατον Κύριλλος ἐς ἡμᾶς,
Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Εν τῷ Σιναίῳ, ἀκρωτηρίῳ πάλαι γνόφον εἰσ-
δύς, νόμον εἴλε μάκαρ Κύριλλε ὁ Μωσῆς,
ἀναιροῦντα, τὸν τῷ γράμματος· σὺ δὲ ἀνέπτυ-
ξας, τὸ κεκρυμμένον βάθος τοῦ Πνεύματος.

Νομοθεσίας, δι' αἰνεγμάτων ὡς νηπίοις τὸ
πρῖν, Πάτερ δεδομένης κάλυξι· καλυπτὰ,
ὡς περ ῥόδα τὰ νοήματα, σὺ ἀπεκαλύψας, ἐρ-
μηνεύσας τοὺς τύπους σαφέστατα.

Θεοκρυβίων, καὶ θεολήπτων τὰ δυσέφικτα,
τεύχη Προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνευσθεῖς,
τοῦ ἐκείνου εὐφορήσαντος, Πνεύματος Κυρίλ-
λε, εἰλικρινῶς ἡμῖν διεισαφίσας.

Εν ἀσυχύτῳ, ἐνώσει θεῖα καὶ ἀτμήτῳ σα-
φῶς, Πάτερ θαυρέσεις τρεῖς μὲν θεολο-
γῶν, ὑποστάσεις ἑφῆς Κύριλλε, ἀπαράλλακτος
δὲ, ἐν οὐσίᾳ μιᾷ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Επί τοῦ θρόνου τοῦ ἐπηρμένου· ὅ· καθήμε-
νος, θρόνου ἐκ γῆς Παρθέने θεοπρεπῆ,

εὐρηκὼς σε ἀνεπαύσατο. Εὐλογημένη σὺ, Θεογεννητορ ἄχραντε Δέσποινα.

Ὡδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ως κῦμα θαλάσσης ἀληθῶς, ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν, ἡ τῆς σοφίας πηγή· καὶ γὰρ ἀέννοι ἔρρευσαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου, Πάτερ δογματῶν εὐσεβῶν, καθὼς προεῖπε Χριστός· ὑπερβαίνει ψάμμον γὰρ, τεύχη τὰ σὰ τὰ θεόλεκτα.

Νομεὺς καὶ διδάσκαλος σοφός, τῆς Ἐκκλησίας δειχθεὶς, τὰς δύο Κύριλλε, σαφῶς ἀνέπτυξας Ὅσιε, Διαθήκας καὶ ὡς ἄγκυραν, καὶ πατρικὸν κλῆρον τοὺς σοὺς, ἔχουσα λόγους βοᾷ· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λόγου σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ παντεχνήμονος, σὺ τὴν ἀπόρρητον, διδάσκεις ἔνωσιν Κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἐφ' ἑκάτερον ροπὰς, ἴσως ἐκκλίνας βοᾷς· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεόν, Κυρίως Πάναγνε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἐπαληθεύουσαν φέρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, θεωνυμίαν· αἱ πιστοὶ, ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον σὲ θεοφρόνως πανάμωμε Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Υψωμα Χριστοῦ· κατεπαρθέν τῆς γνώσεως, καὶ τῆς τούτου Θεομήτορος, Κύριλλε ἅπαν κατὰ κράτος, καθεῖλες Νεστορίου τὸ ἄθεον, Υἱὼν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν Ἀγεφάλων τὴν τῶν φύσεων.

Ρώσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν τε Υἱὸν σεσαρκωμένον, Θεὸν θεολογήσας Μακάριε, ὀφθεῖς τε Θεοτόκου ὑπέρμαχος, ἐν τοῖς ὑψίστοις νῦν δεδοξασαι.

Ανῶθεν ἡμᾶς τοὺς ὑμνητὰς αἰοίδιμε, ἐποπτεύοις Πάτερ ἱλεως, Ἀνακτι νίκας σταυροφόρῳ, βραβεύων καὶ ὑψῶν ταῖς πρεσβείαις σου, τὸ κέρας ὀρθοδόξων φωτίζων τε, τοὺς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Ανθρακα τὸν νοητὸν Ἀγνὴ πανάμωμε, Ἡσαΐας ὃν τεθέαται, φέρεις ἀγκάλαις Θεο-

μήτορ, μορφῇ τῇ ἡμετέρᾳ ἐνούμενον, καὶ κόσμῳ τὴν σωτηρίαν βραβεύοντα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσφύκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ι. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης (*).

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν δυάς, Ἀθλητῶν πλουτήσασα, ἀνδρειοτάτως ἐνήθλησε, θεῖος Ἀλεξάνδρος, σὺν τῇ Ἀντωνίνῃ, βάσανα πολύπλοκα, ὁμοῦ διὰ Χριστοῦ ὑπομείναντες· ὧ νῦν πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Διπλοῦν στέφος εἴληφας σαφῶς, Ἀντωνίνα· πάνσεμνε, ἀγνείας τε καὶ ἀθλήσεως, ἐχθροῦ νικήσασα, ταῖς μηχανουργίαις, καὶ πρὸ τῆς ἀθλήσεως, καὶ πάλιν ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων σου· Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εν ξύλῳ ὑψούμενοι σοφοί, χεῖράς τε κοπτόμενοι, καὶ ταῖς λαμπάσι φλεγόμενοι, καὶ σπαθιζόμενοι, καὶ ἐν κατωτάτῳ, λάκκῳ συγχωννύμενοι, καὶ τέλος ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον, ὑποδεχόμενοι, Ἀθληφόροι ἀξιάγαστοι, τὸν τῶν ὅλων, Θεὸν οὐκ ἠρνήσασθε.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Πανάγιον τέμενος Θεοῦ, οὐρανῶν πλατύτερον, καὶ Χερουβὶμ ἀγιώτερον, θεοχαρίτωτε, Παναγία Κόρη, τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, καὶ φώτισον καρδίας τὰ ὄμματα, παρεχομένη μοι, εὐπροσδέκτοις μεσιτείαις σου, τῶν πταισμάτων, τὴν ἄφεσιν δέομαι.

(*) Ἀντὶ τῆς τῶν Μαρτύρων τούτων Ἀκολουθίας, τὸ Χριστόγραφον ἔχει τὴν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Τιμοθέου, ἐπισκόπου Προύσης, τοῦ ἀναφερομένου μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ὁ δὲ εἰς αὐτὸν Κανὼν ἐστὶν Ἀρσενίου Ποίημα φέρων Ἀκροστιχίδα. Αἶνος Τιμοθέῳ λόγων Ἀρσενίου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Υἱμοῖς ἐπαινῶ τὴν καλὴν ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιῆχος.

Υἱμοῖς ἐπαινέσαι τὴν ὑμῶν, προθυμουμένῳ πανήγυριν Μάρτυρες, φῶς μοι χωρηγήσαντες, τὸν σκοτασμόν σκεδιάζοντες τῆς ἀγνοίας μου, ὡς τῷ ἀνεσπέρῳ, φωτὶ αἰεὶ παριστάμενοι.

Μόνα δι' αἰῶνος Ἀθληταί, τὰ διαμένοντα πίστει ποθήσαντες, πάντα παρεδράμετε, τὰ ὁρατὰ καὶ πρὸς ποινὰς καὶ μαστιγὰς, γνώμη στερότατη, περιφανῶς ἐχωρήσατε.

Νόμιμον ἀνύοντες σεπτοὶ, τῇ μαρτυρίᾳ ἀγῶνα τὸν Κύριον, εἴχετε συλλήπτορα, τῶν ἀλγυνῶν ὑμᾶς ἐπικυφίζοντα, καὶ κατὰ τυράννων, ἀνδρείους ἀπεργαζόμενον.

Θεοτοκίον.

Ο δημιουργήσας ὡς Θεός, τὰς ἀοράτους Δυναμίεις βουλήματι, ἔσχεν ὡς αἰτίαν σε, τῆς πρὸς ἡμᾶς Παρθένε ἀναπλάσεως. Τοῦτον οὖν δυσώπει, τὸν κόσμον σῶσαι Πανάμωμε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ιδεῖν Ἀντωνίνα τὸν Χριστὸν, ποθοῦσα καλλιπάρθενε, τὸ θεῖον τούτου πάθος ἐζήλωσας· ῥαπίσματα γὰρ ὡς αὐτὸς ἤνεγκας, ἐναπόρραπιζουσα τὰ ζοφώδη πρόσωπα, τῶν ἀσάρκων δαιμόνων πανεύφημε.

Στερόως ἀντετάξω τῷ ἐχθρῷ, μαστίζεσθαί σε Πάνσεμνε, προστεταχότι γνώμης στρεβλότητι· φρουρὰν οἰκεῖν δὲ καταδικάζει σε, φρουρουμένην ἄνωθεν, προσταγαῖς τοῦ Κτίστου σου, ὑφ' ἀγίων Ἀγγέλων θεώμενος.

Εὐχαῖς σε βρονταὶ καὶ ἀστράπαι, ἐξ ὕψους κατεφέροντο, καὶ φῶς ὥραθη μέγα θεόθυμφε, φωνή τε θεία λαμπρῶς γεγένηται, σὲ παραθαρρύνουσα, Ἀντωνίνα πάνσεμνε, καὶ τροφὴ λογικῇ ἐνισχύουσα. Θεοτοκίον.

Παρθένος κυήσας Θεόν, ὥραθης μετὰ γέννησιν, καὶ σοῦ τὸ θεῖον Ἀχραντε πρόσω-

πον, χοροὶ παρθένων νῦν λιτανεύουσι· μεθ' ὧν ἡμῖν αἵτησαι, ἱλασμόν καὶ ἔλεος, καὶ δεινῶν παντελῇ ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Εἰρμός.

Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἐμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δυὰς ἡ θαυμαστή, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, ἐνέγκασα στερόως, τὴν πυρὰν τῶν βασάνων, ἐν δόξῃ παρίσταται, τῇ Τριάδι πρεσβεύσας, χάριν ἔλεος, καὶ ἱλασμόν τῶν πταισμάτων, τοῖς τὴν ἐνδοξον, αὐτῆς γεραίρουσι μνήμην, δοθῆναι ἐν πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἁγίαις Δυναμίεσι, δῆναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ὑμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίβ τοῖς πίσει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξαῖσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀσπίλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεέ ὑπεράγαθε;

ᾠδὴ δ'. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Αδεταί εἰς πάντα τὸν κόσμον ἡ ἀθλησις, καὶ τὰ παλαίσματα ὑμῶν, Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, δι' ὧν ἐτροπώσασθε, τὰς τοῦ ἐχθροῦ πικρὰς δυνάμεις ἐν χάριτι, καὶ νικηταὶ κατ' αὐτοῦ ἀπεφάνητε.

Ιστησι παγίδας κατὰ σοῦ ὁ παμπόνηρος· ἐν ἀνδρικῷ δὲ λογισμῷ, καὶ σολισμῷ τὰς προσταγὰς, αὐτοῦ ἀπηχεῖωσας, καὶ παντελῶς αὐτὸν Σεμνὴ κατηδάφισας, θεία χερσὶ σκεπομένη θεόσοφε.

Νόησιν καὶ σύνεσιν Χριστὸς σοι χαρίζεται, καὶ ἐκ χειρὸς τῶν δυσσεβῶν, ἀσπίλον ἄμωμον τηρεῖ, καὶ λύτρον ἐκπέμπει σοι, τὸν ἱερὸν ὦ Ἀντωνίνα Ἀλέξανδρον, καθάπερ θεῖον ἐξ ὕψους Ἀρχάγγελον. Θεοτοκίον.

Ος ἔχουσα Πανύμνητε ἰσχὺν σε καὶ στήριγμα, ἡ Ἀντωνίνα καρτερεῖ, τὰ δυσαχθῆ καὶ θλιβερά, καὶ ρίπτει τὸν τύραννον, καὶ συμπατεῖ ποσὶν ὡραίοις τῇ χάριτι, τοῦ ἐκ νηδύος σου Λόγου ἐκλάμπαντος.

Ἦδη ἐ. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Τεινόμενος, ἐπὶ ξύλου καὶ κατατεμνόμενος, Ἀλέξανδρε, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσι κυκλόμενος, πρὸς Θεὸν ἀνέτεινες, σῶζειν δυνάμενον τὸ ὄμμα, τῆς διανοίας πανεύφημε.

Νεκρούμενοι, ἐν γυμνώσει σωμάτων οἱ Μάρτυρες, ἐδέξαντο, ἀφθαρσίας στολὴν καὶ ἀθάνατον, δόξαν ἐκκληρώσαντο, ἀντὶ προσκαιροῦ ἀτιμίας· ὅθεν αἰεὶ μακαρίζονται.

Θεοτοκίον.

Κατάβαλε, τοὺς αἰεὶ πολεμοῦντάς με δαίμονας, καὶ ἄπρακτον, τὴν βουλήν αὐτῶν ποίησον ἄχραντε, ἄτρωτόν με σῶζουσα, τῆς προσδοκίας τέτων Κόρη, ὅπως αἰεὶ μακαρίζω σε.

Ἦδη 5. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Αγῶνας ἀνδρικούς καὶ πλήρεις θαύματος, ἐνθέως διανύοντες, μυριάδας Αἰθιόπων νοητῶν, Μάρτυρες Κυρίου ἐτροπώσασθε, καὶ τοῖς χοροῖς, τῶν Ἀσωμάτων νῦν συνευφραίνεσθε.

Λαμπόμενοι φωτὶ τῷ θείῳ Μάρτυρες, ἀγνείας ὠραιότητι, ὁμοιώθητε αὐτοῖς λειτουργοῖς, τὸν ἀγαθοδότην θαυραπέυσαντες, καὶ πρὸς αὐτόν, στεφανηφόροι μεταχωρήσαντες.

Ηγάλλεσθε φρουρᾷ ὁμοῦ τυγχάνοντες, φωτὸς ὑμῖν ἀστράψαντος, καὶ φωνῆς ἐπενεχθείσης ἐκ Θεοῦ, θάρσος ἐντιθείσης ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, πανευκλεεῖς, στεφανηφόροι Μεγαλομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι ψυχὴν ταῖς παραβάσεσιν· ἐπίσκεψαί με ζώσον, ἡ ζωὴν ἀποκυήσασα Χριστὸν, ὃν οἱ εὐκλεεῖς Μεγαλομάρτυρες, πάντων Θεὸν, Παρθενομήτορ καθωμολόγησαν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενον· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων ἔλαμψεν, ἡ ἀξιέπαινος μνήμη, ἣν πισοὶ τελέσωμεν, καὶ ἀνυμνήσωμεν πιστῶς, ἐν ἐπιγνώσει κραυγάζοντες· Σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστέ τὸ κραταίωμα.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης.

Στίχοι.

Εὐρατο Ἀλέξανδρος ἄμ' Ἀντωνίνην,
Τὸν βόθρον ἀκάτιον εἰς τρυφὴν φέρον.

Τλῆ δεκάτῃ μόρον Ἀντωνίνα ἐμπυρόπισσον.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἀπὸ κώμης Καρδάμης, ἢ Κροδάμων. Ἡ μὲν οὖν Ἀγία Ἀντωνίνα σεμνῶς καὶ ὁσίως τὸν βίον διάγουσα ἐτύγχανε. Συλληφθεῖσα δὲ ὑπὸ Φήστου, καὶ μὴ πειθεῖσα ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, μηδὲ λατρεῖναι τοῖς δαίμοσιν, ἐν οἰκῇματι πορνικῷ ἀποτίθεται. Ἐπὶ τρισὶ δὲ ἡμέραις ἀποσίτου διαμεινάσης αὐτῆς, παρίσταται φῶς ἐν νυκτὶ, καὶ βροντῆς καταρράγεις, αἱ τοῦ οἰκήματος θύραι ἐρράγησαν, καὶ φωνὴ πρὸς αὐτὴν εὐρανόθεν γέγονε, προτρεπομένη ἀναστῆναι καὶ τροφῆς μεταλαβεῖν. Αἰτήσασα δὲ καὶ φαγοῦσα ἐξῆλθεν αὐτῆς παραστῆναι τῷ Ἡγεμόνι· καὶ μὴ πειθεῖσα τοῖς εἰδώλοις θῦσαι, πτερνίζεται καὶ σπαθίζεται, καὶ πάλιν ἐπὶ πορνικὸν ἀπάγεται ὀκνημα· ἐν ᾧ, δι' ἀποκαλύψεως Ἀγγέλου, ὁ Ἀλέξανδρος εἰσελθὼν, καὶ διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας (ἦν γὰρ ὡσεὶ χρόνων εἰκοσιοκτὼ), δόξας ἐπὶ πρᾶξιν ἄσεμνον παραγενέσθαι, λαθὼν, τὴν μὲν Ἀγίαν τοῦ δώματος ὑπεξήγαγε, τῷ χλαμυδίῳ τὴν αὐτῆς καλύψας κεφαλὴν, αὐτὸς δὲ ἐκεῖσε διέμεινε.

Μετ' ὀλίγον δὲ φανεροῦ γενομένου τοῦ πράγματος, στρατιωτῶν τινῶν εἰς τὸ ἐνυθρίσαι τὴν Ἀγίαν παραγενομένων, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ὁ Ἀλέξανδρος. Καὶ πρῶτον μὲν σπαθίζεται, εἶτα, συσχεθείσης καὶ τῆς Ἀγίας, ἀμφότεροι τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν καὶ χειρῶν ἀποτέμνονται, καὶ ἔτι, ἐν βόθρῳ πυρὸς, ὅλον τὸ σῶμα πίσση ἐπιχρισθέντες ὑγρᾷ, ἐξωθεύονται καὶ ἀπορρίπτονται· καὶ ἐν τῷ τῷ μακάριον τέλος δέχονται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῇ Μαξιμίῳ, διακειμένη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐνθα κατὰκενται τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα, ἐξ ὧν καὶ πολλῶν θαυμάτων ἰάσεις ἀναπηγάζουσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Τιμοθέου, ἐπισκόπου Προύσης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν ἰθύνων καλῶς, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ λαὸν ποιμαίνων πνευματικῶς. Βρύων δὲ παντοίοις θαύμασι, τὸν δράκοντα τὸν μέγαν, ὃς τῇ τοῦ ἐμφωλεύοντος ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ κακία, φημί δὴ τῷ βροτοκνόντι καὶ ἀρχαίου δράκοντος, τοὺς τε παριόντας ἀνθρώπους ἀνῆρει, καὶ τὰ κτήνη φυτόματι μόνον ἐλυμαίνετο, καὶ ὅλως ἄδατον τὴν μεταξὺ τῆς πόλεως Προύσης καὶ τῶν θερμῶν ὑδάτων ἔχον ἐπεδείκνυε· τοῦτον δὴ τὸν δράκοντα ὁ Ἅγιος, τῇ ἐπιβολῇ τοῦ τῶν ἱερῶν ἄρτων καλύμματος, διέρρηξε καὶ ἐνέκρωσεν. Ἀπετμήθη δὲ τὴν κεφαλὴν, Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου μαθόντος περὶ τῶν θαυμάτων, ὧν ἐτέλει, καὶ ἀποστείλαντος καὶ ἀνελόντος αὐτόν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἐνδὸν τοῦ εὐαγοῦς Ξενώνος ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κανίδου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, Θεοδότου καὶ Θεοφανοῦς υἱός, τὰς εἰκήσεις ποιούμενων ἐν τῇ τῶν Καππαδοκῶν χώρα, εὐλαδῶν ὄντων καὶ σεφιλῶν. Λέγεται δὲ τὴν μητέρα αὐτοῦ παντοίας τροφῆς ἀπέχεσθαι παχυτέρας, κατ' ἐν καιρὸν τοῦτον ἐν γαστρὶ ἔφερε· τεχθέντα δὲ, ἀπέχεσθαι τῆς ἀριστερᾶς θηλῆς παντελῶς· εἰδὲ ποτε θαψιλεστέρας τροφῆς ἐνεφορήθη ἡ μήτηρ, οὐδὲ τῆς δεξιᾶς θηλῆς ἤπτετο ὅλως. Βαπτισθεὶς οὖν καὶ ἀπογαλακτισθεὶς, καὶ τὰ τῆς πρώτης ἡλικίας παραμειψάμενος, χαίρειν πᾶσιν εἰπὼν, τὸ ὄρος καταλαμβάνει.

Καὶ μικρὸν ἄντρον ὑπείσθων καὶ ἐν αὐτῷ ἑαυτὸν ἐγκα-
θεύξας, τῇ προσευχῇ καὶ τῇ νηστείᾳ σχολάζων, καὶ ἀπαξ
τῆς ἐβδομάδος βραχυτάτων ὠμῶν λαχάνων ἄνευ αἰλῶν ἀ-
πογευόμενος, διήρκεισε χρόνοις τρισὶ καὶ ἐβδομήκοντα. Ἐ-
πεὶ δὲ πάνυ ἦν κατάφορος ὁ τόπος ὕδασι, καὶ τὸ ἄντρον
ὑπὸ πολλῆς νοτίδος πολιορκούμενον, διεφθάρησαν αἱ τρί-
χες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τοῦ πώγωνος. Οὕτως οὖν
διαρκίᾳς ὁ μακάριος ἐπὶ πολὺ, πρὸς Κύριον ἐξηδήμησεν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους,
καὶ Πανσέμνης.

Ο ὅσιος Θεοφάνης τῆς Ἀντιοχείων πόλεως ἦν, ἐξ ἀπί-
στων καὶ δυσσεβῶν γεννηθεὶς γονέων. Γυναικὶ δὲ
συζυγθεὶς, καὶ τρία ἔτη συνῶν, ἐκείνης ἐξ ἀνθρώπων γε-
γονυίας, αὐτὸς προσελθὼν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, τὸ
Ἅγιον Βάπτισμα δέχεται· καὶ πλησίον τῆς πόλεως σι-
νώτατον κελλὶον οἰκοδομήσας, καθεῖρξεν ἑαυτὸν, διὰ πάν-
των καθαιρόμενος, ἃ πρὸς τελείωσιν καὶ τὴν ἄκραν ἀρε-
τὴν συντελεῖ.

Μαθὼν δὲ περὶ δημοσίας τινὸς πόρνης, Πανσέμνης
οὕτω καλουμένης, ὅτι πολλοῖς αἰτία ἀπωλείας καθίσταται,
εὐξάμενος καὶ παραθεὶς ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, πρὸς ἐκείνην πα-
ρεγένετο· καὶ τοσαῦτα διεξῆλθιν αὐτῇ καὶ τοιαῦτα, οἷα
εἰκὸς πόρνην καὶ ἀκόλαστον πείσαι, ἃ μετέρχεται κατα-
λιπεῖν, καὶ σώφρονι καὶ κοσμίῳ βίῳ ταύτην ἐκδοῦναι.
Τῷ ὧν φωτισθεῖσα τὴν διάνοιαν, καὶ εἰς κατάνυξιν ἐλ-
θοῦσα, τὸ Θεῖον Βάπτισμα δέχεται, καὶ καλῶς τὰ καθ' αὐ-
τὴν διαθεῖσα, τῷ μακαρίῳ Θεοφάνει ἠκολούθησεν· ὅς τῇ
κέλλῃ, ἣ αὐτῇ ὠκοδόμησε, ταύτην κατακλείσας, παντοίας
ἀρετῆς ἐργάτην εἰργάσατο· ἥτις τοσοῦτον Θεῷ εὐηρίστη-
σεν, ὥς καὶ θαύματα ἀπελαύνειν, καὶ παντοία νοσήματα
θεραπεύειν. Ἐπιβίωσας δὲ ἑνῆαυτὸν ἔνα, καὶ μῆνας δύο,
ἅμα τῷ ὁσίῳ Θεοφάνει, πρὸς Κύριον μεθίσταται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀπόλλω-
νος Ἐπισκόπου· καὶ Ἀλεξίου Ἐπισκόπου Βι-
θυνίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Σε νοητὴν Θεοτόκε.

Ξενοπρεπῶς, χεῖρας ἀφαιρούμενοι, ταῖς αἰρο-
μέναις πρὸς τὸν Θεόν, τὸν τῶν ὅλων Κύ-
ριον, ἔχαιρον οἱ Μάρτυρες, δύναμιν δεχόμενοι,
ἐξ οὐρανοῦ καὶ κραυγάζοντες. Ὁ αἰνετὸς τῶν
Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Υπομονῇ, ἀνυποίστων Μάρτυρες, κολαστη-
ρίων ἀληθῶς, λαμπρυνόμενοι ὡς χρυσός,
κόσμος ὡραιότατος, ὥφθητε κραυγάζοντες. Ὁ
αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νεανικῶς, ξύλῳ ἀναρτώμενοι, καὶ σπαθιζό-
μενοι δεινῶς, οὐκ ἠσθάνεσθε ἀληθῶς, πό-
νων τῶν κολάσεων, ἄνωθεν δεχόμεναι, τὴν ἀρ-
ρώγην καὶ κραυγάζοντες. Ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ωσπερ τὸς τρεῖς, Παῖδας οὐ κατέφλεξε, καί-
μινος ἢ χαλδαϊκῇ, οὕτως Ἀχραντε σὺν νη-
δυν, πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, ἀφλεκτος ἐτήρησεν.

ἀλλὰ βοῶ σοι· Κατάφλεξον, ὕλην πικράν τῶν
παθῶν μου, Ἀγνή ὅπως δοξάσω σε.

ᾠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Ρήτορεύει πάνσοφος δυάς, ἐνώπιον ἀνόμων,
τὴν σάρκωσιν τοῦ ὀφθέντος, δι' ἡμᾶς ἐπὶ
τῆς γῆς, Λόγου ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ βασιάνων πᾶ-
σαν πείραν ὑποσᾶσα, Μαρτύρων ταῖς ἀγέλαις,
νῦν συναριθμεῖται, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιερεῖα ὡς περ ἱερά, ὀπτόμενοι λαμπάσι, τὸ
ὄμμα πρὸς τὸν Θεόν, σώζειν δυνάμενον ὑ-
μᾶς, ἐτείνετε Μάρτυρες, μελωδοῦντες· Πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερ-
υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεδεμένοι Μάρτυρες σοφοί, καὶ πίσσῃ κε-
χρισμένοι, ἐν βόθρῳ πυρακτωθέντι, ὑπε-
βλήθητε ὁμοῦ, ἐνθέως κραυγάζοντες· Εὐλογεῖ-
τε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Απειράνδρως τέτοκας Θεόν, ἡμῖν ὁμοιωθέν-
τα, Παρθένε· ὃν ἐκδυσώπει, παναμώμητε
αἰεὶ, σῶσαι τὸς κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πᾶν-
τα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
• τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
• ρώτερον χρυσῷ, ἀπέστειλον λέγοντες· Εὐλο-
• γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
• ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
• αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Ινα στέφος ἀμαράντινον, καὶ φωταυγῇ πα-
σταῖδα καὶ ὀλβὸν ἄστυλον, Μάρτυρες Χριστοῦ,
ἐν οὐρανοῖς ἀπολάβητε, ἐν καμίνῳ καὶ λάκκῳ
ἐβλήθητε, ἐν τούτῳ μακαρίως, τελειωθέντες ἀ-
ξιάγαστοι.

Ωσπερ προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ Βασιλεῖ
τῶν ὅλων ἀνεκομίσθητε, Μάρτυρες Χρι-
στοῦ, διὰ πυρὸς τελειούμενοι, καὶ λαμπρᾷ ὁ-
μηγύρει συνήφθητε, τῶν ἄνω στρατευμάτων·
μεθ' ὧν ὑμᾶς αἰεὶ γεραίρομεν.

Σῶμα καὶ ψυχὴν προσήξατε, θυσίαν ὄντως
ζῶσαν Μεγαλομάρτυρες, τῷ ὑπὲρ ἡμῶν,
Χριστῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, καὶ σκηναῖς πρω-
τοτόκων εὐφραίνεσθε, Ἀλέξανδρε θεόφρον, καὶ
Ἀντωνίνα ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Φῶς μοι τῷ κειμένῳ Πάναγνε, ἐν ἀμελείας
σκοτεῖ νῦν ἐξανάτειλον, τὰ τυφλοῦντά

μου, τὸν λογισμὸν νέφη λύουσα, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν πανάμωμε, αἰεὶ ἐργαζομένη, ἐν τῇ ψυχῇ μου τοῦ δοξαῖσιν σε.

Ὁ Εἰρμός.

- Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
- μένη Βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτός· καὶ νῦν
- καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν, κα-
- τασθέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεο-
- τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων.

Τοῦ Ἀγίου Βαρθολομαίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ σαγήνῃ τῆς γλώττης σου, θεωρῶν Ἀπόστολε, ἐκ βυθῶ ἀνήγαγες ματαιότητος, καὶ χαλεπῆς ἀθεότητος, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, καὶ προσήγαγες Χριστῷ τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, τῷ τοιαύτῃ σοι δεδωκότι τὴν χάριν, ὡς ἐνθέῳ, μαθητῇ καὶ μυστολέκτῃ, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Ὁ τῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἀκτῖνα ἐνδοξε ἐξαπέστειλεν, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, συντόνως ἐλαύνουσιν, ἀθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ φωτίζουσιν ἅπαντας, τοὺς καθεύδοντας ἐν νυκτὶ ἀγνοσίας, οὓς εἰργάσω, τῆς ἡμέρας κληρονόμους, Βαρθολομαῖε θεόσοφε.

Καθυπείκων τοῖς νεύμασιν, οὗ τῷ νεύματι ἅπαντα, καθυπείκει τοῦτόν τε ἐκμιμούμενος, ὡς ἀληθείας διδάσκαλον, θανάτου ποτήριον, διὰ πάθους σταυρικοῦ, ἀγχιλλόμενος ἔπιες, καὶ παρίστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ Ἀποστόλοις, καὶ Ἀγγέλοις συγχορευῶν, Βαρθολομαῖε αἰοίδιμε.

Τοῦ Ἀγίου Βαρνάβα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εἰληφας Ἀπόστολε, κατὰ δαιμόνων ἀήτητον, ἐξουσίαν καὶ δύναμιν, Χριστῷ ἐν ὀνόματι, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, τέτων ἀπελαύνειν· καὶ διεληλυθας τὴν γῆν, καταλαμπρύνων καθάπερ ἥλιος· καὶ Ῥώμην τὴν αἰοίδιμον, κατα-

λαβὼν πρῶτος ἐνδοξε, τῷ Χριστῷ ἀνεκήρυξας, τὴν σωτήριον ἔλευσιν.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ φυσικὴν καὶ ὑπέρθεον, πολιτείαν μιμούμενος, ἀνὴρ ἐχρημάτισας, ἀγαθὸς Βαρνάβα, κατὰ μετῃσίαν, καὶ παρακλήσεως Υἱὸς, διαφερόντως ὀνομαζόμενος, τῶν τρόπων σου χρηστότητι, καὶ τῇ τοῦ νοῦ καθαρότητι, τοὺς πιστοὺς παρεκάλεσας, ἐπιμένειν τῇ χάριτι.

Ὁ ὄργανον εὐάρμοστον, τῇ θεϊκῇ κυβερνώμενον, ἐνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Βαρνάβα γενόμενος, τῶν ἔθνων τὴν κλῆσιν, σὺ κατεπιστεύθης, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, μεταρρυθμίζων λόγοις καὶ πράξεσι, καὶ πάντας κατεφώτισας, ὁμολογεῖν ἀληθέστατα, Ἰησοῦ τὴν θεότητα, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Θεοφάνους.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς κήρυκας, καὶ παμφαεῖς τῆς Ἐκκλησίας ἀστέρας, ὕμνοις ἐγκωμίων τιμήσωμεν, Βαρθολομαῖον καὶ Βαρνάβαν, τοὺς τῶν πιστῶν διδασκάλους, καὶ μύστας τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὗτοι γὰρ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπείραντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, πᾶσι καρποφορίαν διένειμαν, καὶ πρεσβεύουσι Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃς· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εἰς πᾶσαν ἐξέδραμε τὴν γῆν, ὑμῶν ὁ σωτήριος, φθόγγος θεόπται Ἀπόστολοι, καὶ κατεφώτισε, ψυχὰς πλανωμένας, καὶ Χριστῷ προσήγαγε, βροτοὺς πεφωτισμένους τῇ χάριτι· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι Χριστοῦ, σκευὴ καθαρῶτατα, αἵ γλῆν τοῦ Πνεύματος Πάνσοφοι, πίστει χωρήσαντα, Ἐκκλησίας στῦλοι, οὐρανοὶ περίδοξοι, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγούμενοι, αὐτῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Εἰς ὅνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ Μακάριοι, λελυτρωμένα τῷ αἵματι τοῦ εὐδοκήσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ σταυρὸν καὶ θά-

νατον, θελήσει ὑπομείναντος ἔνδοξοι· ὥ νῦν
πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ην διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σω-
τῆρος Μαθηταί, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων,
ὡς ὕλην καταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν,
τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνοσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν
γνώσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε· καὶ νῦν πρεσ-
βεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν, ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Θικωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Ο προγνώστης πάντων καὶ Θεός, τὸ τῆς
διανοίας σου, θροεῖδες καθορῶν ἐξελέξα-
το, καὶ σὲ συνηρίθμησε, τῇ χορείᾳ Βαρθολο-
μαῖε πανεύφημέ, τῇ τῶν Ἀποστόλων, χάριτι
λαμπρύνας τὴν καρδίαν σου.

Αρετῶν εἰς ὕψος ἀναβάς, γλῶσσαν τὴν πυ-
ρίπνοον, πυροειδῶς μερισθεῖσαν ἐπλούτη-
σας ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, παρουσία τοῦ
Παρακλητοῦ Πανάριστε, τὴν τῆς ἀσεβείας ὕ-
λην, δαπανῶσαν καὶ κουφότητα.

Οἱ Κανὼν τῆς ἀγίας Βαρνάβα, ἧ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ωδὴν πλέκω σοι Βαρνάβα θεηγόρε· (ἄνευ τῶν
Θεοτοκίων). Ὁ αὐτός.

Ως ἀνὴρ ὑπάρχων ἀγαθός, καὶ τῆς παρα-
κλήσεως, υἱὸς φανείς τῆς ψυχῆς μου τὴν
κἀκωσιν, καὶ τῆς ἀμαρτίας μου, τὴν ψυχόλε-
θρον ἀθυμίαν ἀπέλασον· ὅπως εὐφροσύνης,
ἔμπλεως γενόμενος ὑμνήσω σε.

Δεδεγμένος μάκαρ τὸ σεπτὸν, φέγγος τοῦ
βλαστήσαντος, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα
πανόλθιε, Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, ἐκ Λευι-
τιδος συγγενείας ὀρμώμενος, τῆς ἱερωσύνης,
νόμου τε μεταθέσιν ἐκήρυξας.

Η λαμπρά σου πάνσοφε ζωὴ, πρώτης ἀγα-
θότητος, καὶ φυσικῆς μετουσίας παρέδει-
ξεν, ἀγαθὸν σε δεύτερον, ταῖς ἐκεῖθεν ἀγαθυνό-
μενον χάρισιν, ἔνδοξε Βαρνάβα, γέννημα τῆς
θείας παρακλήσεως.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτατα, ἐν
γυναιξὶ σὲ καλὴν ἀσματίζουσι, Θεοτόκε
Δέσποινα, καλλοναῖς ὠραῖζομένην Θεότητος· τὸν
καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ Λόγον ἀπεκύησας.
Ωδὴ γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ως πηγὴ προελήλυθας, σωτηρίου νάματος,
Βαρθολομαῖε πάντιμε, καὶ πολύχουν τὸν
καρπὸν ἤνεγκας, ἐθνῶν τὴν σωτηρίαν ἀξιάγαγε.

Τὼ ἄλατι τῆς χάριτος, τῶν εἰδώλων ἔπαυσας,
τὴν σηπεδόνα Πάνσοφε, τῷ νοσίμῳ λόγῳ τῆς
πίστεως, ταῖς καρδίαις ἡδύνων τῶν τιμώντων σε.
Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Νεφέλη τὸν ἐκούσιον, ἡμῖν ὄμβρον φέρουσα,
ἐκ τῶν πηγῶν τῆς χάριτος, καθωράθης
Βαρνάβα ἔνδοξε καὶ τρυφῆς τὸν χειμάρρουν
ποταμίζουσα.

Ποικίλαις δαδουχούμενον, λαμπηδόσι βλέπε-
σα, ἡ πανσθενὴς τοῦ Πνεύματος ἐξουσία,
τῶν μυστηρίων Χριστοῦ λειτουργὸν ἀφορίζει,
σὲ Πανσεβάσμιε.

Λαμπόμενοι τῇ χάριτι, τοῦ Σταυροῦ σου
Δέσποτα, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, σοὶ
τὰ ἔθνη πίστει προσάγουσιν, ὁ Βαρνάβας καὶ
Παῦλος οἱ θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Εφάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα,
τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμπασα, λαμπηδόσι τῆς
παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε.
Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
» τῶν ἐθνῶν στερεῦουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἑστερεώθη ἡ καρδία μου.
Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως οὐρανὸς περικαλλὴς διηγήσω, Βαρθολο-
μαῖε ἐπὶ γῆς θείαν δόξαν, τῆς τοῦ Θεοῦ
σαρκώσεως πανεύφημε, φαίνων ὥσπερ ἥλιος,
ταῖς ἐν ζόφῳ καρδίαις, λύων τὴν σκοτόμαιναν,
τῶν κακίστων δαιμόνων· ἀλλὰ εὐχαῖς σου φωτί-
σον ἡμᾶς, σὲ τὴν φωσφόρον τελῶντας πανήγυριν.
Τοῦ Βαρνάβα, Ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Τοῦ νόμου τὴν σκιάν, σὺ λιπὼν ὡς ἐχέφρων,
τῇ χάριτι φοιτᾷς θεοφόρε Βαρνάβα, κα-
τὰ πόλιν καὶ χώραν, τοῦ σταυρωθέντος φέρων
τὸ ὄνομα· θαύμασι καὶ σημείοις, τοὺς ἀπει-
θῶντας πρὸς τὴν ἀλήθειαν, καθοδηγήσας ὥφθης
ἐν Χριστῷ, τοῦ κόσμου παράκλησις.

Θεοτοκίον. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τὸν ἀπερίληπτον Θεοῦ Υἱὸν καὶ Λόγον, ἀ-
νερμηνεύτως ὑπὲρ νοῦν ἐκ σοῦ τεχθέντα,

Θεοτόκε ἰκέτευε σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ εἰλικρινῇ, βραβεῦσαι, καὶ τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν, δι' ἅκραν ἀγαθότητα, ἀξιῶσαι τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Κατήργησας, τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου φραζάμενος, δαιμόνων τὸ φρύαγμα, Βαρθολομαῖε πανάριστε, τούτων τὴν ψυχόληθρον, ἀπάτην ἀποδιώξας τῷ κηρύγματι.

Φῶς τοῦ Κόσμου, τὸ τῆς δόξης τῆς θείας ἀπαύγασμα, Χριστὸς σε ἀνέδειξε, Βαρθολομαῖε θεόληπτε· πᾶσαν γὰρ κατηύγασας, θεογνωσίᾳ τὴν κτίσιν παμμακάριστε.

Τοῦ Βαρναβά, ὁ αὐτός.

Ε'πόμενος, πρόσταγαῖς τοῦ Δεσπότη Ἀπόστολε, Βαρναβά πανεύφημε, τοῖς πενομένοις διένειμας, ὅλην σου τὴν ὑπαρξιν, καὶ χριστοκήρυξ ἐγένου μεγαλόφωνος.

Κατέλαβες, ἀρετῶν λαμπροτάτην ἀκρότητα, καὶ Παῦλον εὐράμενος, τὸν θεηγόρον Ἀπόστολον, πᾶσι κατηγγείλατε, τοῦ μυστηρίου τὸ βάθος, τὸ ἀπόρρητον.

Ὡς ἥλιος, διατρέχων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, Βαρναβά πανένδοξε, ἀκτινοβόλοις ἐλλάμψεσι, Παύλῳ ἐφεπόμενος, καταλαμπρύνεις τῷ λόγῳ τῷ τῆς χάριτος.

Συμμέτοχος τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος γεγόμενος, Βαρναβά πανεύφημε, ἐν ἑρανίοις σκηνώμασι, τούτῳ συνδεδόξασαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐφροσύνης ἐμφορούμενος.

Θεοτοκίον.

Η' τῆς Εὐας, Θεομήτορ κατὰρα τῷ τόκῳ σου, λέλυται πανάμωμε· σεσαρκωμένον γὰρ τέτοκας, Λόγον τὸν αἰδίων, τὸν εὐλογίαις τὸν κόσμον στεφανώσαντα.

ᾠδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Α'κτίστῳ φωτὶ, δι' ἡμᾶς ἐν κτίσματι φανέντι Χριστῷ, πρωτουργῶς ὠμίλησας, τούτῳ συγγινόμενος Ἀπόστολε, καὶ ταῖς θείαις ἀκτίσι, ταῖς παρ' αὐτοῦ λαμπόμενος.

Ὡς δρόσος Θεοῦ, τοῖς ἀνθρώποις ἱάμα κομίζουσα, ἐν τῷ κόσμῳ πέφηνας, ὡς Βαρθολομαῖε παμμακάριστε, καὶ γῆν τῆς ἀσεβείας, προφητικῶς κατέστρεψας.

Τοῦ Βαρναβά, ὁ αὐτός.

Ο' νόμου σκιᾶν, ὑπερβᾶς καὶ χάριτι λαμπόμενος, τῶν ἐθνῶν τὸ πλήρωμα, εὐαγγελιζόμενος ἐφώτισεν, ὁ θεόφρων Βαρναβάς, τῷ τοῦ Χριστοῦ κηρύγματι.

Ι'σχὺν κραταιὰν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, Ἀπόστολε, σαφῶς περικείμενος, πονηρίας πνεύματα κατέβαλες, τῆς αὐτῶν κακουργίας, τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Βιοῶντος φωνή, ἐν ἐρήμοις ἔθνεσιν ἐγένου σοφὲ, τῆς θείας σαρκώσεως, τὸ ὑπὲρ κατάληψιν μυστήριον, ἀναγγέλλων τοῖς πᾶσι, Βαρναβά παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Ι'δου ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάνταγενε Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἐσχηκας, ὥσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν δὲ τοῦτον, Θεογεννητορ τέτοκας.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τῶν θαυμάτων τὴν χάριν δεξάμενος, καὶ τῶν ἱαμάτων πληθήσας ἐνέργειαν, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, τῶν ἐθνῶν τὰς ἀγέλας ἐζώγρησας.

Η' πυρίνη σε γλῶσσα Πανεύφημε, πᾶσαν τὴν ἀπάτην ὡς χόρτον κατέφλεξε, τῶν δὲ πιζῶν ἐλάμπρυνε, τὰς καρδίας τῷ θείῳ κηρύγματι.

Τοῦ Βαρναβά, ὁ αὐτός.

Α'νατείλας τῷ κόσμῳ Χριστέ ὁ Θεός, τῆς δικαιοσύνης, ὁ ἥλιος Δέσποτα, ὥσπερ ἀκτῖνας λάμποντας, τὸν Βαρναβάν καὶ Παῦλον ἐξήστραψας.

Ρίζοτόμος ἀξίνη γεγέννησαι, τὴν ὑλομανήσαν ἀπάτην τέμνουσα, τοῖς ὑπὲρ λόγον θαύμασι, τεθηγμένη Βαρναβά θεσπέσιε.

Νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος, ὡς τῆς παλαιᾶς διαθήκης τὰ σύμβολα, πρὸς ἀληθείας, ἔμφασιν, μεταπλάττων Βαρναβά θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἀπέδειξε, σὲ Θεομήτορ ἀχραντε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡφθης μέγας ἥλιος τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδαγμάτων λάμψεσι, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Ὁ Οἶκος.

Ε'μνήθης, τοῦ Λόγου μαθητᾶ, τοὺς λόγους τοὺς ἁγίους, καὶ τοὺς πάλαι ἀλογίᾳ δεινῶς καθυπαχθέντας τέκνα· εἰργάσω σοῦ φωτός· Ἡπλωσας εἰς βάθη ἀγνωσίας τὰ σεπτά καὶ ἱερά σου δίκτυα, καὶ ἔλαβες τὰ ἔθνη ὑπὲρ

κοα. Τὰς κεχερσωμένας ἀπάτη διανοίας ἐνέω-
σας τῷ θείῳ ἀρότρῳ. Ἐξήρανας τὸν φλογμὸν
τῆς πολυθείας, δροσισμῷ σου τῆς φαιδρᾶς θε-
γορίας, υἱοὺς Θεοῦ, τοὺς πρὶν ὀργῆς τέκνα ἐρ-
γασάμενος, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

Στίχοι.

Καὶ σὸς μαθητὴς, Χριστέ, Βαρθολομαῖος,
Μιμούμενος σέ, σταυρικὸν φέρει πάθος.

Ὑπὲρ λίθον σάπφειρον, ὡς Γραφή λέγει,
Τοὺς συντρίβοντας εἶχε Βαρνάβας λίθους.

Ἐνδεκάτῃ σταύρωσαν ἐρίφρονα Βαρθολο-
μαῖον.

Τούτων ὁ μὲν Ἅγιος Βαρθολομαῖος εἰς ἡν τῶν δώδεκα
μαθητῶν. Ὁς, Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσι
κηρύξας, καὶ τὸ κατὰ Ματθαῖον αὐτοῖς παραδοὺς Εὐαγ-
γέλιον, σταυρῷ παραδοθεὶς ἐν Ἀλδανουπόλει, τελειοῦται
ἐνδόξως· καὶ ἐν μολιβδίνῃ λάρνακι τεθείς, τῇ θαλάσῃ
ἐναπορρίπτεται. Ὑπὸ δὲ θείας προνοίας, μέχρι Σικελίας,
ἐν Λιπάρει τῇ νήσῳ κομισθεὶς, καὶ φανερωθεὶς, ἐκεῖ θα-
πτεται, πολλῶν θαυμάτων, ὡς ἐκτινὸς πηγῆς, ἐκ τῆς ἀ-
γίας καὶ τιμίας αὐτοῦ σοροῦ ἀναδιδομένων, καὶ πᾶσι τοῖς
πιστῶς προσερχομένοις ταχεῖαν δίδόντων τὴν ἰασιν, καὶ
πρὸς τὰ οἰκεία μετ' εὐφροσύνης καὶ θυμῆος ἐπανίεναι
ποιούντων.

Ὁ δὲ γε Βαρνάβας, ὃς καὶ Ἰωσήφ ἐν ταῖς τῶν Ἀπο-
στόλων πράξεσιν ἀναγέγραπται, εἰς τῶν ἐβδομήκοντα ὑ-
πάρχων, συνέκδημος Παύλου χειροτονεῖται (ἐρμηνεύεται
τοῦτο τὸ ὄνομα Ὑἱὸς παρακλήσεως), ἐκ φυλῆς μὲν
Λευὶ ὁρμώμενος, κατὰ τὴν Κύπρον δὲ νῆσον γεννηθεὶς
καὶ τραφεὶς. Οὗτος πρῶτον ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἴτα καὶ ἐν
Ῥώμῃ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χρι-
στοῦ. Καὶ ἀπελθὼν ἐν Κύπρῳ, ὑπὸ τε Ἰουδαίων καὶ Ἑλ-
λῆνων λίθοις κτείνεται, καὶ πυρὶ παραδίδοται. Ὁν Μάρ-
κος ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς συγκατέσας, ἔθιτο ἐν
σπηλαίῳ, καὶ ἐκπλεύσας εἰς Ἐφεσον πρὸς Παῦλον, ἀνήγ-
γειλε αὐτῷ τὴν τελείωσιν Βαρνάβα· ἐκλαυσε δὲ αὐτὸν
Μάρκος ἐπὶ πολὺ. Οὗτος λέγεται τεθάρθαι ἅμα τῷ ὑπ' αὐ-
τοῦ γραφέντι κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίῳ, τῷ καὶ ἰούστε-
ρον εὐρεθέντι μετὰ τοῦ ἀποστολικοῦ σώματος. Ὅθεν καὶ
προνόμιον ἔλαβον οἱ πιστοί, μὴ ὑποκίσθαι τινὶ τῶν ἄλλων
ἐπισκόπων ταύτην τὴν νῆσον, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐπι-
σκόπου χειροτονεῖσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Συναξίς τελεῖται τοῦ Ἀρ-
χαγγέλου Γαβριὴλ ἐν τῷ ᾄδειν.

Στίχ. Ἦσας Γαβριὴλ πρὶν τὸ Χαῖρε τῇ Κόρῃ.
Ἄδεις δὲ καὶ νῦν· Ἄξιον, σέ ὑμνέειν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Τὸ μέγα μυστήριον Βαρθολομαῖε, τῆς θείας
σαρκώσεως, τῷ κόσμῳ ἐφανερώσας, τὸ

πᾶσι ἀχώρητον καὶ ἀκατάληπτον, μόνοις δὲ
χωρήμενον πιστοῖς, ἀνερμηνεύτως καὶ πιστευό-
μενον.

Ὁς λίθος πανάγιον Βαρθολομαῖε, ἀγνώως κυ-
λιόμενος τῆς πλάνης τὸ ὀχύρωμα, εὐτόνως
κατέσρεψας· τῆς Ἐκκλησίας δὲ, ἄρρηκτος θε-
μέλιος φανείς, διαφυλάττεις ταύτην ἀκράδαντον.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ἀγίως τὸν Ἅγιον τὸν ἐν Ἀγίοις, ἐπαναπαυό-
μενον, Βαρνάβα ἐκήρυξας, Ὑἱὸν τὸν συν-
ἀναρχον, Πατρί καὶ σύνθρονον, ἄνθρωπον γε-
νόμενον ἡμῖν, τὴν σωτηρίαν πραγματευόμενον.

Βολίδες ἀστράπτουσι, τὸ θεῖον φέγγος,
Βαρνάβας ὁ πάντιμος, καὶ Παῦλος ὁ θεό-
ληπτος, ὡς φῶς ἐξεπορεύθησαν, καταλαμπρύ-
νοντες λόγῳ, τῷ τῆς χάριτος ἐθνῶν, τὴν παγ-
κληρίαν οἱ χρηστοκήρυκες.

Ἀγιάλλεται σήμερον, ἡ θρεψαμένη, εὐῶδες
θυμίαμα, κυπρίζοντα τῆς πίστεως, Χρι-
στῷ σε βλαστήσασα Θεομακάριστε, ἦν περ ἀ-
μειβόμενος, τῆς νῦν αἰχμαλωσίας, ῥῦσαι πρεσ-
βείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἰθύνουσα Πάναγνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν
σὸν πανεύδιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἡ
κυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι
παρέχοντα πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῆς ἀγα-
θότητος.

ᾠδὴ ἡ. Κάμνος ποτέ, πυρός.

Μέγα καὶ μικρὸν, πολὺ τε καὶ ὀλίγον, τὸ
τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγέλιον, πανσόφως ἐδί-
δαξας, τὰ μεγάλα καὶ παράδοξα, συντετμη-
μένοις ῥήμασι, πᾶσι διασημαῖνον, Βαρθολομαῖε
θεόσοφε.

Ὅσπερ ποταμὸς, Σιών ἐξωρμημένος, τῆς Ἐκ-
κλησίας τὰ συστήματα, ποτίζων Πανόλ-
βιε, τὸν χειμάρρουν τῆς θείας τρυφῆς, ἐξέπιες
φανότατα, κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Θάλασσαν ἐθνῶν, ταραττει σου τοὺς ἱπ-
πους, ὡς εὐεργέτης ἐπεβίβασας, Βαρνά-
βαν τὸν ἐνδοξον, καὶ τὸν Παῦλον τὸν θεσπέ-
σιον, τὴν πλάνην τὴν πολύθεον, δόγμασι ζωο-
δότα, τῆς εὐσεβείας ἐλαύνοντας.

Εἴθου ὡς Θεός, Παράκλητε τὸ Πνεῦμα, τὸ
παντουργὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ σου, φωστῆρας
ἐκλάμποντας, τὴν σὴν δύναμιν κηρύττοντας,
Ὑἱοῦ τε καὶ Γεννήτορος, κράζοντας· Εὐλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ηστραψας φαιδρῶς, ὡς ἥλιος ἐν κόσμῳ, τῷ νοητῷ προσομιλήσας σαφῶς, ἡλίῳ Θεόληπτε, ποιωθείς γὰρ τῇ λαμπρότητι, φῶς δεύτερον γεγένησαι, ἅπασιν ἀναφαίνων, τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν.

Γὴν ταῖς διδαχαῖς, τὴν σύμπασαν φωτίσας, τῆς ὑπὲρ νοῦν μακαριότητος, ἀξίως τετύχηκας, οὐρανίοις ἐν σικηνώμασι, Βαρνάβα πανσεβάσμιε, στέφανον εὐπρεπείας, πρὸς τοῦ Δεσπότη δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Γὴν τὴν ἀράν, τὴν πρώτην ἀφανίσης, καὶ τῇ θανάτῳ τὸ κατάκριμα, τῆς πάλαι προμήτορος, ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, Λόγε Θεῷ γεγέννησαι, πᾶσι δωρημένος, ἀθανασίαν ἀνώλεθρον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ΄. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Τοῦ Λόγου γενόμενος, αὐτόπτης καὶ διάκονος, μαθητὴς τε καὶ κήρυξ Θεοπτικώτατος, ἔνθα νῦν ὑπάρχει ὁ Λόγος, σὺ κατοικεῖν, ὄντως ἡξιώθης, ὡς αὐτὸς ὑπέσχετο, ἀψευδῶς ὁ ὑπεράγαθος.

Ὡς νῦν παριστάμενος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη σου, καὶ ἐκεῖθεν ἀκτῖσι περιλαμπόμενος, ὃ Βαρθολομαῖε θεόφρον, τοὺς ὑμνητὰς, τοὺς σοὺς ἐποπτεύοις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, καὶ ποικίλων περιστάσεων.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ὡς φῶς χρηματίσαντες, δι' ἀρετῆς Ἀπόστολοι, καὶ φωτὶ τῷ μεγάλῳ νῦν παριστάμενοι, κόσμῳ τὴν εἰρήνην βραβεύειν, καὶ τὴν ὑμῶν, σώζειν Ἐκκλησίαν, ἣν περ συνεστήσαθε, τὸν Δεσπότην ἱκετεύσατε.

Ρήτορων δεινότητα, σοφίας σου πυρσεύμασι, θεοφάντορ Βαρνάβα, σαφῶς κατέσβεσας, τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν θείων, ὡς τὴν πηγὴν ἐνδον κεκτημένος· διὸ τὴν πανίερον, εὐορτήν σου μεγαλύνομεν.

Εν πίστει τὴν μνήμην σου, τελούντες νῦν Ἀπόστολε, πρεσβευτὴν τῷ Δεσπότη σὲ προβαλλόμεθα, λύσιν ἐξαιτῶντες πταισμάτων, διὰ τῆς σῆς λαβεῖν μεσιτείας, Βαρνάβα πανέντιμε, θεοκήρυξ ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Ὡς ὀρθρος εὐρέθης πρωϊνός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτὶ, παρθενίας ἀκτῖσι περιαστράπτου-

σα· τὴν ἀνατολὴν γὰρ ἡλίου, τοῦ νοητοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡμῖν ἐφάνέρωσας, Θεομήτορ πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Βαρθολομαῖος σήμερον, Βαρνάβας ὁ Θεόληπτος, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῶν μνήμῃ, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τῷ Χριστῷ Ἀπόστολοι, καὶ Μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτερῶν τὸ α'.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς τῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τῷ κόσμῳ ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὡς περ ἀκτῖνα πολύφωτον, θεόφρον Ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν, καὶ φωτίζουσαν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνωσίας, καὶ παθῶν ἐπικρατεία, Βαρθολομαῖε πανόλβιε.

Καθαρόν ἐνδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγένησαι ἀρετῶν λαμπρότητι φαιδρυνόμενος· καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ δεχόμενος, Βαρνάβα τὴν ἔλαμψιν, παρ' αὐτῆς τὸν φωτισμόν, τοῦ ἡλίου φαιδρότερον, ἐν τοῖς πέρασι, τηλαυγῶς ἐπιπέμπεις καὶ φωτίζεις τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας θεόληπτε.

Ὡς νεφέλαι Μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐρράννατε τὸν ἑράνιον, καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θείᾳ χάριτι, ἀποπνίξαντες δεινὰ, ἀθεΐας ζιζάνια, καὶ τελέσαντες, τὰς ψυχὰς, καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναῖδιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὐφρα κλήματα, ὑμεῖς ἐστὲ πανεύφημοι Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· ὃν οἱ

πιστοὶ ἐσθίωντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφρόσυνον· Βαρθολομαῖε θεόληπτε, καὶ Βαρνάβα υἱὲ παρακλήσεως, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὡδὴ γ' καὶ δ'.

Ὁ Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους, ἐσχάτους ἀπέδειξεν.

Ζήτηι Κυριακῇ Δεκάτῃ.

Εὐαγγέλιον, ζήτηι Ὀκτωβρίου ΙΗ'.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῇ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνούφριου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, ἐν ἐρημίᾳ με νῦν, τῶν παθῶν αὐλιζόμενον εἰς ὁδὸν εὐθεϊάν με ἀρετῶν χειραγώγησον, πρὸς μετανοίας, τρίβον πρεσβείαις σου, πρὸς θελημάτων, Θεοῦ ἐκπλήρωσιν, πρὸς ἀδαπάνητον τῶν καλῶν ἀπόλαυσιν, ὅπως τὸ σὸν, χαίρων παναοίδιμε, τελῶ μνημόσυνον.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς, καὶ ἡμέρας τὸν καύσωνα, τῇ ἐλπίδι Ὅσιε, τῶν μελλόντων ὑπέμεινας! τὰ ἐπὶ γῆς σου, μέλη νεκρώσας γὰρ, τῆς ἑβρανίου, ζωῆς ἐπέτυχες, ἔνδον γεγόμενος, τῆς παστάδος Ἁγίε περιχαρῶς, κάλλος τὸ ἀμήχανον, ὁρῶν τοῦ Κτίστου σου.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, τῆς κοσμικῆς σε αὐτὸν, ἀποστήσας συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀνιηρότητος ἀκρότητα, αὐτὴν ποθέσας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, αὐτὸ τὸ ὄντως ἐφετὸν ἐφθασας· οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι, μάκαρ πυρσευόμενος ἀμαρτιῶν, ζόφου ταῖς πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον (*).

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἕτερα Προσόμοια τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ· καὶ Κανόνα, οὕτως ἀχρoστιχίζοντα· Ἄλλον σε Πέτρον εἰκότως σέβω μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β'.

Ος Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὥλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε θεο-νύμφευτε, ἡξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η Πάναγνος ὡς εἶδές σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν ἀληθῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἀγίων Ὀνούφριε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλευκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοι ἠτοίμασε Χριστὸς, ὁ κατ' ἀξίων νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὃν καὶ νῦν ἡμᾶς ρύσασθαι, ἐκ κινδύνων δυσώπησον.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμά σε, ἀπηνήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίας, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκκλήτητον. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Ὀνούφριε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθρῇ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὅσιων συμμέτοχε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου.

Η δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπυσσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὁδυρομένη γοερῶς, Οἱ μοι! ἀνεβόα ποθενότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνώσαι ἐκ σὺ παμφίλτατε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

✠✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ὁνούφριώ τὸν αἶνον ἐξάδω πόθῳ.

Ωδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Ολον Χριστὸν, εἰσοικισάμενος ἐνδοξε, καὶ κόσμου παρωσάμενος, δόξαν τὴν ἄστατον, τῆς αὐτοῦ ἀπολαύεις, Ὁνούφριε ἀξίως, χαρᾶς αἰοίδιμε.

Νόμῳ Χριστοῦ, ἐμμελετήσας Θεσπέσιε, δένδρον ζωῆς κατάκαρπον, ἀρεταῖς δέδειξαι, προβαλλόμενος χάριν, τῶν θείων ἰαμάτων, τοῖς κατορθώμασιν. Θεοτοκίον.

Οἶκος Ἀγνή, ὃ τῆς σοφίας ἐγνώρισαι· ἐκ τῶν αἱμάτων σάρκα γάρ, τῶν σῶν ἀγνῶν λαθῶν, καὶ Σταυρῷ ὁμιλήσας, Θεὸς τῆς ἀπαθείας, ἡμῖν μετέδωκεν.

Ωδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Υπῆλθες τὸν Χριστοῦ ζυγὸν Ὁνούφριε, ἐρήμοις ἀβάτοις σὺ καταμόνας, ὁμιλεῖν ἐπιποθῶν αὐτῷ, καὶ τοῦ κάλλους τρυφᾶν, δόξης τῆς θείας αὐτοῦ.

Φωτίσας σεαυτὸν φωτὶ τῆς γνώσεως, καὶ γνόφον σκεδάσας τῶν παθημάτων, ἐν πλαξὶ ταῖς τῆς καρδίας σου, ἀπαθείας τὸν νόμον Πάτερ εἴληφας. Θεοτοκίον.

Ρᾶνίδι συμπαθῶς τῇ τῆς πρεσβείας σου, τὴν φλόγα κατὰσθεςον τῆς ψυχῆς μου, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, συμπαθείας πηγὴν μοι ἐπαρδεύσας. Ὁ Εἰρμός.

• Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὃ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εμάκρυνας Ὅσιε, καὶ ἐν ἐρήμοις σαφῶς, ἐνυλίσθης τὸν Κύριον, ῥυόμενόν σε δεινῶν,

αἰεὶ ἐκδεχόμενος· ὅθεν εὐαρεστήσας, τῷ Δεσπότη παμμακάρε, εἴληφας τὴν ἀγήρω, οὐρανῶν βασιλείαν· ἐν ἣ νῦν αὐλιζόμενος, μνήσθητι τῶν τιμώντων σε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υψούμενος ὑψώσας, τοὺς πεπτωκότας ποτὲ, ἐμέ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὡς φῶς τῶν ὀμμάτων μου. Δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως· φέρε Σταυρὸν, τοὺς ἡ'λους, καὶ τὸν Σπόγγον, τὴν Λόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας, τὴν χάριν ἐβράβευσας.

Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ιδρυμένος ἀκλόνητος, παρὰ Χριστῷ δαιμόνων τρικυμίας, ὡς ἀφρόν Ὁνούφριε διαλέλυκας.

Ως ἀδάμας τοῖς θάλπεσι, καὶ τοῖς κρυμοῖς στερρώως ἐγκαρτερήσας, τῶν δαιμόνων ἐλύσας τὰ παλαίσματα.

Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, τοῦ σοῦ Υἱοῦ τῇ λάμπει Θεοτόκε, ἀφελοῦσα σύναψον σωτηρίᾳ με.

Ωδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ολοκαυτώσας τὸν νοῦν, τῷ δι' ἡμᾶς ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον, διὰ Σταυροῦ κεκαρτερηκότι, ἀξίως κοινωνός, καὶ συγκληρονόμος τῆς δόξης γεγέννησαι.

Ναὸν εἰργάσω σαυτὸν, ὀλοαμπῇ ταῖς ἀρεταῖς Ὅσιε, διαφανεῖς βολίδας ἐνθέους, ἀστράπτων τηλαυγῶς, θείων θαυμασίων παμμακάρε Ὁνούφριε. Θεοτοκίον.

Αγαθοδότην Χριστὸν, Θεοκυήτρια ἀγνή τέξασα, τὸν πονηραῖς παθῶν τρικυμίας, κλονούμενόν με νῦν, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ Παρθένε θεράπευσον.

Ωδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ιθυνόμενος αὔραις τοῦ Πνεύματος, ὄρμῳ γαληνῷ προσεπέλασας Ὅσιε, τὸ βάρος παρωσάμενος, τῆς σαρκὸς ἐγκρατεῖα Ὁνούφριε.

Νεύσει θείᾳ θεούμενος γέγονας, ἄγγελος ἐπίγειος· τὴν Ἰωάννου γάρ, καὶ Ἡλιοῦ ἐζήλωσας, πολιτείαν παμμακάρε Ὁνούφριε.

Θεοτοκίον.

Οδυνώμενος πάθεσιν Ἀχραντε, καὶ συμποδίζόμενος τοῖς παραπτώμασιν, ἢ τὴν χα-

ράν κυήσασα, τῶν κακῶν μοι λύσιν παράσχου δέομαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ.

Φῶς νοητὸν καὶ οὐράνιον, ἔνδον λαβὼν ἐν
καρδίᾳ σου, τῆς ἀκηράτου Τριάδος δο-
χεῖον ὥφθης Ὁνούφριε· καὶ νῦν μετὰ Ἀγγέλων
ἠρίθμησαι, κραυγάζων· Ἀλληλουϊά.

Ὁ Οἶκος.

Ω ἀγάπη, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον! ὦ πα-
σῶν ἀρετῶν τὸ κεφάλαιον! ἡ αἰεὶ τὰ οὐ-
ράνια τάγματα εὐφροσύνης πληροῦσα καὶ χά-
ριτος· ἡ ἐνοικήσασα τοῖς ἀγίοις, Πατριάρχαις
Προφήταις καὶ Ἀποστόλοις· ὧν ταῖς εὐχαῖς καὶ
ἡμῖν ἐνοίκησον, ἵνα σὺν αὐτοῖς μελωδῶμεν τῷ
Θεῷ· Ἀλληλουϊά.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ὁνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι.

Καὶ τὴν ἐνός χιτῶνος ἐντολήν, Πάτερ,
ὑπερβέβηκας, γυμνιτεύσας εἰς τέλος,

Δωδεκάτῃ ἀχίτωνα Ὁνούφριον ἐκ βίου ἦραν.

Οὗτος ἐν ἐξ Αἰγύπτου, ἐν κοινοδίῳ κειμένῳ ἐν Ἑρμου-
πόλει Θησῶν. Καὶ ἀκούσας Ἡλιοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ
Προδρόμου τὸν βίον, ἐξῆλθε τοῦ κοινοβίου, καὶ τὴν ἐρη-
μον ὤκησεν ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη, ἄνθρωπον μὴ ἐωρακῶς τὸ
σύνολον. Ὁν εὗρεν ὁ μέγας Παφνούτιος, εἰς τὰ ἐνδότερα
τῆς ἐρήμου χωρήσας τοῦ εὐλογηθῆναι ὑπὸ ἀγίων Ἀνδρῶν,
Ἐπτακαίδεκα οὖν ἡμέρας διηνυκῶς, καὶ τὸν τόπον, ἐνθα
ἦν ὁ Ἅγιος, καταλαβὼν, καὶ πλησίον αὐτοῦ γεγωνῶς, πα-
ρεκάλεσε τό, τε ὄνομα αὐτοῦ εἰπεῖν, καὶ πάντα τὰ περὶ αὐ-
τοῦ ἐξηγήσασθαι. Ἀ καὶ μαθὼν, ὕστερον τοῖς ἐν τῇ ἀ-
σκήσει μοναχοῖς ἀνῆγγειλεν, οὐ μόνον περὶ αὐτοῦ τοῦ Θεο-
φόρου Πατρὸς Ὁνουφρίου, ἀλλὰ καὶ περὶ ἐτέρων, οὓς διο-
δεύων εὗρε παρά τὴν ἐρημον,

Τότε δὲ, ἐν τῷ παρεῖναι αὐτὸν, τοῦ Ὁσίου πρὸς Κύ-
ριον ἐκδημήσαντος, διελὼν τὸ ἑαυτοῦ τριδώνιον εἰς δύο
μέρη, τὸ ἐν ἐπέβαλε τῷ Ἁγίῳ λειψάνῳ (καὶ γὰρ γυμνὸν
ἦν, θριξὶ μόναις λευκαῖς σκεπόμενον)· τὸ δὲ ἕτερον εἰς
τὴν ἑαυτοῦ ἐπικάλυψιν παρακάτεσχε. Θάπτει οὖν τὸ Ἅ-
γιον λείψανον ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, καὶ παραχρῆμα ἡ καλύ-
βη κατέπεσε, καὶ ὁ φοῖνιξ ἐξηράνθη, καὶ τὸ ὕδωρ ἀπέ-
σχε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Ἀγιωτάτῳ αὐ-
τοῦ ἐκκλησίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῇ Μονῇ τῇ Ἀγίῳ Ἀλυπίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ.

Στίχ. Καὶ σοὶ προτείνει δεξιάν Χριστὸς Πέτρε,
Σωθέντι γυμνῷ ἐκ θαλάσσης τοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
Ἀντωνίνης.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν, κατὰ
τούς χρόνους Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ Πρι-
σκιλλιανοῦ Ἀρχόντος· πρὸς ὃν ἀχθεῖσα, διὰ τὴν εἰς Χρι-
στὸν ὁμολογίαν, τύπτεται μαστιγῇ κατὰ μαζῶν. Καὶ τότε
μὲν τίθεται ἐν φυλακῇ· αὐθις δὲ ἀχθεῖσα, ἀναρτᾶται ἐν
ξύλῳ, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ ἐπὶ πυρακτωθεί-
σης ἐσχάρας τίθεται, καὶ διαπείρεται σούβλαις πεφυρακτω-
μέναις τὰς χεῖρας, ἐξ ὧν εὐωδία, ὥς περ ἐκ Στύρακος,
ἀπεπέμπετο. Διατρηθεῖσα δὲ ὁμοίως καὶ τοὺς ἀστραγάλους
ὀβελίσκοις ἐκκαυθεῖσιν, ἀπήχθη πάλιν ἐν τῇ φρουρᾷ· καὶ
ἐν δυσὶ χρόνοις ἐν αὐτῇ ταλαιπωρεῖν ἐαθεῖσα, αὐθις ἐξά-
γεται· καὶ ἐν θαλάσῃ ρίψαι, βαρύτατον λίθον κατὰ
τοῦ αὐχένος περιδεθεῖσα, ἀπεδόθη τῇ γῇ ἀδλαθῆς. Συλλη-
φθεῖσα δὲ, καὶ προσαχθεῖσα τῷ Ἀρχοντι, λίθοις βληθῆναι
κελεύεται· εἰθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθῆναι, καὶ οὕτω
τὸν τοῦ μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τῷ
Στρατιώτῳ· καὶ τῶν Ὁσίων Ζήνωνος καὶ Τρυ-
φυλλίου Ἐπισκόπου· καὶ τοῦ Ὁσίου Ἰουλιανοῦ
τοῦ ἐν τοῖς Δαγασίου (ἢ Δαγαζίου).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Νεώσας ψυχὴν, τῷ ἀρότρῳ προσευχῆς Πά-
τερ Ὁνούφριε, καὶ κατασπείρας τὴν ἐγ-
κράτειαν, στάχυν ἀγνείας ἐθέρισας· ἡ συνδιαι-
τώμενος μάκαρ, σὺν Ἀγγέλοις ἐκραύγαζες· Εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εμάκρυνας μὲν, σεαυτὸν ἐκ κοσμικῆς διαί-
την Ὀσιε, ἐν ἐρημίαις δ' αὐλιζόμενος, ἄρ-
τον οὐράνιον εἴληφας· εἶχες γὰρ Χριστὸν σιτο-
δότην, ὃ γεγηθὼς ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ
ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ξενίζει βροτοὺς, καὶ αὐλοὺς Πάναγνε τῆς
σῆς λοχείας, θεῖον μυστήριον· μόνη γάρ,
ἄνευ σπορᾶς Λόγον τέτοκας, σάρκα γεγονότα
δι' οἶκτον, ὃ σωθέντες κραυγάζομεν· Εὐλογη-
μένη, ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὤδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Αἴγλη τοῦ Πνεύματος σαφῶς, πυρσευόμενος
τὸν νοῦν φωστῆρος δίκην, θεωριῶν ἀκτῖ-
νας, καὶ ἰαμάτων αὐγὰς, ἀστράπτεις παμμά-
καρ Ὁνούφριε, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Δυναμίει θεῖα εὐσθενής, γνωριζόμενος αἰεὶ
δαιμόνων θράσος, καθελὼν τῶν ἀλόγων,
ζώων τὴν φύσιν σαφῶς, κραυγάζων ὑπέταξας
Ὅσι· Σὲ ὑπερυψῆμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.
Θεοτοκίον.

Ωσπερ νεφέλη φωτεινὴ, τὸν ὑπέρθεον Χρι-
στὸν ἥλιον φέρεις, ἐν ἀγκαλῆς σου Μῆ-

τερ· δι' οὗ τὸν ζόφον παθῶν, ψυχῆς μου λαμπρύνασα αὐγάσον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ Θεογεννητορ.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Πυρὶ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, ἡδονὰς καταφλέξας σαρκὸς, καὶ ὠραῖσας τὴν ψυχὴν, οἷα ἀστὴρ Πάτερ ἔλαμψας, ἐν ἐρήμῳ, φωτίζων τὴν πᾶσαν οἰκουμένην ἐμφανῶς, τοῦ σοῦ βίου ἀκτῖσιν, καὶ φέγγει τῶν ἰάσεων.

Ὁλος Θεῷ κεκραμένος, δι' ἀγάπης τρισμάκαρ, μετέσχες βασιλείας τῆς αὐτοῦ· καὶ τῆς τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν, καὶ ζωῆς τὸν χειμάρρουν, καὶ τῶν ἑορταζόντων τὸν χορὸν, καὶ χαρὰν τὴν ἀγήρω, ἀπέειπας Ὀνούφριε.

Θεὸν εὐῖλατον ἔχων, σῆς ἀσκήσεως πόνοις, ἰδρῶσί τε καμάτων νῦν τῶν σῶν, τοῦτον ἡμῖν ἐξευμένισαι, τοῖς ὑμνοῦσί σε πᾶσι, λυτρουμένος σοφὲ ἐκ συμφορῶν, καὶ παθῶν καὶ ὀδύνης, Ὀνούφριε αἰοῖδιμε. Θεοτοκίον.

Ὡς προστασίαν σε μόνην, καὶ ἰσχὺν Θεοτόκε, καὶ τεῖχος καὶ προπύργιον στερρόν, ἔχων τροπῆμαι ἐχθρῶν προσβολὰς, καὶ παθῶν ἐπικλύσεις· ἐν σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας μου αἰεὶ, ἀνεθέμην τῇ μόνῃ, φθορᾶς ἀπαλλαττούσῃ με.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδαμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν μαθητῶν ὁρῶντων σε.

Ὁ ὑψηλὸς σου βίος τοῖς μονοτρόποις, κανὼν Θεοσεβείας τελειοτάτης· σὺ γὰρ λογισμῷ ἐνζυμωμένος, ἐν ζυγῷ διακρίσεως, ποιεῖς Ὀνούφριε τούτους, εὐπαρακλητῶς ὁδεύειν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν· σοὶς ἔξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἀγίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Ὀνούφριε, τοῦ Ἡλιοῦ μιμητῆς, χρηματίσας ἐν πνεύματι, μετανάστης γέγονας, τῆς τοῦ κόσμου συγχύσεως, σαρκὸς ὀρέξεις ἀπαρνησάμενος, καὶ ἐν ἐρήμῳ συναυλιζόμενος, χαίρων μακάριε, τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας, πρὸς οὐρανὸν, ἐνθα τὸ πολίτευμα, σαφῶς ἐκέκτησο.

Ὡς Πάτερ Ὀνούφριε, ἱερωτέραν ψυχὴν, Θεοφρόνως κτησάμενος, πειρασμοὺς ὑπήνεγκας, θεία πίστει ῥωννύμενος, καὶ δι' ἀγάπης Θεῷ ἐνήμενος, τῇ τῶν πράξεων γῇ κατεσκήνωσας, ὠραῖζόμενος, ἀρετῶν λαμπρότησιν· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην εὐφραινόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Πάτερ παμμακάρε Ὀνούφριε, τὰς ὑπὲρ νῦν δωρεὰς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοῖς ποθέσι τρισόλβιε, τῆς σῆς ἀσκήσεως τὰ γνωρίσματα, εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας, ἐνδον γενόμενος, τῇ νυμφῶνος ἐνθα νῦν, περιπολεῖς, θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα, Ἦχος β'.

Εἰζήτησας Θεοφόρε, τοῦ θεωρεῖν τοῦ Κυρίου τὴν τερπνότητα, καὶ μόνος αὐτῷ μόνῳ, προσομιλεῖν ἐπεπόθησας· ὅθεν κόσμον κατέλιπες φυγαδεύων, καὶ διατῶμενος ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι· καὶ τὸν Χριστὸν ἐνδεδυμένος, χιτῶνος οὐκ ἐφρόντιζες, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα σεαυτῷ ἐμπορευόμενος· μεθ' ἧ εἰσῆλθες εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, αἰωνίως ἀγαλλόμενος Ὀνούφριε Ὅσιε. Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νύμφην ἀδιάφθορον, καλλωπισθεῖσαν ἐν Πνεύματι, τῷ Ἀγίῳ γινώσκοντες, τελοῦμεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωτεινοτάτην, Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ προσκυνοῦμεν εὐσεβῶς, τὴν τῶν λειψάνων ἀγίαν λάρνακα, τὴν ῥῶσιν ἀρυόμενοι, τὴν

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀγίου Τριφυλλίου, Ἐπισκόπου Λευκοσίας τῆς Κύπρου.

τῶν παθῶν ἡμῶν πάντοτε, Ἀκυλίνα πανεύφημε, οἱ πιστῶς σε γεραίροντες.

Εῤωτι πανεύφημε, κεκρατημένη τοῦ Κτίσῃ σου, τὰ ἐκείνου παθήματα, σαρκὶ ἐξεικόνισας πᾶσαν τρικυμίαν, πόνων ἐνεγκούσα, καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς, ἄπονον δόξαν, καὶ στέφος φέρουσα, ἀμάραντον καὶ βλέπουσα, ἃ θεωροῦσι γηθόμεναι, τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα, Ἀκυλίνα θεόπνευστε.

Προΐκα προσενήνοχας, τῶν σῶν μελῶν τὰ λακίσματα, τῷ Νυμφίῳ σου πάνσεμνε· διὸ τῶν θαλάμων σε, τῶν φωτεινοτάτων, αὐτὸς ἀξιώσας, καταλαμπρύνει τῷ φωτί, τῆς θείας δόξης ὁ ὑπερούσιος· ὃ παρεστῶσα χαίρουσα, ὑπὲρ ἡμῶν καθικέτευε, τῶν πιστῶν ἐκτελούντων νῦν, Ἀκυλίνα τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία Θεόνυμφε, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἀποπλύνουσα βόρβορον, ρεῖθμῳ τοῦ ἐλέους σου, ξήρανον πελάγη, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, καὶ πρὸς μετάνοιαν ἀγνή, τὸν ἀδιόρθωτον ἐγκαθόρμισον· λιμένα εὐσπλαγχνίας γάρ, ὡς τετοκυῖα πανάμωμε, ἐπὶ σοὶ τὴν ἐλπίδα μου, ἀνατίθην πάναγνε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ, ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε· Πῶς ἐθελουσίως, πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς Παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατὰ κριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως! Ἀνυμνῶ σου, τὴν ἄμετρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Δέχθε τὸν ὕμνον καλλίπαις Ἀκυλίνα. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Δεδοξασμένη Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σε, ἐν ἔρανοῖς ἀληθῶς, χαίρουσα παρίσασαι· διὸ σε ἐπὶ γῆς τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, εὐχαῖς σε ἀντιδόξασον Σεμνή, καὶ σοῦ μετόχους ποιήσον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Εἰσεποιήσω τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τὴν σὴν ψυχὴν καθαρὰν, Ἐνδοξε τελέσασα, καὶ στίγμασι σαρκὸς ὠραιότατη πέφνηας· διὸ σε ὁ Νυμφίος τῶν ψυχῶν, ἀγνή τελείως ἄμωμον, ὅλην χρηματίσασαν, ἡρμόσατο πανεύφημε.

Χειμῶνος πλάνης τῆς γῆς τὰ πληρώματα, πληροῦντος πάλαι δεινῶς, πλήρης οὖσα Πνεύματος, ὡς Μάρτυς ἀπλανῆς Κυρίου παντοκράτορος, ἐπέφθασας τὸ ἔαρ τῆς ζωῆς, καὶ νίκης ἡρας τρόπαιον, Ἀκυλίνα ἐνδοξε, θεόφρον ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ο τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ συννοούμενος, ὑπέδου μήτραν τὴν σὴν, ἄνθρωπος γενόμενος, καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς, κακία ὑπεκύψαντας, καὶ πλάνη δουλωθέντας τοῦ ἐχθροῦ, Μαρία Θεονύμφευτε· διὰ τοῦτο πίστει σε, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Υφανασ ἐν χάριτι, καταστολὴν φωτὸς ἐνδοξε, αἵματι σῶ, ταύτην Ἀκυλίνα, ἱερῶς ἐπιχρώσασα.

Τέτρωςαι τῷ ἔρωτι, τῷ θείκῳ σαφῶς Πάνσεμνε· ὅθεν στερρώς, τρώσεις τε καὶ πόνους, χαλεποὺς ἐκαρτέρησας.

Ο ἤλπην σε ἡγίασεν, ὁ λυτρωτὴς σεμνὴ Κύριος, ὁλοσχερῶς, τοῦτον Ἀκυλίνα, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσασαν.

Θεοτοκίον.

Νύμφην σε ἀνύμφευτον, καὶ καθαρὸν Ἀγνή σκηνῶμα, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ ἀγιωτέραν, Χερουβὶμ ἐπιστάμεθα,

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» Σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὕμνεϊ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Αρετῶν πυρσευθεῖσα θείῳ φωτί, Ἀθλητῶν ἐκοσμήθης πανευκλεῶς, σεμνὴ διαδήματι καὶ ὠραία ἐν κάλλει, γεγонуῖα πίστει, τῷ πάντων δεσπόζοντι, ἐνυμφεύθης ὄντως, ἀμίαντος ἄφθορος· ὅθεν οὐρανίων, ἡξιώθης θαλάμων, καλῶς ἀναθλήσασα, καὶ τὸν δόλιον κτείνασα. Ἀκυλίνα θεόσοφε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πίστει, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνas ὁ ἄθλιος. Οἶ μοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστατῆς θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἄμνόν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ
ἀμνάς θρωοῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἡλάλα-
ζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ
δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν
σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα
ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσ-
σος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ
δώρησαι ἔν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δού-
λοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα
παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υ'περήφανον δράκοντα, σὺ δὲ ἀσθενείας σαρ-
κός κατέβαλες, ἀριστεύσασα λαμπρότα-
τα, καὶ τυράννων θράσος ἀφανίσασα.

Μαρτυρίου λαμπρότησι, καὶ τῆς παρθενίας
θείοις ἐν κάλλεσιν, Ἀκυλίνα ἐχρημάτι-
σας, τοῦ Δεσπότης νύμφη περιδέξις.

Νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σου, ταῖς πολυειδέσι
στρέβλαις Θεόπνευστε, τὴν ζωὴν σοι προε-
ξένησε, τὴν εἰς τοὺς αἰῶνας διαμένουσαν.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου, τῆς πολυθείας
τὸ πῦρ κατέσβεσαν, τῶν θαυμάτων δὲ τὰ
ρεύματα, τῶν βροτῶν ἐκπλύνει τὰ νοσήματα.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἀμαρτίας Κό-
ρη κατέλαβε, τῇ ἀγρύπνῳ ἱκεσίᾳ σε, δια-
νάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Κυμαινομένης ὥσπερ, ἀγριαίνουσης θαλάσ-
σης τῆς πλάνης ποτέ, ὥφθης κυβερνωμέ-
νη, Μάρτυς Ἀκυλίνα Χριστοῦ δεξιᾷ.

Α'ποσκοποῦσα Μάρτυς, πρὸς τὰ βραβεῖα
ὑπέστης στερότάτα, σπαραγμοὺς τῶν
μελῶν σου, καὶ τὸν βιαϊότατον θάνατον.

Λαμπροφανὴς ὠράθης, τοῖς πολεμίοις αὐ-
τοὺς καταπλήττισα, τῷ ὠραίῳ σου κάλ-
λει, καὶ τῷ τῆς ψυχῆς ἀναστήματι.

Θεοτοκίον.

Λευτρωμένοι πάντες, προγονικῆς καταδί-
κης τῷ τόκῳ σου, Χαῖρέ σοι προσφωνοῦ-
μεν, Κεχαριτωμένη πανύμνητε.

Ὡδὴ ζ'. Τὸν Ἰωαννὲν ἐν τῷ κήτει.

Ι'χνηλατεῖν τοῦ Χριστοῦ τὰ ἐνδοξα, ἐπόθησας
παθήματα, Παρθένε καὶ ἀνδρειοφρόνως, ὑ-
πέστης τοὺς αἰκισμοὺς, καὶ σπαραγμοὺς τοῦ
αἰγνοῦ σου σώματος.

Πολυειδεῖς πόνης ἐκαρτέρησας, πυρός τε κα-
τεφρόνησας· παρθένε ὅθεν Ἀκυλίνα, καὶ

ταῖς ὀδύνας ἡμῶν, διαπαντὸς κουφίζοις πρεσ-
βεύαις σου.

Α'ποσκοπῶν ἄνωθεν ἐθαύμασε, χορὸς Ἀγ-
γέλων ἐνδοξε, Παρθένε τὴν ὑπομονὴν σου,
ὅπως ἀσάρκευς ἐχθροὺς, μετὰ σαρκὸς ἐνίκη-
σας ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ι'να Θεὸς ὁ ἄνθρωπος γένηται, Θεὸς ὠράθη
ἀνθρώποις, Παρθένε ἐκ τῶν σῶν λαγόνων,
ἀνερμηνεύτως τεχθεῖς, καὶ ὅπερ ἦν μείνας ἀ-
ναλλοίωτος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Ἰωαννὲν ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώτατον
» κατώκισας· ἐμὲ δὲ τὸν πεπεδημένον, ἐν
» ἄρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἐκ φθορᾶς ἐκείνων
» διάσωσον.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ρ'αντισμοῖς αἱμάτων σε, καθηγνισμένην Παρ-
θένε, καὶ Μαρτύρων στέμμασι, σὲ Ἀκυλίνα
στεφθεῖσα, δέδωκε, τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νο-
σημάτων, ἱασιν καὶ σωτηρίαν ὁ σὸς Νυμφίος,
τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει, Χριστὸς ὁ βρύων
ζωὴν αἰώνιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ', τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας.
Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Στίχοι.

Τὸν παστὸν εὐπρέπιζε λαμπρόν, Νυμφίε·
Ἀκυλίνα σοι τέμνεται Νύμφη νέα.

Ἀμφὶ τρίτην δεκάτην κεφαλὴν τμήθη Ἀκυ-
λίνα.

Αὕτη ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως,
ἐκ Βύβλου πόλεως τῆς Παλαιστίνης, θυγάτηρ περι-
φανοῦς ἀνδρός τινος, ὀνόματι Εὐτολμίου. Ἐβαπτίσθη δὲ
ὑπὸ Εὐθαλίου Ἐπισκόπου. Πενταετὴς δὲ καὶ δέκα γενο-
μένη, τὰς συντρόφους καὶ ὁμήλικας κόρας πρὸς τὴν εἰς
Χριστὸν πίστιν ἡμιραγῶγει, καὶ ἀπέχισται τῶν εἰδώλων
ἐδίδασκεν. Ὅθεν διαβάλλεται τῷ ἀνθυπάτῳ Οὐλοσιανῷ
παρὰ Νικοδήμου τινός. Καὶ ἀχθεῖσα εἰς ἐρώτησιν, ἐμο-
λογεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Διὸ τύπτεται, καὶ σουδλας
σιδηραῖς πυρρηθείσας, τὰς ἀκοὰς διελαύνεται ἐπὶ τοσαῦ-
τον, ὡς καὶ αἱμάτων ῥύσιν ἐκ τῶν μυκτῆρων γενέσθαι,
καὶ ὅλην τὴν κεφαλὴν ἐνδοθεν πυρωθῆναι. Εἶτα λαβοῦσα
τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ τμηθεῖσα τὴν κεφαλὴν, πρὸς
Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις ἐν τῷ
Ἀγιωτάτῳ αὐτῆς Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φιλοξίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡ-
μῶν Ἀννης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ἰωάννου.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβεύαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Σώματος πάσχοντος Θεόφρον, ἐκ ἐφρόντισας σκεποῦσα τὰς ἐκεῖθεν, ἀντιδόσεις σαφῶς, καὶ δόξαν Ἀκυλίνα, καὶ τοῦ Θεῷ τερπνότητα, καὶ τὴν θείαν εὐφροσύνην.

Ασπίλον φέρουσα τὸ σῶμα, τὴν καρδίαν τε Κυρίῳ ἡνωμένην, πρὸ βημάτων Ἀγνή, δικαστικῶν παρέστης, ἀσυνετοῦντα τύραννον, διελέγχουσα Θεόφρον.

Κόσμου ἡλλάξω φθειρομένου, ὑπερκόσμιον ζωὴν μὴ φθειρομένην, καὶ προσκαίρου τρυφῆς, τὴν μένουσαν Παρθένε, τοῦ σαρκικοῦ μνηστῆρός τε, τὸν ἀθάνατον Νυμφίον.

Τριαδικόν.

Υμνοῖς τὴν θείαν Μοναρχίαν, τρισσομένην μὲν προσώποις παραδόξως, τῇ δὲ φύσει ἀπλήν, ὑπάρχουσαν τιμῶμεν, ἀναβοῶντες Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδή η'. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Λελαμπρυσμένη τῷ φέγγει τῷ τῆς ἀγνείας, καὶ ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, διηνησμένη παρίστασαι, Ἀκυλίνα παρθένε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Γερωτάτη θυσία προσηνέχθης, καὶ προσφορά λαμπροτάτη, καὶ ὡς εὐῶδες θυμίαμα, Θεόφρον Ἀκυλίνα, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Νόσους ἀνθρώπων θεραπεύει, καὶ ἀπελαύνει δαιμόνων, λώβην τὸ ἅγιον σῶμά σου, Ἀκυλίνα ἐν τάφῳ, πανένδοξε κείμενον. Θεοτοκίον.

Αδιαφθόρως τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον, καταφθορᾶς ἡμᾶς πάσης, ἀπολυτρούμενον τέτοικας διὰ τῆτό σε πάντες, Παρθένε δοξαζομεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρί, καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦντες ἐκράυγαζον. Εὐλογεῖτε Κυρίου, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὡδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Γκρίῳ προσπαγέντι, Σῶτερ ἢ Παρθένος, συνεσταυρώθη σοι γνώμη ἀθλήσασα, καὶ τὴν τῇ θράκοντος κάραν, καταπατήσασα.

Ωραῖόν σου τὸ κάλλος, καὶ ὑπερφερῆς σου, ἢ τῆς ψυχῆς ἀπεφάνθη εὐγένεια, Θεοειδὴς Ἀκυλίνα, ἀξιοθαύμαστε.

Συνούσα ταῖς χορείαις, ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, καὶ τῶν Μαρτύρων τοῖς δήμοις πανεύφημε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὅλων Θεὸν ἐκέτευε.

Πένδοξός σου μνήμη, πάντας συγκαλεῖται, περιχαρῶς Ἀκυλίνα ὑμνήσαί σου, τοὺς ἐκλεεῖς Μάρτυς πάνους, καὶ τὰ παλαιάσματα.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι τοῦ Ἀγγέλου, Πάναγνε βοῶμεν. Χαῖρε ἀνθρώπων ἀπάντων διάσωσμα, καὶ πανενδόξων Μαρτύρων, θεῖον στεφάνωμα. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σου σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσώματοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἑλισσαίου καὶ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Ἑλισσαῖε πάνσοφε. Σὺ γὰρ καθάρσας τὸν νοῦν, ἡδονῶν τῶν τοῦ σώματος, ὑπεδέξω ἐνδοξε, ταῖς αὐγὰς ταῖς τοῦ Πνεύματος, τοῖς ἐφεξῆς τε, πᾶσι μετέδωκας, καὶ ὅλος ὤφθης, φωτοειδέστατος ὅθεν ἐσκήνωσας, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Σὲ Ἑλισσαῖε μακάριε, ὁ ζηλωτὴς Ἡλιοῦ, ἐν διπλῷ τῷ χαρίσματι, καταλαμπρυνόμενον, καταλείψας αἰθέριος, ἀρματηλάτης, ὄντως ἐδείκνυτο οὐ τῇ μιμήσει, ρεῖθρα ποτάμια, χάριτι ἔστησας, καὶ διῆλθες ἐνδοξε, περιχαρῶς, καταγλαϊζόμενος, καὶ μεγαλύνων Χριστόν.

Πάλαι πιστῇ Σωμανίτιδι, παῖδα χαρίζη εὐχῆς, ὃν θανόντα ἐξήγειρας, ὡς Προφήτης ἐνθεος, ἱερῶς θαυμαζόμενος. ἀλσί δὲ πάλιν, ὕδατα ἄγονα, σαφῶς μετάγεις εἰς γονιμότητα. θαύματα ἄπειρα, ἐκτελεῖς τῇ χάριτι τοῦ παντηργοῦ, Πνεύματος μακάριε ὅθεν ὑμνοῦμέν σε. Στιχηρὰ τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Αληθείας ἐδραίωμα, καὶ τῆς πίστεως ἔρεισμα, καὶ δογματῶν πρόβολον σὲ γινώσκουμεν, τῆς εὐσεβείας συνήγορον, ἀγνείας τε σκηνώμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτὸν, εὐωδίας τοῦ Πνεύματος, καὶ παμμέγιστον, θησαυρὸν διδασ-

μάτων καὶ κρηπίδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, ἱεροφάντα Μεθόδιε.

Αὐτοκίνητον ὄργανον, ταῖς πνοαῖς ὑπηχούμενον, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐχρημάτισας· τῇ πυριφθόγγῳ γὰρ γλώττῃ σου, τὰ θεῖα ἐβρόντησας, καὶ κατέφλεξας ἐχθρῶν, δυσσεβῶν τὰ ζιζάνια, τῶν μὴ χρώμασιν, ὑλικοῖς προσκυνούντων τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν τὸ εἶδος, καὶ τῆς ἀχράντου Μητρὸς αὐτοῦ.

Γερέων ἐν τάγμασιν, Ἀσκητῶν ὁμηγύρεσι, καὶ ἱεροῖς Μαρτύρων σὺ καταλέλεξαι, ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρις αἵματος, στερόνως ἀνθιστάμενος, παρὰ νόμον δικασθῆ, διελέγχων ἀπόνειαν, καὶ προστάγματι ἀσεβῆς βασιλέως ἐν μνημείῳ καθειρχθεὶς Πάτερ θεόφρον, διετηρήθης ἀλώβητος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Προφήτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης οὐδέ ποτε χωρίζῃ, καὶ ἐκάστῳ ἀσθενοῦντι αἰεὶ παρίστασαι· ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. Αἰτησαι ἱλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε θεογνώμφευτε, ἡξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η Πανάγνος ὡς εἶδές σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῶδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὁκτωήχου. Εἶτα τοῦ Ἱεράρχου ἤχος δ'. Ποῖημα Φωτίου Πατριάρχου. Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Εὐφροσύνως σήμερον, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ εὐλογῆται, ἀγαλλομένη καὶ κράζουσα· Ἐλαμπρύνθη μου τὸ κάλλος, ὑπὲρ πᾶσαν πόλιν· ἰδοὺ γὰρ τῶν Ἀρχιερέων τὸ μέγα κειμήλιον, ὁ ἐνδοξος Μεθόδιος, τὴν πορείαν πρὸς οὐρανὸν ἐποίησατο. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, τῶν ὀρθόδοξων τὸ σύστημα, χοροστατήσαντες περὶ τὴν θείαν λάρνακα, ἱαμάτων πλημμύραν λαβόντες παρ' αὐτῆς, ἵκετεύσωμεν αἰτήσασθαι Χριστὸν τὸν Θεόν, τοῦ ῥυσθῆναι τὴν οἰκουμένην, ἀπὸ πάσης αἰρέσεως. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Ἠλίαν καὶ Ἐλισσαῖον, καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν μελωδικῶς· Εὐσπλαγχνε

Κύριε, παράσχε τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν Προφητῶν σου ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μητέρα ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου.

Η δάμαλις ἡ ἄσπιλος τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐβελυσίως, ὀδυρομένη γοερῶς· Οἶμοι! ἀνεβόα ποθαινότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνωῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο ἑνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἐνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν, βρῦει ἰάματα.

Δόξα, τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος πλ. δ'.

Ο ῥοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μεθόδιε σοφέ, ταῖς διδασκαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἦ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Χαῖρε Προφήτα τοῦ Θεοῦ πανόλβιε.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χαίροις ὦ Ἐλισσαῖε, ἐπιδεδειγμένος τὴν ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν, ἐν σαρκὶ τε βιώσας ὡς ἄριστος.

Α ὕλον σε τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς Προφήτα φυλαξάμενος, τῇ τῇ Πνεύματος αἵγλῃ, προορᾶν ἡξιώθης τὰ μέλλοντα.

Ι ἅμα τοῖς νοσοῦσι, καὶ πλημμελημάτων κατάρτηριον, ἐκ Θεοῦ Ἐλισσαῖε, τοῖς γνωσίως ὕμνοῦσί σε αἰτησαι. Θεοτοκίον.

Α ὡμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπέρως, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
 Ἀρχιερεῖα Θεοῦ, Μεθόδιον ἄσμασι μέλπω (*).
 Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν.

Αφ' ἀρπαγῆς, καὶ προνομῆς καὶ δουλείας
 με, τῆς ἀμαρτίας λύτρωσαι, καὶ πρὸς
 μετάνοιαν, ποδηγήσας Οἰκτίρμον, προνόμεισον
 αἰζίως ἐν τῇ ἀγάπῃ σου.

Ρεῖθρον ζωῆς, ἔχων σοφὴ τὴν καρδίαν σου,
 τῇ Ἐκκλησίᾳ γέγονας ὡς ποταμὸς Θεοῦ,
 πληρωθεὶς διδαγμάτων, καὶ ταύτης καταρδεύ-
 σας Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Χαλιναγωγῶν, σὺ τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα,
 τῆς ἐγκρατείας ἔρωτι μετεστοιχείωσας,
 τῆς σαρκὸς τὸ ὑλῶδες, πρὸς τὴν τῆς ἀπαθείας
 Πάτερ ἀκρώρειαν. Θεοτοκίον.

Ιδοὺ φησὶν, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε ἀγνή, βουλῆς
 μεγάλης Ἀγγελον ἐν τῇ νηδυΐ σου, συλλα-
 βοῦσα ἀσπύρως, καὶ τέτοκας καὶ σῶζῃ μετὰ
 τὸν τόκον ἀγνή.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ρήσει Θεοπνεύστῳ σε, χρηματισθεὶς σαφῶς
 ἔχρισεν, Ἐλισσαῖε, ἐνδοξε Προφήτην, Ἡ-
 λιοῦ ὁ Δεσπότης.

Εὔρε τὴν ἀνάπαυσιν, καὶ ἐνεσκήνωσεν ἀφθο-
 νος, χάρις ἐν σοὶ, Πνεύματος Ἁγίου, Ἐλισ-
 σαῖε αἰοίδιμε.

Πόνοις σὲ νεώσαντα, τὴν τῆς ψυχῆς εὐρὼν
 αὐλάκα, προφητικὴν, χάριν ὁ Δεσπότης,
 Ἐλισσαῖε ἐνέσπειρεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεντήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖ-
 χος ἡμῶν, Χριστιανοί, σὲ δοξολογοῦμεν,
 ἀσιγήτως ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ἱεράρχου. Στερέωσον ἡμᾶς.

Θερμότητι φρενῶν καὶ ζήλῳ πίστεως, Πα-
 τέρων σὺ γέγονας κορυφαῖος, τῶν Ἐ-
 βραίων τε σὴν ἐνστασιν, ὡς ὑπάρχουσιν Ἀ-
 δου πύλιν ἐθραυσας.

Ο βίος ἱερὸς ὁ λόγος ἐνθεος, ἡ πράξις τῷ
 λόγῳ δεδοξασμένη, ἀναβάσεις ἐν καρδίᾳ
 σου, ἀληθοῦς θεωρίας ἐθησαύρισεν.

(*) Τῆς Ἀκροστιχίδος ταύτης μόλις φαίνονται ἵχνη τινὰ ἐν
 τοῖς Τροπαρίοις· καθότι ἐλλείπουσι μὲν τὰ ὑπ' αὐτῆς ἀπαι-
 τούμενα, ἕτερα δὲ ἀντ' ἐκείνων τίθενται, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς
 Θεοτοκίοις, ἀπὸ τῆς γ' μέχρι τῆς δ'. Ὡδῆς, μηδεμίαν σχέσιν
 ἔχοντα πρὸς τὴν Ἀκροστιχίδα. Τινὰ δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ κακό-
 ζηλα εἰσὶ, καὶ πρὸς τὸν ρυθμὸν βεβιασμένα — Σημειῶσαι δέ,
 ὅτι τὸ Χειρόγραφον ἀντὶ τοῦ παρόντος, ἔχει ἕτερον Κανόνα,
 ἀκροστιχιστὸν μὲν, ἀρμονικώτερον ὁμῶς. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν
 Προφήτην Ἐλισσαῖον, ἕτερον, ποίημα Ἰωάν. τοῦ Δαμασκηνοῦ
 ἐπιγραφόμενον καὶ ἐκεῖνο, μετ' Ἀκροστιχίδος Ἀδω γεγηθὼς
 τὴν Ἐλισσαίου χάριν (ἀνεῖ τῶν Θεοτοκίων).

Θεοτοκίον.

Ο ξένος τοκετὸς ἡ ξένη πρόοδος, ἐν μήτρᾳ
 ξενίζεται τῆς Παρθένου, καὶ τὴν φύσιν ὁ-
 λισθήσασαν, εἰς φθορὰν ἐξ ἀπάτης ἀνεσῆσατο.
 Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
 » κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
 » σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
 » ὑμνούντων σε.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσεβείας δόγμασι τὴν Ἐκκλησίαν, κατα-
 γάσας ἤλασας, τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλὺν,
 ἱεροφάντα Μεθόδιε, πᾶσι κηρύττων Χριστὸν εἰ-
 κονίζεσθαι.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου, Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προβλέπει Δεῖκῃ, Ἡλιοῦ σε ὁ μέγας, σοφὴ
 Ἐλισσαιέ, φοιτητὴν ἐπισπᾶται, Προφήτην
 δεικνύων σε, ἐλλαμπόμενον Πνεύματι· ὅθεν σή-
 μερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν,
 εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, σὺν τούτῳ σε ἐνδοξε.

Ἔτερον τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Οσπερ μέγας ἥλιος, ταῖς τῶν δογμάτων, καὶ
 θαυμάτων λάμπει, φωταγωγεῖς διὰ παν-
 τὸς, τῆς οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανομύστα,
 παμμακάρε Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχραντοὺς χεῖράς σου, Παρθενομήτορ,
 ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας
 ἐπὶ σέ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι
 παράσχου, Χριστέ τὰ ἐλέη σου.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ρίζοτόμον ἀνέδειξε, πάσης σε κακίας Πνεῦ-
 μα τὸ Ἅγιον, φυτοκόμον Ἐλισσαῖε δέ, ἀ-
 ρετῆς ἀπάσης, παμμακάριστε.

Ο προγνώστης τοῦ μέλλοντος, καὶ καλῶν
 ὡς ὄντα τὰ μὴ ὑπάρξαντα, Ἐλισσαῖε σέ
 ἐπάξιον, προειδὼς Προφῆτα προωρίσατο.

Ηκουσθε τῷ βίῳ σου, ἡ τῶν ἀρετῶν Προ-
 φῆτα ὁμήγυρις· ὅθεν νῦν πανηγυρίζουσιν,
 οἱ λαοὶ καὶ δῆμοι ἐν τῇ μνήμῃ σου.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἀχραντε Παρθένε τοῦ-
 τον δυσώπησον, τοῖς ἱκέταις σου δωρήσα-
 σθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὑμνῶ σε· ἀκοῇ γὰρ Κύριε.

Ιδρῶσι, τοὺς ἀγῶνας ἐσπειρας, ἐν τῇ χώρᾳ
 τῆς μετανοίας, καὶ θείρας ἀσταχυν Μεθό-

διε, τῆς ἀπαθείας ἐν γῇ τῶν πραέων κατεσκή-
νωσας, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἐορτάζεις αἰεί.

Ορθρίσας, προσευχαῖς συνέλαβες, θεῖον φό-
βον ἐν τῇ γαστρί σου, καὶ τέτοκας Πνεύ-
ματι τῇ ποιμένῃ σου, δογματῶν ὁρους, δι' ὧν
τὰς αἱρέσεις ἀποφράττουσα, εἰς γῆν ὀρθοδο-
ξίας ἐμπλατύνεται.

Ανάψας, τὴν σαυτοῦ προαίρεσιν, τῷ ἐλαίῳ
τῆς εὐποιΐας, ἀνύστακτος γέγονας, τοῖς
πένησι λαμπὰς Παμμάκαρ· διὸ τοῦ νυμφῶνος
σοι τὴν εἴσοδον, Χριστὸς σὺν ταῖς παρθένοις
προεξένησεν.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως, χωρηθεὶς Πανάμωμε, θεῖος Λό-
γος ἐν τῇ γαστρί σου, προέρχεται σύμ-
μορφος, ἀτρέπτως τοῦ βροτείου γένους· διὸ
καὶ τῆς πλάσεως ἀνάπλασιν, δι' οἴκτον θειοτέ-
ραν προεξένησεν.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Τίς τὰς πρακτικὰς, ἀρετάς σου διηγῆσεται;
τὰς ἀναβάσεις δὲ τοῦ Πνεύματος, τίς κα-
ταγγεῖλαι Προφῆτα, Θεοῦ δυνήσεται;

Αβυσσον εὐρὼν, Ἐλισσαῖε χαρισμάτων Θεῶ,
τοῖς προσιοῦσί σοι ἐπήγασας, προρρήσεις
θείας, ἰάσεις ψυχῆς καὶ σώματος.

Τάφος τὰ τῶν σῶν, ἀρετῶν οὐκ ἐπεκάλυ-
ψεν, Ἐλισσαῖε νῦν κατορθώματα, ἀλλ'
ὑπὸ πάντων ὑμνούμενα καταγγέλλεται.

Θεοτοκίον.

Δυσώπησον αἰεὶ, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡ-
μῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία ἀγνή, τοῦ κατα-
πέμψαι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ράβδω τῇ τῆς πίστεως, τὰ τῶν αἱρέσεων
σοβεῖς θήρατρα, καὶ τῷ δεσμῷ συζεύξας
τὴν ποιμήνην, τῆς θείας ἀγάπης, ἐλπίδι καὶ
πίστει φυλάττει ἀκλόνητον.

Αποσεισάμενος, τῇ ἐγκρατεῖα τὴν τρυφήν
ἔθρεψας, σοῦ τὴν ψυχὴν ὀψώνιον ἔχων,
συντόνους προσευχὰς, μελέτην τε θεῖαν, ὑψοῦ-
σαν ταπείνωσιν.

Σὲ τὸν χιτῶνα Σοφῆ, τῆς Ἐκκλησίας πρα-
κτικῶς ὕφανας, ἐν ᾧ Χριστοῦ σεπτὸν χα-
ρακτῆρα, στηλώσας, τῇ πίστει, τῆς ὀρθοδοξίας
ἐτράνωσας δόγματα.

Θεοτοκίον.

Σὲ προσασίαν Ἀγνή, καὶ τῆς ἐλπίδος ἀσφα-
λῇ ἄγκυραν, καὶ συνοχὴν καὶ σκέπην καὶ
τείχος, κεντήμεθα πάντες, καὶ πρὸς βασιλείαν
εἰσάγουσαν γέφυραν.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ονὴς σου εἰλικρινής, ὁ λόγος σου διειδέσα-
τος· πηγῆς γὰρ ἐκ καθαρᾶς, ἀθόλωτοι
βρῦουσι, Προφῆτα μακάριε, προχοαὶ ὑδάτων,
θριαμβεῦσαί σου τὰ κρύφια.

Υπέστης μὴ χωρισθεὶς, τοῦ διδασκάλου
Πανεύφημε· καὶ ξένην ἑωρακὼς, πορείαν
ποιῶμενον, ὑψώθης τῷ ἔρωτι, Ἐλισσαῖε μάκαρ,
συμμετέωρος γενόμενος.

Θροῇ μὲν Ἐλισσαιέ, ὀρώμενος τὸν διδάσκα-
λον, τεθρίππῳ τῶν ἀρετῶν, πυρίνῳ τῷ
ἄρματι, καὶ ἵπποις αἰρόμενον· ἀλλ' ἐδέξω κλῆ-
ρον, μηλωτὴν σὺν τοῖς χαρίσμασιν.

Θεοτοκίον.

Ρυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς
ἰκεσίαις σου, Θεογεννήτορ ἀγνή, καὶ τύ-
χοιμεν πάντα γνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ
σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ιερεῖον καὶ θύτης γενόμενος, ἔσπειςας σαυ-
τὸν τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, καὶ συντηρεῖς ἐν
ἅπασιν, τῆς λατρείας αὐτῷ τὴν τελείωσιν.

Νῦν εἰς αὐτὸν δόξαν ἀπάρας ἐκ γῆς, τὴν
ὑλομανοῦσαν τοῖς πάθεσιν Ὅσιε, τῇ ἐμ-
μελεῖ καθάρσει σου, τῆς πρεσβείας ψυχῆν μου
θεράπευσον.

Αποξέσας τὸν ὄγκον τῆς γριμματος, τῇ τῶν
νοημάτων σου θεῖα λαμπρότητι, τῆς Ἐκ-
κλησίας γέγονας, ὀξυγράφος μεθόδιε κάλαμος.

Θεοτοκίον.

Απορία καλύπτει τὸν τόκον σε· ξένως γὰρ
Παρθένε δηλάζεις τὸν ἄποσον, καὶ γα-
λουχεῖς τὸν αὐτὸν, καὶ ἀγκάλαις συνέχεις τὸν
κτίσαντα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλῶμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
• με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Διπλῆν τὴν χάριν εἴληφῶς παρὰ τῆς Πνεύμα-
τος, Προφήτης ὥφθης θαυμαστός πᾶσι τοῖς
πέρασιν, τὴς ὑμνῶντάς σε λυτρούμενος ἐκ κινδύ-
νων, καὶ δωρούμενος τὴν χάριν τῶν θαυμάτων
σου, τοῖς προσρέχουσιν ἐν ταύτῃ μετὰ πίστεως,
καὶ βοῶσί σου· Χαίροις Προφῆτα θεσπέσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ηλιος καταλάμψας ὁ τῆς δικαιοσύνης ἐν
τῇ πεφωτισμένῃ ψυχῇ σου, ἀπεδίωξε πᾶ-
σαν ἀχλὺν ἀμαρτίας ἐξ αὐτῆς, καὶ Θεοῦ ἔδειξε

Προφήτην σε φαιδρότατον· ἐντεῦθεν καὶ ἡμεῖς κρᾶζομεν οὕτως·

Χαῖρε, Θεοῦ ὁ μηδὲν προτιμήσας· χαῖρε, βοῶν κατασφάξας τὰ ζεύγη.

Χαῖρε, ὁ καταλείψας τὸν βίον σου ἅπαντα· χαῖρε, ὁ πλουτήσας τὸν πλῆτον τὸν ἄσυχον.

Χαῖρε, ὅτι ἠκολούθησας τῷ καλέσαντι Θεῷ· χαῖρε, ὅτι νῦν ἀπέιληφας παρ' αὐτοῦ τὰς δωρεάς.

Χαῖρε, ὅτι τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ ἐκομίσω· χαῖρε, ὅτι ἐν τάχει διασχίζεις τὸ ὕδωρ.

Χαῖρε, περὶν ἀθρόχως τὰ ὕδατα· χαῖρε, ψυχῶν πολλῶν ὁ ἐπίκουρος.

Χαῖρε, μαθὼν τὴν ἀπόκρυφον γνῶσιν· χαῖρε, θανὼν καὶ ὡς ζῶν ἐποπτεύων.

Χαίροις, Προφῆτα Θεσπέσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἐλισσαίου.

Στίχοι.

Ἡλίαν ἵπποι· τὸν δὲ διπλοῦν Ἡλίαν,
Εἰς οὐρανούς ἀνῆγον ὡς ἵπποι Νόες.

Πότμον Ἐλισσαῖος δεκάτῃ λάχεν ἠδὲ τε-
τάρτῃ.

Οὗτος ἦν υἱὸς Σαφάτ, ἐξ Ἀελμουῦ, ἐκ τῆς γῆς Ρουβὶμ. Καὶ ἐπὶ τούτῳ γέγονε τέρας· ὅτι, ἡνίκα ἐτέχθη ἐν Γαλαλίοις, ἡ δάμαλις ἡ χρυσῇ, ἡ ἐκεῖ προσκυνουμένη, ὅξυ ἐβόησεν, ὥστε ἀκουσθῆναι ἐν Ἱερουσαλήμ. Εἶτα δὲ ὁ Ἱερεὺς διὰ τῶν δῆλων, ὅτι Προφήτης ἐτέχθη ἐν Ἱερουσαλήμ σήμερον, ὃς καθελεῖ τὰ γλυπτὰ, καὶ συντρίψει τὰ χωνευτά. Πολλὰ δὲ τεράστια ἐποίησεν ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου. Θανὼν δὲ, ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ ἐν Σεδαστουπόλει. Οὗτος προεφήτευσεν περὶ τῆς τοῦ Κυρίου παρουσίας, καὶ τὰ ὕδατα Ἱεριχώ, ἀτεκνοῦντα καὶ ἀλμυρὰ ὄντα, ἰάσατο. Τὰ δὲ λέγει Κύριος, εἰπὼν, ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα· καὶ ἰάθησαν. Ἀλλὰ καὶ νεκρούς ἤγειρε· καὶ λεπρὸν ὄντα Νεεμάν τὸν Σύρον ἐκαθάρισε τῆς λέπρας· καὶ Γιεζή, τὸν ἑαυτοῦ ὑπηρέτην, λεπρὸν ἐποίησε γενέσθαι, διὰ τὴν φιλαργυρίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν παρακοήν· καὶ νεκρὸς ὢν, νεκρὸν ἤγειρε· καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα, τῇ τοῦ Ἡλιοῦ μηλωτῇ πατάξας, διέρρηξεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Μεθόδιον φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας,
Τὸ τῆς τελευτῆς σθεννύει στυγνὸν νέφος.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, τὴν πλάνην τῶν αἱρέσεων, καὶ Εἰκονομάχων, σοφαῖς ἀποδείξει καὶ γραφικαῖς ῥήσεσι, παντοίως ἀνατρέψας καὶ καθελὼν, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ταῖς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις βραβεύσας, καὶ πολλάς κακώσεις παθὼν ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν, ἐν τῷ προσκυνεῖν τὰς Ἀγίας καὶ σεπτὰς Εἰκόνας, ἀνεπαύσατο αἰωνίως,

λύτρωσιν τῶν ἀνιαρῶν ἡμῖν ἐξαιτούμενος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Ἀγιωτάτῳ οἴκῳ, ἐν ᾧ τὸ τίμιον αὐτοῦ κατάκειται λείψανον, τῷ ἔντι ἐνδόν τῶν Ἀγίων καὶ Πανευφύμων Ἀποστόλων τῶν μεγάλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Κυρίλλου, Ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς Κρητῶν νήσου.

Στίχ. Εἰ καὶ γέρων Κύριλλος ἦν ὁ Γορτύνης,
Ἡβῶσαν εἶχε πρὸς ξίφος τὴν καρδίαν.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Εἴληφας μάκαρ Ἐλισσαῖε, ἐν τῷ Πνεύματι διπλᾶ τῷ διδασκαλῷ, καὶ ἐν τούτῳ Θεοφορούμενος ἐβόας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλον τὸν βίον ἐκαρπώσω, καὶ τὴν ἄφθονον χάριν τῷ διδασκαλῷ, παρθενίας δειχθεὶς κειμήλιον καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰδὼρ διήλθες Ἰορδάνου, ὁ ἐπάταξας μνησθεὶς τοῦ διδασκαλοῦ, καὶ διέβης ἀνήγκοις ἵχνεσι κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαίροις πανάμωμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεὸν σαρκὶ τῷ κόσμῳ, τὸν ἐκ πλάνης ἀγνὴ λυτρώμενον τοὺς πίστει, σὲ Θεοτόκον Δέσποιναν, ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Εἰκόνας χρυσῆς.

Σοφίας κρατῆρ, ἀνεδείχθη ἀρεταῖς σοφὴ πληρούμενος, καὶ συγκαλέσας τῷ κηρύγματι, τῆς ὑψηλῆς πολιτείας σου, ἴθυνας τὴν ποιμήνην Θεόφρον, καὶ σὺν αὐτῇ Πάτερ ἔκραζες· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μονὰς τὰς ἐκεῖ, καὶ τὰς λήξεις ἐν τιμῇ Πατέρ προέφθασας, καὶ συναγάλλῃ τῷ Κυρίῳ σου, καὶ συνευφραίνῃ καὶ γέγηθας· Ὅθεν σε τιμῶμεν παμμάκαρ, τῷ δοξαζόντι κρᾶζοντες· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀνδρεία φρενῶν, ἐζωσμένος τὴν ὀσφὺν Πατέρ Μεθόδιε, καὶ διὰ βίου στολισάμενος, τὴν ἀμπεχόνην τῆς πίστεως, ἐν τῇ εὐωχίᾳ τῆς ἁνῶ, βασιλείας εἰσέδραμες, Εὐλογητὸς εἰ ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ἀπάτωρ ἐκ σοῦ, ὁ ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς Ἀγνὴ προέρχεται, καὶ τῆς ἀγνείας σου τὰ σήμαντρα, διατηρήσας ἀλώθητα, ἔδειξαν ἀλόχευτον τόκον, καὶ παρθενίαν ἀμόλυντον· καινοτομοῦνται γὰρ ἐν σοὶ, νόμοι τῆς φύσεως.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ.

Αῖας Δεῖον, ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ, Ἐλισσαῖε ὑπῆρξας Θεοφόρε, καὶ ἐν αἰσὶ ἰάσω νόματα ἄτεκνα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέων παίδων, τὴν ἄτακτον κακίαν, ἀνασέλλων Δηρσί τοῖς αἰμοπόροις, Ἐλισσαῖε Προφῆτα βορὰν δέδωκας, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λελουμένος, Ναιμὰν, δι' Ἐλισσαίου, καὶ τῆς λέπρας πλυθείς ἐν Ἰορδάνῃ, τὴν τοῦ Βαπτίσματος ἐδήλου Δεῖαν καθαρσιν, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν κόλποις Πατρὸς ἀκαταλήπτου, καὶ ἀγκάλαις Μητρὸς ἀπειρογάμου, ἀνερμηνεύτως ἐμφανισθέντα ἅπασιν, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σὺ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ὡς κατάκαρπος Σοφὴ δειχθεὶς ἐλαία, εὐποῖας ἐλαίῳ καὶ ἐγκρατείας τρυφῇ, πενήτων καρδίας ἐλίπανας, καὶ φαιδρὰν ἀνῆψας, τῇ σῇ ψυχῇ λαμπάδα.

Ιεραρχίας τὴν στολὴν, τῷ τῶν ἔργων σου φωτὶ λαμπρύνας ὥφθης, σωφροσύνης κλειδοῦχος, τῆς ἐγκρατείας τρυφῇ, τῆς ὄντως προσευχῆς διδάσκαλος, καὶ τῆς μετανοίας ὁδὸς καὶ νόμος βίου.

Μεταμελείας ὁ καρπὸς, μετανοίας τὸν καρπὸν προβάλλεται σοι, καὶ συκῆς τῆς ἀκαρπύου, τὴν ἐκτομὴν ἀπειλεῖ· ψυχὴ μου τὴν ἀρὰν πτοήθητι, Θρέψον δὲ Χριστὸν ἀρετῶν τῇ εὐκαρπείᾳ.

Θεοτοκίον.

Μὴ ἐπιλάβῃ, τῆς φωνῆς, προστασία φοβερά τῶν ἱκετῶν σου, ἀλλ' ἐκ πάσης ὀδύνης, ταῖς μεσιτείαις ταῖς σαῖς, καὶ πάσης ἀπειλῆς ἐξάρπασον· κάμπτει γὰρ ἡ σὴ μητρικὴ Θεὸν πρεσβεία.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς Παισὶ συγκαταβαίντα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε
• τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ Δ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Βοῶσαν κατοικτεῖρας, καὶ ὀδυνωμένην, τὴν Σωμανίτιν τὸν παῖδα ἀνέστησας, μετὰ τὴν στείρωσιν λύσας, μάκαρ τὴν νέκρωσιν.

Ιθύνητο ὁ βίος, λόγῳ ἀληθείας· ἐδυναμοῦτο ὁ λόγος δὲ Πνεύματι, δι' ἐνχρέτου σου βίου, Προφῆτα ἐνδοξε.

Εν λήξει πανολβίῳ, μάκαρ Ἐλισσαῖε, ἀναπαυόμενος νῦν καθικέτευε, τῆς τῶν ψυχῶν σωτηρίας, ἀξιοθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εν ἡγήσας ἀφράστως, Δέσποτα Σωτὴρ μου, καθ' ἑκατέρας τῶν δύο σου φύσεων, αὐτεξουσίῳ Δελήσει, τὴν σωτηρίαν μου.

Τοῦ Ἱεράρχου. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Εναπεμάραντας Πάτερ, μεθοδείας καὶ βέλη, πυρὶ τῆς ἐγκρατείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τῆς ἀγνείας τῷ ἄνθρωπῳ, τῆς σαρκὸς τὴν ὑλώδη, μαρίαν πυρπολήσας ἀληθῶς τῆς ἐκεῖ φωταυγίας. Μεθόδιε ἡξίωσαι.

Λειποτακτῆσας οὐδόλως, ἀσθενείᾳ σαρκὸς σου, τοῖς Δείοις ἐνετρύφας δαψιλῶς· οὐδὲ τὸ γῆρας προέκρινας, τὴν καθέδραν προβλέπων, ὡς ἔφη Δανιὴλ τοῦ Παλαιοῦ, ἀλλ' ὑπερείδες Πάτερ, ἐν κόποις τὴν ἀσθενείαν.

Πατριαρχῶν ἐν χορείᾳ, αὐλιζόμενος μέλπεις, τὸ ἄσμα τῶν Ἀγγέλων σὺν αὐτοῖς Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, ὁ Πατὴρ ὁ γεννήτωρ, Υἱὸς ὁ γεννηθεὶς, καὶ τὸ Πνεῦμα, προῖόν ἀμερίστως. Τριάς Ἁγία δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένε, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὸν σὸν καθικετεύουσιν Υἱόν· δέξαι καὶ ἐλπίς τῶν πιστῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι βράβευσον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
• βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
• Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
• οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν· Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Εξ ἀροτῆρος ὥφθης, προφήτης ὡς Ἐλισσαῖε· καὶ Ἡλιοῦ δεδεγμένος, τὴν μηλωτὴν καὶ τὸ αὐτοῦ, πνεῦμα δισσῶς ἐπεσπάσω· καὶ σὺν αὐτῷ σε τιμῶμεν.

Ἐτερον τοῦ Ἱεράρχου. Τῶν μαθητῶν.

Ως ἥλιος ἀνίσχων ἐκ τῆς ἑώας, ἔδυσ εἰς τὰ ἑσπέρια τῇ ἀθλήσει· νῦν δὲ κατεφώτισας, τὸν κόσμον, σοῖς πάνσοφῃ διδάγμασι. Πάτερ Μεθόδιε Θεοφόρε, διὸ ἡμῶν ὑπερεύχου.

Θεοτοκίον.

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σὲ ἔχομεν προστασίαν· ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θρασὺς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Φωτίου Πατριάρχου.

Αὐτὴν ἀνέτειλεν εὐσεβείας, ἀπὸ δυσμῶν ἡλίου τοῦ φαινομένου, ὁ μέγας ἐν Ἱεράρχαις Μεθόδιος· καὶ τὴν ἀγλὴν διατμήξας τῶν κακοδόξων, κατέπαυσεν εἰς τὴν ὄντως ἀνατολήν, τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ κεῖσε ταῖς ἀσωμάτοις συναυλιζόμενος χορείαις, καὶ πρὸς τῷ θρόνῳ παρεστὼς τῆς Τριάδος, ὡς Ὁσίος, ὡς Μάρτυς, ὡς Ἱερεὺς, ὡς Πατριάρχης, πράξει καὶ θεωρία, ἡμῖν αἰτεῖται τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι, τὴν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφύσθηκεν ὡς κλέπτῃς· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οῦρα σὲ σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σὲ κηρύσσας, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὃ ὄρω, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀμώς.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Εὔρεν, ἡ τοῦ Πνεύματος αὐγὴ, τῆς σῆς διανοίας Προφῆτα, τὴν καθαρότητα, στίλβουσαν ὡς ἔσοπτρον, διαφανέστατον· καὶ τὸν κόσμον κατηύγασε, τῆς θεογνωσίας, φέγγος ἀπαστράψασα, καὶ προτυπώσασα, θείων μυστηρίων εἰκόνας, χάριν τε τὴν πᾶσαν ἀνθρώποις, μέλλουσιν δοθῆσθαι θεσπέσιε.

Στόμα, χρηματίσας τοῦ Θεοῦ, τοὺς τῆς ἀσεβείας ἐργάτας, σαφῶς διήλεγξας, δίκην ἀναπόδραστον, αὐτοῖς καὶ ἄφυκτον, ἀπαρτήσας Πανόλβιε, τῆς δικαιοσύνης, δόγμασιν ἐπόμενος, καὶ θείοις κρίμασιν· ὅθεν τῶν σοφῶν σε ῥημάτων, βλέποντες τὴν ἐκβασιν μάκαρ, ὕμνοις ἐπαξίοις εὐφημοῦμέν σε.

Μύστης, τῶν ἀρρήτων τοῦ Θεοῦ, γέγονας κριμάτων Προφῆτα, θεομακάριστε· ἔθνη

γὰρ ἐφώτισας, καὶ κατελάμπρυνας, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, Ἀμὼς θεηγόρε· ὅθεν σε τὴν ἐνδοξον, μνήμην γεραίρομεν. Ρῦσαι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, πάντας τοὺς πιεσθῶς εὐφημοῦντας, καὶ πανηγυρίζοντάς σε ἐνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υῶδωρ, ὡς τεκῆσα τῆς ζωῆς, τῆς ἀθανασίας τὸ νέκταρ, Χριστὸν τὸν Κύριον, πότισόν με Πάναγνε, ὕδωρ ἀφέσεως, καὶ τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, νοήμασι θείοις, ὅπως τὰ σωτήρια, πράττω προσταγμάτων· ἵνα σωτηρίας πρὸς ὄρμον, διὰ τῆς αὐτῶν ἐργασίας, φθάσω καὶ δοξάζω σε τὴν ἄχραντον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τῷ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔξενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα. Οἱμοὶ! τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς! Ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Προφήτου σου Ἀμώς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἀμὼς σε μέλπω τὸν Προφήτην τὸν μέγαν.

Ὡδὴ α'. Ἦχος βαρὺς. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Ανακαθάρας μου τὸν νοῦν, τοῦ τῶν παθῶν ἀχλυώδους λογισμοῦ, τὸν Προφήτην σου Ἀμὼς, Δέσποτα μέλπειν καταύγασον.

Μυσταγωγὸς ἀναδειχθεὶς, τῶν ὑπὲρ νοῦν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, ἡξιώθης προορᾶν, ἐνδοξε τὰ γενησόμενα.

Ως ἀκηλίδωτον Θεοῦ, καὶ καθαρὸν οἰκητήριον φανείς, τὴν τοῦ Πνεύματος Ἀμὼς, εἴληφας θείαν ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Σὺ τὴν πεσοῦσαν τοῦ Ἀδάμ, προφητικῶς ἐξανάστησας σκηνη, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, Ἀχραντε κυφορήσασα.

Ὡδὴ γ'. Ἐστερεώθη τῇ πίστει.

Σὺ παρανόμους ἐλέγχων, Ἀμὼς τὴν τοῦ Κυρίου, δικαιοσύνην ἐδείκνυσ, βοῶν θεοφάντορ· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ετέθης στύλος Προφῆτα, τῆς καινῆς διαθήκης, ἀνέχων ταύτης τὴν στέγην, καὶ πίπτει κραυγάζων· Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὕμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Μεμνημένος τὰ Δεῖα, Προφῆτα Δεηγόρε,
Ἀμῶς ἐνθέως φωτίζων, λαοὺς ἐμελωδεῖς.
Ἅγιος εἰ Κύριε, ὁ σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εἔσπερώθην τὸν Δεῖον, τόκον ἐπεγνωκῶς σου,
καὶ προσασίαν Παρθένε, πλουτῶ σε κραυ-
γάζων. Ἅγιος εἰ Κύριε, ὁ σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰς τὴν πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλη-
• σία· καὶ γὰρ ἀπαύσως, ἐν ὕμνοις, βοᾷ
• μελωδοῦσα. Ἅγιος εἰ Κύριε, καὶ σὲ ὕμνεῖ
• τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον ὄργανον, τοῦ Παρακλητοῦ, ἐχρημάτι-
σας, ταῖς τούτου μάκαρ, διηνεκέσι πνοαῖς
ὑπηχούμενον· ἀναφωνεῖς γὰρ ἀδήλων τὴν δῆλω-
σιν, καὶ καταυγάζεις τοὺς πίστει προστρέχον-
τας, Ἀμῶς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμε-
νος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενομέ-
νος, ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐναν-
δρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον
Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανά-
μωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη
κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστή-
σαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν.
Οἱμοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις θείων ρύσα-
σθαι, παθὼν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

Ὡδὴ δ'. Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Λατρεύοντα κωφοῖς εἰδώλοις, τὸν λαὸν τοῦ
Ἰσραὴλ ἤλεγξας· ὅθεν αἰχμάλωτον γενέ-
σθαι, τοῦτον ἔφησ' Ἀξιάγαστε.

Προφήτην σε τὸ πρὶν ποιμένα, ἔδειξεν ὁ
Θεὸς ἀναλαβὼν ἱεροφάντορ Ἀμῶς· διό σε
πάντες πίστει μακαρίζομεν.

Ως ἔσοπτρον τὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δε-
δεγμένος ἀστραπαῖς, τὰς φωτοβόλους Ἀ-
μῶς, πᾶσι προφαίνεις, χαίρων τὴν εὐσέβειαν.

Τὴν ἀμεμπτόν σου πολιτείαν Ἐνδοξε, Θεα-
σάμενος Θεός, κήρυκα δόξης αὐτοῦ προ-
βάλλεται σε, Θείας τε σαρκώσεως.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος σοὶ κατασηκνώσας Ἀχραντε, τὴν
οὐσίαν τὴν ἐμήν, ἀνεμορφώσατο διαπε-
σοῦσαν, ταῖς πρὶν παραβάσεσιν.

Ὡδὴ ε'. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Νενεκρωμένους, τρυφῆς βολίσι μάκαρ ὠνεί-
δισας, ὡς λογιζομένους, πεπηγέναι τὰ ρεύ-
στα, τὰ τρεπτὴν κεκτημένα, καὶ φθειρομένην
τὴν ἀπόλαυσιν.

Πλουσιωτάταις, φωτοχυσίαις περιχεόμενος,
ῥῶθης θεωρήμον, καὶ συνόμιλος Θεοῦ,
διαγγέλων τοῖς πᾶσι, τῆς ἀσεβείας τὰ ἐπίχειρα.

Ρυσθῆναι πάντας, τῆς σὲ ὕμνουντας Μάκαρ
δυσώπησον, τῶν δελεασμάτων, καὶ τῶν
βρόχων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ φωτὶ λαμπρυνθῆναι,
τῆς οὐρανίου προφητείας σου.

Θεοτοκίον.

Οί Θεοτόκον, ὁμολογοῦντές σε Μητροπάρθε-
νε, τῆς ἀδιαδόχῃ, βασιλείας καὶ τρυφῆς,
διὰ σοῦ Θεομήτορ, ἐπιτυχεῖν ἀξιοθείημεν.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Ἰωνᾶς, ἐκ κοιλίας.

Φωτιστικάις, ἀληθείας ἀκτῖσιν ἐκλάμπων,
ἐρράπισας τὸν τοῦ ψεύδους προφήτην, εὐ-
τόνως διελέγχων, καὶ προλέγων τὴν αὐτοῦ ἐξο-
λόθρευσιν.

Ημαύρωσας, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα Προ-
φῆτα, ὡς ἥλιος εὐσεβείας τὴν αἴγλην,
τοῖς πᾶσιν ἀνατέλλων, ὡς τοῦ Πνεύματος αὐ-
γὴν εἰσδεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον, παρθενίαν ὕμνῳ σου Παρθένε,
τὸν ἄφθαρτον καὶ σεβάσμιον τόκον, τιμῶ
σου Παναγία, δι' οὗ σέσωσμαι φθορᾶς καὶ νε-
κρώσεως.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐβόα· Ἀνάγα-
• γε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν με· ἡμεῖς δέ σοι
• βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Προφήτου Ἀμῶς.

Στίχοι.

Ἀμῶς, ὁ συκάμινα κνίζων αἰπόλος.

Ἐδέμ τρυφᾷ τὰ δένδρα κνίζων οὐκέτι.

Πέμπτη ἐκ βιότοιο Ἀμῶς δεκάτη τε ἀπέπτῃ.

Οὗτος ἦν πατὴρ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου (*), καὶ ἐγεν-
νήθη ἐν Θεκυε, ἐν γῇ Ζαβουλὼν, καὶ πραιφύτευσεν
ἐτη πεντήκοντα. Ἀμεσίας δὲ ὁ ἱερεὺς Βαιθὴλ, συχνῶς
αὐτὸν τυμπανίσας, ἐντίδρευεν αὐτὸν καὶ ἐλοιδορεῖ. Εἰς τέ-
λος δὲ ἀνείλεν αὐτὸν ὁ υἱὸς Ἀμεσίας, ῥοπάλῳ πλήξας αὐ-
τὸν κατὰ τοῦ κροτάφου, ὅτι ἤλεγχε περὶ τῆς ἐνέδρας τῶν
δαμάλεων τῶν χρυσῶν. Ἦλθε δὲ ἐπὶ ἐμπνέων εἰς τὴν
γῆν αὐτοῦ, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἐκοιμήθη, καὶ ἐτάφη μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ. Τὸ δὲ Ἀμῶς, ἐρμηνεύεται καρτερός.

(*) Περὶ τοῦ τίς ἐστὶν ὁ Προφήτης οὗτος Ἀμῶς, ἔρα ἐν τῷ
Μ. Ὁρολογίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Δουλαῶ.

Στίχ. Δουλαῶς, ξοάνοις δουλικὸν μὴ δούς σέβας,
Ἦνεγκε σαρκὸς, ὡς Θεοῦ δοῦλος, ξέσεις.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ζεφυρίου Πραιτωριάδος, Ἐπαρχίας τῆς Κιλικίας· διὰ δὲ τὸ τὸν Χριστὸν σίβειν καὶ προσκυνεῖν, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Μάξιμον, καὶ τύπτεται ῥάβδοις. Διεξελθὼν δὲ τὰ κατὰ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Δάφνην, ὅτι ἐρασθεῖς, αὐτῆς καὶ καταδιώξας, οὐκ ἐπέτυχε τῆς ἐπιθυμίας, ἐξεκαλίσσατο εἰς πλείονα θυμὸν τὸν Ἡγεμόνα καὶ ὀργήν. Ὅθεν πάλιν τύπτεται κατὰ τῆς γαστρὸς ὑπτίος· καὶ ἐν ἐσχάρᾳ πυρὸς ἐπιτίθει, καὶ αὐθὶς ἐν ἐτέρᾳ ἐξετάσει ἀχθεῖς, ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν διαβρέχεται, καὶ ἄνθρακας πυρὸς ἐπ' αὐτὴν ἐπιχέεται, καὶ ὄξει καὶ ὀστράκῳ κατατρίβεται, καὶ σίνηπι κατὰ τῶν μυκτῆρων ἐγχέεται, καὶ σιδήροις τὰ νῶτα χαράσσεται, καὶ τὰς σιαγόνας καὶ τὰ σκέλη συντρίβεται.

Ἐρωτηθεὶς δὲ παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος περὶ τοῦ Χριστοῦ, πῶς ἐν σαρκὶ Θεὸς νομίζεται, πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκονομίαν ἐν ἐπιτόμῳ διηγήσατο. Ἀχθεῖς δὲ εἰς τρίτην ἐξέτασιν, καὶ τῶν εἰδωλοθύτων ἀναγκαζόμενος ἀπογεύσασθαι, ὡς ἐκὼν οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλὰ τὴν ἐπενεχθεῖσαν βία σπονδὴν τῷ αὐτοῦ στόματι ἀπέπτυσεν, ἀναρτηθεὶς ξέεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὥς τε τὰς μὲν παρειὰς αὐτῷ καὶ τὰ ὦστα τῶν σαρκῶν γυμνωθῆναι, τὰ δὲ ἔγκατα προελθεῖν. Εἴτα ἐλασθεὶς ἕως εἰκοστού μιλίᾳ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Νερσῆ· καὶ ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, πέραν ἐν τοῖς Μαρανακίᾳ. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Ην προηγόρευσας Δείαν σωτηρίαν, ἐφανερώθη, Ἀμῶς Προφῆτα θαυμασίε, φωτισμοῖς εὐσεβείας λάμπουσα κόσμῳ· Εὐλογητὸς εἰ κρίζοντι, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νενευρωμένος τῇ Δείᾳ δυναστείᾳ, τοῖς ἀντι-Δείοις, ἐχθροῖς ἀνάλωτος γέγονας, καρτερῶς ὡς ἀδάμας μείνας κραυγάζων, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκατάληπτον τόκον τῆς Παρθένου, δοξολογοῦμεν, δι' οὗ θανάτῳ ἐρρύσθημεν, δι' αὐτοῦ γεννηθέντες εἰς ἀφθαρσίαν, Εὐλογητὸς εἰ κρίζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Ολος ἀνέδραμες εἰς αἰθέριον ὕψος, καὶ ἐμυήθης τῶν ἀρρήτων τὴν γνῶσιν, καὶ γέγονας μηνυτὴς τῆς τοῦ Λόγου, σαρκώσεως Ἀμῶς· διό σε ἀνυμνεῖμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Νοὸς ὀξύτητι τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, κατανοεῖν ὡς ἐφικτὸν ἠξιώθης, μυοῦντά σε τῶν ἀρρήτων τὴν γνῶσιν κραυγάζων εὐσεβῶς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μακαριότητος καὶ χαρᾶς ἀνεκφράστου, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ὡς προφήτην, ἐπέτυχες ἑρανίων ἐπόπτα, κραυγάζων εὐσεβῶν Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εν δύο φύσει τῆς Τριάδος, τὸν ἕνα Θεο-πρεπῶς ἄνευ σποράς Θεομήτορ, ἐγέννησας τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου· διό σε οἱ πιστοί, πόθῳ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν μόνον ἄναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
• **Ε**ὐλογῶσιν ἑρανῶν αἱ Δυναμεις, καὶ φρίτ-
• **Τ**ουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς,
• **Λ**αὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
ᾠδὴ θ'. Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν.

Γενόμενος προφητικῆς ἐκφαντορίας, Θεοκίνητος γλῶσσα, τὰ θεῖα φθεγγόμενος, πᾶσιν ἀναγγέλλεις Ἀμῶς, τὴν θεῖαν εὐσπλαγχνίαν. Διὸ πάντες σε αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ανέκφραστος τῶν Προφητῶν ἡ εὐδοξία· τὸ γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐν τούτους κατοικῆσαν, τῆς φωτοχυσίας αὐτοῦ, ἀνέδειξε μετόχης, ἐξ ὧν πάντες οἱ πιστοὶ φωτιζόμεθα.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς μου τοὺς χιτῶνας, περιεῖλες Παρθένε, σωτήριον χιτῶνα, τὸν σεσαρκωμένον Θεόν, τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις. Διὸ πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Π**ανύμνητε τῶν ἑρανῶν ὑψηλότερα, εἰ, τὸν
• **Ἄ**ναρχον Λόγον ἀσπόρως συλλαβοῦσα,
• **Κ**αὶ σεσαρκωμένον Θεόν, τεκῶσα τοῖς ἀνθρώ-
• **Π**οις. Διὸ πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

Τῇ ΙΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος,
Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Εχῶν πολιτείαν ἰσαγγελον, ἀποχῇ τῶν ἡ-
δοκῶν, σκεῦος ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ· διὰ
τοῦτα σέ σοφὲ, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ, τὸ Θεῖον
άρμαζόντως προχειρίζεται, καὶ στύλον, καὶ ἐ-
δραίωμα τῆς πίστεως, Τύχων δεικνύει θεόπνευ-

στε, ὀρθοδοξίας ἐφ' ὕδατα, ποιμαίνοντα, σοῦ
τὴν ποίμνην ἱερῶτατε.

Θείας πεπλησμένος συνέσεως, ποιμνης ὡ-
φθης λογικῆς, ταύτην ἐκτρέφων λογικῶς,
ἐπὶ χλόην ἀληθῶν, δογματῶν πάνσοφε ποιμήν·
διό σου τὴν ἀγίαν νῦν πανήγυριν, τιμῶμεν τὸν
δοξάσαντά σε Κύριον, μεγαλοφώνως δοξάζοντες.
Τύχων θεόφρον πανόλβιε, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι
τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Θαύμασι Θεός σε ἐδόξασεν, ὁ δοξάζων τοὺς
αὐτὸν, Πάτερ δοξάζοντας πιστῶς· ἐν και-
ρῷ γὰρ τῆς σεπτῆς, καὶ θείας μνήμης σου σο-
φῆ, ὁράται, βότρυς πέπειρος γενόμενος, ὑμνούν-
των, τῶν παρόντων τὰ παράδοξα· ἐξ οὗ οἱ πί-
σται μετέχοντες, ἀγιασμὸν καὶ ὠφέλειαν, εἰς-
δέχονται, ἐπαξίως σε γεραίροντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου, Θεοτόκε
ἀειπάρθενε ἀνύμφευτε ἀγνή, οὐ λαμβάνει
τὴν ταχεῖαν, τῶν κακῶν ἀπαλλαγὴν; εὐρίσκει,
βοηθὸν σε ἀκαταίσχυτον, προστατίν τε καὶ
πύργον ἀρράγέστατον. Θεογεννητορ πανάμω-
με, Χριστιανῶν ἡ ἀντίληψις, μεσίτευσον, τοῦ
σωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖνα ἡ ἀμνάς ὡς ἐώρακε, τὸν Υἱὸν τὸν
ἐαυτῆς, καθηλωμένον ἐν Σταυρῷ, ἐτιτρώ-
σκετο τῆς λύπης, τῇ ρομφαίᾳ τὴν ψυχὴν, τὰ
σπλάγχνα ἐδονεῖτο θρήνου πλέκουσα, καὶ λύ-
πης τὴν καρδίαν ἐνεπίμπλατο. Οἶμοι; Υἱέ μου
γλυκύτατε, πῶς ταῦτα πάσχεις μακρόθυμε;
δοξάζω σου, τὸ μακρόθυμον φιλάνθρωπε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀ-
κροστιχίς·

Τῷ θαυματουργῷ προσλαλήσω ποιμένι.

Ἰωσήφ (*).

Ὡδὴ ἀ. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, παρεστῶς στεφηφόρος,
ὡς βιώσας ἐπὶ γῆς, ὁσίως καὶ φωτὶ, ἀνε-
σπέρῳ λαμπόμενος, φώτισόν μου τὴν καρδίαν,
καὶ τὸν νῦν ἀνυμνήσαί σου, τὸν ἰσάγγελον βίον
Μακάριε.

(*) Καὶ ἐνταῦθα τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα πρὸς
τὸ, Ἀρματηλάτην Φαραῶ, τοῦ Θεοφάνους ποιήμα, οὗ ἡ
Ἀκροστιχίς; Θεοῦ τύχοιμι σαῖς δεήσεσιν Τύχων,
Ἀντι τῶν Θεοτοκίων.

Ωράθης εὐκλεῆς, μακαρίας τε ρίζης, ἐκβλα-
στάνων ἱερῶς, ὡς κλάδος ἀληθῶς, εὐκαρ-
πίας πληρούμενος πίσεώς τε καὶ ἐλπίδος, καὶ
ἀγάπης καὶ χάριτος, παραδόξων θαυμάτων
Θεόπνευστε.

Θυσίαν σεαυτὸν, καθαρὰν καὶ τελείαν, τῷ
τυθέντι δι' ἡμᾶς, προσήγαγες Χριστῷ, τὰ
ψυχὴν ἀποκτείνοντα, πάθη ἐναπονεκρώσας, δια-
πόνων ἀσκήσεως, ἐπιμόνου τε Πάτερ δεήσεως.

Θεοτοκίον.

Ανώρθωσας ἡμᾶς, ἀπωλείας εἰς βλάβην, πε-
πτωκότας τὸν Χριστὸν, κυήσασα Ἀγνή, ἐξ
ἀχράντων λαγόνων σου· τοῦτον οὖν ὡς παρρή-
σίαν, κερτημένη ἰκέτευε, λυτρωθῆναι κινδύνων
τοὺς δούλους σου.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Υἤλην κακίας, ἐκτεμὼν τῆς καρδίας σου
πρόρριζον, τῇ δρεπάνῃ τῶν εὐχῶν, ὡς
γῆ κατὰκαρπος Ὅσιε, στάχυν ἐγεώργησας, ἐ-
κατοστεύοντα.

Μόνα ποθήσας, τὰ πρὸς θείαν ζωὴν ὁδη-
γοῦντά σε, τρίβους Πάτερ δεξιᾶς, ἀνε-
πιστρόφως διώδευσας, ἔχων ὁδηγοῦσάν σε, χά-
ριν τοῦ Πνεύματος.

Αγίων βίβης, ἐμιμήσω θεόφρον ὡς Ἅγιος, καὶ
ἀπάθειαν ψυχῆς, ἐκθήσω Τύχων θεόπνευ-
στε, οἶκος θείου Πνεύματος, ἀποδεικνύμενος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῆς Τριάδος, ἀπεκύησας ἕνα Πανάμωμε,
ἀναπλάττοντας ἡμᾶς, τῆς συντριβέντας τὸ
πρότερον, κακίᾳ τοῦ ὄψεως, τοῦ πολεμήτορος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• κακώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
• τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ
• ἐστὶν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα.

Τῷ θείῳ μύρῳ σε, ἔχρισεν Ὅσιε, Πνεῦμα τὸ
Ἅγιον, Ἀρχιερέα σαφῶς, λαὸν ποιμάναντα
καλῶς, ἐν πάσῃ ὁσιότητι· ὅθεν σε καὶ θαύμα-
σιν, ἱερῶς κατεκόσμησε· νόσῃς γὰρ ἐκάστοτε,
θεραπεύεις τῶν πίστευσεν, τοῦ ζῶντος προσιόν-
των λειψάνοις, Τύχων ἀειμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τὴν νεκρωθεῖσάν μου, ψυχὴν τοῖς πάθεσι,
ζώωσον Πάναγνε, μόνη πανάμωμε, ὡς
παρρήσίαν μητρικὴν, πρὸς τὸν Υἱὸν σε ἔχουσα·
σύ γὰρ μόνη ἔτεκες, ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν,
Λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύ-

ματι, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ, διδόντα αἰεὶ καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδισον, οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σαυρώσεως, ἐκὼν ὑπέμεινας· ὃν τεκοῦσά σε Χριστέ, ὁρῶσα ἐτίτρώσκειτο, σπλάγχνα κοπτομένη τε, μητρικῶς ἐπώδύρετο. Ἡς ταῖς παρακλησεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέησθαι, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὃ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Τὸν ἐνάρετόν σου βίον, τὰ περίδοξα θαύματα, τὴν βεβαίαν πίστιν, τὴν ὑπομονὴν τὴν πραότητα, οἱ εὐσεβεῖς καθορῶντες, ἱερέα σε, καὶ ποιμένα σαφῶς προχειρίζονται Ὅσιε.

Οὐκ ἡλάττωται ὁ σῖτος, ἐνδεέσι διδόμενος, τῇ χειρί σου Μάκαρ, μᾶλλον δὲ πλειόνως ἡυλόγηται, τῶν κενωθέντων δοχείων θείᾳ χάριτι, πληρουμένων σαφῶς παναοιδμε.

Πανοίγων τὴν καρδίαν, συμπαθῶς Τύχων ἐνδοξε, πενομένοις πλοῦτος, καὶ περιβολὴ γυμνητεύουσι, τῶν ὀρφανῶν τε προστάτης ἐχρημάτισας, θεραπεύων ἐν τούτοις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ρᾶθυμία συσχεθέντα, καὶ παθῶν ἀμαυρότητι, ὅλον σκοτισθέντα, καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ δευλεύσαντα, τὸν ἀναμάρτητον Λόγον ἡ κυήσασα, φωταγώγησον, καὶ πρὸς ζωὴν χειραγώγησον.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Γεωργὸς ὡς ἄριστος, ἐνέωσας ψυχὰς, χερσῶν θείσας Πάτερ σοφέ, καὶ ὡς σπόρον ἄριστον, ἐνθεῖς τὸν λόγον σου, γεωργεῖν οὐράνια, παρεσκεύασας νοήματα.

Ὡς τοῦ θείου Πνεύματος, δοχεῖον γεγωνῶς, τῶν πνευμάτων τῶν πονηρῶν, Ἱεράρχα πέφυκας φυγαδευτήριον, καὶ παθῶν καθάρσιον καὶ νοσούντων ἰατήριον.

Ποταμὸς πληρούμενος ναμάτων μυστικῶν, ἐγνωρίσθης Ἱεουργέ, καὶ πηγὰς ἐξήρνας, παθῶν ἐν χάριτι, καὶ ψυχὰς κατήρδευσας, βλαστανούσας τὴν εὐσέβειαν. Θεοτοκίον.

Ρυομένη φάνηθι, ἐχθρῶν ἐπαγωγῆς, καὶ βαρβάρων ἐπιδρομῆς, τοὺς σοὺς δούλους Ἀχραντε, τοὺς κεκτημένους σε, κραταιὰν ἀντίληψιν, καὶ πρεσβείαν ἀκαταίσχυντον.

ᾠδὴ ς'. Ἠλθον εἰς τὰ βάθη.

Οὐκ ἔσεισε Πάτερ τῆς ψυχῆς σου, ὃ πονηρὸς τὸν οἶκον· ἐν τῇ πέτρᾳ γὰρ τῆς ἀληθείας, ὡς ἀληθῶς ἵστατο θεόπνευστε, θείῳ σθένει κρατυνόμενος.

Σοφία Θεοῦ κεκοσμημένος, καὶ ἀρετῶν εἰς ὕψους, Ἱερώτατε φθάσας καθεῖλες, τῇ πονηροῦ ταῖς ἐπάρσεις χάριτι, τὴν καρδίαν ταπεινούμενος.

Λειμὼν εὐανθὴς Τύχων ὠράθης, τῶν ἀρετῶν τὰ ἄνθη, τῶν θαυμάτων τε τὴν εὐωδίαν, πᾶσι πιστοῖς Ἱεράρχα ὅσιε, θεοκρίτως προβαλλόμενος. Θεοτοκίον.

Αγία Παρθένε τὴν ψυχὴν μου, ἣν ὁ ἐχθρὸς δοξίως, κατεσπίλωσε τῇ ἁμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὴ, δυσωπῶ ἀγαθύνον, καὶ φωτὶ σου καταλάμπρυνον. Ὁ Εἰρμός.

• **Ἠ**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
• **κα**τεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ βυθοῦ ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Στίχοι.

Βλάβην ὀλοθρεύοντος ἐκφυγῶν Τύχων,
Ζωῆς τυχῶν γέγηθε τῆς ἀνωλήθρου.

Ἐκτη καὶ δεκάτῃ κατερύκακε γαῖα Τύχωνα.

Οὗτος, εὐσεβεῖς καὶ φιλοχρίστους ἔχων γονεῖς, ἀφιερωθείς τῷ Θεῷ παρ' αὐτῶν, καὶ τὰ ἱερά μεμαθηκῶς γράμματα, καὶ ταῖς γραφαῖς ἱκανῶς ἐμμελετήσας, πρῶτον μὲν ὑπαναγινώσκειν τῷ λαῷ ἐτάχθη λόγια καὶ διδάγματα· ἔπειτα δὲ διὰ τὴν ἐν πᾶσιν αὐτοῦ ἀξιότητα, καὶ τὸ τοῦ βίου καθάρων τε καὶ ἀνεπίληπτον, παρὰ Μνημονίου, τοῦ Ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος, χειροτονεῖται Διάκονος. Ἐκείνου δὲ τὸν βίον ἀπολιπόντος, αὐτὸς εἰς τὸν τῆς ἐπισκοπῆς ἀνάγεται θρόνον παρὰ τοῦ μεγάλου Ἐπιφανίου. Ἐπιστρέψας δὲ πολλοὺς ἀπὸ τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης καὶ ματαιότητος πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν πίστιν, καὶ πολλοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων καθελὼν καὶ ἀνατρέψας, καὶ θείους ναοὺς ἀνεγείρας, καὶ ἀναθήμασι θείοις κατακοσμήσας, καὶ τούτους καθαγιασας, πρὸς Κύριον μετετέθη, θαυματουργίας πολλὰς ἐτι τε τῷ βίῳ καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν ἐργασάμενος· ὧν ἐν τῇ δύο, δεῖγμα τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀνδρός, ἐκθέσθαι ἐπάξιον.

Ἐτι γὰρ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου, παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς ἄρτους πρὸς τὸ διαπωλῆσαι ἐν τῇ ἀγορᾷ εἰληφώς (τοῦτο γὰρ ἦν αὐτῷ τὸ ἐπιτήδευμα)· τοὺς ἄρτους αὐτοὺς τοῖς ἐνδεῖσι παρείχε. Ἠλαδόντος δὲ τοῦτο τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ χαλεπῶς φέροντος, ὠνευδίετο παρ' αὐτῷ· αὐτὰς δὲ τῷ Θεῷ τας ἄρτους ἐφη δανείζειν, καὶ γραμματεῖον παρ' αὐτοῦ κατέχειν τῆς ἀπολήψεως. Καὶ εὐθὺς τῶν λόγων ἐναργῶς περὶσταται, ἡ ἀποδείξις, τῶν σιτώνων πλήρειν εὐρεθέντων μᾶλλον, ἢ ὅτε τὴν συγκεκριμένην τοῦ σίτου, πρὸ τῆς ὀψοῦς ἐξαγωγῆς, ὁ πατὴρ ἐποίησατο. Καὶ τοῦτο μὲν τοσοῦτον ἦν· ὅμως ἔχει λόγον πινὰ τὸ καὶ ἐτέρους τοιοῦτου πεποιθέναι, καὶ ὡς ἂν τὸ τῆς εὐποιίας εἴη θαψιλές, τοῦ Θεοῦ τὸν σίτον ἐπιμετροῦντος καὶ ἐπιβάλλοντος. Ἐκεῖνα

δὲ περιφανῶς εἰς δόξαν αὐτοῦ, καὶ αἰτίαν, ἢ σύγκρισιν μὴ δεχόμενον.

Κληματίδα γὰρ ξηρὰν τῇ γῇ παραθείς, εὐθείως ῥιζοῦσθαι, εἴτα καὶ βλαστῆσαι πρὸ καιροῦ· ποῦ γὰρ κατὰ τὴν ἐκκαϊδεκάτην τοῦ Ἰουνίου μηνός, ἐν ᾗ ἡ τοῦ Ἀγίου μνήμη τελεῖται, ὥριμος βότρυς; Ἡ δὲ, τέως τῷ καιρῷ προσφόρους ἔχουσα τοὺς καρποὺς τῆς Δείας ὑμνωδίας καὶ λειτουργίας ἀρχομένης, περκάζοντας ἀποδείκνυσι. Τελειομένης δὲ τῆς ἱερᾶς Δυσίας, πεπείρους καὶ τελειοφόρους καὶ εὐχαρίστους ἀποδείκνυσι πρὸς μετάληψιν, εἰς δόξαν Πατρὸς καὶ Υἱοῦ, καὶ Ἀγίου Πνεύματος.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Λόγοις Δείοις κατηρδεύθη, ἄμπελος ὡς ἀληθής, Τύχων ἡ καρδιά σου, καὶ καρποφορήσασα βότρυν, Θεογνωσίας ἔβλυσε, γλυκασμὸν ἰαμάτων ἡμῖν.

Ηνθησας καθάπερ ῥόδον, ἔλαμψας ὥσπερ ἁστήρ, ἔφανας ὡς ἥλιος Πάτερ, τοὺς βῶντας φωτίζων· Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στέφανος χαρίτων Πάτερ, σοῦ τῇ Δείᾳ κορυφῇ, ἐτέθη ὡς γέγραπται, νίκην κατ' ἐχθρῶν ἀραμένου, καὶ μελωδοῦντος· Κύριε, ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωφθη σου τὸ θαῦμα μέγα, Τύχων πάτερ θαυμαστέ, χρόνοις λαμπρυνόμενον· ἄμπελος γὰρ σοῦ ἐν τῇ μνήμῃ, περκάζει βότρυν φέροντα, γλυκασμὸν εὐφροσύνης πιστοῖς.

Θεοτοκίον.

Πάντων ὥφθης ἄσωμάτων, οἷα Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ὄντως ὑπερέχουσα· ὃν ἐκδυσωποῦσα Παρθέने, ὑπέρτερόν μὲ δεῖξον, τὸν λογισμὸν σαρκικῶν ἡδονῶν.

Ὡδὴ η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Οὕδαμῶς ἡδοναῖς ἀπενύσταξας· ἐγρηγόρως δὲ μᾶλλον παρέδραμες, νύκτα τοῦ βίου ὅσιν· καὶ κοιμίσας τὰ πάθη σαρκὸς πρὸς φέγγος ἀπαθείας, ἐνθέως κατήντησας.

Γατρεῖον παθῶν ἀναδέδεικται, ἡ σορὸς τῶν ἀγίων λειψάνων σε, ἣν περ κυκλοῦντες μέλομεν, ἱερώτατε Τύχων· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Μεγαλύνεις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐπακούσας φωνῆς πρὸς τὰ ἄνω σε, περιφανῶς βασιλεία, παναοίδιμε Πάτερ προσκαλουμένης, ὡς καλῶς καὶ ὀσίως βιώσαντα.

Εγνωρίσθη σοι Πάτερ ἡ ἔξοδος, ἡ τοῦ βίου· Θεὸς γὰρ ὁ δίκαιος, δικαιοσύνη λάμποντα, τοῖς δικαίοις σε πᾶσι, Τύχων συνάπτει ὑπὲρ πάντα αὐτὸν ἰκετεύοντα.

Νηπιῶδες ἐξέκλινας φρόνημα, ἐκ παιδός, καὶ τελείοις νοήμασι, τὸν παλαιὸν κατέβαλες εὐρετὴν τῆς κακίας, Τύχων κραυγάζων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Γερεῖς καὶ λαοὶ εὐφημοῦσί σε, παντευλόγητε Κόρη πανάμωμε, τὴν εὐλογίαις ἅπαντας, στεφανώσασαν πίστει τοὺς μελωδοῦντας· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ὐτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταθᾶς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδού σοι τὸν δρόμον τὸν καλὸν τελέσαντι, καὶ τὴν πίστιν νῦν τηρήσαντι, Πάτερ Θεόφρον ἱεράρχα, ἐράνια ἡνοίχθη σκηνώματα, καὶ τόπος φωταυγῆς σε ἐδέξατο, ἀγιωσύνη διαλάμποντα.

Ως μύστης ὡς Δεῖος ἱερεὺς ὡς ἄριστος, ποιμενάρχης ὡς ἐδραῖωμα, τῆς Ἐκκλησίας ὡς θαυμαίων, Παμμακάρε αὐτουργὸς μεμακάρισαι καὶ δήμοις ἱεροῖς συνηρίθμῃσαι, πάντων ἀγίων ἀγαλλόμενος.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῦ ἡλίου στήλαυγέστερον, φέγγει ἐνθέων χαρισμάτων, φωτίζουσα πιστῶν τὴν διάνοιαν, καὶ σκότος τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα, Τύχων Θεόφρον ἱερώτατε.

Η Κύπρος τὸ σῶμά σου σοφὴ τὸ ἅγιον, ἱαμάτων κρήνην κέκτηται· πᾶσα δὲ πόλις καὶ χώρα, κηρύττει σε τὸν βίον, τὰ θαύματα, καὶ τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην οἰκείωσιν, Τύχων παμμακάρε ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἡ σὴ πανάμωμε, Παναγία μήτρα γέγονεν, ᾧ φωτιζόμενοι τῇ σκότι, λυτρώμεθα τῆς πλάνης ὑμνοῦντές σε, καὶ πόθῳ ἀληθεῖ μακαρίζοντες, μόνῃ ἀνθρώπων ἐπανόρθωσις.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθέने
» Θεότοκε τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῇ Ὁρθρῳ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Ἑρμείου, Φήλικος, καὶ Περεγρίνου· καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μανουὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τοῦ Ἀγίου Ἰσαύρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Πόνοις συντριβόμενοι, καὶ κακουχίαις στενόμενοι, καὶ εἰρκτῇ συγκλειόμενον, ξίφεσι κοπτόμενοι, καὶ βιαιοτάτῳ, θνήσκοντες θανάτῳ, ἔκ ἀπηνήσασθε Χριστὸν, οὐ τοῖς ξοάνοις σέβας ἐνείματε· διὸ καὶ ἠξιώθητε τῆς οὐρανίου λαμπρότητος, δυσωποῦντες τὸν Κύριον, ὑπὲρ πάντων Μακάριοι.

Ἰσαυρος ὁ ἐνδοξος, καὶ ὁ στερρότος Ἰννοκέντιος καὶ ὁ θείος Βασίλειος, Φῆλιξ ὁ θαυμασίος, ὁ κλεινὸς Ἑρμείας, καὶ ὁ Περεγρίνος, οἱ οὐρανώσαντες τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων θείαις λαμπρότησι, πιστῶς μακαρίζεσθωσαν, ὡς τοῦ Κυρίου θαράποντες, καὶ τὰ πάθη διώκοντες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάντοτε.

Κρήνη ἀναβλύζουσα, τῶν ἱαμάτων χαρίσματα, ἡ σορὸς ὑμῶν δέδεικται, ἐξ ἧς αἰρυόμεθα, τῶν παθῶν ὑγείαν, καὶ τῶν νοσημάτων, τὴν παντελῆ ἀπαλλαγὴν, ἀνευφημοῦντες ὑμᾶς ἐκάστοτε, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλοι, τῷ Κυρίου θαράποντες, πρεσβεύται τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῶν Ἀγίων Μανουὴλ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (*).

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, θεῖαις λαμπρότησι καταυγάζετε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, δαιμόνων σκοτόμαιναν, καὶ παθῶν φθοροποιῶν, καὶ κινδύνων ἐξαίροντες· ὅθεν σήμερον, τὴν φαιδρὰν καὶ φωσφόρον καὶ ἀγίαν, συνελθόντες ἐκτελοῦμεν, ἡμῶν πανήγυριν ἐνδοξοί.

Μανουὴλ ὁ θαυμασίος, καὶ Σαβὲλ ὁ μακάριος, Ἰσραὴλ ὁ πάνσοφος μελωδήμασιν,

(*) Τῶν Μαρτύρων τούτων μόνον τὰ Προσόμοια μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ ἔχει τὸ Χειρόγραφον· ὁμοίως καὶ ἕτερον Δοξαστικὸν τῶν αὐτῶν εἰς τὸν Στίχον· καὶ ἐφεξῆς τὸν εἰς τούτους μόνους Κανόνα, ποίημα τοῦ Ἀγίου Γερμανοῦ. Ὁ δὲ ἐνταῦθα Κανὼν, καὶ τὰ ἀνωτέρω Προσόμοια ἔλλειπεν διόλου.

ἱερωτάτοις τιμάσθωσαν, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ἱερῶς προκηρύξαντες, καὶ πολύθεον, ἀποσβέσαντες πλάνην, τῶν αἱμάτων, ταῖς προσχύσεσι καὶ δόξαν, ἀπειληφότες ἀμάρταντον.

Βασιλέα παράνομον, παρανόμως προσταττοντα, ὑποκύπτειν σέβας τε νέμειν ἄλογον θεῖον ἀψύχοις μακάριοι, ἐμφρόνως ἡσχύνατε, Μανουὴλ καὶ Ἰσραὴλ, καὶ Σαβὲλ μεγαλῶνυμοι· καὶ ἀθλήσαντες, καρτερῶς καὶ νομίμως τοὺς στεφάνους, ἀνεπλέξασθε τῆς νίκης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύοντες.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Εὐλικρινῶς ποθήσαντές σε Λόγε Θεοῦ, οἱ ἐνδοξοὶ Μάρτυρες, τὸ πυρσολατρεῖν ἐάσαντες, λιπόντες καὶ τὴν τῶν Χαλδαίων χθόνα, τῷ σὼ φωτὶ κατηυγάσθησαν· θωρακισθέντες δὲ ὅπλοις τῆς πίστεως, ἡσχυναν Ἰουλιανὸν τὸν τύραννον, Μανουὴλ ὁ ἐνδοξος, καὶ Σαβὲλ ὁ αἰμίμνηστος, καὶ Ἰσραὴλ ὁ τρισόλβιος, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὑμνοῦντές σε, καὶ πρεσβεύεσι τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς παραδόξῃ θαύματος.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα. Χαῖρε Κυρίου ναέ. Χαῖρε ὅρος κατὰσκιον. Χαῖρε καταφύγιον. Χαῖρε λυχνία χρυσῇ. Χαῖρε τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων σεμνή. Χαῖρε Μαρία Μήτηρ Χριστοῦ τῷ Θεῷ. Χαῖρε Παραδείσε. Χαῖρε θεία τράπεζα. Χαῖρε σικηνή. Χαῖρε στάμνε πάγχρυσε. Χαῖρε ἡ πάντων χαρά.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὁ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθοραῖται ὡς Δέσποτα; Ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρηται, καὶ θανατῶσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωὴν; Ἡ Θεοτόκος κλαίεσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἰσαυρε Μάρτυς, εὐμενὴς, φάνηθί μοι.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Γρηγορίῃ, ἐλλείποντος τῷ πρώτῳ Ρ, διὰ τῶν Ὁδῶν τὸ ὀκτάρημον.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑμνὸν διοδεύσας.

Ἰλέωσαι Μάρτυς τὸν εὐμενῆ, Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ἐλεῆσαι με καὶ δεινῆς, ἐπηρείας μάκαρ.

ρύσασθαί με τὸν προσφυγόντα πιστῶς ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Στενούμενος πταίσμασι χαλεποῖς, καὶ πλη-
θει κινδύνων, πιεζόμενος ἐκβοῶ Ἰσαυρε
θεόφρον πρόστηθί μου, τῆς συνεχούσης ἀνάγκης
καὶ λύτρωσαι.

Αθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀνύστα-
κτος φύλαξ, ἐχαρίσθης πόλει τῇ σῇ· γενῆ
δὲ καὶ σκέπη καὶ προστατής, τῶν προσφυγόν-
των σοι ἐνδοξε Ἰσαυρε. Θεοτοκίον.

Γυμνὸν ἀρετῶν με καταστολῆς, εὐρὼν ὁ Βε-
λίας, βέλει ἔτρωσεν ἡδονῶν· ἢ τὸν ἱατρὸν
θεὸν τεκοῦσα, τὰ τῆς ψυχῆς μου θειάπευσον
τραύματα.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ανωθεν τοῖς δούλοις σου, τὴν σὴν βοήθειαν
δώρησαι, σώζων ἡμᾶς, πάσης ἐπηρείας,
καὶ κινδύνων καὶ θλίψεως.

Ρεῖθρα τῶν ἰάσεων, ἢ σὴ σορὸς ἀναβρύου-
σα, παντοδαπὰ, παύει τῶν ἀνθρώπων,
ἁρῶσθήματα Ἰσαυρε.

Τίμιος γεγένησαι, τὸ τοῦ Χριστοῦ τιμῶν ὄνο-
μα· διὸ βοῶ· Λύτρωσαί με πάσης, ἀτι-
μίας πρεσβείαις σου. Θεοτοκίον.

Ηνωται ὁ Κτίστης μου, ὑπερφυῶς ἐν σοὶ
Δέσπονα, ὅλον ἐμέ, θέλων ἀναπλάσαι,
διὰ σοῦ ὡς ηὐδόκησεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
• **Σ**ὺ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον φρόνημα, ἀνεῖλημμένοι, ὧς ὑπέρμαχοι
τοῦ Δυρράχίου, καὶ τοῦ Χριστοῦ ὀπλι-
ται στερρόψυχοι, Ἀπολλωνίου τὸ θράσος κα-
θεῖλετε, καὶ Τριποντίου τὸ σέβας ἡσχύνετε,
νίκης ἔπαθλα, φαιδρῶς ἐκ Θεοῦ δεξάμενοι, δω-
ρεῖσθε τοῖς πιστοῖς παθῶν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τῆς Λόγου, μόνη πάν-
αγνε, Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγ-
γέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμέ γοῦν
γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμα-
σιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμα-
σι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, ἀμνάς τῆς Λόγου, ἢ ἀκήρατος,
Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμέ-
νη κρεμνόμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστή-
σαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδῆσα ἐκράυγαζεν.

Οἱμοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ρύσα-
σθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υψωθείς ἀπονοία μου, ὀλισθήσας πάθεσι
κατενήνεγμαι· ἐγειρόν με κατακείμενον ἐν
βυθῷ θεόφρον ἀπογνώσεως.

Σὲ Πανένδοξε κέκτημαι, ἀσφαλῆ φρερόν μου
καὶ καταφύγιον· πρόστηθί μου μὴ παρί-
δης με, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ σῶσόν με.

Εν ὁδύνῃ καρδίας μου, τὸν ἐμὸν προστατήν
σε τὸν θερμότατον, δυσωπῶ· Μὴ κατα-
λίπῃς με, ἐχθρῶν ἐπηρείαις ἀπολλύμενον.

Θεοτοκίον.

Γηγενῶν ἀκαταίσχυντε, σκέπη καὶ βοήθεια
σύμου πρόστηθι, καὶ παντοίας με ἐξάρ-
πασον, συμφορᾶς Παρθένε τὸν οἰκέτην σου.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Υἱὸς ὥφθης ἡμέρας ἔχων ἐν καρδίᾳ σου
λάμπον φῶς ἄδυτον, δι' οὗ σκοτομήνη,
τῆς ἀπάτης μειοῦται καὶ ἅπασι, δαδουχεῖται
γνώσις θείου φωτὸς διὸ βοῶ σοι· Φώτισόν με
τὸν γνώμη τυφλώττοντα.

Μὴ παρίδῃς με Μάρτυς, πίστει σοι προστρέ-
χοντα, μηδὲ ἀπώσῃ με· γλώσση γὰρ δο-
λία, κατ' ἐμοῦ οἱ μισοῦντές με φθέγγονται πο-
λεμοῦντες μάτην, τοῦ ἀπολέσαι τὸν σὸν δοῦ-
λον. Ἀλλὰ πρόφθασον σῶσόν με Ἄγιε.

Εν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, σὲ ἐπικαλοῦμαι τὸν
μέγαν προστατήν μου, ἐν παντί με τόπῳ
καὶ καιρῷ διαφυλάξον Ἄγιε, ἀπὸ πάσης βλάβ-
βης, καὶ ἐπηρείας ἐναντίων, τὸν εἰς σὲ τὴν ἐλ-
πίδα μου θέμενον. Θεοτοκίον.

Ολον ἐμέ μορφοῦται, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε
Θεὸς ὁ πλάστης μου· ὃν αἰεὶ δυσώπει,
οἰκτειρῆσαι λαὸν ἀμαρτάνοντα, διασῶσαι κό-
σμον, δαιμονικῆς ἀπάσης βλάβης, τὸν εἰς σὲ
θεοτόκε ἐλπίζοντα.

Ὡδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νοός μου τὰς ἐκτροπὰς θειάπεύσας, καὶ
καρδίας μου τὰ πάθη θεόφρον, σωματι-
κῶν, ἀλγηδόνων με ρῦσαι, καὶ ἐπηρείας ἀπά-
σης καὶ θλίψεως, καὶ δεῖξόν με ταῖς σαῖς λι-
ταῖς, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων ὑπέρτερον.

Ηγίασε σὲ ἀθλήσαντα Μάρτυς, ὁ πανάγως
Θεὸς ὃν δυσώπει, ἀγιασμόν, τοῖς σοῖς
δούλοις ἐκπέμψαι, καὶ φωτισμὸν καὶ πταισμά-
των τὴν λύτρωσιν· προστατής γὰρ παρὰ Θεοῦ,
ἐχαρίσθης ἡμῖν ἀκαταίσχυντος.

Συνεῖναί με τὸν πολλά σε ποθεῖντα, πολυπύ-
θῃς εὐδόκησον Μάρτυς, σὲ δυσωπῶ, τὸν

καλόν μου προστάτην, καὶ πίστει κράζω σοι
 Ἀγίε, Ἰσαυρε· Γενήθητί μοι βοηθός, καὶ παν-
 τοίᾳς ἀνάγκῃς με λύτρωσαι. Θεοτοκίον.

Ράνισι τῆς σωστικῆς σου πρεσβείας, κατα-
 σβέσασα παθῶν μου τὴν φλόγα, τὰς τοῦ
 νοός, ἐκτροπὰς σαῖς πρεσβείαις, ὑπεραγία
 Παρθένε Θεράπευσον, καὶ κόπασον τὸ χαλε-
 πόν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον πάναγνε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
 » ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
 » ψυχῇ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ
 » προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
 » ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως
 τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἰσαύρου, καὶ τῶν σὺν
 αὐτῷ, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Φήλικος, Ἑρμεῖου,
 καὶ Περεγρίνου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς Ἰσαυρος σὺν συνᾶθλων πεντάδι,
 Σαύρας νοητῆς καρδίαν τέμνει μέσον.

Ο Ἅγιος Ἰσαυρος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Βασίλειος καὶ Ἰν-
 νοκέντιος, ὠρμητοὶ ἐξ Ἀθηνῶν. Ἀπαναστάντες δὲ
 τῆς πατρίδος, καὶ ἐν τινὶ σπηλαίῳ τῆς Ἀπολλωνίας γενό-
 μνοι, Φήλικι καὶ Περεγρίνῳ καὶ Ἑρμεῖᾳ περιτυγχάνου-
 σιν· οὓς καὶ ἐδίδαξεν ὁ Ἅγιος Ἰσαυρος μὴ πρὸς τὰ πα-
 ρόντα ἐπικουεῖσθαι· οἱ δὲ ἔργοις τοῦ αὐτοῦ λόγους ἐπε-
 βεβαίωσαν. Ἀποστρεφόμενοι γὰρ τὴν τῶν συγγενῶν ἐμι-
 λίαν, ἀπίστων ὄντων, πρὸς αὐτῶν Τριπαντίῳ τῷ Ἐπάρχῳ
 διαβάλλονται· οὓς καὶ συλλαβὼν, καὶ τοῦ Χριστοῦ ἀπο-
 στήσαι μὴ δυνηθεὶς, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπομη-
 σῆναι προστάττει. Ἰσαυρος δὲ ὁ τοῦ Χριστοῦ διάκονος,
 καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, Ἀπολλωνίῳ τῷ υἱῷ τοῦ Ἐπάρχου ἐκ-
 δίδονται. Ὑφ' οὗ πυρὶ καὶ ὕδατι δοκιμασθέντες, καὶ ἐν
 τῷ παραδόξῳ, ἐκ τούτων ῥυοθῆναι, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς
 Χριστὸν μεταθέντες πίστιν, ὧν ἦσαν καὶ οἱ πρῶτοι τῆς
 πόλεως Ρούφος καὶ Ρουφίνος οἱ αὐτάδελφοι, τελευταῖον
 τὴν ἀπόφασιν δεξάμενοι, τίμνονται τὰς κεφαλὰς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
 Μανουὴλ, Σαβέλ, καὶ Ἰσμαὴλ.

Στίχ. Σαβέλ, Μανουὴλ, Ἰσμαὴλ, Πέρσαι γένος·
 Τὸ δ' ἀξίωμα, Μάρτυρες διὰ ξίφους.
 Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ κασιγνήτης τρεῖς τάμε
 χαλκός.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Περσίδος, ἀποσταλέντες παρὰ τοῦ
 Βασιλέως Περσῶν Βαλτάνου (ἢ Βαλάνου), καὶ τὰ
 πρὸς εἰρήνην πρεσβεύοντες, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ
 τοῦ Παραβίτου. Ὁν θύοντα τοῖς εἰδώλοις πέραν ἐν Χαλ-
 κιδόνι θρασυάμενοι, καὶ πολλοὺς τῇ αὐτοῦ πλάνῃ καθυπα-
 γομένους, αὐταὶ ὑπάρχοντες θεοσεβεῖς, καὶ τῷ Χριστῷ λα-
 τρεύοντες ὠλοφύρωτο, καὶ τὸν Χριστὸν καθικέτευσαν δια-
 φυλαχθῆναι· αὐτοὺς τῇ πίστει τῇ εἰς αὐτόν, καὶ μὴ κοι-
 νωνῆσαι τῇ πλάνῃ τῶν εἰδωλολατρῶν. Γνωσθέντες δὲ, καὶ

ἀχθέντες τῷ δυσσεβεῖ Ἰουλιανῷ, τύπονται, καὶ ἥλοις πε-
 ρονῶνται τοὺς ἀστραγάλους, καὶ λαμπάσι πυρὸς τὰς μα-
 σχάλας καταφλίγονται. Καὶ ταῦτα μὲν κοινῇ· ἰδίᾳ δὲ
 ὁ Ἅγιος Μανουὴλ, ὑποσχέσεις δεξάμενος παρὰ τοῦ μισροῦ
 βασιλέως Ἰουλιανοῦ καὶ παραινέσεις, καὶ μὴ πισθεὶς θυ-
 σίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, καθηλοῦται τὴν κεφαλὴν
 καὶ ἀμφοτέρω τὰ νῶτα, καὶ καλάμοις εἰληθεὶς κατασφίγ-
 γεται, καὶ ἑτέροις ὀξείσι κατακινεῖται βίλεσι· καὶ οὕτως
 ἅμα τοῖς δοσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ Σαβέλ καὶ Ἰσμαὴλ, ἐν τῷ
 πρὸς Θράκην τείχει, τῷ ἐπιλεγομένῳ Κωνσταντίνῳ, ἐν
 τόπῳ κρημνῶδι ἀπαχθέντες, τὰς κεφαλὰς ἀπειμύθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν Ὑπατίου τοῦ ἐν Ρουφιαναῖς.

Ο πατὴρ ὑπῆρχε Φρυγία, καὶ γονεὶς θεοσεβεῖς, ἐπὶ
 τῶν χρόνων Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν Βασιλέων.
 Γράμματα δὲ ἱκανὰ παιδευθεὶς, καὶ τὸν ὀκτωκαιδέκατον
 χρόνον πληρώσας, πάντα καταλιπὼν, τὸν μονήρη βίον
 ὑπέδυ. Καὶ πάσῃ ἀρετῇ κοσμηθεὶς, τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου
 χειροτονίαν δέχεται. Καὶ πληρώσας τὸν ὀγδοηκοστὸν χρό-
 νον, μακαρίως ἀνεπαύσατο. Ὅποσα δὲ δι' αὐτοῦ θαύμα-
 τα τελοῦνται, ἀδύνατον γράψαι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
 ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φωτὶ ἀστραπτόμενος, τῷ τρισηλίῳ ἔνδοξε
 Ἰσαυρε, Ἰννοκέντιε θεῖε, Φήλιε Ἑρμεῖα
 καὶ Περεγρίνε σοφέ, σὺν Βασιλείῳ θαυματῶν
 λαμπρότησι, καταφωτίσατε τοὺς εὐφημοῦντας
 ἡμᾶς.

Αστέρες πολύφωτοι, ζόφον τῆς πλάνης
 μειοῦντες ὥφθητε, ἀθλοφόροι Κυρίου· διὸ
 ψυχὴν μου γνώμη τυφλώπτουσιν, θεογνωσίας
 φωτὶ καταλάμψατε, τῆς ἀγνωσίας ἀχλὺν ἀπο-
 διώκοντες.

Νοσοῦσαν ἀνίατα, τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν
 ἰάσασθε, τὰ τοῦ σώματος πάθη, Μάρτυ-
 ρες θεῖοι ἐξαφανίσατε, ὦ Περεγρίνε Ἰσαυρε
 Βασίλειε, Φήλιε Ἑρμεῖα κλεινέ, καὶ Ἰννοκέντιε.
 Θεοτοκίον.

Ισχύς μου καὶ ὕμνησις, καὶ σωτηρία Χριστὸς
 ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, Παρθενομη-
 τορ διὰ χρηστότητα, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἡμᾶς λυ-
 τρωσάμενος, προγονικῆς ἀπειλῆς καὶ ἀπο-
 φάσεως.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Η γλαῖσμένος κάλλεσι, μαρτυρίου Θεόληπτε,
 καὶ κεκοσμημένος, τοῖς ἐξ ἁθλῶν στίγμα-
 σι, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδεδυμένος τῆς σῆς
 σφαγῆς, καὶ ἱερωσύνης, καλλυνόμενος δόξῃ, πα-
 ρέστης τῷ Κυρίῳ, ὃν αἰεὶ ἐκδυσώπει, κοσμησάσαι
 σωτηρίου, ἡμᾶς περιβολαίῳ.

Θανατωθεὶς ὁ δαίμονος, ἡδονῶν τῶν ἐκπτῶ-
 ματι, ἑρρίμμαι εἰς γῆν, θέαμα θρήνων
 ἄξιον· πανένδοξε Ἰσαυρε, νῦν ἐπ' ἐμέ ἐπίβλε-

ψον· δείξον ἐν ἐμοί, τὴν τῶν θαυμάτων σου χάριν· βροτῶν ἰδέτω γένος, ὅτι σύ μου προστάτης, καὶ σῶζεις ἐκ θανάτου, τὰς σὲ ἀχρεῖς δούλους.

Ιερωσύνη πρότερον, κοσμηθεὶς ἱερώτατε, καὶ διακονήσας, εὐλαβῶς εἰς ὕστερον, αὐθαίρετον γέγονας, σὺ ἱερεῖον ἁμωμον, ἱεουργηθεὶς, Χριστῷ διὰ μαρτυρίου· διὸ καὶ τοῦ ὕμνον, ὡς θυμίαμα μάρτυς, προσκόμισον τῷ Κτίστη, καὶ σῶσόν με λιταῖς σου.

Θεοτοκίον.

Ο τῶν φωστήρων κάλλεσιν, οὐρανὸν καλλωπίσας Θεός, ἄλλον οὐρανόν σε, Θεοτόκε ἔδειξεν· ἐκ σὲ γὰρ ὡς ἥλιος, ἐξαναστείλας πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς θεογνωσίας, κατελάμπρυνε φέγγει· διὸ οὐδεὶς προστρέχων, ἐν σοὶ κατησχυμμένος, πορεύεται τῶν θείων, μὴ τυχὼν δωρεῶν σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή δ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀξιώθεις, ἐκ Θεοῦ παναοίδιμε Ἰσαυρε, ἀποσοβεῖς δαίμονας καὶ νόσους παντοδαπὰς, καὶ πειρασμοὺς καὶ θάνατον, πᾶσι τὰ αἰτήματα χορηγῶν· διὸ καὶ μοὶ παράσχου, εἰρήνην καὶ ὑγίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ο θείος καὶ σεβάσμιός σου ναὸς, τὸ πολυτιμον ἅγιον Σῶμά σου, ὡς θησαυρόν, ἔχων ἀναφαίρετον τοὺς πιστοὺς, καταπλουτίζει πάντοτε, ταῖς τῶν χαρισμάτων διανομαῖς· διὸ καὶ γὰρ τῶν θείων, τύχοιμι δωρεῶν σου, ὁ προσφυγὼν τῷ θείῳ τάφῳ σου.

Ιδοὺ μάρτυς Κυρίου καλῶς καμὼν, τὸν μισθὸν ἐκομίσω τῶν πόνων σου. Πρόστηθι οὖν, πάντοτε Θεόφρον τοῦ σοῦ λαοῦ, τὴν σὴν πατρίδα φύλαττε, σῶζε τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, καὶ βράβευσον εἰρήνην, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, καὶ μοὶ τοῦ σοῦ οἴκετου μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Υπέρρωτε νεφέλη Μήτηρ Θεοῦ, τοὺς ἡμῖν πολεμοῦντας πολέμησον, τῇ κραταιᾷ, καὶ παντοδυνάμει σου δεξιᾷ, τοῖς ἐν ἀνάγκαις πρόστηθι, τῶν ἀδικουμένων ἀντιλαβοῦ, πταισμάτων λυτρουμένη ταῖς σαῖς ἰκετηρίαις· ὅσα γὰρ θέλεις πάντα δύνασαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὥφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν διό
» σε Θεοτόκε Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ἐνδοξε; τῆς Ἑλλάδος προσφοράν, ὡς ὠρμημένον ἀπ' αὐτῆς· τῆς Φοινίκης καθαρμόν, ὡς τεθυμένον ἐν αὐτῇ· φωστήρα, ὡς ἐν σκότει ἐξαστράψαντα· γενναῖον, ὡς ἀήττητον τοῖς πλήττουσι. Πολύτροπός σου ἡ εὐκλεία, Λεόντιε παμμακάριστε. Ἰκέτευε, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ἀθλοφόρε προσεῖπωμεν; στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ, ὡς καθαιρέτην τῶν ἐχθρῶν· βασιλέα τῶν παθῶν, ὡς εὐσεβείας ἀθλητὴν· τροφέα, τῶν πεινῶντων ὡς φιλόπτωχον· δικαίων, ἐραστήν ὡς οὐρανόφρονα. Ποικίλα σου τὰ παθήματα, λαμπρότερα τὰ παλαίσματα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τίς σε οὐ θαυμάσει Λεόντιε; ὅτι ἔνοικον λαβὼν, τῆς ἀληθείας τὴν πηγὴν, ποταμὸς εὐεργεσίας, ἀναβλύζεις τοῖς πιστοῖς, καὶ πᾶσιν, ἀναργύρως ἀνεπίφθονα, προσφέρεις, τοῖς διψῶσι τὰ δωρήματα, εὐφραίνεις δὲ τοὺς μετέχοντάς, ὑδάτων τῶν τῆς χρηστότητος. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί νιν ὁμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ αἰχμαλωτιστοῦ.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Αρνα, ἡ ἀμνάς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλῳ ἡπλωμένον, ἐκρυσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μη-

τρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ. Υἱέ μου, τί τό ξένον τῆτο θάμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσα μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου σου συγκατάβασιν (*).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ Μάρτυς σε Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).

Νίκη Θεός σοι καὶ γέρας Λεόντιε.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὤδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀσομαί σοι Κύριε.

Νόμοις ἐγκωμίων ἡ ἀρετὴ σου, οὐχ ὑποπίπτει τοῦ Χριστοῦ, θανάπον Λεόντιε· αὐτὸς γάρ σοι ἐγκώμιον, καὶ ὁλβος ἀναφαίρετος.

Ιέμενος μάκωρ τῶν ὑπὲρ φύσιν τὴν ἀκηλίδωτον ψυχὴν, παρθένω τῷ σώματι, κοσμήσας πρὸς τὴν ἀνοδὸν, εὐσταλῇ κατεσκεύασας.

Κράτος ἀπηνέγκω κατὰ τῆς πλάνης, τῇ εἰς τοὺς Μάρτυρας τιμῇ, γεραίρων ὁσίως, αἰοῖδιμε Λεόντιε, τὸν αἰεὶ σοι ποθούμενον.

Θεοτοκίον.

Πῶς σε μακαρίσωμεν Θεοτόκε, τὴν ὑπερτέραν οὐρανοῦ, καὶ πάσης τῆς κτίσεως; Υἱὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν πλάστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ὤδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε.

Ηθὸς εὐσταθὲς καὶ φρόνημα, χάριν τε Θεοῦθεν κερτημένος Λεόντιε, ἀνεδείχθης τῆς ἀληθείας, ἀθλητὴς καὶ Μάρτυς ἄριστος.

Θέσθε τὰς ψυχὰς τῷ ζῶντι Θεῷ, τοῖς συστρατιώταις ἀνεφώνεις Λεόντιε, Βασιλεῖ τε τῷ αἰωνίως, διαμένοντι στρατεύεσθε.

Εῖρε εὐσεβείας ῥήματα, ἡ μελισταγὴς καὶ φιλόθεος γλῶσσά σου, τοῖς δὲ δούλοις τῆς ἀσεβείας, βλασφημεῖν ἐνδιεβάλλετο.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμῶ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ δύο Δοξαστικά τοῦ Ἀγίου Λεοντίου, τὸ μὲν μετὰ τὰ ἀνωτέρω Προσόμοια, εἰς Ἦχον α', τὸ δὲ ἐν τοῖς Ἀποστιχίσι, εἰς Ἦχον δ'.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρόν ὥσπερ θώρακα, ἀναλαβόμενος, πρὸς πάλιν ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, γενναίως τε ἠθλήσας· ὅθεν ἐξαφανίσας τὴν αὐτῶν δυναστείαν, ἐπαθλον ἐκομίσω, πῶν θαυμάτων τὴν χάριν, πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, Μάρτυς Λεόντιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εχθροῖς ἀντιτάχθητι, τοῖς πολεμοῦσι ἡμῖν· δεινῶς γὰρ ἐπέθεντο, τῇ κληροχίᾳ τῇ σῇ, πανάχραντε Δέσποινα· ὅλεσον σαῖς πρεσβείαις, τῶν βαρβάρων τὰ θράση· γνώτωσαν τὴν ἰσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη· τῷ νεύματί σου τούτους πάντας ἀφάνισον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρῶμενον, ἐβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὤδὴ δ'. Τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἀρετὴ σου.

Ο τῷ θυμῷ τῷ δεισιδαίμονι ὑπόσπονδος, σὲ τὸν πόθῳ τῷ θείῳ πληρούμενον Χριστοῦ, ἀνηλεῶς ἠκίζετο, Μάρτυς ἀθλοφόρε Λεόντιε.

Συνεκροτεῖτο παρρησία σοι Λεόντιε, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας κινδυνεύοντι· μεθ' ἧς τομῆς καὶ καύσεως, πάσης κατετόλμας αἰοῖδιμε.

Σε σαγηνεύειν καὶ ζωγρεῖν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, θαρσαλέως ἀντέφης, ὡς μακαριστὸν τὸν ἀπειλῶντα ἡγήμαι, Μάρτυς Ἀθλοφόρε Λεόντιε.

Θεοτοκίον.

Χερσθικῶν ταγματῶν ὑπερέχουσα, καὶ Θεὸν ἐν ἀγκάλαις ἐποχούμενον, μετὰ σαρκὸς βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὤδὴ ε'. Ὁ κτησάμενος ἡμᾶς.

Ιερεῖον πρὸς σφαγὴν, ἐτοιμότατον ἀχθεῖς, Λεόντιε πανένδοξε, τυραννικοῦ πρό βήματος, ὑπὲρ Χριστοῦ αὐθαιρέτως παρίστασο.

Καθελεῖν σου τὸ στερόν, ἐπειράτο, τῆς ψυχῆς, τῆς πλάνης ὁ ὑπεύθυνος, τὸν σταυρωθέντα Κύριον, ὥσπερ κακοῦργον βροτῶν λαιδορούμενος.

Απολέσθωσαν θεοὶ, οἱ τὴν γῆν καὶ ἔβρανον, σαφῶς μὴ τεκτηνάμενοι· ὁ σταυρωθεὶς ἀπάντων γὰρ, Δημιουργὸς ἐστὶ Μάρτυς ἀντέλεγες.

Θεοτοκίον.

Η Θεὸν ὑπερφωῶς συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθενομήτορ ἄχραντε, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, τοῖς Θεοτόκον σε ὕμνοις δοξαζουσιν,

ᾠδὴ ε'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Γλαρὸς μὲν, τοῖς προστρέχουσι πίστει Λεόν-
τιε, καὶ τὸν λόγον, ἡρτυμένος τῷ θείῳ σου
ἁλατι, ἰταμώτατος δὲ τοῖς ἐχθροῖς τοῦ Χρι-
στοῦ ἀνεδείκνυστο.

Γεγηθὼς μὲν, ὁ πιστὸς σου θεράπων Λεόν-
τιος, ἀπεδίδου, τὸ μαρτύριον τῆς βασι-
λείας σου· ἀλλ' οὐκ ἔφερον, οἱ ἐχθροί σου Χρι-
στὲ τὴν ἀλήθειαν.

Εξήπτοντο, τῷ θυμῷ ὥσπερ θῆρες οἱ ἄνο-
μοι καὶ τὰς χεῖρας, ἐπετίθουν ὡς ἀρνίῳ
τῷ Μάρτυρι, ἐπειγόμενοι, διασπᾶν ἀφειδῶς τὸν
ἀήττητον. Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ἱκετῶν σε ἀλόχευτε, Θεο-
τόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα δυσώπησον·
ὅτι σὲ καὶ μόνην, προσασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.
Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
» μερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κή-
» τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρύσαι, Ἰησοῦ
» Βασιλεῦ τῶν Δυναμέων.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Τῶν τυράννων ἡλεγξας, τὰς πονηραῖς ἐπι-
νοίας, καὶ Ἑλλήνων ἡσχυνας τὴν ἀθεώτα-
τον πλάνην· ἡύφρανας τὰς τῶν Ἀγγέλων χο-
ροστασίας· ἱασιν τῶν νοσημάτων πιστοῖς πα-
ρέχεις· διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν
πόθῳ, σοφὲ Λεόντιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Λεοντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ὑπα-
τίου, καὶ Θεοδούλου.

Στίχοι.

Ἀκμὼν τὸ σῶμα τοῦ Λεοντίου τάχα,

Ἀκμὼν σιδηροῦς πρὸς σφύρας, τὰς αἰκίας.

Ὁγδοάτῃ δεκάτῃ πληγῇσι Λεόντιον ἐκπνεῖ.

Οὗτος τὴν μὲν γέννησιν ἔσχεν ἐξ Ἑλλάδος· μεγίθει
δὲ σώματος συναυξηθεῖσαν ἔχων ἀλκὴν καὶ ῥώμην,
τοῖς στρατιωτικαῖς καταλόγοις ἐτάχθη. Ἐν δὲ τῷ πολε-
μεῖν, καὶ τοῖς ἐναντίοις ἐμπλέκεσθαι, ἀνδρείως φανείς, καὶ
πολλάκις τρόπαια στήσας, δέξαν δὲ καὶ σύνεσιν ἔχων, καὶ
λογισμὸν ἔμφρονα, τῇ στρατηγικῇ στολῇ, καὶ τοῖς παρα-
σήμοις κατεκοσμήθη. Διατρίβων δὲ ἐν Τριπέλει τῇ κατὰ
τὴν Ἀφρικὴν, ταῖς βασιλικαῖς σιτήσεσι καὶ φιλοφροσύ-
ναις ἐδεξιοῦτο τοὺς πένητας, καὶ γνησίως καὶ εἰλικρινῶς
ἐλάτρευε τῷ Θεῷ.

Περὶ τούτου μαθὼν ὁ ἡγεμὼν τῆς Φοινίκης Ἀδριανός,
ὅς ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς Οὐεσπεσιανοῦ, ἀποστέλλει πρὸς
αὐτὸν Ὑπάτιον Τριβούνον, μεθ' ἑτέρων δύο στρατιωτῶν,
ὧν ὁ ἕτερος Θεόδουλος ἐκαλεῖτο. Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι,
πυρετῷ λαύρῳ ὁ Ὑπάτιος συσχεθὲς, ἀνωθεν ἐνεχθείσης

φωνῆς, Ἀγγέλου τε ἐπιφανέντος αὐτῷ, ἤκουσεν· Εἰ μέλ-
λει τῆς νόσου ἀπαλλαγῆσθαι τρίτον ἐπικα-
λέσασθαι εἰς βοήθειαν τὸν τῷ Λεοντίου Θεόν.
Τῆς δὲ φωνῆς ταύτης ἐν αἰσθήσει καὶ ὁ Θεόδουλος γίγονε.

Καὶ δὴ τυχὼν τῆς ἰάσεως ὁ Τριβούνος, ἐπεὶ κατέλαβε
τὸν Ἅγιον ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ, τὸ μὲν πρῶτον, Λεόντιον
ἀγνοῶν, ὅς τις ἐστὶ, παρ' αὐτοῦ ἐξενίσθη. Ἐπιζητοῦντι δὲ
αὐτὸν, καὶ λέγουσι κατὰ προσποίησιν, ὅτι ἐστὶ φίλος ἐαυ-
τοῦ τε καὶ τῶν θείων, ὁ Ἅγιος εἶπεν, ἐαυτὸν μὲν εἶναι
τὸν ζητούμενον Λεόντιον, εἶναι δὲ τοῦ Χριστοῦ δούλον,
τοὺς δὲ λεγομένους θεοὺς ἀποβδελύττεσθαι. Ἀκούσαντα
δὲ ταῦτα τὸν Τριβούνον καὶ τὸν Θεόδουλον, προσπεισὶν
τῷ Ἀγίῳ, καὶ αἰτεῖσθαι παρ' αὐτοῦ τοῦ τὴν χάριν τῆς ἐν
Χριστῷ οἰκειώσεως. Εὐξαμένῳ δὲ τοῦ Ἀγίου ὑπὲρ αὐτῶν
ἐξ οὐρανοῦ νεφέλην ὕδατος λέγεται ἐλθεῖν, καὶ φωτίσαι
αὐτούς, καὶ λευκάς ἐνδύσαι στολὰς· ἐφ' ᾧ τοὺς ἀπίστους
ταραχθέντας, μηνύσαι πάντα τῷ ἡγεμόνι Ἀδριανῷ.

Ὁ δὲ ταύτους παραστησάμενος, ἐπεὶ νουθετῶν ἀποστῆ-
ναι τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως οὐκ ἔπεισε, τὸν μὲν Ἅγιον
Ὑπάτιον ἀναρτηθῆναι καὶ ξέεσθαι ἐκέλευσε, καὶ τὸν Ἅ-
γιον Θεόδουλον σπαθίζεσθαι, καὶ οὕτω τὰς κεφαλὰς ἐκ-
τμηθῆναι. Ὁ δὲ Μεγαλομάρτυς Λεόντιος, πρῶτα μὲν τύ-
πτεται βάκλοις· εἶτα, ταῖς παρακλήσεσι τοῦ τυράννου καὶ
κολακίαις μὴ προσχὼν, ἀλλὰ καταγιάσας αὐτὸν, τύπτε-
ται σφοδρῶς. Μετὰ ταῦτα κρεμασθεὶς, ἐπὶ πολὺ ξέεται,
καὶ λίθῳ τῷ τραχήλῳ βαρυνθεὶς, καὶ τυπτόμενος, τῷ Θεῷ
τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Αἰθερίου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Διαβληθεὶς
οὖν, παρέστη Ἐλευσίῳ τῷ ἄρχοντι, καὶ τὸν Χριστὸν
ὁμολογήσας, τείνεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται,
καὶ τριβόλοις σιδηραῖς πυρωθεῖσι τὰς μασχάλας διακαίε-
ται, καὶ κατὰ τὸν νῶτον καὶ τὰ στήρνα καὶ τοῖς μυκτῆρ-
σιν ὀγκίνους εἰσδέχεται, καὶ ἐν χαλκῷ τάπητι πυρωθέντι
ἀπλοῦται, καὶ ἐκ τούτων πάντων Ἀγγέλου ἐπιστάσις λύ-
τροῦται, εἰθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν τέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

» **Ρ**ωμαλέστητι φρενῶν, ὥσπερ οἱ αἰχμάλωτοι
» Παῖδες, σὺν τῇ φλογὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ
» τὴν πλάνην ἐπάτει Λεόντιος ἀναμέλπων σοι
» Κύριε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Α΄ προσπαθεία τῆς σαρκός, ἐπιλελησμένος
εὐτόνως, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ,
ὡς ἀήττητος Μάρτυς ὑπέφερες, μελωδῶν σου
τῷ κτίσαντι· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλο-
γητὸς εἶ.

Σοφία πόθῳ τε Χριστοῦ, φύσεως βιαίως κρα-
τήσας, τῆς ἐπικήρου βιοτῆς, ζωηφόρον
προέκρινας θάνατον, ἀναμέλπων Λεόντιε· Ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Λόγον καὶ Πνεῦμα σὺν Πατρὶ, μίαν τρισι-
πόστατον φύσιν, θεολογῶν ὁ ἀκλινής,
καὶ ἀήττητος Μάρτυς ἐκραύγαζεν· Ὑπερύμνητε
Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς, δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν, ὡς μητέρα γενομένην τοῦ πάντων Κτίστου.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα.

Εφερε σαρκὸς πληγαῖς ὁ Μάρτυς, καὶ τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, σφοδρότερον ἡνία, μέλπων· Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ορθιον τὸν νοῦν πρὸς τὸν Δεσπότην, ἐν ταῖς βολαῖς τῶν ἀκανθῶν, ἀνέτεινας τῷ πόθῳ, Μάρτυς, Ὑπερυψοῦτε, βοῶν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νίκη σοι Χριστὸς ὑπάρχει Μάρτυς, ὃν ταῖς αἰκίαις τῆς σαρκὸς, ἐδόξασας κραυγάζων· Πάντες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ τῆς Ἀγνῆς τεχθέντα Λόγον, καὶ δωρησάμενον ζωὴν, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν τῷ Σταυρῷ, προσηλωθέντα, καὶ ἀποδείξαντα ἡμῖν, ὄπλον εἰς σωτηρίαν,
» Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν
» εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Τριάδος Θεράπων ἀνεδείχθης, λατρεύσας Λεόντιε ἀμέμπτως, ᾧ καὶ πᾶν γόνυ κάμπτει, οὐρανίων ἐπιγείων καταχθονίων· ὃν ἀνυμῶντες, ὡς Σωτῆρα μεγαλύνομεν.

Γδεῖν ἐφιέμενος αὐλῶς, προσώπῳ ἀνακεκαλυμμένῳ, τοῦ Κυρίου τὴν δόξαν, τὰς ἀρχὰς ἀπεξεδύσω καὶ ἐξουσίας, μίαν κηρύξας, Τρισυπόστατον Θεότητα.

Εὐφράνθη τῇ σῇ ὁμολογίᾳ, καὶ σὲ ὡμολόγησεν ἀξίως, τοῦ Πατρὸς ἐναντίον, ὁ Σωτήρ· ὃν ἐξιλέωσαι ἀθλοφόροι, πᾶσι τοῖς πίστει, μεγαλύνουσι τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Φανείσα τῶν Ἀγγέλων ἀνωτέρα, ὡς πάντων τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, Παναγία Παρθέने, σῶσον οἰκτείρησον λαὸν ἡμαρτηκότα, καὶ τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου προστρέχοντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σε παῖλθε, σαρκοφόρος ὡς ὥφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· σὲ Θεότοκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ιούδα μακάριε Χριστοῦ, Μαθητῆς γεγέννησαι, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, ὑφ' οὗ ὡς πρόβατον, μέσον λύκων ὄντως, ἀπεστάλης λόγῳ σου τὴν τούτων μεταπλάττων δυσσέβειαν, πρὸς τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν ἐνθεον ἐπίγνωσιν, τῆς Τριάδος· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Ιούδα θαυμάσιε βολίς, ἀνεστάλης πλήττουσα, καὶ παντελῶς ἀφανίζουσα, δαιμόνων φάλαγγας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνων, πληγωθέντας χάριτι, τοῦ μόνου Θεραπεύων Θεοῦ ἡμῶν· ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ιούδα Θεόπνευστε ἀκτίς, τοῦ ἡλίου γέγονας, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος, καὶ κατεφώτισας, εὐσεβῶν καρδίας, καὶ τὸν ἐπικείμενον, τῇ κτίσει σκοτασμὸν ἀπεδίωξας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ιούδα, οἱ ἀδελφοί σου σὲ ἐπαινέσουσιν, ἀδελφὸν φανέντα Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, ἐξ αἰδίου ἀναλάμψαντος τοῦ Γεννήτορος, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀφράστως σαρκωθέντος, ἐκ τῆς Ἀγίας Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντος· ὃν Ἀπόστολε ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τῶν πταισμάτων ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η Πάναγνος, ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῶδουσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Ὑῖέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκ. Ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἄγιε Ἰούδα.

Εἰς τὸν ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνηθὴς Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Οἰκτιμήτου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Μέλπειν Ἰούδαν τὸν Θεόπτην σπουδάσω·

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Μύστα τῶν οὐρανίων, Ἰούδα πάνσοφε, μαθητὰ τῷ Σωτῆρος, καὶ κοινωνὲ τῆς ζωῆς, τὴν γλῶσσάν με κίνησον, καὶ τὸν λόγον ἱθύνον, πρὸς τοὺς ὕμνους σου παμμακάριστε.

Ελκὼν τὸν τοῦ Σωτῆρος, ζυγὸν Ἀπόστολε, καὶ τὴν αὐλακὰ τέμνων, καὶ νεουργῶν τῇ χάριτι, τὸν σπóρον κτεέβαλες, καὶ πολύχην ἠνεγκας, τῷ καλέσαντι παμμακάριστε.

Λόγον τὸν σαρκωθέντα, εὐρὼν διδάσκαλον, καὶ ταῖς τούτου Θεόπτα, μαρμαρυγαῖς πορούμενος, ἐγένου φῶς δεύτερον, ταῖς τοῦ πρώτου λάμπεσι, συμμορφούμενος ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Πίστις ἡγείσθω μόνη, καὶ μὴ ἀπόδειξις, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων, Θεογεννητορ πάντα γνε· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον τέτοκας, ἐνδυσάμενον τὸ ἀνθρώπινον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Επλήρθη τῶν Μαθητῶν, Χριστοῦ ἡ εὐπρέπεια, ὑπεράνω πάσης μεγαλειότητος· οὗτοι γὰρ γεγόνασιν αὐτοῦ, φίλοι τε καὶ οἰκεῖοι, καὶ συμφυλέται καὶ συνέστιοι, καὶ τῶν μυστηρίων ἐκφάντορες.

Ιούδα οἱ ἀδελφοί σου σὲ ἐπαινέσουσιν, ἀδελφὸν φανέντα καὶ νομιζόμενον, τοῦ φανερωθέντος ἐν σαρκί, Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων συναϊδίου ἀναλάμπαντος ἐκ τοῦ αἰδίου Γεννήτορος.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς σε μέλη συνώκησας, τῇ ζωῇ τῶν ὅλων Χριστῷ Πανόλβιε, καὶ τῆς ζωηφόρου βιοτῆς, πάση τῇ οἰκουμένῃ, καταγγελεὺς σὺ ἐχρημάτισας, ῥήματα ζωῆς προϊέμενος.

Θεοτοκίον.

Ιδού σὺ ὑπὲρ πάσας Ἀγνὴ κεχαρίτωσαι, ὑπερέβης πάσας τῇ ἀγιότητι, πάσας ὑπερῆρας καὶ πασῶν, ὡφθης ὑψηλοτέρα, τῶν οὐρανίων σαφῶς δυνάμεων, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ χρηματίσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** πῆξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βρῖσθουσιν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτρην
» τῶν ἐντολῶν σε, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὴ καὶ φιλόανθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τοῦ τεχθέντος Δεσπότου καὶ ἀδελφοῦ, χρηματίσαντος πάντων τῶν ἐκλεκτῶν, Ἰούδα μακάριε, ἀδελφὸς ἐχρημάτισας, καὶ ὑπ' αὐτῷ Ἀπόστολος, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἀπεστάλης πανεύφημε, τὸν λόγον τῆς πίστεως, πᾶσι κα-

τασπεύρων, καὶ φωτίζων τοὺς σκότει, ἀγνοίας δουλεύοντας, πονηρῷ κοσμοκράτορι. Διὰ τοῦτο βουῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ὁρατῶν καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχωμαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς ἔχων ἀντίληψιν, καὶ σκέπην σε Ἀχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος. Ὁθεν Παναγία, τὸν ἐκ σὲ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, πρεσβεύεσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου Ἀχραντε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε, Κύριε τῷ ἐλέει ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου.

Ο μέγας τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, τῆς ἐμφανείας τοῦ Θεοῦ, ἡξιωμένος ἡγάπηται, καὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας, τὴν αἴγλην καὶ τὸ κάλλος τεθέαται.

Υπάρχων χαρισμάτων ἀνάπλεως, καὶ δωρεῶν τῶν ἐκ Θεοῦ, δεδορημένων Ἀπόστολε, πρὸς σωτηρίας λιμένα, τοὺς σὲ ὕμνοлогούντας ὁδήγησον.

Δυνάμει ἀηπτήτῳ τοῦ Πνεύματος, τοῦ παναγίου Λειτουργέ, τῶν ἀπαρρήτων φραξάμενος, τῆς πονηρίας διώκεις, πνεύματα τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Αφράστως συλλαβῆσα πανάμωμε, τὸν Ποιητὴν σε καὶ Θεόν, δυσώπει σῶσαι κινδύνων ἡμᾶς, καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, βραβεῦσαι τοῖς ὕμνοῦσί σε Δέσποινα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Νόμου παρωσάμενος, τὰ προσκιάσματα, τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀληθείας, τηλαυγῶς ἐκήρυξας, αὐτὴν κερτινόμενος, ὁδηγὸν τὴν ἀλήθειαν.

Τὸ τοῦ νόμου πρόσταγμα, πληρῶν Ἀπόστο-
λε, τὰ ἔθνη πάντα ταῖς διδασκαίαις σου,
μαθητεύων ἔδραμες, καὶ ταῦτα βαπτίζων, Τριά-
δος ἐπικλήσεσιν.

Ο μῆρος ὡς οὐράνιος, ὡς δρόσος ἄνωθεν, ὁ
Θεῖος φθόγγος σου Θεοκήρυξ, τὸν αὐχμὸν
διέλυσε, τῆς πολυθειᾶς, ἐνὸς Θεοῦ κηρύγματι.
Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὰ πάθη μου, Θεογεννήτρια, καὶ
τὴν ψυχὴν μου τὴν νεκρωθεῖσαν, ἀμαρ-
τίας δῆγματι ἀνάστησον Μήτηρ, τῆς ὄντως
ἀναστάσεως.

Ὡδὴ 5'. Μαινομένην κλύδωνι.

Θεωρίας δόγματι, πολιτείας πράξεις φαι-
δραῖς, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολε λαμπόμε-
νος τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνοσίας ἐφώτισας.

Επιστέλλεις ἅπασιν, τοῖς ἀνθρώποις τὴν φω-
τισικὴν, καὶ δογματῶν ἔμπλεων τῷ Πνεύ-
ματος, ἐπιστολὴν Ἱεροφάντα Θεσπέσιε.

Ο Θεόπτης φθέγγεται, οὐρανός τις ὡς περ
λογικὸς, τοῦ Θεοῦ τὴν δόξαν διηγούμενος
τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντος τὰ θαύματα.

Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, Θεότοκε ρῦσαί με φθο-
ρᾶς, καὶ παθῶν τὸν τάραχον κατεύνασον,
ἢ τὴν πηγὴν τῆς ἀπαθείας κυήσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**αινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα
» **Χ**ριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κα-
» τεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὖ-
» σπλαγχνος.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εκ ρίζης εὐκλεοῦς, Θεοδώρητον κλῆμα, ἀ-
νέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀ-
πόστολε Θεάδελφε, τοῦ Χριστοῦ κήρυξ πάνσο-
φε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν
λόγων, τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν Κυρίου διδάσκων,
ὡς μύστης τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Ἀποστόλου Ἰούδα.

Στίχοι.

Καὶ συγγενεῖα, καὶ χορῶ αὐχεῖν ἔχεις
Χριστοῦ μαθητῶν, ὦ Ἰούδα, καὶ πάθει,

Ἐννεακαιδεκάτι βελέεσιν Ἰούδας θνήσκει.

Οὗτος, ἐν μὲν τῷ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς
Πράξεσιν, Ἰούδας Ἰακώβου ἐπονομάζεται· παρὰ δὲ
Ματθαίῳ καὶ Μάρκῳ, Θαδδαῖος καὶ Λεββαῖος, ἀδελφὸς
κατὰ σὰρκα χρηματίζων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-

στοῦ, καὶ υἱὸς Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, ἀδελφὸς δὲ γνήσιος
Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφεοῦ, ὁ καὶ τὴν φωτιστικὴν καὶ δογ-
ματικὴν ἔμπλεων τοῦ Πνεύματος ἅπασιν ἐπιστείλας ἐπι-
στολὴν.

Οὗτος παρ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ
Εὐαγγελίου ἀποσταλεῖς, καὶ ὡς ἀδελφὸς καὶ μυσταγωγός,
πυρῶν τὰς αὐτοῦ λαμπρότησιν ὡς ἀνθραξ, πᾶσαν πλά-
νην κατέφλεξε, καὶ τοὺς πιστοὺς κατεφώτισε· ἔλκων γὰρ
τὸν ζυγὸν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν αὐλακα τέμνων, καὶ
σπείρας τὸν σπόρον τῆς εὐσεβείας εἰς πᾶσαν τὴν οἰκου-
μένην, πολὺν ἔνεγκε τὸν καρπὸν. Διὸ τῇ τε μέσῃ τῶν
ποταμῶν (τῇ Μεσοποταμίᾳ δηλ.) καὶ τὰ ὄμορα ἔθνη κα-
ταφωτίσας τῷ λόγῳ, καὶ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον, τῇ Ἐ-
δεσσηνῶν πόλει ἐνδημήσας, καὶ πρὸς Αὐγαρον τὸν Το-
πάρχην πορευθεὶς τοῦ Θεραπεῦσαι αὐτὸν (*), ὕστερον κα-
τέλαθεν ἐν Ἀραραῇ τῇ πόλει· καὶ ὑπὸ τῶν ἀπίστων ἀναρ-
τηθεὶς, καὶ τοξευθεὶς, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Ζωσίμου.

Στίχ. Ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ Ζώσιμος θεὸς φιλάτην,
εἴφει θανὼν, ζῇ ψυχικὴν ζωὴν, Λόγε.

Οὗτος ὑπῆρχε στρατιώτης ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως,
ἐξ Ἀπολλωνιάδος τῆς ἐν Σωζοπόλει, ἡγεμονεύοντος
τῆς ἐν Πισιδείᾳ Ἀντιοχείας Δομετιανοῦ. Ρίψας δὲ αὐ-
τοῦ τὰ ὄπλα, καὶ προσφυγὼν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
τοῦ ἐν Χριστῷ κατηξιώθη Βαπτίσματος. Ὄθεν ἀχθεὶς
πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, καὶ ἑαυτὸν εἶναι Χριστιανὸν ὁμολο-
γήσας, ἐπὶ κραδᾶτῳ χαλκῷ πυρῶντι ἐπιτίθεται, ἐκ τει-
σάρων ταθείς. Μεταβληθέντος οὖν τοῦ πυρὸς εἰς δρόσος,
πολλοὶ τῶν παρόντων, καταπλαγίντες τὸ θαῦμα, προσῆλθον
τῷ Χριστῷ· ὁ δὲ Ἅγιος Ζώσιμος, κρηπίσι καθηλωθεὶς,
καὶ πῶλοις προσδεθείς, συνδραμεῖν ἠναγκάσθη τῷ Ἡγε-
μόνι, ἐπὶ τὴν Κανανιτῶν πόλιν ἐλαύνοντι, ἐπὶ τρισὶν ἡ-
μέραις ἄσιτος διαμένων. Θεόθεν δὲ δύο παίδων ἐπιφα-
νέντων αὐτῷ, καὶ τοῦ μὲν ἄρτον, τοῦ δὲ ἐν ἀγγεῖῳ ὕδωρ
κομίζοντος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, τούτων μετέλαθεν. Ἀ-
χθεὶς δὲ εἰς ἐξέτασιν, πάλιν κρεμασθεὶς ξίεται, καὶ λαμ-
πάσι πυρὸς κατακαίεται, καὶ σιδηροῖς ὀξείσι κατακιντᾶται
τὸν νῶτον, καὶ ξυρῷ τέμνεται τὰ νεῦρα, καὶ τὰ ὀστά συν-
τρίβεται σιδηραῖς σφαίραις· καὶ οὕτω τὸν αὐχένα τμη-
θεὶς, τὴν τοῦ Μαρτυρίου κομίζεται στίφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ζήνωνος.

Οὗτος, ἀποταξάμενος τὸν κόσμον, καὶ μαθητεύσας τῷ
μεγάλῳ γέροντι Σιλουανῷ, διὰ τῆς ὑπερβαλλούσης
αὐτῷ ὑπακοῆς, καὶ ἄκρας ἀσκήσεως, καὶ ἀκτημοσύνης,
γέγονε σημειοφόρος· καὶ γὰρ πολλοὺς ἐξ ἀνθρώπων ἀπή-
λασε δαίμονας. Οὕτως ὁσίως βιώσας τοῖς ἀγγελικοῖς ἀ-
γωνίσμασιν, ἐπὶ χρόνοις δυοῖ καὶ ἐξήκοντα, πρὸς Κύριον
ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ 7'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Τὸν θειοειδέστατον, μεθέξει Θεότητες γενό-
μενον ἅπαντες, Ἰούδαν ὑμνήσωμεν, ἐνθέως
μελωδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η πνευματοκίνητος, καὶ θεόπνους γλῶσ-
σά σου, τὸν κόσμον ἐπέστρεψε, Χριστοῦ

(*) Περὶ τοῦ Θαδδαίου, τοῦ Θεραπεύσαντος τὸν Τοπάρχην
Αὐγαρον, ὅρα ἐν τῷ Μ. Ὁρολογίῳ, Αὐγούστου 21.

τῷ κηρύγματι, ὃ πάντες μελωδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέμει σοι οὐράνιον, κληρουχίαν Κύριος, καὶ θρόνον ὑπέρλαμπρον, ἐν ᾧ καθεδούμενος, ἐνθέως μελωδήσεις· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμησε, Θεοτόκον ἅπαντες, κηρύττομεν πάναγνε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, ὃ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ ἡ. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Πλοῦτον τῶν ἐθνῶν, καὶ βασιλέων γέρας, εὐκλειαν ἀπέκληψας, βοῶν Ἀπόστολε· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἴλην τὴν αὐγὴν, τοῦ Παρακλήτου Μάρκα, ἐδέξω φοιτήσασαν, κραυγάζων ἐνδοξε· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμνοῖς οἱ πιστοί, τὴν σοὶ δοθεῖσαν αἴγλην, Ἰουδα γεραίρομεν, προθύμως ψάλλοντες· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δεῦτε καλλονὴν, τοῦ Ἰακώβ ὑμνῶμεν, Μαρίαν τὴν ἀχραντον, συμφώνως κρίζοντες· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν ἔμελ-
» πον· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Α'παστράπτων Ἐνδοξε, φωτοχύτῳ Πνεύματος αὐγῇ, θαυμαμάτων τὰς ἀστραπὰς τῶν ὑπερφυῶν, τοῖς πᾶσιν ἀπέπεμπες, ὡς μαθητὴς τοῦ Ἐμμανουὴλ· ὃν μεγαλύνοντες, σὲ θεόπτα μακαρίζομεν.

Σὺν Ἀγγέλων τάξεσι, παρεστῶτες οἱ θεοειδεῖς, αὐτόπται καὶ θεωροί, τοῦ μονογενοῦς, τοῦ σάρκα πτωχεύσαντος, ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦτον ἐκτενῶς, νῦν ἱκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ω'ς τεκοῦσα Πάναγνε, τῶν κτισμάτων τὸν Δημιουργόν, κατὰ παντός γεννητοῦ, φέρεις τὴν ἀρχὴν, ἀσύγκριτον ἔχουσα, ὑπεροχὴν καὶ ὑπερφερῇ· ὅθεν τὸν τόκον σου, προσκυνοῦντες σὲ δοξάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**'σαΐα χόρευε, ἡ Παρθένο, ἔσχεν ἐν γαστρὶ,
» καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε

» καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα, αὐτῷ· ὃν με-
» γαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, Ἐπισκόπου Πατάρων.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Μέθοδον ἡ μνήμη σου, ἡμῖν σωτήριον φέρουσα, Ἱεράρχα Μεθόδιε, λαμπρῶς ἐπεδήμησεν· ἐν αὐτῇ διό σε, ἀνυμνολογοῦμεν, ἀνακηρύττοντες τοὺς σου, παιδρὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα, δι' ὧν τὸν πολυμήχανον, καὶ πονηρὸν κατεπάλαισας, καὶ τῆς νίκης διάδημα, ἀνεπλέξω γηθόμενος.

Λόγοις κατεφώτισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, Θεοφάντορ Μεθόδιε· ἄθλων δὲ λαμπρότητι, τῆς πολυθείας, ἐμείωσας ζόφον, καὶ μεταβέβηκας πρὸς φῶς, ἱεροφάντα νῦν τὸ ἀνέσπερον· διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωταφόρον πανήγυριν, ἐορτάζομεν σήμερον, εὐσεβεῖα λαμπόμενοι.

Αἵμασιν ἐπέχρωσας, τὴν ἱερὰν διπλοῖδά σου, Θεοφάντορ Μεθόδιε, μεθ' ἧς εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἀγίων Μάρκα ἐχώρησας χαίρων, καὶ κατοπτεῦεις τηλαυγῶς, τὴν τῆς Τριάδος θείαν λαμπρότητα, μούμενος τρανότερον, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ θεούμενος ἄριστα, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σέ τὸ καθαρώτατον, τῆ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυῦμνητε· Τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖς οἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευράν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο· Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με,

ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι ἐνδοξε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῆς ἀρετῆς μέθοδόν με, πανόλβιε μύσα, δίδαξον.
Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος βαρύς. Νεύσει σε πρὸς γεώδη.
Τρίβου συντονωτάτης, πρὸς τὸν Θεόν με φερούσης, δεικνύων τὴν μέθοδον, Ἱερομύστα δίδαξον, ὅπως τῆς ἀτελευτήτου, τύχοιμι ζωῆς, ταῖς πρεσβείαις σου πάνσοφε.

Ἡ ἑστραψας φωτοφόρος, ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, διτταῖς λαμπρυνόμενος, Ἱεροφάντα χάρισιν· ὅθεν διπλοῖς σε στεφάνοις, ἱεροπρεπῶς ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν.

Στέφει τοῦ μαρτυρίου, ἱερωσύνης τε μύρω, Παμμάκαρ κοσμούμενος, δι' ἀμφοτέρων ἑστραψας· ὅθεν τῆς ἀληθεστάτης, καὶ θεωειδοῦς κληρουχίας τετύχηκας.

Ἀμωμος ὡς Θυσία, καὶ ἱερὰ τῷ Δεσπότη, καὶ ζῶσα καὶ ἔμψυχος, ἱεουργήτης ἐνδοξε· ὅθεν θεωσιαστηρίῳ, τῷ ἐν ἕρανοῖς προσεδέχθη Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Ρύστην βροτείου γένους, καὶ λυτρωτὴν καὶ σωτῆρα, Χριστὸν ἡμῖν τέτοκας, Παρθενομήτορ ἄχραντε· ὅθεν σαφῶς σε εἰδότες, πρόξενον ζωῆς αἰωνίου δοξάζομεν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ κατ' ἀρχαῖς τοὺς οὐρανοὺς.

Ἐπιπολάζουσιν ἰδὼν, τὴν τοῦ Ὠριγένους ἀπάτην, ὡς ὑπάρχων ἄριστος ποιμὴν, τῷ Δείῳ πυρὶ συντόμως ἐφλεξας, πᾶσαν ἐκείνου τὴν ἀχλὺν, τὴν ἀπαστράπτυσαν αἴγλην, ἄψας τῆς σοφίας σου Θεόληπτε.

Τῆς παρθενίας τὸ σεπτὸν, καὶ τῆς ἀγνείας τὸ κάλλος, διὰ πείρας Ἐνδοξε μαθὼν, σοφία τῇ σῇ καὶ λόγων χάριτι, πᾶσι τὴν τούτων καλλονὴν, ὑποδεικνύεις θεόφρον, καὶ τὴν αἰωνίζουσιν φαιδρότητα.

Ἡ τῶν σῶν λόγων ἀστραπή, καὶ ἡ τῆς γνώσεως σάλπιγξ, καὶ δογματῶν εὐσημος φθογῇ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν Ὅσιε, πάντας καλοῦσα τοὺς πιστοὺς, πρὸς μετουσίαν παμμάκαρ, σῶν ἐπουρανίων ἀπολαύσεων.

Στερεωτέρας ἐδωδῆς, πνευματικῶν συμπροσίων, οἱ πλησθέντες Πάνσοφε τῶν σῶν, τὴν

ὄντως τρυφὴν ἐκείθεν τρέφονται, τὴν διαμένουσαν αἰεὶ, συμφυομένην ἀρρέυστως, καὶ συναυξημένην τοῖς μετέχουσι. Θεοτοκίον.

Μετὰ τῷ Δείῳ Γαβριήλ, εὐλογημένη, τὸ Χαῖρε, σοὶ Παρθένε κράζομεν αἰεὶ· χαρᾶς γὰρ ἡμῖν αἰτία γέγονας, καὶ εὐφροσύνης ἀληθοῦς, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα, πάντων μετὰ σώματος κυήσασα. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχαῖς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυναμῶ σου λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτῆρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ Δείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Θυσιαστήριον τερπνὸν τὴν καρδίαν, ἀποτελέσας ἐν αὐτῷ ἀναιμάκτους, ἱεουργεῖ προσήγαγες Θυσίας Θεῷ· ἀθλήσας δὲ στερρότατα, καὶ τυθεὶς προσηνέχθης, Θυσία ὦ Μεθόδιε, δι' ἡμᾶς τῷ τυθέντι· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε αἰεὶ, πάντων σωθῆναι, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες, ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς τοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἡ σταυροθεοτοκίον.

Ἡ παναμώμητος ἀμναῖς καὶ Παρθένος, ὃν ἀπέκύνθη Ὑῖόν ἡπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἐβλέψεν ὀδύναις τὴν ψυχὴν, καιρίαις κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα· Ποῦ σου, τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη ὧν ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; ἀλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις· Ὑμῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον.

Ὡδὴ δ'. Ὁ πατρικὸς κόλπος.

Εἰς ἀρετῶν σὺ περιωπὴν, μαρτυρικῶς τελειωθείς διέδραμες, μεγαλόδωρον ἀντίδοσιν, τῆς ἱεουργίας σου, κομισάμενος Παμμακάριστε.

Θρόνον λαχὼν ἱεραρχικόν (ἱερωτάτην γὰρ ζωὴν ἐκέκτησο)· τὴν ὀρθόδοξον ἐκῆρυξας, πίστιν Πανσεβάσμιε, καὶ ἐδίδαξας σοῦ τὸ ποίμνιον.

Ὁ γλυκασμὸς ὁ ψυχωφελὴς, τῶν σῶν δογμάτων ὡς πηγὴ προέρχεται, τοὺς μετέχοντας εὐφραίνουσα, καὶ καταγλυκαίνουσα τὰ τῆς ψυχῆς ἡμῶν αἰσθητήρια.

Διαφανές ὡς ἔσοπτρον Θεοῦ, θείας ἐμφάσεις ἀπλανῶς δεχόμενος, ἀναδέδειξαι Μεθόδιε· δι' εὐτονωτέρας γὰρ, σεαυτὸν σπουδῆς ἀπεστίλβωσας. Θεοτοκίον.

Ο πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ ἐν Παρθένου σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεός, διαφύλαξον τὴν ποιμήνην σου, τῆς οἰκονομίας σου προσκυνοῦσαν τὰ θεῖα σύμβολα.

Ὡδὴ ε'. Κύριε ὁ Θεός μου.

Νέκρωσιν ζωηφόρον, ἐνεδύσω Πάτερ πρὸ τελευτῆς σου, καὶ ξίφει τεμνόμενος, τῷ τοῦ μαρτυρίου σου, πρὸς ζωὴν ἀπειροπλασίως, μετετέθης ἐνδοξε κρείττονα.

Μύστα τῶν ἀπορρήτων, κοινωνεῖ τῆς ἄνω χοροστασίας, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε, σῶσον παναοίδιμε, πειρασμῶν δεινῶν τὰς ἐφόδους, διαλύων ταῖς ἐκείαις σου.

Εἰχὼν πρὸς τὸν Δεσπότην, παρρήσιαν Πάτερ, οὐ καὶ τὸ πάθος, προθύμως ἐζήλωσας, διὰ τῶν ἀγώνων σε, τοῖς πιστοῖς τὴν θείαν εἰρήνην, καὶ γαλήνην αἰτῆσαι πάνσοφε.

Πρῶτον ἱεουργήσας, τὸν ἄμνον Θεοῦ τὸν τὰς ἁμαρτίας, τοῦ κόσμου καθαίροντα, ὑστερον θυόμενος, λογικὴ καὶ ζῶσα θυσία, προσηνέχθης τούτῳ Μεθόδιε. Θεοτοκίον.

Αἴχραντε Θεοτόκε, τὴν ἐμήν ψυχὴν τὴν ἐσκοτισμένην, δοχεῖον ὑπάρξασα, τοῦ ἀκαταλήπτου φωτός, καὶ ναὸς τῆς θείας ἀκτίνος, φωτί σου λάμπρυνον δέομαι.

Ὡδὴ ς'. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Νυσταγμὸν βλεφάροις, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς δέ σου ὕπνον, Παμμάκαρ οὐ ἔδωκας, ἕως πάντων, τῶν παθημάτων σου τὸν ἠλευθέρωσας, καὶ χωριτικὸν ναὸν εἰργάσω, τῆς ἀκτινοβολοῦ ἀστραπῆς τοῦ Πνεύματος.

Ολικῶς τῇ θείᾳ, καὶ θεοειδεῖ λαμπηδόνι, θεόφρον ἐνούμενος τῆς ἐνθέου, ἱερωσύνης κανὼν ἐχρημάτισας, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν μεσίτης, ὥφθης, πάσης Ἐκκλησίας τῶν πιστῶν Μεθόδιε.

Λαμπροτάτῳ βίῳ, ἢ φωτιστικῇ συνελθοῦσα, τῶν ὄντων κατάληψιν Θεορρήμον, φωτὸς λαμπτήρα τῷ κόσμῳ σε ἔδειξε, τὴν αἰρετικὴν ἀδολεσχίαν, καὶ τῆς ἀθείας τὴν ἀχλὺν διώκοντα. Θεοτοκίον.

Βασιλίδα πάντων, σὲ τῶν γεγονότων εἰδότες, Θεὸν ὡς γεννήσασαν, Θεομήτορ τὸν ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα ποιήσαντα, τὴν χαρμονικὴν ὑμνολογίαν, μετὰ τοῦ Ἀγγέλου Γαβριὴλ σοι κράζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**αυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλοαῖς ποντούμενον ἁμαρτίαις,
» καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούμενον, ὡς ὁ
» Ἰωνᾶς Χριστέ βοῶ σοι· ἐκ θανατηφόρου
» με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, Ἐπισκόπου Πατάρων.

Στίχοι.

Μέθοδον Μεθόδιος βίου πρὸς βίον,
Μεθεῖς ὁδεύει, οὐ μέθοδος οὐ πέλει.

Εἰκάδι ἀρχιθύτην Μεθόδιον ἄορ κατέπεφνεν.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ παίδων ἑαυτὸν τῷ Θεῷ ἀναθείς, σκεῦος θεῖον καὶ δοχεῖον θεῖου Πνεύματος γέγονεν. Ὄθεν καὶ ὑπὸ τῆς θείας χάριτος τὴν ἱερωσύνην ψήφῳ Θεοῦ λαθὼν, καλῶς καὶ θεοφιλῶς ἐποίμανε τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποιμνιον, λόγοις προσηέσι καταφωτίσας τὸ τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα. Διὸ καὶ τὴν Ὀριγένους πλάνην ἐπιπολάζουσαν ἰδὼν, ὡς ἄριστος ποιμὴν, πυρὶ θεῷ ταύτην κατέφλεξε, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν καὶ σκοτόμαιναν ἐκμειώσας, σοφίᾳ λόγων καὶ θείᾳ χάριτι. Ἡ δὲ τῶν λόγων αὐτοῦ ἀστραπή, καὶ ἡ τῆς γνώσεως σάλπιγξ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξελήλυθεν. Ὄθεν μὴ φέρων ὁ ἐχθρὸς τὴν παρρήσιαν καὶ ἔνστασιν τοῦ μεγάλου, ὀπλίζει τοὺς ἑαυτοῦ ὑπουργοὺς πρὸς τὴν τούτου ἀναίρεσιν. Ὁ δὲ, πρὸ τῆς μαρτυρίας νέκρωσιν ζωηφόρον ἐνδυσάμενος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς, πρὸς τὴν κρείττονα ζωὴν μετετέθη· πρῶτον μὲν ἱεουργῶν τὸν ἄμνον τοῦ Θεοῦ, ὑστερον δὲ θυόμενος, προσήχθη τῷ Χριστῷ θυσία ζῶσα· ὅθεν καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθη ὁ γενναῖος πρόμαχος τῆς ἀληθείας· καὶ αἵμασι μαρτυρικῶς τὸ τέλος ἀπενεγκάμενος, ἀνεπαύσατο αἰωνίως.

Οὗτος ὁ θεῖος τῷ ἐντι τοῦ Θεοῦ Ἱερεὺς τε καὶ Μάρτυς, κατέλιπεν ἡμῖν συγγράμματα τῆς αὐτοῦ φιλοπονίας πάσης γνώσεως καὶ ὠφελείας τυγχάνοντα. Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων σαφέστατα προεθέσπισε, καὶ προηγόρευσε ἐν κρινίστατα, περὶ τε τῶν βασιλειῶν ἐναλλαγῆς, καὶ μεταβολῆς, καὶ μεταποιήσεως, καὶ ἐθνῶν ἐκδρομῆς, καὶ χωρῶν καὶ τέπων ῥημώσεις καὶ ἀφανισμοὺς· περὶ τε ὀρθοδόξων καὶ αἰρετικῶν βασιλείων, καὶ περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου, καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ καὶ πανωλεθρίας πάσης σαρκὸς ἀνθρωπίνης. Ταῦτα πάντα σαφέστατα ὁ θεῖος αὐτὸς προεθέσπισε.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ιερωμένος Θεόφρον, καὶ Μαρτύρων τῆς ἀληθείας, παιδρῶς ἐκλάμπων ἐν αἵματι, σὺν αὐτοῖς τῷ Δεσπότη μελπεῖς ἀπαύστως· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εστηριγμένους τῇ πίστει τῶν εἰδώλων ἔσθθης φλόγα, ῥοαῖς ἀγίων αἱμάτων σε, διὰ τῆς μαρτυρίας οὕτω κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμνημένος τὰ Θεῖα, θεωρία τῇ ἀνωτά-
τω, τὸν νοῦν πανσόφως ἐτράνωσας τοῖς
πιστῶς μελωδοῦσι συνανακράζων· Εὐλογητὸς
εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Υμνολογίαις δοξάζει, τὸν σὸν τόκον πᾶσα
κτίσις, Θεὸν Παρθένε γινώσκουσα, καὶ
σεπτῶς προσκυνοῦσα τούτῳ κραυγάζει· Εὐ-
λογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Σὲ τὸν ἀόρατον, ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρει, τοὺς
τῶν τυράννων αἰκισμοὺς ὁ Θεόφρων, καὶ
στέφανον ἀνεδήσατο μέλπων· Ὑμνεῖτε ἱερεῖς,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἀδιάδοχον, τοῦ Χριστοῦ βασιλείαν, εἰλι-
κρινῶς ἐπιποθῶν Ἱεράρχα, τὴν ταύτην σοι
προξενῶσαν ὁδεύεις τρίβον, κραυγάζων τῷ Χρι-
στῷ· Λαὸς ὑπερυψῶτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απειροπλάσιον, ὁ Χριστὸς σοὶ παρέσχε, τῶν
σῶν καμάτων τὸν μισθὸν Θεοφόρε, διάνοιαν
ὑπερβαίνοντα πᾶσαν, ὑμνοῦντι εὐσεβῶς, αὐτοῦ
τὴν βασιλείαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δογματῶν πέλαγος, καὶ πυξίον δογματῶν,
καὶ θεωρίας ὑψηλὸν θησαυρόν σε, γινώ-
σκομεν καὶ αἰσθήσεως θρόνον, ὑμνοῦντες εὐσε-
βῶς· Λαὸν ὑπερυψῶτε, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ικέτης Πάναγνε, σοὶ προσέρχομαι πίστει, τῇ
συλλαβούσῃ τὸ τῶν ὅλων Δεσπότην. Νῦν
σῶσόν με διωγμῶν καὶ κινδύνων, ὑμνοῦντα εὐ-
σεβῶς, Θεὸν τὸν σαρκωθέντα, ἐκ σοῦ ἀνερμη-
νεύτως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν μόνον ἄναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
» εὐλογῶσιν ἑρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ φρίτ-
» τουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος.

Διαπαντὸς τὸν Χριστὸν ἰκέτευε, Θεομακά-
ριστε Πάτερ, τῶν αἰρέσεων παῦσαι, τὰ
καθ' ἡμῶν μηχανουργήματα, καὶ τὸν νῦν ζόφον
ἐκ μέσου ποιῆσαι· ὡς γὰρ Ἱεράρχης, δυνατὸς
πρέσβυς πέφηνας.

Απὸ τῆς γῆς πρὸς τὴν ἐπουράνιον, διαγω-
γὴν μετετέθης, λειτουργίας γέρας, τοῦτο
λαβὼν, καὶ τῆς ἀθλήσεως, ἐνθα ζωῆς ἀκηρά-
του μετέχων, συνδιακονίζειν τῷ Χριστῷ κατη-
ξίωσαι.

Εὐλου ζωῆς τὸν καρπὸν ἐτρύγησας, τῆς ἀ-
θανάτου Παμμάκαρ, τῆς ζωῆς τῶν ἀν-

θρώπων, τὸν ἀρχηγὸν ἐμπορευσάμενος· οὐ τῆς
χαρᾶς ἀπολαύων πλουσίως, ὑπὲρ τῶν ὑμνοῦν-
των σε, πιστῶς ἐκδυσώπησον.

Ολον τὸν νοῦν ἀνατείνων Ὅσιε, διὰ χρη-
στότητος βίου, τῆς Χριστοῦ θεωρίας,
καὶ τῆς τερπνῆς ἀγαλλιάσεως, κατηξιώθης ὡς
Ἱερομάρτυς, ὡς ὑφηγητὴς τῆς εὐσεβείας καὶ
πρόμαχος.

Θεοτοκίον.

Νόμου καινῆ κιβωτὸν καλοῦμέν σε, καὶ θεο-
χάρακτον πλάκα, ἐν ᾗ ὁ Λόγος ἐγράφη,
ὁ τοῦ Θεοῦ βροτὸς γενόμενος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν
κόσμον ἐκ πλάνης, κεχαριτωμένη Θεοτόκε παν-
ύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος τεκοῦσα, καὶ
» παρθενεύουσα πάλιν, οὐχὶ φύσεως ἔρ-
» γον, ἀλλὰ Θεοῦ συγκαταβάσεως· ὅθεν ὡς
» μόνην τῶν θείων θαυμάτων, καταξιωθείσάν
» σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ
τοῦ Ταρσέως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Φωταυγῆσε ὡς ἥλιον, τὰ τοῦ κόσμου πλη-
ρώματα, νοηταῖς λαπρότησι καταυγα-
ζόντα, καὶ αἰθεῖας ἐξαίροντα, τὴν νύκτα μακί-
ριε, Μάρτυς Ἰουλιανέ, ἐγνωκότες τὴν μνήμην
σου, ἐορτάζωμεν, τὴν φωσφόρον καὶ θείαν·
καὶ τὴν κόνιν, τῶν λειψάνων προσκυνοῦμεν,
ῥῶσιν ψυχῶν ἀρυόμενοι.

Καὶ τυπτόμενος μάστιγι, καὶ δεινῶς πτερ-
νιζόμενος, καὶ φρουρᾷ Μακάριε καθειρ-
γνύμενος, τόπους ἀμείβων θλιβόμενος, θηρσί
συγκλειόμενος, καὶ βυθῷ προσομιλῶν, καὶ θα-
λάσῃ ποντούμενος, καὶ δεξάμενος, τὸ μακά-
ριον τέλος, οὐκ ἠρνήσω, τὸν Δεσπότην τῶν ἀ-
πάντων, κλέος Μαρτύρων πανάλθιε.

Θαλαττίων ἐκ κόλπων σε, πρὸς τῇ χέρσῳ
γενόμενον, κυβερνήσει Πνεύματος ὡς ἐώ-
ρακε, τὸ ἱερώτατον γύναιον, πιστῶς ἐπεδέ-
ξατο, Μάρτυς Ἰουλιανέ, καὶ ταφῇ παραδέ-

δωκε, σὺ τὸ ἄμωμον, καὶ πολυάθλον σῶμα, τὸ νικῆσαν, διαβόλου τυραννίδα, τῇ συνεργείᾳ τῆς χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σὺ, ἐν σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν· ὃν ἰκέτευε, πειρασμῶν λυτρωθῆναι καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν Πίστει Παναγία, εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μὴ με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι συνανιζῶν τοὺς Προπάτορας (*).

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἰουλιανὸν ὕμνοισι Μάρτυρα στέφω.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὤδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Γεροῖς εὐφημείσθω, ὕμνοισι Ἀθλητὰ σου ἡ αἰοίδιμος, καὶ ὑπέρτιμος μνήμη· ἀπροσίτῳ γὰρ δόξῃ δεδοξασται.

Ολισθὼν ἐκ ὑπέξης, διηγωνισμένος τὸ μαρτύριον, τοῦ Χριστοῦ Στρατιῶτα, ἀσθενείᾳ σαρκὸς μέχρις αἵματος.

Υπὲρ αἴγλην χρυσοῦ, τοῖς μαρτυρικοῖς ἐναγλαΐζεται, αἰκισμοῖς ἀπαστράπτων, καὶ πολύτιμον λίθον ὁ Ἅγιος. Θεοτοκίον.

Αᾠχευε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

Ὤδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λίθοις οὐ προστέταγμα, θεολατρεῖν χειρῶν ἔργοις, Ἰουλιανός, τῷ φρενεβλαβοῦντι, δικαστῇ ἀπεφθέγγετο.

Ιστασο πρό βήματος, τυραννικοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, Ἰουλιανέ, ὡς Κριτὴ τῶν ζώντων, καὶ νεκρῶν παριστάμενος.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ δύο Δοξαστικά εὐκαταφρόνητα, μετὰ τε τὰ ἀνωτέρω Προσόμοια, καὶ ἐν τοῖς τοῦ Ἀποστόλου, ἀμφότερα εἰς Ἦχον πλ. β΄.

Αφρων οὐ γεγέννημαι, ἐμολογῶν Θεὸν ἔφη Ἰουλιανός, ἓνα ἐν Τριάδι, ἀμερίστως ὑμνούμενον.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρηομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὕμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Υδάτων πνιγμονῇ, τὸ μακάριον τέλος, δεξάμενος Σοφέ, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τέτοις ἐναπέπνιξας, καὶ τὴν νίκην ἀπείληψας· ὅθεν πόθῳ σου, τὴν ἀξιεπαινον μνήμην, ἐορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν σε πρεσβεύειν, Χριστῷ ἱκετεύομεν.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμέσι, δῆναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίβ τοῖς πίσει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος ἄμνας, τὸν ἄμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσας, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σε, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκέσια πάθη, Θεέ ὑπεράγαθε;

Ὤδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νιφετώδεσι μᾶστιξιν, Ἰουλιανός τὸ σῶμα προδίδωσιν· ἀνεπαίσθητος τῶν πόνων γάρ, τοῦ Χριστοῦ τῷ πόθῳ ἐφυλάττετο.

Οὐρανίου ὑπέρτιμε, Ἰουλιανέ χλιδῆς ἐφιέμενος, τοῖς διώκταις τὴν ἐπίγειον, ὡς Χριστοῦ θανάτων καταλέλοιπας.

Νικητὴν δεισιδαίμονος, πλάνης οὐ σαρκὸς ἡ ῥώμη Πανέντιμε, ἀλλὰ πόθος ὁ ἀήττητος, τῶν Χριστοῦ παθῶν σε ἀπειργάσατο.

Υπερέπτης ὡς πτέρυξι, τοὺς τῆς ἀσεβείας βρόχους στερρότητι, καὶ τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, πρὸς σικηνὰς Μαρτύρων ἐπαγόμενος.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες κηρύττομεν· τὸν γὰρ ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης αἰεπάρθενε.

Ὤδὴ ε΄. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μιμούμενος ἐν πᾶσι πανεύφημε, τὸν Δεσπότην, ἔστης ἐπὶ βήματος, παρανομήντων κρινόμενος.

Νομίμως ἠγωνίσω καὶ τέθυσαι, τῷ Δεσπό-
τη, ὡς ἀρνίον ἄκακον, χερσὶν ἀνόμων
Μακάριε.

Οσίως μαρτυρήσας αἰοίδιμε, ἐπεγνώσθης, Ἰου-
λιανέ μακάριε, ὑπὸ Θεοῦ παντοκράτορος.
Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτό-
κε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ
κόσμῳ ἐκύησας.

Ὤδὴ ε'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ικρίῳ προσπαγέντος σου Χριστέ, ὁ κλεινὸς
Θεράπων σου, οὐκ ἐπαισχύνεται, ἀλλ' ὡς
δόξης κοινωνὸς ἐναβρύνεται.

Σεσίγηται τῆς πλάνης τὰ αἰσχροῦ, Θεηγόρων
γλώσση δέ, θεῖα μυστήρια, τῶν Μαρτύ-
ρων τοῦ Χριστοῦ ἐκκαλύπτεται.

Ιάματα παθῶν παντοδαπῶν, καὶ πταισμά-
των ἄφεσιν, αἵτησαι ἐνδοξε, Ἀθλητὰ τοῦ
Σωτῆρος τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ σε τοῖς βροτοῖς, Θεο-
τόκε ἔδειξεν, οὐράνιον κλίμακα· διὰ σοῦ
γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

Ὁ Εἰρμός.

- Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλ-
• λόμενος, φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, πολυέλεε
• Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ, τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Στίχοι.

Φέρων τί χρῆμα σάκκος ἄξιον πόλου,
Ἰουλιανόν, βάλλεται πόντου μέσον.

Σάκκῳ Ἰουλιανὸς βυθὸν εἰσέδου εἰκάδι πρώτῃ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἀναζαρβείων πόλεως, τῆς δευτέρας
τῶν Κιλικίων Ἐπαρχίας, υἱὸς τινος Βουλευτοῦ, μη-
τρὸς δὲ Χριστιανῆς. Παρ' ἧς τὴν κατὰ Χριστὸν εὐσέβειαν
μεμαθηκώς, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θεῶν γραφῶν σχολάσας,
ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας διαβληθεὶς,
προσέχθη Μαρκιανῷ τῷ Ἠγεμόνι· καὶ μὴ καταδεξάμε-
νος θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ σώμα-
τος αἰκίζεται. Εἵτα ἐν τῇ φρουρᾷ τεθείς, καὶ τῇ μητρὶ
συμβούλῳ χρησάμενος, ἐμμένειν εἰπούσῃ αὐτῷ, καὶ ἐναπο-
θνήσκειν τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, ἐν σάκκῳ βληθεὶς, με-
στῷ ψάμμου, καὶ ἐρπετῶν ἰσοδύλων, καὶ λοιπῶν ὀφειῶν, μέ-
σον τοῦ πελάγους ἀφίσταται, καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου
στέφανον δέχεται. Τοῦτον καὶ ὁ μέγας Χρυσόστομος ἐγ-
κωμίῳις ἐτίμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Ἀφροδισίου.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Κιλικίων χώρας, τὸν Χριστὸν ἄνω-
θεν σεβόμενος καὶ προσκυνῶν. Συσχεθεὶς δὲ καὶ Διο-

νυσίῳ τῷ Ἀρχοντι προσαχθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν εἶναι Θεὸν
ἀληθινὸν ὁμολογήσας, πεπορωμένοις σιδήροις τὰ νῶτα κα-
ταπλέγεται, καὶ εἰς λίθινά μολύβδου πλήρη καχλάζοντα
ἐμβάλλεται, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμάται· καὶ παραδόξως
ἐκ πάντων ῥυθίντι, ἐπιφανείσα ἐν τῷ θεάτρῳ λέαινα, αὐ-
τῷ ἀπολύεται, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθειγξαμένη, πολλοὺς
τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεισπάσαστο·
οἱ καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ κηρύξαντες, τὰς κεφαλὰς ἀ-
πετμήθησαν. Τοῦτο δὲ ὁ τύραννος θεασάμενος, κτελεῖ πέ-
τραν μίσον διαιρεθῆναι, καὶ ἅμα τῇ διαιρέσει τὸ Ἅγιον
ἀπλωθῆναι· ἀνωθεν δὲ τοῦ τμήματος ἐπιτεθέντος παρὰ πέν-
τε καὶ πεντήκοντα στρατιωτῶν, παρευθὺς ὁ Ἅγιος τὴν ψυ-
χὴν ἀφείς, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Τερεντίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Μύρον εὐώδες ἀποστάζει, ἡ αἰοίδιμος καὶ
ἐνδοξὸς σου μνήμη, Στρατιῶτα Χριστοῦ,
τοῖς ψάλλουσιν ἀπαύστως· Εὐλογητὸς εἶ Κύ-
ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αῖνον δόξα περιστέφει, τοὺς πρὸς αἴνε-
σιν τὴν σὴν συνειλεγμένους, Στρατιῶτα
Χριστῆ, καὶ ψάλλοντας ἀπαύστως· Εὐλογητὸς
εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρῆσει τυράννου ἀπειθήσας, οὐκ ἐλάτρευσας
Ἀοίδιμε τῇ κτίσει, ἀλλ' ἢ μόνῳ Θεῷ, τῷ
ζῶντι ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τύφον κατέβαλες τυράννου, σκλητεύσας τὴν
ἀνόμων ἀφροσύνην, καὶ τὴν δόξαν Χριστοῦ,
ἐκήρυττες κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Πανάμωμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεὸν
σαρκὶ τῷ κόσμῳ, τὸν ἐκ πλάνης ἀγνή,
λυτρούμενον τοὺς πίστει, σὲ Θεοτόκον Δέσποι-
να, ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

Ὤδὴ η'. Μουσικῶν ὀργάνων.

Υπεθώπευε μὲν ὁ ἀλάστωρ, καὶ βασάνοις
σε ἐξεκαλεῖτο, πρὸς πλάνην Ἰουλιανέ·
αὐτὸς δὲ ἀνεβόας· Τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρωμαλεωτέρως ὥσπερ λέων, μετὰ τὰς αἰ-
κίας τοῖς τυράννοις, προσβάλλεις Ἰουλια-
νέ, κραυγάζων νηφαλέως· Τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αρετῆς ἀπάσης ἔμπνους στύλη, ἀσεβείας
θρίαμβος ὥράθης, ἐν πόλεσι περιαχθεὶς,
ἐβόας ἀναμέλπων· Τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοβαρῶς πυρὸς οὐκ ἀπειλή με, οὐδ' ἀκμή τοῦ
ξίφους ἀποστήσει, τοῦ πλαστουργήσαντος
Θεοῦ, ἐβόας ἀναμέλπων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ως τῶν ὄλων Κύριον τεκῆσα, καὶ Παρθένος
μείνασα Μαρία, καὶ μετὰ τόκον οἱ πιστοί,
ἀξίως ἀνυμνοῦντες, τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν, καὶ
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
» λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
» τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
» τὸν Κύριον ἀνύμνου, καὶ ἐδοξολογοῦν, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Τὴν Ἀγνὴν ἐνδόξως.

Τοῦ τυράννου τύπον κατέβαλες, Χριστοῦ
Στρατιῶτα, καὶ ἀνδρείως ἠγωνίσαι κα-
τὰ κράτος, ἐκνευρίσας τοῦτον· διό σε μακα-
ρίζομεν.

Επλημένον ὄμμα κατέβαλες, Θεοῦ Στρα-
τιῶτα, ἀσώματου ἀλάστορος, προσπα-
λαίσας μετὰ σαρκὸς ἀνδρείως, Χριστὸν μεγα-
λύνων αἰεί.

Φωλεοὺς ἐξέφυγες δράκοντος, ἐχθροῦ ἀρχε-
κάκου, θαλαττίοις Μακάριε κενεῶσιν, ἐμ-
βεβλημένος· ὅθεν σε ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ως καλῶς τοῖς ἄθλοις ἠγωνίσαι, ὑπὲρ τοῦ
Δεσπότη! ὡς ὠραίως κατέστεψαι, δεξιᾷ
δεσποτικῇ! διό σε ἀξίως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ο Μωσῆς ἐν βάτῳ κατεῖδέ σε, Ἀγνή ἐν τῷ
ὄρει, δεχομένην τὸ ἄστεκτον, τῆς Θεό-
τητος πῦρ ἀφλέκτως· ὅθεν σε πάντες μεγα-
λύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεο-
» τόκον· τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, δε-
» ξαμένην ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις με-
» γαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου,
Ἐπισκόπου Σαμωσάτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν· Ἐνδοξε; Ἱεράρχην ἀληθῆ,
καὶ ἱερὸν δογματιστὴν· ὀρθοδόξων στη-
ριγμὸν, καὶ Ἐκκλησίας ὀφθαλμόν· φωστῆρα,
νοητὸν φῶς ἀπαστραπτόντα· Μαρτύρων, εὐ-
κληρίᾳ διαπρέποντα· τῆς ἀληθείας ὑπέρμα-
χον· μέγαν τοῦ ψεύδους κατήγορον· Ἰκέτευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Ἱεράρχα προσφέγωμαι; ποταμὸν τῆς
νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ, καταρδεύον-
τα τὴν γῆν, ἐπὶ ῥόαϊς πνευματικαῖς· κρατῆρα,
θεοῦ νάματος πληρούμενον, Ἀρείου, τοὺς ὁμό-
φρονας βυθίζοντα· στύλον πυρὸς προηγούμενον,
νέου λαοῦ θεία χάριτι· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Εὐσέβιε; εὐσεβείας ποριστὴν,
καὶ ἀσεβείας μειωτὴν· ἀθλοφόρων καλλο-
νήν, καὶ ἱερέων χαρμονὴν· δρεπάνην, τὰ ζιζάνια
ἐκτέμνουσαν, τὸν σῖτον, τὸν οὐράνιον συνά-
γουσαν· πηγὴν θαυμάτων ἀένναον, νόσων ἐξαί-
ρουσαν καύσωνα· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Τί νι ὠμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν
οὐδόλως, ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ
μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα, καὶ
τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι
καὶ βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ
διαλίπης πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν πα-
γίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖνα ἡ ἀμνάς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλῳ ἡπλω-
μένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μη-
τρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ
ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς
Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς
παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν
Θεέ μου συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῆς εὐσεβείας τὸν φερώνυμον σέβω. Ἰωσήφ.
Ωδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Τῷ ἀκροτάτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ ἱερέων χοροῖς, μάκαρ συνταττόμενος, καὶ ταῖς μαρτυρικαῖς εὐκλείαις ἐγκοσμήμενος, τοὺς πίστει ἑορτάζοντας τὴν σὴν, Εὐσέβιε μακάριε, μνήμην περιφύλαττε, Χριστὸν ἐξιλεούμενος.

Ἦδη τῷ πόθῳ Χριστοῦ πυρπολούμενος, ἀπὸ νεότητος σὴν, σάρκα καθυπέταξας, παμμακάρε τῆς ψυχῆς ταῖς ἱεραῖς δυνάμεσι, καὶ σκεῦος ἱερὸν ἀποδειχθεὶς, λαὸν ἐν ὁσιότητι, ὅσιν ἐποίμανας, χρισθεὶς μύρῳ τῆς χάριτος.

Σὲ ποιμενάρχην τὸ Πνεῦμα προβάλλεται, αἰρετιζόντων ἀχλὺν, λόγοις σελασφόροις σου, κесδάζοντα σοφέ, καὶ προφανῶς δεικνύοντα, τὴν τρίβον τὴν ὀρθήν, τοῖς ἐν αὐτῇ ὁσίως ἐπιβαίνουσι, μέγιστε Εὐσέβιε, φωστήρ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Θεὸν ἡ κηῖσασα, τοὺς εὐλογοῦντάς σε νῦν, Ἀχραντε εὐλόγησον, καὶ πρὸς ταῖς ἀγαθὰς εἰσόδους χειραγώγησον, καὶ ἔμπλησον ἐνθέων ἀρετῶν, καὶ ψάλλειν ἐνδυναμῶσον. Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δέδοξασται.

Ωδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Υπῆρξας πρῶτος καὶ ἀνεξίκακος, ταπεινόφρων καὶ μέτριος, καὶ ἀγάπης θείας ἔμπλεως, Μαρτύρων ἐπὶ τέλει, κοσμηθεὶς στεφάνῳ.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος Εὐσέβιε, ἱερώτατε λαμπόμενος, εἰς τὰ Ἅγια ἀνέδραμες, φαιδρῶς τὰ τῶν Ἀγίων, δόξη ἐστεμμένος.

Ελέγχων Ἀρείου τοὺς ὁμόφρονας, διωγμοὺς Μάκαρ ὑπήνεγκας, βιαίότατόν τε θάνατον· διὸ τῆς ἀθανάτου, δόξης ἡξιώθης.

Θεοτοκίον.

Βουλῇσει Πατὴρ τὸν Λόγον τέτοκας, ἐπελεύσει Πνεύματος, Παναγία Μητροπάρθενε, Ἀρχιερέων δόξα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν.
Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον, ἐν ταῖς
• καρδίαις τῶν δούλων σου, καὶ γενοῦ ἡμῖν
• σφερέωμα, τῶν σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένων.
Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φαιδρύνας τὸν βίον σου, τῶν ἀρετῶν καλλίοναῖς, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, καὶ ἱεράρ-

χης σεπτὸς, παμμακάρε Εὐσέβιε· αἵματι δὲ Μαρτύρων, σεαυτὸν ὠραῖσας, ἄνω πρὸς ταῖς αὐλούς, μετετέθης χορείας· μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριστὸν Πατέρα ἱκέτευε.

Θεοτοκίον.

Ελπίς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων εἰς σέ, ἡ μόνη κηῖσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· τοῦτον σὺν τοῖς Ἀγίοις, Ἀποστόλοις δυσώπει, δοῦναι τῇ οἰκουμένη, ἰλασμόν καὶ εἰρήνην, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρότελους, βίου διόρθωσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μητὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρήμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ωδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκήνιον.

Εῃσας σοφέ, τῆς πλάνης σηπεδόνα, ἄλατι τῶν σῶν, νοστήμων διδαγμάτων, καὶ τοὺς νοσοῦντας αἰρέσει κακοπιστίας, μάκαρ ὑγείωσας Εὐσέβιε.

Ἰθυνας λαὸν, πρὸς ὄρμον σωτηρίας, Ἀρειανικήν, βυθίσας ἀπιστίαν, τῇ τῶν αἱμάτων πλημμύρᾳ Ποιμὴν καὶ Μάρτυς, Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα.

Αστρον φαεινόν, ἀνέτειλας ἐν κόσμῳ, φέγγει ἱερῶν, δογμάτων καταυγάζων, ταῖς διανοίᾳς Παμμακάρε τῶν ὀρθοδόξων· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Στόματι Ἀγνή, καὶ γλῶσση καὶ καρδίᾳ, καὶ ὁμολογῶ, τοῦ Κτίστου σε Μητέρα, καὶ δυσωπῶ σε· Καταύγασον τὴν ψυχὴν μου, ἐσκοτισμένην πλημμελήμασιν.

Ωδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ταῖς διδασκαῖς σου Μάκαρ, τῶν ὀρθοδόξων στηρίζων τὸ φρόνημα, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, ταῖς ὑπερορίας ὑπήνεγκας.

Ορθοδοξίας στήλην, καὶ ἱαμάτων πηγὴν σε γινώσκωμεν, πάνσοφε ἱεράρχα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα.

Νομοθεσίαις θείαις, τὴν ἀνομοῦντας στηρίζων ἐν χάριτι, ὑπὸ χειρὸς ἀνόμου, ἄδικον ὑπέμεινας θάνατον.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικὴ λυχνία, Θεοκυῆτορ τὸ θεῖον λαμπάδιον, φέρουσα ἐγνωρίσθης, πάντα καταυγάζον τὰ πέρατα.

ᾠδὴ ε'. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ.

Εκὴρυξας, ὁμοούσιον Λόγον, καὶ συνάναρ-
χον Πατρί τὸν Σωτῆρα, τῆς βδελυρᾶς,
τοῦ Ἀρείου ματίας, ἐξαφανίσας τὸ μάταιον
φρόνημα, Εὐσέβιε τῶν εὐσεβῶν, ἀρράγες καὶ
στερρόν περιτείχισμα.

Ραντίσματοι, τῶν σεπτῶν σου αἱμάτων, πορ-
φυρίδα σεαυτῷ ἐπιχρώσας, βασιλικὴν,
προσεχώρησας Πάτερ, μετ' εὐφροσύνης εἰς Θεῖα
βασιλεία, παρίσασθαι τῷ Βασιλεῖ, τῶν αἰώνων
παμμακάρι Εὐσέβιε.

Ως ῥόδον, ὡς εὐωδέστατον κρίνον, ὡς Πα-
ράδεισος Θεοῦ ἀνεδείχθης, μέσον ζωῆς,
κεκτημένος τὸ ξύλον, τὸν φυτουργὸν τῶν ἀ-
πάντων καὶ Κύριον, Εὐσέβιε καὶ νῦν ἡμᾶς,
εὐωδίας πληροῖς Θεοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες, Διηγόροι Προφῆται, μυστηρίου
σου τὸ ἄπειρον βάθος, τοῦτο σαφῶς,
προεδήλωσαν Κόρη, δι' αἰνιγμάτων καὶ Δείων
προρρήσεων· τὸν Λόγον γὰρ τὸν τοῦ Πατρὸς,
ὑπὲρ λόγον Ἀγνὴ ἐσωμάτωσας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ἱε-
ρομάρτυρος Εὐσεβίης, Ἐπισκόπου Σαμωσάτων.

Στίχοι.

Κέραμος, Εὐσέβιε Μάρτυς Κυρίου,
Εὐθύς δὲ καὶ στέφανος ἐν τῇ σῇ κάρᾳ.

Εἰκάδι δευτερίῃ κεφαλὴν θλάσαν Εὐσεβίσιον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ βασιλέως, ζηλω-
τῆς διαπυρρῆς τῆς ἐρθοδόξου πίστεως. Τόσούτον δὲ
τὴν αὐτῷ ἀνδρεία ψυχῆς, καὶ τῶν παρόντων ὑπεροψία, καὶ
διὰ σπουδῆς ἐπέει, ὅπως τὰ τῆς εὐσεβείας καὶ ἐρθοδο-
ξίας εἰς ἐπίδοσιν ἔλθοι, καὶ περ τοῦ βασιλέως ἀντιδοξέν-
τος, ὡς οὐχ ἑτερόστις. Καί ποτε τοῦ Κωνσταντίου τὴν δε-
ξιὰν αὐτοῦ χεῖρα τεμῆν ἀπελήσαντος, εἰ μὴ τὸ ὑπὲρ τοῦ
μεγάλου Μελετίου ψήφισμα, κατέχων αὐτὸς, προὔτεινοντο
καὶ προδῶ, ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας ἐπανεῖται, ὡς ἡδέως αὐ-
τῶν δεξιὰς ἐκτεμῆν, ἢ τὸ ζητούμενον προδοῦναι, καὶ
οὖν αὐτῷ τὴν εὐσέβειαν.

Τοῦτον τὸν Ὅσιον Πάτερα ἡμῶν, μετὰ Κωνσταντίου
καὶ Ἰουλιανόν, Οὐάλης τὴν Ἀρειανικὴν κακοπιστίαν νο-
σῶν, τοῦ θρόνου ἐξήλασε, καὶ διάγειν ὑπερόριον παρὰ τὸν
Ἰστρον ποταμὸν καταδικάζει· οὗ μετὰ τὴν τελευτήν, πρὸς
τὴν λαχεῦσαν πόλιν ὁ Ἅγιος ἐπανιών, μετὰ τοὺς πολλοὺς

ἀγῶνας, καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῖς νίκας, μαρτυρικῆς εὐτυχῆ τε-
λευτῆς, γυναικὸς κακοδόξου καὶ τὰ Ἀρείου φρονούσης, κί-
ραμον ἀπὸ στέγους τινὸς ἐπὶ κεφαλὴν τοῦ Ἀγίου βαλοῦ-
σης· ἣν καὶ συγγνώμης ἡξίωσε, τὸν ἰδίον Δεσπότην, καὶ
τὸν Πρωτομάρτυρα μιμησάμενος Στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Ζήνωνος καὶ Ζηνᾶ.

Οὗτοι ὑπῆρχον τῆς Ἀράβων γῆς. Ὁν ὁ μὲν Ζήνων
στρατιώτης τὴν τάξιν ὑπῆρχεν, ὁ δὲ Ζηνᾶς οἰκίτης
αὐτοῦ τοῦ Ζήνωνος. Καταλαβόντες δὲ Μάξιμον, τὸν ἡγε-
μόνα, τοῖς εἰδωλοῖς θύοντα, καὶ αὐτοὺς προσαγγείλαντες,
καὶ εἰ τινας εἶναι φανερωθέντες, τύπεται βουνεῦροις ὁ Ζή-
νων. Πλησίον δὲ τῷ βωμῷ ἱστάμενος, λαβὼν ἐντείνας κατ' αὐ-
τοῦ, καταστρέφει. Ἐπὶ τούτῳ κριμασθεῖς, ἀφειδῶς ξίεται,
καὶ ὅξει καὶ ἄλατι τὰς πληγὰς κατατρίβεται. Εἴτα τίθεται,
ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ἀσφαλισθεῖς τοὺς πόδας, κεντήμασι
τοῦ ξύλου τέσσαρσιν· ἐνθα τοῦ Ζηνᾶ εἰσελθόντος, καὶ τὰ
δεσμὰ τούτου καταφιλοῦντος καὶ μακαρίζοντος, ἐγκλείεται
καὶ αὐτός, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος μαθόντος.

Ἐπεὶ δὲ εἰς ἐρώτησιν ἤχθησαν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρ-
νήσασθαι οὐκ ἐπέσθησαν, τύπονται σφοδρῶς, καὶ ἐβελί-
σκοις πεφυρωμένοις ὁ Ἅγιος Ζήνων τοῖς στέρνοις καὶ τῇ
καρδίᾳ ἐμπίρεται· καὶ ἄμφω ἰμάσι τὰς μασχάλας δια-
ληφθέντες, ἀναρτῶνται ἐπὶ ξύλου, καὶ τοὺς πόδας λίθοις
βαρύνονται. Μετὰ ταῦτα ἐν βέθρῳ πυρὸς ἀκοντίζονται,
τῆς φλογὸς ἐλαίῳ συχνῶ τρεφομένης. Ἐπεὶ δὲ παραδόξως
ἀβλαβεῖς διέμειναν, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Τε-
λεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Ἀγίῳ Μαρτυρίῳ τοῦ
Ἀγίου Γεωργίου ἐν τῷ Κυπαρισσίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Υμνοῖς σχολάζων Ἱεράρχα, καὶ δεήσειςιν,
ἐκοίμισας τὰ πάθη, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν,
ἀγρυπνος ὥφθης φύλαξ, τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων
σε, καὶ τελούντων σου τὴν μνήμην.

Μάρτυς δειχθεὶς καὶ Ἱεράρχης, τὰ οὐράνια,
ἐνθέως ἐκκληρώσω, καὶ τῷ θρόνῳ βοῶν,
παρίστασαι τοῦ Κτίστου· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ορθὸς ἀνέτειλας κηρύττων, τὸν ἐκλάμψαν-
τα, Πατὴρ πρὸς ἑωσφόρα, Ἰησοῦν τὸν Χρι-
στὸν, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεραρχῶν ἀ-
γλαΐσμα, ἀθλοφόρων ὥραιότης.

Θεοτοκίον.

Νόμους τῆς φύσεως Παρθένε, τῇ κυήσει σου,
καινίζεις παραδόξως, καὶ φθαρέντας ἡμᾶς,
κακίστη παραβάσει, ἀναχωνεύεις· ὅθεν σε, κα-
τὰ χρέος εὐφημοῦμεν.

ᾠδὴ η'. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Σὺν Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι δυσώπει, ὡς Ἱε-
ράρχης καὶ Μάρτυς, ἱεροκήρυξ Εὐσέβιε,
τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Εκκτηρία τῶν λόγων, τὸ ἱερόν νέμων ποίμνιον,
τῆς αἱρέσεως θῆρας, Παμμακάρι ἀπήλασας.

Βεβαρυμένους τῇ μέθῃ τῆς ἀπάτης τοὺς αἰρετίζοντας μάτην, σὺ διελέγχων Εὐσέβιε, ὑπ' αὐτῶν ἀνηρέθης ἀθλήσας, στερρότατα.
Θεοτοκίον.

Ως ἀνωτέρα τῶν θείων ὑψωμάτων, ὑψιστον ἔτεκες Λόγον, τὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἀνυψώσαντα, τὴν πεσῦσαν ἐσίαν, ἀνθρώπων Πανύμνητε.
Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὶ θεωρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦν-
» τες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ιδεῖν κατηξιώθης, Πάτερ τὰ μακρόθεν, τῇ ἱε-
ρᾷ σου ψυχῇ ἐλπίζόμενα, καὶ πρὸς ἀνέσπε-
ρον φέγγος, χαίρων ἐσκήνωσας.

Ωραῖος ἀπεφάνθης, ταῖς θηγορίαις, καὶ ἀ-
γαθαῖς ἐργασίαις Εὐσέβιε, καὶ ταῖς παν-
τίμοις τῶν ἄθλων, μάκαρ λαμπρότησιν.

Στησώμεθα χρεῖαν, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν ἱερόν
εὐφημοῦντες Εὐσέβιον, τῆς εὐσεβείας τῷ
κάλλει, ἀγλαϊζόμενον.

Η δὴ σου μυρίζει χάριν ἱαμάτων, ἡ δὲ
ἁγία σε μνήμη Εὐσέβιε, καταφωτίζει τὸν
Κόσμον ὡς μέγας ἥλιος.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἀ-
μαρτίᾳ ψυχὴν μου ἀγάθυνον, ἡ τὸν πανά-
γαθον Λόγον, σαρκὶ κυήσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σου σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀ-
» σωματοῖς χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ρώμη σε προβάλλεται, ὡσπερ λειμὼν ῥόδον
εὖοσμον, Ἀγριππίνα πολὺάθλε, πιστῶν
τὴν διάνοιαν, κατευωδιάζον, ὁδμαῖς ἐναρέτοις,
καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, ἀποδιῶκον χάρι-
τι πάντιμε, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, τῆς Ἐκ-
κλησίας ἐδραῖωμα, τῶν παρθένων τὸ καύχημα,
τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Ολβον ὡς πολῦτιμον, τῇ Σικελίᾳ σὲ δίδω-
σιν, ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀθλήσασαν, Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν· ἐνθα γενομένη, αἰοῖδιμε Μάρτυς, τὴν
τῶν δαιμόνων πονηράν, πληθὺν διώκεις ἐπιστα-
σία σου· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν
σου σήμερον, ἐορτάζομεν ἄθλησιν, Ἀγριππίνα
πολύαθλε.

Εφ' ἑρὸν ἐπ' ὧμων σε, Βάσσα καὶ Παῦλα
προσταῖεσι, τοῦ τὰ σύμπαντα φέροντος,
τόπους διαμείβεσαι, καὶ μακρὰ πελάγη, Μάρ-
τυς Ἀγριππίνα, θαυματουργίας φοβεράς, ἐπι-
τελοῦσαν τῇ θείᾳ χάριτι· κατέπαυσας ἐν τό-
πῳ δὲ, ἐν ᾧ Θεὸς ὠκονόμησε, κεκμηκότων ἀ-
νάπαυσις, γενομένη πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως, παλα-
τιον, δυσωπῶ πολυῦμνητε· Τὸν νοῦν μου
καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις,
καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριά-
δος ποιήσον, ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ
ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀ-
χρεῖος ἱκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ σταυροῦ ἀνυψούμενον,
ἡ τεκουῖσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλε-
γε· Πῶς ἐθελουσίως, πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπα-
θῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς παν-
τοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν
βροτῶν κατακρίσεως; Ἀνυμνῶ σου τὴν ἄμε-
τρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχῃ, καὶ τῆς Ἀγίας ὁ
παρὼν, ἔ ἡ Ἀκροσιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).
Τὴν Χριστονύμφην Ἀγριππίνην αἰνέσω (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος τῆς ἀστραψάσης σοι
ἄνωθεν, τὸν ζόφον ἀπέλασον τῆς ἀγνωσίας
μου, καὶ παράσχου μοι, εὐχαῖς σου Ἀγριππίνα,
χάριν ἀνυμνῆσαί σου, Μάρτυς τὰ θαύματα.

Ηλίου φαιδρότερον, ὡς ἀληθῶς ἐξανέτειλας,
ἐν τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ,
καὶ κατηύγασας, ἀκτῖσι τῶν ἀγώνων, Μάρτυς
καὶ θαυμάτων σου, κόσμου τὰ πέρατα.

Νυμφίον ἀθάνατον, τὸν ζωοδότην ποθήσα-
σα, ὡς μνηστρα τὴν ἄθλησιν, τούτῳ προ-

(*) Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκδοσις (1843) ἐπιγράφει τὸν
Κανόνα τοῦτον· Θεοφάνους.

σήνεγκας, καὶ ἀντέλαβες, οὐρανῶν Βασιλείαν, καὶ στέφανον ἄφθαρτον, Μάρτυς αἰοῖδιμε.

Χειρὶ τοῦ Δεσπότη σου, κυβερνωμένη διέπλευσας, τὴν ἄστατον θάλασσαν, τῆς ἀσεβείας σεμνή, καὶ προσώρμισας, λιμένι Ἀγριππίνα, τῆς ἄνω λαμπρότητος, Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, ἡ τὸν Σωτῆρα κυήσασα, καὶ τοῦτον ἀγκαλάις σου, θείαις κατέχευσα, κυριώνυμε, διάλυσον τὸν γνόφον, ψυχῆς μου καὶ φώτισον, ταύτην γεραίρειν σε.

Ὡδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν.

Ράβδοις τυπτομένη ἔχαιρε, τούτοις τὰ ὅστ' αὐτῆς ἀσεβείας συντρίβουσα, καὶ βοῶσα· Τῆς σῆς οὐδέν με, ἀγαπήσεως χωρίσει Χριστέ.

Γὰ τῶν ἐχθρῶν τὴν γύμνωσιν, Μάρτυς στηλιτεύσης τῷ χιτῶνος γεγύμνωσαι διὰ τοῦτο τῆς ἀφθαρσίας, τὴν στολὴν Χριστός σοι δίδωσιν.

Στόμα τὸ λαλοῦν παράνομα, τῆς εὐνομωτάτης κατὰ σοῦ Χριστομάρτυρος, ἐνεφράγη, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Σωτῆρος κηρυττούσης σου.

Τείνας ἐπὶ γῆς τὸ σῶμά σου, ὃ τῆς ἀσεβείας ὑπουργὸς μεματαίωται, τεταμένην πρὸς τὸν Δεσπότην, τὴν διάνοιαν ἐχούσης σου.

Θεοτοκίον.

Ρῆσις εὐσεβῆς πεπλήρωται, ἡ τοῦ Ἡσαΐου Παρθένος γὰρ τέτοκε, σαρκωθέντα τὸν ζωοδότην, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο » ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ παρθενία τὴν ψυχὴν ὠραΐσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύησαι, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς· ὅθεν σε ἠξίωσεν, οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσας αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων σεμνὴ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κρίζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· ἵππευσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σου δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κекτήμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τῷ Πατρὶ γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ

κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἱ μοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶσε σε μακρόθυμε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο τὸ θῆλημα τῶν τοῦτον, φοβουμένων ποιούμενος, δι' Ἀγγέλου Μάρτυς, λύει σε δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων, τὴν διαλύσασαν πᾶσαν τὴν ἀσέβειαν, τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου.

Νεκρωθεῖσα δι' ἀγάπην, τοῦ νεκρώσαντος ἅπασαν, τὴν ἰσχὺν θανάτου, χάριν ἀναβλύζεις αἰείζων, τοὺς ἐκ παθῶν νεκρωθέντας θεραπεύουσα, Ἀγριππίνα, Μαρτύρων Χριστοῦ ἐγκαλλώπισμα.

Υπερβᾶσα τῇ ἀγάπῃ, τοῦ νυμφίου σου ἅπαντα, τῆς σαρκὸς τὸν πόθον, ἔφερες στερόνως ἐν τῷ τύπτεσθαι, τὰς ἀλγηδόνας βοῶσα· Οὐ χωρίσει με, τῆς στοργῆς σου Χριστός, τῶν παθῶν ἡ ἐπίτασις.

Μακαρίας ξυνωρίδος, τῆς Τριάδος τῷ ἔρωτι, ὑπεραθλησάσης, Βάσσης Ἀγριππίνης τε σώφρονος, τίς τὴν ἀνδρίαν ἐξείποι; ὅπως ἔδειξαν, ἀδρανῆ τῶν εἰδῶλων ἰσχὺν κραταιότατα.

Θεοτοκίον.

Η Βασίλισσα Παρθένος, διαchrύσω στολίσματι, ὠραιζομένη, Υἱῷ Βασιλεῖ νῦν παρίσταται, ἡ ἀσυγκρίτως Ἀγγέλους ὑπερέχουσα, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς ἄδυτον τῷ σῷ ἐνσκηνώσαν σκηνώματι, ἐδείκνυ σε τοῖς ὁρῶσιν, ἐν νυκτὶ ὡς ἡμέραν, βολὰς θαυμάτων πέμπουσας.

Η ἄσπιλος ἁμναῖς, τοῦ ποιμένου τοῖς ἔχνεσι, βαδίζουσα ἱερεῖον, ὥσπερ ἁμῶν τούτῳ, ἐνθέως προσενηνεκται.

Νοῦν ἔχουσα φωτὸς, προφητείας ἀνάπλεων, τὰ μέλλοντα, ὡς παρόντα, ἡ αἰοίδιμος Βάσσα, προλέγειν κατηξίωται.

Θεοτοκίον.

Ω Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὴν κακῶσιν, θεράπευσον ἡ τεκοῦσα, τὸν πανάγαθον Λόγον, τὸν πάντας ἀγαθύνοντα.

Ὡδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Αστράψαν, ἐκ τῆς Ῥώμης ὡς ἄδυτον ἥλιον, ἡ Σικελία τὸ σῶμα, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος δεξαμένη, τῆς ζοφώδους, τῶν δαιμόνων λυτροῦται δεινότητος.

Γενναίων, αἱ τρισὸλβιοι Ἁγίαι Μάρτυρες, αἱ πρὸ θανάτου θανούσαι, ἐν τῇ προσδοκίᾳ

τοῦ μαρτυρίου, νεκρωθέν σου, ζωνφόρον τὸ σῶμα κομίζουσιν.

Ρομφαῖαι, τοῦ ἐχθροῦ ἐπὶ σέ ἐξησθένησαν· καὶ γὰρ ὡς πόλεις καθεῖλες, ἀθεμελιώτης τούτου τὰ θράση, Ἀγριππίνα, τῷ μοχλῷ τῶν ἐνδόξων ἀγώνων σου.

Ιᾶται, τῇ προσψαύσει αἰμόρρους τοῦ σκήνους σου· λεπροὶ καθαίρονται πίστει· δραπετεύει ἄλλη δὲ πᾶσα νόσος, τῇ προσκλήσει, τοῦ Ἀγίου σου Μάρτυς ὀνόματος.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι, τῇ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, νῦν κεκλημένοι βοῶμεν· Χαῖρε Μήτηρ μόνη εὐλογημένη· Χαῖρε πύλη, δικαιοσύνης ἥλιον ἔχουσα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν .

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

Στίχοι.

Πλησθεῖσα δεινῶν τραυμάτων ἐκ τυμμάτων,
Πολλῶν μετέσχε στεμμάτων Ἀγριππίνα.

Εἰκάδι θειομένη τριτάτῃ θάνεν Ἀγριππίνα.

Αὕτη ἡ Ἀγία, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς περιδόξου Ῥώμης ἦν, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, ὥσπερ ἐν λειμῶνι ῥόδον εὖσομον, κατευωδιάζουσα πιστῶν τὰς καρδίας, καὶ τὸ δυσώδες τῶν παθῶν ἀποδιώκουσα· παρθενία γὰρ καὶ ἀνδρεία τὴν ψυχὴν ὠραίσασα, καὶ τῷ Θεῷ νυμφευθεῖσα, θαρσαλέως καὶ ἀνδρείως πρὸς τὸ μαρτύριον χωρεῖ· καὶ διὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ἑαυτῆς νυμφίου Χριστοῦ, πολλὰς βασάνους ἑαυτὴν ἐκδίδωσι. Ῥάβδοις οὖν τὸ σῶμα τυπτομένη, τὰ ὀστά τῆς ἀσεβείας συνέτριψε· καὶ τοῦ χιτῶνος γυμνωθεῖσα, τοῦ ἐχθροῦ τὴν γύμνωσιν ἐστηλίτευσε· καὶ δεσμοῖς πεδηθεῖσα, καὶ στρέβλαις καθυποδυθεῖσα, διὰ θείου τε Ἀγγέλου λυθεῖσα, πᾶσαν δυσσίδειαν διέλυσεν. Ὄθεν καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις τὴν ἑαυτῆς ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Βάσσα δὲ καὶ Παῦλα καὶ Ἀγαθονίκη, λάθρα λαβοῦσαι τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως, καὶ τόπον ἐκ τόπου διαμείδουσαι καὶ μακρὰν πελάγη, τὴν Σικελῶν ἐπαρχίαν καταλαμβάνουσι, καὶ κείσε τοῦτο διαναπαύουσιν. Ἐπεὶ δὲ ἡ Σικελῶν τοῦτο ἐδέξατο, παραυτίκα τῆς ζοφώδους τῶν δαιμόνων λυτροῦται θειότητος. Ἀγαρηνοὶ δὲ τολμήσαντες συλῆσαι τὸ φρούριον τοῦ ταύτης ναοῦ, ἀπωλεία παντελεῖ παρεδόθησαν. Ἐκτοτε δὲ καὶ μέχρι τῆς σήμερον, καθαρίζονται προσερχόμενοι πίστει, καὶ λοιπὴ πᾶσα νόσος τῇ ταύτης πρεσβείᾳ δραπετεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀριστοκλέους Πρεσβυτέρου, καὶ Δημητρίου Διακόνου, καὶ Ἀθανασίου Ἀναγνώστου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Περιστέρα οἷα χρυσῇ, ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ φραττομένη, Ἀγαρηνοὺς τοὺς ἐν νυκτὶ, τῷ φρουρίῳ τῷ σῷ προσεγγίσαντας, ἐξηφάνισας σώσασα, τοὺς πιστοὺς μαιφονίας, τῆς τούτων Μάρτυς.

Πολυειδεῖς διὰ Χριστὸν, πόρους ὑπομείναςα Μάρτυς, ἄπονον εὗρεν ἐν αὐτῷ, καὶ ἀθάνατον λῆξιν κραυγάζουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ιερουργὸς ὁ θαυμαστός, καὶ θαυματουργίαις ἐκλάμπων, σοῦ τὰ θαυμάσια ὀρῶν, Ἀγριππίνα Θεὸν ἐμεγάλυνε, καὶ γηθόμενος ἔψαλλεν· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νενευρωμένῳ λογισμῷ, σοῦ τὸ ῥωστικὸν παθημάτων, διακομίζουσαι σῶμα, γυναικείας οὐδόλως ἡσθάνοντο, ἀσθενείας κραυγάζουσαι, αἱ παρθένοι τῷ Δεσπότη· Εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Κυφορήσασα Θεόν, μένεις μετὰ τόκον παρθένος, καὶ γαλαχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου Πανάμωμε· ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ηνὺξ ὡς ἡμέρα καθωρᾶτο, τοῖς φέρουσι Μάρτυς σε τὸ λείψανον· τόπος εὐωδίαστος, ἄπας σε δεχόμενος· δαιμονικὴ παράταξις, σφοδρῶς ἠλαύνετο· ἰάσεων ἀπέρρει πλημμύρα, ταῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νυμφίον ἀθάνατον ποθοῦσα, ὀπίσω τῶν μύρων τούτου ἔδραμες, τέτου τὰ παθήματα, Μάρτυς καὶ τὸν θάνατον, ἐκμιμουμένη· Ἐνδοξε, καὶ ἀνακραζέουσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανύστακτον ἔχουσα τὴν πίστιν, ἐλαίῳ τε φαίδρυνθεῖσαν τῶν αἱμάτων σου, Μάρτυς τὴν λαμπάδα σου, ἔνδον εἰσελήλυθας, εἰς τὸν νυμφῶνα χαίρουσα, τῆς οὐρανίου χαρᾶς, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ιδεῖν τὴν τερπνότητα Κυρίου, τὸν τέτου ναὸν ἵτε ἐπισκέψασθαι, ποθοῦσα ὡς ἄρματι, αἵματι οἰκείῳ σὺ, ἐποχοιμένη ψάλλουσα πρὸς τοῦτον ἔφθασας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ηβάτος τὸ πρὶν προδιετύπου, τὸ ξένον τοῦ τόκου σου μυστήριον, ἄκαυστος τῷ

φλέγεσθαι, μένῃσα πανάμωμε· καὶ γὰρ τὸ πῦρ ἐκύησας, τὸ τῆς Θεότητος· καὶ ἄφλεκτος διέμεινας Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Παιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου-
» μένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νεύσει τοῦ τὰ πάντα ποιούντος, τοῦ μάρ-
τυρίου πρὸς τὸ πέρας, ἡ Ἀγαθονίκη σὺν
Βάσσᾳ, ὁμοῦ καὶ Παῦλα προθύμως σπεύδου-
σαι, ὡς ἀληθῶς κατάλληλον, εὖρον τοῦ πόθου
τὸ συμπέρασμα.

Εἰς ἐπουρανίοις θαλάμοις, κατασκηνώσασα
Παρθένε, καὶ τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη, κα-
τανοοῦσα καὶ ἀπολαύουσα, τῆς τοῦ Θεοῦ λαμ-
πρότητος, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Στέφανος ἐτέθη χάριτων, τῇ κορυφῇ σου Ἀ-
γριππίνα, ὡς τελειωσάσης τὸν δρόμον, καὶ
τηρησάσης τὴν πίσιν ἄσυλον· καὶ τῶν Δικαίων
τόγματα, περιχαρῶς σε ὑπεδέξαντο.

Ὡς παρισταμένη τῷ θρόνῳ, ἐν παρρήσίᾳ
τοῦ Δεσπότη, μάρτυς Ἀγριππίνα σὺν
πᾶσι, τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ἀγίοις αἵτησαι, ἁμαρ-
τιῶν τὴν λύτρωσιν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι καλλι-
πάρθενε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν τοῦ παντός δεδραγμένον, μητροπρε-
πῶς ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, φέρῃσα Παρθένε
Μαρία, χειρὸς με ῥῦσαι τοῦ πολεμήτορος, ὅπως
τὴν σὴν σωζόμενος, ἀνευφημῶ μεγαλειότητα.

Ὁ Εἰρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπολύσις.

Τῇ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Γενεθλίου τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου
Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστῆ Ἰωάννου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ.
ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Α'. Ἐὰν τύχη ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπίας. Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν
συνήθη Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου ε'. Δόξα, τοῦ
Ἀγίου. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Φῶς ἱλα-
ρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα
τῆς Ἀγίου. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ.
Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Ἀγίου. Βλέπε τὴν Ἑλισάβετ.
Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Ἀγίου; Καὶ νῦν,
Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικόν Κανόνα ἡ λιτὴ
τοῦ Ἀγίου, τὸ, Ἀξιόνησι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀ-
γίου. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, καὶ τὸν Πολυέλεον,
Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ Ἀγίου,
μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ
τοῦ Ἦχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ αὐτοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Οἱ
Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ'. Ὡδὴς,
Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Ἀφ' ἑκτης,
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Καταδασίαι. Εὐαγ-
γέλιον Ἑωθινόν, κτλ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'.
καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, ὑπερυ-
λογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Αἰτουργίαν. Τὰ συνήθη. Ἀπόστολος τῆς Κυ-
ριακῆς, Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Κοινωνικόν. Δίνετε
τὸν Κύριον.

Β'. Ἐὰν τύχη ἐν ἄλλῃ ὁποιαδήποτε
τῆς Ἑβδομάδος ἡμέρα.

Ψάλλεται ἅπασα ἡ τοῦ Ἀγίου Ἀκολουθία, καθὼς εὐρί-
σκεται τετυπωμένη καθιεῖς.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους δ'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ ἐξῆς τρία,
δεύτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Εἰς τὴν στερευνούσης γεγέννηται νηδύος, ὁ λύ-
σας τὴν στείρωσιν τῶν καρδιῶν ἡμῶν, καὶ
εὐτεκνίαν ἐν πίστει τε, καὶ ἀληθείᾳ, ψυχαῖς
ἀκάρποις λόγον δωρούμενος ὁ ἐνδοξος Πρόδρο-
μος τῆς παρούσης Χριστοῦ, φωνὴ τοῦ Λόγου
ἡ εὐσημος, τῆς μετανοίας, ὁ προσημάντωρ ὁ
μεγαλόφωνος, καὶ Παλαιᾶς τε καὶ τῆς Νέας,

Θεῖος μεσίτης σαφῶς γνωρίζομενος, οὗ τὴν γέννησιν πόθῳ, ἑορτάσωμεν γηθόμενοι.

Ο σιτευτὸς νῦν τῆς ἐγκρατείας μάσχος, ἐκ στείρας γεγέννηται, ὑποδεικνύων ἡμῖν, τὸν ἐκ Παρθένου νεάνιδος, ἀμνὸν τεχθέντα, καὶ τὰ τοῦ κόσμου αἶροντα πταίσματα· τρυγὼν ἢ φιλέρημος, σαφῶς ἐπέφανε, τὸ Θεῖον ἔαρ μηνύουσα, δι' οὗ ἐπαύθη, τῆς ἀθείας χειμῶν βαρύτατος· καὶ τοῦ νυμφίου φίλος γνήσιος, περιφανῶς ἐπεδήμησεν, Ἰωάννης πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο κατὰ Θεῖαν τεχθεὶς ἐπαγγελίαν, ὅτε ὁ παμμέγιστος Θεῖος Ἀρχάγγελος, ἐν τῷ ναῷ τῷ γεννήτορι, σοῦ δεομένῳ, εὐηγγελίστατο τὴν σὴν γέννησιν, τότε ἀπιστήσαντι καὶ ἀντιλέξαντι, τῷ ἱερεῖ καθὼς γέγραπται, τὴν ἀφωνίαν, ὁ Γαβριὴλ ἐπήγαγε καὶ τὴν κώφευσιν, ἄχρι τοῦ τόκου· σὺ δὲ Πρόδρομε, τὸν πατέρα τεχθεὶς τῶν τῆς γλώττης δεσμῶν, ἠλευθέρωσας μάκαρ, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ εὐδία· πρέπει τῷ Βαπτιστῇ τῶν ἀσμάτων ἡ τερπνότης· οὗτος γὰρ ἐκήρυξε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλίᾳ, καὶ βοῶν ἐν ἐρήμῳ· Μετανοεῖτε· τῇ Βασιλέως ὁ στρατιώτης, ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, ὁ τὸν ἀμνὸν προμηνύων, καὶ τὸν Σωτῆρα πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Τράνωσόν σε λαμπρῶς, τὴν γλῶσσαν Ζαχαρία, Προφήτης τὸ παιδίον, Ὑψίστου ἔσται λέγων, καὶ Θεοῦ Λόγου Πρόδρομος.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός.

Οφθης ἐκ μητρικῶν, λαγόνων Ἰωάννη, Θεῷ ἡγιασμένος· ἐγήγερται γὰρ μείζων, βροτῶν οὐδεὶς σου πώποτε.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης.

Λύεις τὴν τοῦ πατρὸς, Παμμάκαρ ἀφωνίαν ὡς ἀπαιδίας κλειθρα, διέλυσας τεκούσης, τεχθεὶς ἐκ Θείας χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη Χριστιανῶν, ἐλπίς καὶ προστασία, Ἀγνή σὺν τῷ Προδρόμῳ, δυσώπει τὸν Υἱόν σου, ὑπὲρ οἰκείων δούλων σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Προφῆτα καὶ Πρόδρομε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τὰ ἐξῆς, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, γεννηθεὶς ὁ Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν πατέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς· ἀλλ' ὥσπερ ἀπιστηθεῖσα πρώην, τὴν γλῶτταν ἔδησεν, οὕτω φανερωθεῖσαν, δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν· ὃ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀπιστίαν κρατουμένην, λύει τὴν πατρικὴν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τὴν εὐτεκνίαν, δεσμὰ τῆς στείρωσεως λύουσα μητρικά· ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς προέρχεται· ἡ αὐγὴ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, μηνύει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀνατολίου. Ὁ αὐτός.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, Ἄγγελος ἐκ στείρωτικῶν ὠδίνων προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ Προφήτου περισσότερος· εἶδει γὰρ Θεῶν πραγμάτων, παραδόξως εἶναι τὰς ἀρχάς· παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἄνευ σποράς σύλληψις. Ὁ ποιῶν θαυμάσια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀνδρέου Κρήτης. Ὁ αὐτός.

Επέφανε σήμερον ὁ μέγας Πρόδρομος, ἐξ ἀγόνων λαγόνων, τῆς Ἐλισάβετ προελθὼν, ὁ μείζων πάντων τῶν Προφητῶν Προφήτης, οὗ ἕτερος οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἐγήγερται· ὅτι τῷ Προδρόμῳ λύχνῳ, τὸ φῶς ἀκολουθεῖ τὸ ὑπέρλαμπρον, καὶ τῇ φωνῇ ὁ Λόγος, καὶ τῷ νυμφαγωγῷ ὁ νυμφίος, κατασκευάζοντι Κυρίῳ λαὸν περισσion, καὶ προκαθαίροντι ἐπὶ τὸ Πνεῦμα διὰ τῆς ὕδατος· τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστὸς, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα· τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ· ἡ κάθαρσις τῶν ἀμπλακημάτων· ὁ τοῖς ἐν Ἀδῇ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ἀπὸ γαστρὸς ἀνεδείχθης τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη, σκιρτῶν καὶ ἀγαλλόμενος, ἐν τῇ νηδυῖ τῆς μητρὸς, ὁρῶν τὴν Βασιλίδαν ἐλθοῦσαν πρὸς τὴν δούλην, φέρουσαν τὸν ἄχρονον, καὶ ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα,

πρὸς σὲ τὸν ἐκ τῆς στείρας, καὶ τοῦ πρεσβύτου κατ' ἐπαγγελίαν ἀνατεílαντα· Αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος· ὁ τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου μὴ πεισθεὶς, λέγοντος· Ὅτι συλλήψεται ἡ Ἑλισάβετ, καὶ τέξεται υἱόν· ὁ λέγων· Πῶς αὕτη τέξεται; ὅτι καὶ γὰρ προέβην, καὶ κείνης τὰ μέλη νενέκρωται· ὁ καταδικασθεὶς σιωπᾶν διὰ τὴν ἀπιστίαν, σήμερον ὁρᾷ τιττόμενον τὸ ἐπαγγελθέν· καὶ σιωπῆς λυθεὶς εὐφροσύνην εἰσοικίζει, Εὐλογητὸς βοῶν Κύριος, ὁ Θεός, τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτῷ, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ιωάννη πανεύφημε, καὶ οἰκουμενικὴ Ἀπόστολε τὸ τῷ Γαβριὴλ εὐαγγέλιον, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ γνήσιε φίλε τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Σήμερον τοῦ φωτός ὁ λύχνος, προοδοποιεῖται τὴν ἔλευσιν Θεοῦ τοῦ Λόγου, ὡς ἀστήρ φαεινόν. Σήμερον Ζαχαρίας γλωτταν ἐτρένωσε, σιωπὴν ἐξασκήσας Ἀγγέλου προσταξάντος· ἔπρεπε γὰρ οὕτω, τὸν πατέρα τῆς φωνῆς, μὴ σιωπὴν φυλάττειν, προελθούσης ἐκ γαστρὸς στερωτικῆς, καὶ παντὸς τῷ κόσμῳ τὴν λύτρωσιν εὐαγγελιζομένης, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Η Ἑλισάβετ συνέλαβε τὸν Προδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. Ἦσπασαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἠσκήρτησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ἦναι τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Εἴσοδος. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιζ. 15. **Ε**ἶπε Κύριος ὁ Θεός τῷ Ἀβραάμ. Σάρα ἡ γυνή σου, οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς. Εὐλογήσω δὲ αὐτήν, καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον· καὶ εὐλογήσω αὐτό, καὶ ἔσται εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσονται. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγέλασε, καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, λέγων·

Εἰ τῷ ἑκατονταετεί γεννησεται υἱός; καὶ εἰ ἡ Σάρρα ἐννεήκοντα ἐτῶν οὔσα τέξεται; Εἶπε δὲ ὁ Θεός τῷ Ἀβραάμ· Ναί· ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνή σου τέξεται σοι υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον. Ἀβραάμ δὲ καὶ Σάρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν. Ἐγέλασε δὲ Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Οὐπω μὲν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν· ὁ δὲ Κύριός μου πρεσβύτερος. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός τῷ Ἀβραάμ· Τί ὅτι ἐγέλασε Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Ἀράγε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα· Μὴ ἀδυνατήσῃ παρα τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα; Καὶ Κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν, καθὰ ἐλάλησε· καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε τῷ Ἀβραάμ υἱόν· εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος. Περιέτεμε δὲ αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός. Καὶ Ἀβραάμ ἦν ἐτῶν ἑκατὸν, ἠνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Εἶπε δὲ Σάρρα· Γέλωτά μοι ἐποίησε Κύριος· ὅς γὰρ ἂν ἀκούσῃ, συγχαρεῖταί μοι. Καὶ εἶπε· Τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραάμ, ὅτι θηλάζει παιδίον Σάρρα, ὅτι ἔτεκον υἱόν ἐν τῷ γῆρα μὲ; Καὶ ηὐξήθη τὸ παιδίον, καὶ ἀπεγαλακτίσθη· καὶ ἐποίησεν Ἀβραάμ δοχὴν μεγάλην, ἡ ἡμέρα ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιγ. 2. **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἀνὴρ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δάν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωὴ· καὶ ἡ γυνή αὐτοῦ στεῖρα, καὶ οὐκ ἔτικτε. Καὶ ὥφθη Ἀγγελος Κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· Ἰδοὺ σὺ στεῖρα, καὶ οὐ τέτοκας, καὶ συλλήψῃ υἱόν. Καὶ νῦν φύλαξαι δὴ, καὶ μὴ πῖνς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον. Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔξεις, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναθήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὅτι Ναζηραῖον τῷ Θεῷ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς γαστρὸς. Καὶ ἦλθεν ἡ γυνή, καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, λέγουσα· Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθε πρὸς με, καὶ ἡ ὥρασις αὐτοῦ ὡς ὥρασις Ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, ἐπιφανὴς σφόδρα· καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔξεις, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ νῦν φύλαξαι, καὶ μὴ πῖνς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι Ναζηραῖον Θεοῦ ἔσαι τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς, ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. Καὶ ἐδεήθη Μανωὴ τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπεν· Ἐν ἐμοί, Κύριε, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀπέστειλας, ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ φω-

τισάτω ἡμᾶς, τί ποιήσομεν τῷ παιδαρίῳ τῷ τικτομένῳ. Ἦλθε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς Μανωὲ, καὶ εἶπεν· Ἀπὸ πάντων, ὧν εἶπον πρὸς τὴν γυναῖκά σου, φυλαξάσθω. Ἀπὸ παντός, ὃ ἐκπορεύεται, ἐξ ἀμπέλου, οὐ φάγεται· καὶ οἶνον καὶ σίκερα μὴ πιέτω. Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν Ἄγγελον Κυρίου· Τί ὀνομά σοι; ἵνα ὅταν ἔλθῃ τὸ ῥῆμά σου, δοξάσωμέν σε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Ἵνα τί ἐρωτᾷς τὸ ὀνομά μου; καὶ αὐτό ἐστι θαυμαστόν. Καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ Ἄγγελος Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωὲ, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
μ. 1.

Τάδε λέγει Κύριος· Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ· παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινώσις αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἀμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἀμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον ἐν ἰσχυρί τὴν φωνήν σου, ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ·

Κεφ.
μ. 17.

ὕψωσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἐγὼ ἐπακούσομαι, ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς. Ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς· ποιήσω τὴν ἐρημον εἰς ἔλη, καὶ τὴν διψῶσαν

Κεφ.
μ. 8.

γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην· ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς,

μ. 20.

καὶ ἀκουστὴν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρρύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρήμου, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφρανθήτι στεῖρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος α'.

Σταλάξατε τὰ ὄρη γλυκασμὸν, καὶ οἱ βοῦνοὶ ὡς ἀρνία σκιρτήσατε· ὅτι ἐτέχθη ἐκ τῆς Ἐλισάβετ, ὁ μέλλων ἐφ' ὑμᾶς αὐλίζεσθαι,

ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ λύσας ἐν τῷ τίκτεσθαι, τοῦ πατρὸς τὴν ἀφωνίαν· διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Η θεοσήμαντος φωνή, τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος, ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ χριστομαρτύρητος πρῶτος τῶν Προφητῶν τὰς ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείας ποιούμενος, ἐξαίρετως τὴν ποιμήν σου, ἐκέτευε τοῦ σωῖσθαι ἄτρωτον.

Ὁ αὐτός.

Κήρυξ γέγονας τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, Ἰωάννη Προφήτα καὶ Πρόδρομε. Προφητεύεις τὰ μέλλοντα, καὶ προλέγεις τοῖς πέρασιν· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἵρων τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν, καὶ παρέχων τοῖς πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὸν ἐν Προφήταις ὄρον, καὶ ἀρχὴν Ἀποστόλων· τὸν ἐπίγειον ἄγγελον, καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον· τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τὸν στρατιώτην καὶ Πρόδρομον Χριστοῦ· τὴν ἐξ ἐπαγγελίας προσκιρτήσαντα, καὶ προκηρύξαντα πρὸ τόκου τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, σήμερον ἡ Ἐλισάβετ τίκτει καὶ χαίρει· καὶ θαυμάζεται Ζαχαρίας παρὰ τῆς γερουσίας, τὴν σιωπὴν ὡς κλοιὸν ὑποθέμενος, καὶ ὡς γεννήτωρ τῆς φωνῆς προφητεύει σαφέστατα· Σὺ γάρ, παιδίον Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, καὶ προπορεύσῃ, ὁδὸς ἐτοιμάσαι αὐτῷ. Διὸ Ἄγγελε, Προφήτα, Ἀπόστολε, Στρατιώτα, Πρόδρομε, Βαπτιστὰ, καὶ Κήρυξ τῆς μετανοίας, καὶ ὁδηγὲ τοῦ φωτὸς, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ἀπαύστως πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελόντων τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς στεῖρας τὸ βλάστημα· τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶς ὑπὲρ ἅπαντας, τὸν τῆς ἐρήμους πολίτην, Ἰωάννην τὸν ἐνδοξον, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτόν· Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Πρόδρομε, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐν τῇ σεπτῇ σου γεννήσει, δυσώπησον Χριστὸν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ηλθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τοῦ Λόγου, ὁ τοῦ ἡλίου κήρυξ, γεννηθεὶς σήμερον, ἐκ στείρας τῆς ἀγόνου ἐξ ἐπαγγελίας, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος· λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε. Ἦλθεν εὐτρεπίσαι τὴν ὁδὸν ἡμῖν τῆς σωτηρίας· ὃν καὶ σκιρτήσας προσεκύνησεν, ἐν τῇ νηδυῖ ὄντα τῆς μητρὸς, τὸν ἀμνὸν τὸν αἶροντα, τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ.

Ο ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀγιασθεὶς, καὶ τῆς προφητείας δεξάμενος τὸ πλήρωμα, σήμερον ἐκ στείρας γεγέννηται, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν κηρύττων τρανῶς· Μετανοεῖτε· ἡγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Κασσίας Μοναχῆς.

Ησαΐου νῦν τοῦ Προφήτου ἡ φωνή, σήμερον ἐν τῇ τοῦ μείζονος Προφητῶν κηρύσει Ἰωάννου πεπλήρωται· Ἰδοὺ γὰρ φησὶν ἀποστελῶ τὸν Ἀγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου. Οὗτος οὖν, ὁ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως στρατιώτης προδραμὼν, ὡς ἀληθῶς εὐθείας ἐποίει, τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, Ἀγγελος δὲ τὸν βίον ὑπάρχων· ἀγνείαν γὰρ παντελῆ, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος, εἶχε μὲν τὸ κατὰ φύσιν, ἔφυγε δὲ τὸ παρὰ φύσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενος. Αὐτὸν ἅπαντες πιστοὶ ἐν ἀρεταῖς μιμήμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπήσωμεν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ διαλεγομένην. Τί παραγέγονας πρὸς με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ Βασιλέα βαστάζεις, καὶ γὰρ στρατιώτην· σὺ τὸν νομοδότην, καὶ γὰρ τὸν νομοθέτην· σὺ τὸν Λόγον, καὶ γὰρ τὴν φωνήν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Προφῆτα καὶ Πρόδρομε τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημησαί σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ παντὸς ἀφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστὸς, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ κρηπίς· ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδής, τῆς παρησίας αὐτῆς. Πνευματικοῖς ἔν ἄσμασι συμφώνως τῷ Βαπτιστῇ ἐκβοήσωμεν· Προφῆτα Κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστῳ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἡ ἀπαρχή, παραδόξως ἐτέχθη ὡς ἀληθῶς, Ἰωάννη πανεύφημε, τῶν Προφητῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ὑπάρχων ἐκραύγαζες· Μετανοεῖτε, ἡγγικεν, οὐρανῶν τὸ Βασίλειον· ὅθεν ἐτοιμάσας, τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τῆς χάριτος Πρόδρομος, ἀνεδείχθη τοῖς πέρασι, Βαπτιστὰ καὶ Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχῃ μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνas ὁ ἄθλιος. Οἶμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἀγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστατίς θερμότατος· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Αγαλλιᾶσθω ὁ πατήρ, μήτηρ εὐφραίνου, ὅτι Προφῆτην ἐπὶ γῆς, ἔτεκες σήμερον, τὸν Θεόκλητον Πρόδρομον ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ σεῖρα βρέφος θηλάζει τὸν Βαπτιστὴν, καὶ χαίρει ὁ

Ζαχαρίας τῷ τοκετῷ, λέγων· Γλωσσά μου λέλυται, τῇ σῇ προόδῳ ἐν γῇ, Λύχνε τοῦ μεγάλου φωτός· Ὁντως θαῦμα παράδοξον!

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλως ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνέλαβεν Ἐλισάβετ.

Ο' Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ σου Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Στιχηρόν.

Ἦχος β'. Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθεῖς.

Ζῆτει εἰς τὸν Στίχον. Εἶτα οἱ Κανόνες.

Ο' παρῶν, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, φέρων Ἀκροστιχίδα·

Τῷ Προδρόμῳ γένηθα νῦν Γενεθλίῳ (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ρίστατας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
» θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχὰς τὸ τρι-
» μερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι, ὡς ἐν
» τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινί-
» κιον ἄσω μελώδημα.

Ος ὀρθρος εὐπρεπής, τοῦ ἡλίου προτρέχων, στεριευούσης ὁ βλαστὸς, κηρύττει ἐμφανῶς, τῆς Παρθένου τὸ κῆμα, πάση νῦν τῇ οἰκουμένη, ἀναλάμπειν τοῖς πέρασιν, φωτισμὸν εὐσεβείας καὶ χάριτος.

Προφήτης ἀληθῶς, τοῦ Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ Χριστοῦ, βοᾷ σοι τῷ

(*) Εἰς τὴν Ἀκροστιχίδα ταύτην ἐμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ Εἰρμοί, πλὴν τοῦ τῆς Ε'. Ὡδὴς· Νῦν ἀναστήσομαι· ἐξ ἐναντίας δὲ ἀποκλείονται τὰ Θεοτοκία, ἀπερ οὐδὲ ἐν τῷ Χειρογράφῳ εὐρίσκονται. Παρατηρητέον ἐνταῦθα τὰς ἀρχαίας καὶ ἰσως γνησιωτέρας καὶ ὀρθοτέρας ἀρχὰς τῶν Εἰρμῶν τῆς Η'. καὶ Θ'. Ὡδὴς, ὧν ὁ μὲν ἀρχεται· Εὐεργέτα Χριστέ· ὁ δὲ τῆς Θ'. Λόγου Θεοῦ· ἐνῷ οἱ Εἰρμοὶ οὗτοι, ὅπου ἀν' ἀπαντῶνται τετυπωμένοι, ἀρχονται συνήθως· Αὐτρωτὰ τέ παντός· καὶ· Κρυπτόν θείον. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ Κανόνι τούτῳ, πρὶν τῆς παρούσης ἐκ τοῦ Χειρογράφου διορθώσεως, τὴν αὐτὴν εἶχον ἀρχήν, φθαρτικὴν τῆς Ἀκροστιχίδος.

Σημείωσαι προσέτι, ἀντὶ τοῦ ἐφεξῆς δευτέρου Κανόνος, τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἕτερον, ποίημα Ἀνδρίου Κρήτης.

υἱῷ, Ἰωάννη πανεύφημε, Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας, παναγίῳ φερόμενος, τὴν ὁδὸν ἐτοιμάσαι τοῦ κτίσαντος.

Ρήμάτων Γαβριὴλ, Ζαχαρίας ἀκούσας, ἀγγελίας θεικῆς, ἐδείχθη ἀπειθής, καὶ σιγὴν κατακρίνεται· λύεται δὲ ἄφνω ταύτης· ἡ φωνὴ γὰρ γεγέννηται, Ἰωάννης τοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος.

Θεοτοκίον.

Η πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ παμβασιλέως, Θεοδόχον εὐαγές, κειμήλιον σεπτὸν, Θεοτόκε πανάμωμε, φρούρησον σὴν κληρουχίαν, τὴν αἰεὶ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

Ἔτερος Κανὼν. Ἦχος ὁ αὐτός, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς· Κοινῆς χαρᾶς Πρόδρομον εὐφημῶ πόθῳ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου.

Ὡδὴ α'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Κοσμεῖται τὴν χάριν νῦν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Πνεύματος, καὶ καταφαιδρύνεται καὶ ὠραΐζεται, τὴν γενέθλιον, ἡμέραν τοῦ Προδρόμου, εὐφροσύνῳς ἄγουσα καὶ ἀναμέλπουσα.

Ο κήρυξ τῆς χάριτος, καὶ ἐωσφόρου φαιδρότερος, τῆς δόξης τὸν ἥλιον, μηνύει σήμερον, καὶ τὴν ἑλλαμψιν, αὐτοῦ νῦν προκηρύττει, ἐν πᾶσι τοῖς πέρασιν αὐγάζειν μέλουσιν.

Νῦξ τῆς ἀθεότητος, ἐν τῇ γεννήσει σου Πρόδρομε, ἐκ γῆς ἀπολαύνεται, καὶ αἱ τῆς χάριτος, ἐν ταῖς πέρασιν, ἀκτῖνες ἐφαπλοῦνται· σὺ γὰρ τὸν ἀνέσπερον μηνύεις ἥλιον.

Θεοτοκίον.

Γινῶσιν τῆς συλλήψεως τῆς σῆς δεικνύει ἡ κῆσις, τῆς στείρας Πανάχραντε, προκαταγγέλλουσα, καὶ μηνύουσα, τὸν ἄσπορόν σε τόκον· καρπὸν ἐξ ἀκάρπου γὰρ νηδύος ἤνεγκε· Καταβασία· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοί τῇ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ
» ἐστὶν Ἅγιος, πλὴν σου φιλόανθρωπε.

Δεσποτικὴ μὲν, ἐκ Παρθένου τελεῖται ἡ γέννησις· ἀλλ' οἰκέτου προσφιλοῦς, ἐκ γηραλέας καὶ στείρας μητρὸς· εἰκότως προτρέχει γὰρ, θαῦμα τοῦ θαύματος.

Ρύσῃ, καὶ στεῖρα, τὴν Παρθένον μητέρα ἀσπάζεται, ἐπιγνοῦσα ἀψευδῶς, τῷ ταύτης τόκῳ ὡς λέλυται, δεσμὰ τῆς στείρωσεως, θείῳ βουλήματι.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσα-
σα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς κλο-
νούμενόν με στερέωσον· οὐ γάρ ἐστιν Ἀχραντε,
πλήν σου βοήθεια.

Ἔτερος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ηχος τῆς ἐκ στερείρας σου προόδου, δεσμά
διαλύσας πατρικῆς, φωνῆς κηρύττει Ἐν-
δοξε, λαμπρῶς τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Χριστοῦ συγ-
καταβάσεως, τὰ θεῖα νῦν προμηνύματα.

Στείρας ἐξ ἀκάρπου ἐκβλαστήσας, ὁ τῆς
εὐκαρπίας μηνυτῆς, τῆς ἐν Χριστῷ ἐξέτε-
με, τὴν ἄγονον καὶ ἀκαρπον, ἀξίνη τοῦ κηρύγ-
ματος, ἀγνωμοσύνην Ἰουδαίων λαοῦ.

Χάριτος τῆς νέας αἱ ἀκτῖνες, ἐξέλαμψαν σή-
μερον φαιδρῶς, τῇ σῇ γεννήσει Πρόδρομε,
καὶ παλαιὰ αἰνίγματα, καὶ οἱ σκιῶδεις γράμ-
ματος, μεταχωρεῖν τύποι ἀπήρξαντο.

Θεοτοκίον.

Ελυσεν ὁ τόκος σου Παρθένε, δεσμά κατα-
δίκης τῶν βροτῶν, καὶ ἑαυτῷ συνέδησεν,
ἡμᾶς διὰ τῆς χάριτος, ἐπευλογήσας ἅπαντας,
τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ωσπερ ἥλιος φαιδρὸς τῆς Ἐλισάβετ ἐκ
γαστροῦ, ἐξανέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου
ὁ υἱός, καὶ τοῦ πατρὸς διαλύει τὴν ἀφωνίαν,
καὶ πᾶσι τοῖς λαοῖς ἐν παρρήσίᾳ πολλῇ, Εὐ-
δύνατε βοᾷ, ταῖς τοῦ Κυρίου ὁδοῦς· καὶ γὰρ
αὐτὸς ἐλεύσεται, καὶ σώσει τοὺς πρὸς αὐτὸν
ἐπιστρέφοντας· ὃν προκηρύξας, ὡς Ἰωάννη, ἰ-
κέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ
χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυφορίας
τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι
μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχε-
ται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ Προαιώνιος, καὶ γα-
λουχεῖται, σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτω
χρηστότητι! καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα,
εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότη-
» τος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ
» ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε,
» τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνά-
» μει σου.

Μυστηρίων ἀπορρήτων, προοδεύει μυστήριον,
τῇ καινοτομίᾳ, τῆς Θεοδοθεσίας τῆς φύ-

σεως· τῆς ἀρρώστιας ἡ λύσις προμηνύουσα,
τὴν διόρθωσιν, ταύτης Χριστέ καὶ τὴν θένωσιν.

Ο Ἡσαΐας πατρόθεν, τῷ Υἱῷ προεφήτευ-
σε, σαρκωθησομένῳ, Ἀγγελὸν βροτὸν τὸν
ἰσάγγελον· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸ προσώ-
που σου, προκραυγάζοντα· Δόξα Χριστέ τῇ
δυνάμει σου.

Υπηρετῆσαι ὡς δοῦλος, τῷ Δεσπότη γεγέν-
νημαι· εἰς αὐτὸ γὰρ ἦκω, τούτου κα-
ταγγεῖλαι τὴν ἔλευσιν, ὡς τῆς Παρθένου τὸν
τόκον προπιστώσῃται, παραδόξως, σειρεύουσα
γραῦς ἐκβλαστήσασα.

Θεοτοκίον.

Η Ἀγία Θεοτόκος, ἣν οἰκῆσαι ηὐδόκησεν,
ὡς εὐώδη οἶκον· Λόγος τοῦ Πατρὸς ὁ
ὑπέρθεος, οὐ διεφθάρη τὴν μήτραν, οὐκ ὠδί-
νησε· καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεάν-
θρωπον.

Ἔτερος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ρεῖθρα ἐτοιμάζουσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ ὁ Ἰορ-
δάνης τὰ νάματα, προευτρεπίζει, τῷ Δε-
σπότη ἑαυτῷ τὸν Βαπτιστὴν θένωμενος, τούτου
νῦν ἐκ στερείρας τικτόμενον.

Αἰ τῆς ἀγαθότητος τοῦ Ποιητοῦ, δωρεαὶ
προκύπτουσιν ἄνωθεν, τοῦ ἐωσφόρου, δια-
νίσχοντος ἐν γῇ, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίλαμψιν, καὶ
ἐπιδημίαν κηρύττοντος.

Σάλπιγξ μεγαλόφωνος ἐπὶ τῆς γῆς, σήμερον
ἐκ στερείρας προέρχεται, ὁ Ἰωάννης, καὶ
μηνύει τοῖς βροτοῖς τὸν Βασιλέα Κύριον, ἐξ
ἀγνῆς ἀφράστως τικτόμενον.

Θεοτοκίον.

Ως οὖσαν ἐκπλήρωμα τῶν ἐν σκιᾷ, τύπων
καὶ συμβόλων Πανάχραντε, πάντες Προ-
φῆται, σὲ ἀνύμνησαν φωναῖς, προμηνυσάσαις ἅ-
πασιν τὰ σὰ μεγαλεῖα καὶ θαύματα.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ῦν ἀναστήσομαι, προφητικῶς ἔφη ὁ Θεός·
» νῦν ὑψωθήσομαι, νῦν δοξασθήσομαι, τὸν
» πεσόντα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ
» πρὸς φῶς τὸ θαυμαστόν, ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς
» Θεότητος.

Γῇ ἐξανέτειλε, παναληθῇ κήρυκα φωνῇ, πᾶ-
σι κηρύττουσαν, γλῶσση τοῦ Πνεύματος,
τῆς Παρθένου τὸν Υἱόν, δικαιοσύνην οὐρανόθεν
ἐφ' ἡμᾶς, διακλύπτουσαν ὕλη σώματος.

Εθετο Κύριος, παναληθῇ λύχνον σε Χρι-
στοῦ, πάντας φωτίζοντα· μόνους ἐνδύον-
τα, τοὺς ἐχθραίνοντας αὐτῷ ὡς διπλοῖδα, τὴν

αἰσχύνῃ· ἀψευδῶς, Θεοῦ Λόγον Υἱὸν κηρύττοντα.

Γήθεται ἅπασα, κτίσις τῷ σῶ τόκῳ θεικῶς· σὺ γὰρ ἐπίγειος, ἄγγελος Πρόδρομε, καὶ οὐράνιος βροτὸς ἀναδειχθήσῃ, τὸν οὐράνιον Θεόν, προμηνύων ἡμῖν σαρκούμενον.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὰ θαυμασία, προφητικαὶ ἔφησαν φωναί, ὅρος καλοῦντές σε, καὶ πύλιν ἄχραντε, καὶ λυχνίαν φαεινὴν, ἐξ ἧς τὸ φέγγος ἀληθῶς τὸ θαυμαστὸν φρυκτωρεῖ, Ἀγνὴ κόσμον ἅπαντα.

Ἔτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ρώννυται ἡ πρότερον, φύσις ἐξασθενήσασα, πρὸς τὴν τῶν καλῶν καρπογονίαν, ἐκ τῆς ἀκάρπου μήτρας τεχθέντος σου, καὶ βροτοῖς κηρύττεται ζωὴ, ἐν τῇ ἀποτεῖξαι σου, πανοίδιμε Πρόδρομε.

Ο λύχνος ὁ ἄσβεστος, ἐκ στείρας προερχόμενος, μηνύει τὸν ἥλιον τῆς δόξης, ἐκ τῆς Παρθένου ἐξανατέλλοντα, πάντας τῆς ἀνθρώπους τῷ φωτὶ, τῆς συγκαταβάσεως, καταυγάζοντα χάριτι.

Δεσμοῦνται πολύφθογγοι, γλῶσσαι τῆς ἀθεότητος, καὶ χεῖλη πλατύνονται εἰς δόξαν, τῆς παρουσίας τοῦ τῶν ἀπάντων Θεοῦ, τοῦ Προδρόμου ταύτην ἐν τῇ γῇ, σήμερον μηνύοντος, τρανῶς προκηρύττοντος.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι τὴν δόξαν σου, ἡ Ἐλισάβετ Ἀχραντε, τοῖς προφητικοῖς δοξολογοῦσα, τὰ μεγαλεῖα τοῦ θείου τόκου σου, χαίρουσα ἐκήρυττε τρανῶς· σὺ ὑπάρχεις πάντων γὰρ, εὐφροσύνη καὶ καύχημα.

Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὁ Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιάνθρωπος.

Θεὸν Λόγον ἔγνωσ ὡς Προφήτης, ἐν μητρικῇ νηδυῖ, καὶ τῇ ταύτης χρησάμενος γλώττῃ, θεολογεῖς σκοτεινῷ θειώμενος, ἐν θαλάμῳ φῶς ἀπρόσιτον.

Α'σιγήτως ὡς φωνὴ βοῶντος, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου Βαπτιστὰ, ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τὴν ψυχικὴν, διαλύσαι στείρωσιν, τῶν ὑμνούντων σου τὴν γέννησιν. Θεοτοκίον.

Α'στέκτου Θεότητος χωρίον, ἡ καθαρά νηδὺς σου, ἀναδέδεικται ὡς Θεοτόκε, ἡ ἀ-

δεῶς, οὐρανῶν τὰ τέγματα, ἀτενίζειν οὐ δυνήνται.

Ἔτερος. Τὴν θείαν ταύτην.

Ρομφαίαν Πρόδρομε δίστομον, τὴν γέννησιν τὴν σὴν ὁ πολέμιος, ἐχθρὸς ἐδέξατο· σὺ γὰρ τὴν τούτου ἀναίρεσιν, καὶ τὴν ἀνθρώπων ζωῶσιν ἀνεκήρυξας.

Ο θείος πλοῦτος διέκυψεν, ἐξ ὕψους θεικῆ εἰς τὰ σύμπαντα, τῆς τῶν βροτῶν ἐμφανῶς, υἱοθεσίας καὶ χάριτος, τοῦ ταύτης τικτομένου σήμερον κήρυκος.

Μύρα εὐώδη ἡ ἔρημος, ἐκβλύζει νοητῶς τὰ μηνύματα, ἐν τῇ γεννήσει σου, τῇ ἐκ τῆς σείρας Πανεύφημε, τοῦ ἀκενώτου μύρου εἰσδεχομένη Χριστοῦ. Θεοτοκίον.

Γνωρίσας μόνην σε Δέσποινα, Μητέρα τοῦ Θεοῦ προεσκίρτησεν, ὁ θείος Πρόδρομος, ἐν τῇ μητρῷ νηδυῖ Ἀγνὴ, καὶ τὰ σὰ μεγαλεῖα προανεκήρυξεν.

Καταβασία· Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Η πρὶν στείρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκει καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, πάσης τῆς προφητείας· ὃν περ γὰρ, προανεκήρυξαν οἱ Προφῆται, τοῦτον δὴ, ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος. Ὁ Οἶκος.

Εὐφημήσωμεν νῦν τὸν τοῦ Κυρίου Πρόδρομον, ὃν περ τῷ ἱερεῖ ἡ Ἐλισάβετ ἔτεκεν, ἐκ μήτρας ἀκάρπου, ἀλλ' οὐχὶ ἀσπόρου. Χριστὸς γὰρ μόνος χώραν διώδευσεν ἀδιόδευτον, ἀσπορον· τὸν Ἰωάννην στείρα ἐγέννησεν, ἄνευ δὲ ἀνδρὸς τοῦτον οὐκ ἔτεκεν· τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐπισκιάσει Πατὴρ καὶ Πνεῦμα θείου, Παρθένος ἔτεκεν ἀγνή· ἀλλὰ τοῦ ἐκ παρθένου ἀνεδείχθη ὁ ἐκ στείρας, Προφήτης Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὸ Γενέθλιον ἐορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ζαχαρία, χόρευε σὺν τῇ συζύγῳ,

Οὐ πολλὰ μὲν τίκοντες, ἐν δὲ καὶ μέγα.

Πρόδρομον ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα γείνατο μήτηρ.

Οὗτος ἐν γυναικῶν μαρτυρεῖται ὑπὸ τῆς Χριστοῦ ὑπὲρ ἁπαντας, καὶ Προφήτου περισσώτερον· ὁ προσκίρτης ἀπὸ γαστρὸς, καὶ τοῖς ἐν γῇ τὴν τοῦ Σω-

τῆρος κηρύξας παρουσίαν, καὶ προδραμὼν ἐν τῷ Ἀδῇ τὴν ἀνάστασιν εὐαγγελίσασθαι. Οὗτος γέγονεν υἱὸς Ζαχαρίου Ἀρχιερέως, καὶ Ἑλισάβετ τῆς στείρας, τεχθεὶς ἐξ ἐπαγγελίας· ὃς τὴν τοῦ πατρὸς σιωπὴν ἐν τῷ γενναῖοι ἐπιλυσάμενος, πάντα τὸν κόσμον χαρᾶς ἐπλήρωσε. Διὸ καὶ Ἄγγελοι τοῖς ἀνθρώποις σήμερον συναγάλλονται, καὶ πᾶσα κτίσις χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης πεπλήρωται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναγωγὴ ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ εὐκτηρίῳ, τῷ ἔντι ἐν τοῖς Φωρακίῳ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ πυρὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦρχε τὸ πρὶν ἐσκοτισμένη, ἅπασα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις ὡς Πρόδρομε, ἀλλ' ὀρθρος βοῶν ἐνεφάνης· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοσοῦσαν ἰάσατο τὴν φύσιν, ἅπασαν ἡ ἐκ κλεῖς ἐκ στείρας σου γέννησις, διδάξασα Πρόδρομε μέλπειν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γεγέννησαι Πρόδρομε ἐκ στείρας· ἦλθε γὰρ παναληθῶς, τοῦ νόμου στειρευόντος, ἡ χάρις Χριστῷ μελωδοῦσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἀγνή εὐλογημένη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἱκετευόντων σε, εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν πάντες, καὶ σοὶ βοῶμεν· Δέσποινα μὴ παρίδῃς τοὺς δούλους σου.

Ἔτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Οἱ ποιῶν πάντα τῷ Πνεύματι ὡς Κύριος, καὶ Ποιητὴς τοῦ παντός, ἐκ στειρευούσης καρπὸν, παρήγαγε σήμερον, μητρὸς τὸν Πρόδρομον, προμηνύοντα, καρποφορεῖν τὸν ἄκαρπον, τῶν βροτῶν φύσιν τὰ θεῖα.

Νεκρωθεῖσαν τὴν μητρίαν ὡς ἐζώωσε, μήτραν τῷ τόκῳ σου, ὁ ζωοδότης Χριστὸς, διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ σοῦ ἀνέστησε, καὶ ἀνέρρώσε, νεκρωμένους Πρόδρομε, τῶν βροτῶν τὰς προσδοκίας.

Ἦρχε ἡλιον ἡ ἔρημος φωστῆρά σε, θεῖον Πανεύφημε, εἰσδεχομένη τερπνῶς, διὰ σὲ φαιδρύνεται καὶ ὠραϊζεται, καὶ σὺν ἅπασαν, ὑμνολογεῖ τὸν Κύριον, καὶ Θεὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν ἄχραντε τὴν δόξαν σου οἱ Δίκαιοι, πάλαι ἐζήτησαν, ἣν καθορῶμεν ἡμεῖς, καὶ πιστῶς γεραίρομεν σὲ καὶ κραυγάζομεν· Ὑπερ-

ἐνδοξε, εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐεργέτα Χριστέ παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον (*).

Νομοθέτης οἰκίας ὑπῆρχε Μωσῆς· Ἰησοῦς δὲ Θεὸς Διαθήκης καινῆς· νῦν δὲ ἀμφοῖν ὁ Πρόδρομος, μελωδεῖ ὡς μεσίτης· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐξ ἐρήμου γαστρὸς τρυγῶν πάρεστιν, ἣν θεόφυτον νῦν ἄλσος ἤγαγε, τῇ Ἐκκλησίᾳ Πρόδρομος, τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπάδει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοφόρος λαὸς ἔθνος ἅγιον, τὴν τρυγὸνα Χριστοῦ ἐκμιμήσασθε, καὶ μελιρρύτως ἄσατε, σωφροσύνη συζῶντες· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνήν καὶ παρθένον τιμήσωμεν, τὴν τὸν ἀναρχὸν Λόγον καὶ ἀκτιστον, ὑπερφυνῶς κυήσασαν, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, ὧς καὶ βοῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἔτερος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Φίλος καὶ Ἀπόστολος τοῦ Κτίστου, καὶ κήρυξ καὶ Βαπτιστὴς καὶ θεῖος Πρόδρομος, μάρτυς καὶ διδάσκαλος, μεσίτης καὶ ἄγγελος, καὶ λειτουργὸς καὶ πρεσβευτὴς ἡμῶν πανεύφημε, ὑπάρχων, ἐκ τῆς στείρας προῆλθες, ταῦτα προμηνύων, ἐν λόγοις τε καὶ ἔργοις.

Ἡνοικταὶ ταμεῖα τῶν χαρίτων, τῆς νέας τε Διαθήκης Χριστοῦ Πρόδρομε, καὶ θυσιῶν ἔθιμα, ἐν τῇ ἀποτέξει σου, τῶν παλαιῶν ἐκλείσθησαν καὶ ἀπεσπᾶσθησαν· ὁ νέος δὲ λαὸς ἀναμέλπει, καὶ ὑπερυψοῖ τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἄνθη τερπνὰ τοῦ θεοῦ λόγου, συμπλέξαντες ἐγκωμίων σοὶ τὸν στέφανον, σήμερον προσάγομεν, Πρόδρομε πανεύφημε, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν τῷ στεφοδότῃ Χριστῷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρῶν δεσμὸς τῆς ἀφωνίας, ἐλύθη Παρθένε τῇ κυήσει σου, καὶ χεῖλη ἠνοιγήσαν,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει... εὐσεβοῦντάς σοι... ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδασκες μέλπειν.

εἰς αἶνον τοῦ τόκου σου, αὐτίκα τῶν ποθόντων σε, καὶ ἐκβοώντων αὐτῷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Λόγου Θεοῦ ἄφραστον ἐν σοὶ τελεῖται, ἔμφανως Μυστήριον, Παρθένε ἄχραντε· καὶ γὰρ Θεός, ἐκ σοῦ σεσωμάτῳται δι' εὐσπλαγχνίαν διόσε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἰδοὺ φωνὴ πρόδρομος ταῖς στειρευούσαις, καὶ ἐρήμους πάρεστι καρδίας μέλπουσα· Ὁδὸν Χριστοῦ νυνὶ ἐτοιμάσατε, ὅτι ἐν δόξῃ ἔρχεται· ὧ πειθαρχοῦντες μεγαλύνομεν.

Ὡς πάλαι ἐν Πνεύματι τῷ παναγίῳ, ἐμφανῶς ἐκήρυξας τὸν Υἱὸν Πρόδρομε, ἀμνὸν Θεοῦ τοῦ κόσμου τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν, τῇ ποιμνῇ σου τῶν πταισμάτων λύσιν αἰτῆσαι.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάντων δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων, τῷ λαῷ σου δώρησαι τὰ νίκης τρόπαια, τὰ δυσμενῇ τιθεῖσα ὑπόσπονδον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Ἔτερος· Ἄπας γηγενής.

Πύλαι τοῦ φωτός, τοῦ Θεοῦ ἀνοίγεσθαι, σήμερον ἄρχονται, καὶ ἐναποκλείεσθαι, ταμεῖα σκότους προκαταγγέλλεται· ὁ κήρυξ γὰρ καὶ Πρόδρομος Χριστοῦ εἰς φῶς προελθὼν, τὸ σοῦ βίου, ταῦτα ἀνεκήρυξε, καὶ πατρῷα φωνὴ ἐβεβαίωσεν.

Ὁ μβρος νοητὸς, ἀνίκμου νεφέλης δέ, ῥαγεῖς ὁ Πρόδρομος, ῥεῖθρον τὸ οὐράνιον, τοῦ τῆς εἰρήνης πᾶσιν ἐκήρυξε, ποταμοῦ παραγίνεσθαι εἰς ἀνακαίνισιν, τῆς ἀνθρώπων, φύσεως ἐν Πνεύματι, τοὺς καρποὺς πληθυνούσης τῆς χάριτος.

Ὡς περ οὐρανὸς, ἀστροῖς καταυγάζεται καὶ ὠραῖζεται, τῷ Προδρόμῳ σήμερον, ἡ Ἐκκλησίᾳ ταῖς Θεαῖς χάρισι, καὶ εὐφημεῖ τὴν γέννησιν αὐτοῦ δοξάζουσα, καὶ αἰνοῦσα, τὸν τῶν ὅλων Κύριον, δωρεῶν τῶν κρείττωνων ὡς πρόξενον.

Θεοτοκίον.

Υἷος τῆς ζωῆς, ἐκ σοῦ Θεονύμφευτε βλύσαν ὁ Κύριος, ἐπλυνεν ἡγίασεν, ἡμᾶς τῆς πίστει εἰσδεξαμένους αὐτόν, καὶ κληρονόμους ἔδειξε τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀνυμνῶντας, τὴν αὐτοῦ χρηστότητα, καὶ σὲ πόθῳ θερμῶς μεγαλύνοντας.

Καταβασία· Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον· Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον, χαροποιὸν γενέθλιον, τὸ σκυθρωπὸν διαλύει, τῆς τοῦ πατρὸς ἀφωνίας, καὶ τῆς τεκνύσης στείρωσιν· μηνύει δὲ τὴν μέλλουσαν, χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν· διὸ καὶ πᾶσα ἡ κτίσις, αὐτὸ φαιδρῶς ἑορτάζει.

Θεοτοκίον.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, καὶ Μάρτυρες θεοφρόνως, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τρανῶς καθωμολόγησαν, Θεὸν τῶν ὅλων πάναγνε· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, οἱ διὰ σοῦ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐκ γηραλέας μητρός, Θεοῦ Λόγου προάγγελος, Ἰωάννης σήμερον, προελθεῖν κατεπείγεται· τὴν δεσμευθεῖσαν γλῶσσαν τρανότατα, διὰ τοῦ τόκου εὐλαλον δείκνυσιν. Ὡ τῆς ἀφάτου σου, προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μόνος εὐσπλαγχνος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, μητρικῆς στειρώσεως, διαλύει τὸ ἐγκλημα, ὃ ἐν πνεύματι, καὶ δυνάμει ἐλθὼν Ἡλιοῦ, ὁδὸν Κυρίου ἐτοιμαζόμενος. Ὡ τῆς ἀφράστου σου, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ προκηρῦξας Χριστοῦ, πρὸς ἀνθρώπους τὴν κένωσιν, ὑπεράνω δείκνυται, πάντων αὐτῷ τῇ φωνῇ, καὶ τῇ τεκνύσει λυεῖ τὴν στείρωσιν, δυνάμει Θεῖα καὶ Ζαχαρίου φωνήν. Ὡ τῶν μεγάλων σου, θαυμασίων Δέσποτα! δι' ὧν Χριστέ, σῶσον τοὺς τιμῶντάς σου, τὸν μέγαν Πρόδρομον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος ὑπεράνω δείκνυται, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, καὶ παρουσίας Χριστοῦ προάγγελος, ὁ προσκιρτήσας ἐν τῇ νηδυῖ μητρός. Ὡ τῶν μεγίστων σου, δωρεῶν φιλόανθρωπε! δι' ὧν Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἀστὴρ ἀστέρων Πρόδρομος, στειρωτικῆς ἐκ νηδυός, ἐπὶ γῆς τίκεται σήμερον, Ἰωάννης ὁ θεοπόθητος, καὶ Χριστοῦ ἐπιφαίνει τὴν αὐγὴν, ἀνατολὴν τὴν ἐξ ὕψους, εἰς εὐθείαν πιστοῖς διάβασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κα-
νόνων τοῦ Ἀγίου, Ὡδὴ γ'. καὶ δ'.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν·
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τῇ ΚΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ
ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Εἴαν ἡ εἰκοστὴ πέμπτη τοῦ παρόντος Μηνός, τύχη ἐν
Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στι-
χολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ
Ἀγίου δ'. τὰ εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινόν. Δόξα, τοῦ Ἀ-
γίου. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ
Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν. Βλέπε τὴν Ἑ-
λισάβετ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, τῷ Ἀγίῳ.
Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον· καὶ Ἀπόλυ-
σις. Καὶ οὕτω γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἀ-
γίου — Τὸ δὲ πρῶτον, ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος μόνη Ἀ-
κολουθία, τῆς δὲ Ἀγίας Φεβρωνίας καταλιμπάνεται.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους δ'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Προδρόμου γ'.
Ὡδὴ α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, γεννηθεὶς ὁ
Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν πα-
τέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς· ἀλλ' ὥσ-
περ ἀπιστηθεῖσα πρῶτη τὴν γλῶτταν ἔδησεν,
οὕτω φανερωθεῖσαν, δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευ-
θερίαν· ὧ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ
τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβεύων,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀ-
πιστίαν κρατούμενην, λύει τὴν πατρικὴν,
δεσμὰ τῆς στείρωσεως λύονται μητρικά· ὁ λύ-
χνος τοῦ φωτὸς προέρχεται· ἡ αὐγὴ τοῦ ἡλίου
τῆς δικαιοσύνης, μηνύει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνά-
πλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀνατολίου. Ὁ αὐτός.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτε-
σθαι, Ἄγγελος ἐκ στείρωτικῶν ὠδίνων

προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ
Προφήτου περισσότερος· ἔδει γὰρ θείων πραγ-
μάτων, παραδόξους εἶναι τὰς ἀρχάς· παρ' ἡ-
λικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἄνευ σπορᾶς σύλληψις.
Ὁ ποιῶν θαύματα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ τῆς Ἀγίας Προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Ἀθλησιν ὑπέμεινας, τῇ σῇ παλαιστρᾷ κα-
τάλληλον, Φεβρωνία πανεύφημε, ἰδρῶσιν
ἀσκήσεως, μαρτυρίου αἷμα, συγκερασμένη·
ὅθεν καὶ στέφανον διπλοῦν, ὁ εὐεργέτης σοι ἐ-
χαρίσατο· πρὸς ὃν καὶ ἀνελήλυθας, πεποικιλ-
μένη λαμπρότητι, ὡς Παρθένος πανάμωμος, καὶ
ὡς Μάρτυς ἀήττητος.

Καίλλει τῷ τοῦ σώματος, ἡ ὠραιότης ἡ ἐν-
θεος, τῆς ψυχῆς σου συνέδραμεν· ὡς κρί-
νον γὰρ ἔλαμψας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἐκλελευκα-
σμένη, καὶ ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς πεφοινιγ-
μένη Νύμφη πανάμωμε· διό σε καὶ οὐράνιος,
τερπνὸς ἐδέξατο θαλάμος, καὶ παστὰς ἀκα-
τάλυτος, ὡς Παρθένον καὶ Μάρτυρα.

Κύκλῳ παρενέβαλε, σοῦ Φεβρωνία πανεύ-
φημε, ὁ ῥυόμενος Ἄγγελος· ἐκ βρέφους
γὰρ Κύριον, φοβουμένη ὥφθη, καὶ ἀνακειμένη,
ὡς περ ἀνάθημα τερπνόν, τετηρημένον τῷ παν-
τοκράτορι· ἐντεῦθεν κατεπάτησας, τὴν τῷ Σε-
λήνου παράνοian, καὶ στεφθεῖσα ἀνέδραμες,
πρὸς Χριστὸν τὸν νυμφίον σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ Ἑλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς
χαρίτος ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς
δόξης. Ἡσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ
τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος
ἦναι τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ
Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα
ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σώ-
σῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος
δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Βλέπε τὴν Ἑλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον
Μαριάμ διαλεγομένην· Τί παραγέγονας
πρὸς με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ βασιλέα
βαστάξεις, καὶ γὰρ στρατιώτην· σὺ τὸν νομοδό-
την, καὶ γὰρ τὸν νομοθέτην· σὺ τὸν λόγον, καὶ γὰρ
τὴν φωνὴν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ τῆς Ἀγίας
Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Προδρόμου εἰς (*), καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρῶν, ἢ ἡ Ἀκροσιχίς.

Υμνοῖς σε μέλπω προσφόρως Φεβρωνία.

Ποῖημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Ἰπέρμαχε δόξης τῆς τοῦ Χριστοῦ, παράσχου μοι χάριν, Φεβρωνία καὶ φωτισμόν, τὴν σὴν εὐφημῆσαι φωτοφόρον, καὶ σεβασμίαν πανηγυριν ἄσμασι.

Μελέτη θανάτου διηνεκεῖ, λαμπρύνασα Μάρτυς, Φεβρωνία σοῦ τὴν ψυχὴν, ἔδραμες πρὸς ὕψος μαρτυρίου, διὰ βασάνων πολλῶν προσαχθεῖσα Χριστῷ.

Νεώσασα πόνοις, ἀσκητικοῖς, τὴν ἄρουραν Μάρτυς, τῆς καρδίας σου τηλαυγῶς, Μαρτύρων ἐδρέψω τοὺς στεφάνους, ἀθλητικῶς τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄδουσα. Θεοτοκίον.

Ὁ νεύματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σοῦ Θεομήτορ, ἐσαρκώθη· ὃν εὐσεβῶς, ποθήσασα κόρη Φεβρωνία, μαρτυρικῶς ἐν αὐτῷ προσενήνεκται.

Ῥδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἰσχυσας τῷ Πνεύματι, καταβαλεῖν ὄφρυν ἐνδοξε, τυραννικὴν, καὶ πολυθεΐας, Φεβρωνία τὸ ἄθεον.

Σὺ νῦν ἐξερέωσας, τῇ κραταιᾷ χειρὶ Δέσποτα, μαρτυρικῶς, ἀγωνιζομένην, Φεβρωνίαν τὴν ἐνδοξον.

Σῶμά σου τεμνόμενον, ὑπὲρ Χριστοῦ Ἀγνή πάνσοφε, μαρτυρικῶς, σὺ τοῦ Παραδείσου, ἐγεώργεις ἀπόλαυσιν. Θεοτοκίον.

Εὐρέ σε βοήθειαν, τὴν Θεομήτορα Πάναγνε, ἢ εὐκλεῆς, Μάρτυς Φεβρωνία, καὶ τυράννους κατήσχυνε.

Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
Σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμα μου.

Κάθισμα τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ παλαιαὶ ταῖς ῥοαῖς Ἰορδάνου βαπτίσας, τὴν κάθαρσιν παντὸς, Ἰωάννη τοῦ κόσμου, πολλοῖς με βυθιζόμενον, πλημμελήμασιν ἔλκυσον, καὶ ἀπόπλυνον, ἀπὸ παντοίας κηλίδος,

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἐνταῦθα ἕτερον Κανόνα εἰς τὸν Προδρόμον, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ αὐτὸν, γλαφυρώτατον καὶ ἀρμονικώτατον, πρὸς τὸ Ὑγραὶν διοδεύσας.

τὸν Φιλάνθρωπον, διὰ παντὸς ἱκετεύων, ὡς πρέσβυς Εὐπρόσδεκτος. Δόξα. Τῆς Ἀγίας.

Ποθήσασα Χριστὸν, τὸν ὠραίον ἐν κάλλει, ἐχώρησας τομῶς, πρὸς μεγίστους ἀγῶνας, δι' ὧν τὸν ἀρχέκακον, παντελῶς ἐθανάτωσας· οὐ με λύτρωσαι, τῶν πολυπλόκων παγίδων, ὁδηγοῦσά με, ταῖς σαῖς εὐχαῖς Φεβρωνία, πρὸς θείαν μετάνοιαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νηδυῖ μητρικῇ, Ἰωάννης σκιρτήσας, φερόμενον ἀγνή, τὸν Θεὸν ἐν γαστρί σου, ἐπέγνω θεία χάριτι, καὶ πιστῶς προσεκύνησεν· ἀλλὰ δέομαι, σὺν τῷ Προδρόμῳ Παρθένε, καθικέτευσον, ὃν ἐσωμάτωσας Λόγον, σωθῆναι τὸν δοῦλόν σου.

Ῥδὴ δ'. Σὺ μου Χριστέ Κύριος.

Μῶμος ἐν σοί, ὅλως οὐκ ἔστι πανεύφημε, Φεβρωνία· σὺ γὰρ ἀμφοτέρωθεν, τῷ λυτρωτῇ σου καὶ ἐραστῇ, τῷ πεποθημένῳ, εὐαρεστήσαι ἐσπούδασας, ἀσκήσεως ἐν πόνοις, καὶ μαρτύρων ἐν ἄθλοις, κοσμουμένη θειόφρον πανόλβιε.

Ἐξ ἀπαλῶν, Μάρτυς ὀνύχων ἐπόθησας, τῆς ἀγάπης, πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν ἐφετὴν πᾶσι λογικοῖς· ἥς ὀρεγομένη, βασάνων πόνους ὑπέμεινας, πυρὶ φλογιζομένη, καὶ μελῶν στερουμένη, Φεβρωνία παρθένων τὸ καύχημα.

Λόγοις Θεοῦ ἐντεθραμμένη θεοφόρε, τοῖς ποθοῦσι, λόγον τὸν σωτήριον, ταῖς ἱεραῖς, βίβλους ἱερῶς, ἐγχειριζομένη, ἐνθέως Μάρτυς ἐξήπλωσας, καὶ τῆς διδασκαλίας, τοὺς μισθοὺς ἐκομίσω, τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν πλητήσασα. Θεοτοκίον.

Πύλη φωτός, πᾶσιν ἐδείχθης Πανάμωμε, τοῖς ἐν σκότει, φῶς τὸ ἀπερίγραπτον, περιγραπτῷ, σώματι Χριστὸν, τῆς δικαιοσύνης, τὸν ἥλιον ἀπαστράψασα· οὐ νῦν ταῖς φρυκτωρίαις, Φεβρωνία ῥωσθεῖσα, τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος ἐκτήσατο.

Ῥδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ὁ ραιώθης πορφύρα, Μάρτυς ἐξ αἱμάτων σου ἐξυφανθείσῃ σοι· ἐγυμνώθης σῶμα, καὶ παθῶν τὸν χιτῶνα ἀπέρριψας, πρὸ βημάτων στάσας, δικαστικῶν ὡς Φεβρωνία, τοῦ Χριστοῦ μιμουμένη τὴν γύμνωσιν.

Πυρωθεῖσα τῷ πόθῳ, Μάρτυς τοῦ Νυμφίου σου τοῦ νοητοῦ τὴν ψυχὴν, καὶ θελχθεῖσα τούτου, καλλοναῖς ἀκηράτοις ὑπέμεινας, τεμνομένη χεῖρας, καὶ τῶν πληγῶν ταῖς ἀλγηδόνας, Φεβρωνία Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Ροή τῶν σῶν αἱμάτων, τῆς πολυθείας τὴν φλόγα κατέσβεσεν, οἱ δὲ σοὶ ὀδόντες, ἐκρίζουμένοι πᾶσαν ἀνέσπασαν, τῶν εἰδῶλων πλάνην, καὶ τῆς τρυφῆς σοὶ Φεβρωνία, τὴν αἰώνιον τέρψιν εἰργάσαντο. Θεοτοκίον.

Οἱ σοὶ πόδες τμηθέντες, θείων μαρτυρίων τὴν τρίβον διώδευσαν, καὶ πρὸς τὸν τεχθέντα, ἐκ Παρθένου ἀγίας μετέδωκαν, ἐμπεριπατοῦντες, χαρμονικῶς ἐν Παραδείσῳ, Φεβρωνία παρθένε θεόνυμφε.

Ὡδή 5'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Σελήνου τοῦ δυσσεβοῦς ἡ ἄθεος, καὶ δρασεῖα κατεβλήθη ὡμότης, τῆς τοῦ Θεοῦ, περὶ πάντων προνοίας, ἐκζητησάσης τὸ αἷμά σου, Ἐνδοξε, καὶ σέσωσται διὰ τῆς σῆς, καρτερίας ὁ θεὸς Λυσιμάχος.

Φωστῆρα θεολαμπῆσε ἔδειξεν, ἡ σοφὴ καὶ θεοφόρος Βρυαῖνη, ταῖς διδασκαῖς, ἐκβιάσασα κόρη, καὶ τῆς ἐλπίδος οὐδόλως διήμαρτε· παρέστηκε γὰρ τῷ Χριστῷ, Φεβρωνία σε Νύμφην ἀμόλυντον. Θεοτοκίον.

Οἴμψυχος τοῦ Δεσπότης θάλαμος, ὁ λαμπραῖς τῆς παρθενίας ἀκτῖσι, φωτοειδῶς, ὥς περ κρίνον ἐκλάμπων, τῆς ἀκανθῶδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, ἡ πᾶναγνος καὶ εὐπρεπὴς, Θεοτόκος ἀξίως δοξάζεται. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
 ἄπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεσι, ὅτι κακῶν,
 ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
 προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος καὶ πολυάθλου Φεβρωνίας.

Στίχοι.

Προῖξ τῇ γυναικῶν καλλονῇ Φεβρωνία
 Τομὴ κεφαλῆς· ὡς καλὴ σοὶ προῖξ γύναι!

Δῶκε δὲ Φεβρονίῃ ξίφει αὐχένα εἰς ἀδιπέμπτην.

Αὕτη ἡ αἰοιδίμος καὶ Ὀσία, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν χρηστόν τοῦ Κυρίου ζυγὸν ἀραμένη, καὶ ὁσίως βιοῦσα ὑπὸ τὸν κανόνα τῆς κατ' αὐτὴν Μονῆς, ἐν τοῖς μεθ' ὧν Περσῶν καὶ Ῥωμαίων διακειμένης, ἐν πόλει λεγομένη Νισίβει, ἥτις λέγεται Ἀντιόχεια τῆς Μογδονίας, πάσας τὰς σὺν αὐτῇ, μεθ' ὧν ἦν, ὑπερήλασεν ἐν τῇ ἀσκήσει καὶ συνίστει, καὶ τῇ τῶν γραφῶν ἀναγνώσει. Ἐξῆρχε δὲ καὶ καθηγεῖτο πασῶν ἡ οὕτω καλεσμένη Βρυαῖνη.

Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ, Σελήνου τοῦ ἡγεμόνος διώκοντος τοὺς Χριστιανούς, αἱ μὲν λοιπαὶ τῶν μοναζουσῶν τοῦ Μοναστηρίου ἐξῆλθον, ἐκφυγεῖν τὸν ἐπικείμενον θάνατον σπεύδουσαι· ἡ δὲ μακαρία Φεβρωνία, νόσου τότε κατασχούσης αὐτὴν, μὴ δυναμένη τῷ σώματι

χρήσασθαι, ἐπὶ τινος κατίκειτο βάθρου, παρακαθεζομένην αὐτῇ τῆς τε Βρυαῖνης, καὶ τῆς οὕτω καλουμένης συγκλητικῆς Ἱερίας. Ἐπεὶ δὲ παρήσαν οἱ Σελήνου στρατιῶται, καὶ πελίκισι τὰς θύρας καταρράξαντες εἰσῆλθον, εὐθὺς μὲν σπασάμενοι τὰς μαχαίρας, κατακόψαι ἐβούλοντο τὴν Βρυαῖνην. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ ἀνήμεστα παθεῖν αὐτὴν παρητήσατο Πρίμος ὁ τοῦ Λυσιμάχου ἀνεψιός, τοῖς Χριστιανοῖς αἰεὶ ἐπιεικῶς καὶ συμπαθῶς προσφερόμενος.

Τὴν οὖν Φεβρωνίαν ἀρπάσαντες, πρὸς τὸν ἡγεμόνα Σελήνον ἦγον, ἡ παρηκολούθουν Βρυαῖνη καὶ Ἱερία καὶ Θωμαῖς, ἐπιστηρίζουσα αὐτὴν τῇ πίστει, καὶ νοουθετοῦσα μὴ καταπλαγῆναι τὰς βασάνους, μηδὲ τὴν εἰς Χριστὸν προδοῦναι εὐσείδειαν, μνησθῆσαν Λιβύης καὶ Λεωνίδος τῶν ἀδελφῶν, καὶ τῆς Εὐτροπίας· ὧν Λιβύη μὲν διὰ Χριστὸν ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν, ἡ Λιώνις δὲ παρεδίδото πυρὶ, τὸ δὲ παιδίον Εὐτροπία, ἀκούσασα παρὰ τῆς μητρός· Μὴ φύγῃς τέκνον, τὰς χεῖρας αὐτῆς ὀπίσω ποιήσασα, τοῖς δημίσι τὸν αὐχένα ὑπέθηκε. Καὶ ἡ μὲν Βρυαῖνη, μετὰ τὸ ἱκανῶς νοουθετῆσαι αὐτὴν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ὑπὸ στρεψεν, ὀλοκλύζουσα, καὶ θρηνοῦσα, καὶ τοῦ τέλους τὸ ἀθῆλον φοβουμένη, καὶ νίκην αὐτῇ κατὰ τοῦ διαδόλου παρὰ Θεοῦ ἐξαιτούσα. Ἡ δὲ Θωμαῖς καὶ Ἱερία, ἀνδρικὸν σχῆμα περιθέμεναι, συνηκολούθουν τῇ Ἀγίᾳ, μετὰ τῶν οἰκετῶν ἑαυτὰς ἐγκαταμίξασαι.

Ἐπεὶ δὲ ἦλθον, πρῶτον μὲν ἐπὶ Λυσιμάχου τοῦ ἀνεψιοῦ Σελήνου τότε ὄνομα, καὶ τὸ γένος καὶ τὴν θρησκείαν εἰπεῖν ἐρωτηθεῖσα, καὶ ἀντὶ πάντων Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὀνομάσασα, ἔπειτα τὴν ἐξέτασιν κατέστη· ὅς αὐτὴν θωπείαις καὶ κολακείαις μεταθεῖναι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἐπιχειρήσας, καὶ μὴ δυνηθεῖς, ταθῆναι ἐκ τεσσάρων ἐκέλευσε, καὶ κάτωθεν μὲν πυρὶ ὑποκαίεσθαι, ἄνωθεν δὲ ὑπὸ στρατιωτῶν τύπτεσθαι. Ὑπὸ δὲ τῶν πληγῶν καὶ τῆ πυρὸς, ἐλαίῳ ἐρίθοζομένῃ καὶ ἀναφλεγόμενῳ, διελύοντο καὶ κατέρρεον αἱ σάρκες αὐτῆς. Εἶτα κρεμασθῆναι ταύτην, καὶ σιδηροῖς ξείσθαι πλῆκτροις, καὶ πυρὶ καταφλεχθῆναι προστάττει, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν γλῶτταν τμηθῆναι, ἣν πρῶτενεν εὐθαρσῶς· καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκρίζωθῆναι· εἶτα ξίφει τοὺς δύο ἀφαιρεθῆναι μαστοὺς, καὶ κατὰ τῆς τομῆς πῦρ ἐπιχεθῆναι, καὶ ἐπὶ τούτοις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκκοπῆναι, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν.

Συγκομισθὲν δὲ τὸ τῆς Ἀγίας λείψανον παρὰ τῶν πιστῶν, τοῦ Λυσιμάχου προστάξαντος, διὰ Φίρμου τοῦ Κόμηντος ἀπήχθη ἐν τῇ Μονῇ στρατιωτῶν βασταζόντων αὐτὸ ἅμα τῷ Φίρμῳ· καὶ συνετίθη ἕκαστον ἐν τάξει τῶν μελῶν, τῶν ὀδόντων αὐτῆς ἐν τῷ ἑαυτῆς στήθει τιθέντων. Καὶ οὕτω, μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων, συνδραμόντων Ἐπισκόπων καὶ Κληρικῶν ἅμα καὶ πλήθους πολλοῦ τῶν Χριστιανῶν, παννύχοις ὥδαῖς ἔτυχε τῆς ἐφειλομένης κηδείας.

Τῆς οὖν μνήμης αὐτῆς ἐτησίως τιλουμένης ἐν τῇ Μονῇ λέγεται· ἡ Μάρτυς καθορᾶσθαι, συμπαροῦσα καὶ συμψάλλουσα ταῖς παρθένοις, καὶ τὸν ἑαυτῆς τόπον ἀναπληροῦσα μέχρι τῆς εὐχῆς· ἣν ἐπιχειρησάσης τῆς Βρυαῖνης ποτε κατασχεῖν, εὐθὺς ἀφανῇ γενέσθαι, τὴν ἐπιβολὴν μὴ ὑπομείνας τῆς χειρός. Τὸν δὲ Λυσιμάχον, βαρεῖαν συμφορὰν ἡγησάμενον τὸ συμβᾶν, διὰ τι τὸ ἐκ μητρός εἶναι Χριστιανῆς, καὶ διὰ τὸ ὡμῶς αὐτῇ καὶ θρησιάζειν τὸν Σελήνον χρήσασθαι, καὶ διαφθεῖραι τὸ τῆς παρθένου κάλλος, κρεῖττον ἢ κατὰ ἀνθρώπου ὄν, τότε μὲν ἀπόσιτον γενέσθαι, καὶ τὸν τῆς Μάρτυρος θάνατον κόψασθαι, καὶ θρηνηθῆναι πικρῶς· μικρὸν δὲ ὕστερον μετὰ Πρίμου προσελθεῖν τῷ Χριστῷ, καὶ τὸ θεῖον δεῖξασθαι Βάπτισμα. Τὸν δὲ Σελήνον, ἔξω γεγόμενον αὐτοῦ, ἀπεισῆσαι πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ ὥσπερ βούν μνηστῆσάμενον μέγα, ἐνὶ τῶν κίονων προσρῆξαι τὴν κεφαλὴν, καὶ οὕτω κακῶς τὴν ψυχὴν ἀπορρῆξαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ὁρεντίου, καὶ τῶν ἐξ γνησίων ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὧν τὰ ὀνόματα· Φαρνάκιος, Ἔρως, Φῖρμος, Φιρμῖνος, Κυριακὸς, καὶ Λογγῖνος.

Στίχ. Ἐκδύς θαλάσσης ζῶν Ὁρέντιος βάθους,
Ἐν γῇ τελευτᾷ, καὶ πρὸς οὐρανὸν τρέχει.

Ἄρας ὁ Φαρνάκιος ἐκ γῆς πηλίνης,
Ἀνῆλθεν εἰς ἔδαφος οἴκου Κυρίου.

Ἐρῶν ὑπῆρχεν οὐρανῶν κάλλους Ἔρως,
Πρὸς οὓς μεταστάς, ὥς περ ἦρα χαιρέτω.

Θρόνοι νοητοὶ Φιρμῖνός τε καὶ Φῖρμος,
Οἷς ἐγκάθηται Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων.

Κυριακὸν Λογγῖνον ὡς ἰσαγγέλους,
Θεὸς τίθησιν ἰσοτίμους Ἀγγέλοις.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἐπὶ Μάρτυρες ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων, ὁρμώμενοι τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, στρατευόμενοι τε μετὰ χιλίων διακασίων Τυρῶνων (νισοαλλέκτων στρατιωτῶν) ὑπὸ Ῥόδωνα Κουβικουλάριον (κατακοιμιστήν) ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ πέλει· οἱ καὶ ἦλθον ἐν ταῖς Θρακείαις μέρεσι, ταχθέντες εἰς λεγεῶνα, καλούμενον Λεγιάυδρον. Ἐπαναστάσεως δὲ κατὰ τοὺς τότε χρόνους γεγενημένης, τῶν Σκυθῶν διαβάντων τὸν Ἰστρον, καὶ τὴν Θράκην ληϊζομένων, ἄρτι μετὰ τὴν τελευτὴν Διοκλητιανοῦ, Μαξιμιανὸς τὴν βασιλείαν κατασχών, ἐν φροντίδι πολλῇ καὶ ἀμνηχανίᾳ γέγονε, μάλιστα διὰ τὸν Μαραθῶν τὸν ἐξάρχοντα τῶν Σκυθῶν, μεγέθει σώματος καὶ ῥώμῃ τῶν πολλῶν διαφέροντα, προσκαλεῖσθαι αὐτόν, ἢ τινὰ τῶν μετ' αὐτοῦ διαγωνίσασθαι· καὶ παρ' οἷς αὐτὸ κρεῖττον γένηται, ταῦτοις παραχωρῆσαι τοὺς ἐτέρους τῆς νίκης.

Διὰ ταῦτα τοῖνυν τοῦ βασιλέως ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ καθεστηκότος, ὡς μηδενὸς παρρουντος ἀντεπεξίεναι καὶ συμπλακῆναι τῷ βαρδάρῳ, προετράπη ὁ Ἅγιος Ὁρέντιος ἐλθεῖν· πάραις γὰρ ψήφοις ἐκρίθη, ὡς εἴη Ῥωμαῖος, καὶ πολέμων ἔμπειρος, καὶ, δι' εὐστροφίαν σώματος καὶ ἀνδρίαν, δεινὸς ἐπιθέσθαι, καὶ τὸν ἐπεξιώντα καταβαλεῖν. Ὅς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν προβαλλόμενος, καὶ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξελθὼν, καὶ τῷ Σκυθῇ παραταξάμενος, ἀκοντίῳ ταῦτον διέλασε· καὶ ξίφει αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἐκτεμὼν, τῷ βασιλεῖ προσεκόμισε, καὶ τὸ τρόπαιον ἔστησεν. Ἐφ' οἷς τοῦ βασιλέως ὑπερθαυμάσαντος καὶ ἀγασθέντος, καὶ διὰ τοῦτο ἐπινικίους ἀπονδὰς τοῖς εἰδώλοις προσάγοντος, αὐτὸς τῇ τοῦ Χριστοῦ συμμαχίᾳ καὶ δυνάμει περιγενέσθαι τοῦ ἀλαζόνος, οὐ τῇ τῶν ψευδυνύμων θεῶν βοήθειᾳ, παρρησίᾳ καθεμολογεῖ.

Ἀλλὰ τότε μὲν καρπῦσθαι τὰς βασιλικὰς συνεχωρήθη τιμὰς, αἰδασθέντος, οἶμαι, τοῦ βασιλέως τὸ τοῦ κατορθώματος μέγιστον, καὶ τὴν ζώνην αὐτῷ προπαρσχόμενος τῷ καταβληθέντος βαρδάρου, πολυτελῇ καὶ πολυτάλαντον οὖσαν. Ὑστερον δὲ, ἐπὶ παραινῶν ἀποστῆναι τοῦ Χριστοῦ οὐκ ἔπειθεν, ἐκπέμπει αὐτόν μετὰ τῶν ἐξ ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐν τῇ κατὰ Ἀρμενίαν πόλει τῶν Σαταίων, ἐπιστείλας τῷ ἐκεῖ Δουκί, εἰ μὲν ἐξεταζόμενοι πεισθῶσι θῆναι τοῖς θεοῖς, ἀναπέμψαι τούτους πρὸς αὐτόν· εἰ δὲ οὐ πείθονται, ὑπερρίους ἐν ταῖς κατὰ Ἀδασίαν καὶ Ζηκχίαν χώρας ποιῆσαι.

Κατὰ οὖν τὸ τοῦ βασιλέως πρῶσταγμα, ἀπαγομένων αὐτῶν, καὶ τὴν οὕτω λεγόμενὴν Κοινὴν Παρεμβολὴν φθασάν-

των, Ἔρως, ὁ τῶν ἀδελφῶν πρῶτος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, μηνὶ Ἰουνίῳ εἰκοστῇ δευτέρᾳ. Ὁ δὲ Ἅγιος Ὁρέντιος, τὸ Ῥίξιον καταλαβὼν, λίθῳ τῷ τραχήλῳ περιτεθείς, ἐρρίφθη ἐν τῇ θαλάσῃ· περὶ αὐτοῦ γὰρ καὶ τοῦτο ἐδίδокτο. Ἐκεῖθεν δὲ, δι' ἐπιστάσιος Ἀγγέλου, ἀδελφῆς ἐξῆλθε, κομίσαντος αὐτόν, καὶ κατὰ τὴν ξηρὰν ἐπὶ τινος πέτρας στήσαντος, καὶ εὐξάμενος, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη, μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰκοστῇ τετάρτῃ. Ὁ δὲ Ἅγιος Φαρνάκιος, γενόμενος ἐν Κορδύλῃ, πρὸς Κύριον μετετέθη, τῇ τρίτῃ τοῦ Ἰουλίου μηνός. Τῇ δὲ ἐβδόμῃ, Φῖρμος καὶ Φερμῖνος, καταλαβόντες τὴν Ἀφαρον, τέλος εὐραντο τῆς προσκαίρου ζωῆς. Ὁ δὲ Ἅγιος Κυριακὸς, ἀπαχθεὶς εἰς τὴν τῶν Λαζῶν χώραν, ἐν τόπῳ λεγομένῳ Ζυγάνεως, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, τῇ τεσσαρισκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός. Ὁ δὲ μακάριος Λογγῖνος ὕστερος πάντων· ὅς, ἐν τῷ παραπλῆειν ἀπὸ τῆς Ζυγάνεως ἐπὶ τὴν Λιβυκὴν, τρικυμίας ἐν τῇ θαλάσῃ γενομένης, καὶ μεγάλου κλύδωνος εὐξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο, καὶ κατετίθη εἰς Πιτυῦντα, μεθ' ἡμέρας τέσσαρας ἐκεῖσε τῷ πλοίου ὁρμήσαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀνάμνησις τῆς ὑπὲρ λόγον, καὶ πᾶσαν ἐλπίδα δοθείσης ἡμῖν βοηθείας παρὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ἀσπόρους αὐτὸν τεκούσης, κατὰ τῶν διὰ γῆς τε καὶ θαλάσσης, κυκλωσάντων τὴν καθ' ἡμᾶς Βασιλίδαν τῶν πόλεων, καὶ πανωλεθρίᾳ παραδοθέντων τελείῳ ἀφανισμῷ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων σε τῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ρεῖθρα πηγάζεις ἰαμάτων, τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει τῷ ναῷ σου, Φεβρωνία σεμνὴ, καὶ τῷ Χριστῷ βοῶσιν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω τῆς καλῆς σου πραγματείας! σαρκὸς αἵματος Θεόφρον ἀντηλλάξω, βασιλείαν Θεοῦ, πανεύφημε βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Στίφει παρθένων συγχορεύεις, ἀξιάγαγε παρθένη Φεβρωνία, τῇ Παρθένῳ καὶ Θεομήτορι βοῶσα· Εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμικον.

Φωτοφανῶς ἡ μνήμη σου, Φεβρωνία τελεῖται νῦν, ταῖς φωτοειδέσιν, ἀστραπαῖς πυρσεύουσα· φωτὶ γὰρ ὠμίλησας, καὶ φωτοφόρος γέγονας. Τὸν φωταποιόν, καὶ φωτοδότην βοῶσα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εθαυμαστώθης πρότερον, ἐν ἀσκήσει πανεύφημε, καὶ μαρτυρικῶς, κατεκοσμήθης ὕστερον· ὀπίσω γὰρ ἔδραμες, τοῦ ἐραστῆ νεᾶνις φαίδρα, καὶ σοῦ τοὺς μαστοὺς, τοὺς ἀγαθοὺς ὑπὲρ οἶνον, ἐτμήθης Φεβρωνία, ὑπὲρ τῆς

εὐσεβείας· ὁσμῇ δέ σου τῶν μύρων, πιστοὺς εὐωδιάζεις.

Βεβαρυμένος πταίσμασι, Φεβρωνία πανεύφημε, καὶ ταῖς τρικυμίαις, τῶν παθῶν κυκλούμενος, προσφεύγω τῇ σκέπῃ σου, τῶν ἀμφοτέρων λύσιν ζητῶν· ἀλλ' ὡς θαυμαστή, καὶ ἐκλεκτὴ τῷ Δεσπότῃ, βοῶντα μὴ παρίδης, ἀλλὰ με σαῖς πρεσβείαις, ἐξάρπασον θεόφρον, ἐκ βρόχων ψυχοφθόρων. Θεοτοκίον.

Ρήτορευόντων γλῶσσαι σε, ἀνυμνῆσαι ἐσθένησιν, ὦ Θεογεννήτορ, Μαριάμ θεόνυμφε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος· ὦ νῦν ἡ Φεβρωνία, μελωδοῦσα κραυγάζει· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέ-
• καυσε· δυνάμει δέ κρείττονι, περισωθέντας
• τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
• ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
• τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ωθεῖα τοῦ Δεσπότου περιστερά, περιηγυρωμένη λαμπρότητι, παρθενικῇ, σῶμα λαμπρυνθεῖσα ἀσκητικῶς, κεχρυσωμένη πτέρυγας, ταῖς χλωροειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς σῆς ὁμολογίας, καὶ θείων σου αἱμάτων, τοὺς σέ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Ναὶ προσομιλοῦσα γυμνῶ τῷ νῷ, Φεβρωνία θεόφρον κατέλαβες, τῶν ὀρεκτῶν, ἔσχατον καὶ τέλους μακαριστοῦ, ἐπιτυχεῖν ἠξίωσαι, νῦν συμβασιλεύουσα τῷ Χριστῷ, λαμπρῶς τῷ σῷ Νυμφίῳ, ἀφράστως ἐν θαλάμοις, ἐν εὐφροσύνῃ διαμένουσα.

Γάσεις ἀναβρύεις ὡς ποταμός, ῥοιζηδὸν τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσι, σοῦ τῇ σεπτῇ, θήκη Φεβρωνία θειαῖς, τῆς παρθενίας ἀγαλμα, ἄνθος τὸ τῆς φύσεως τὸ τερπνόν, θυγάτηρ Βασιλέως, ἡ ἔνδον κεκτημένη, τῆς θείας δόξης τὸ ἀγχαῖσμα. Θεοτοκίον.

Ανώρθωσας Παρθένε τῶν γυναικῶν, τὸ ὀλίγημα Λόγον κυήσασα, τὸν ἀνορθοῦν, τοὺς κατερράγμένους ὡς ἀγαθόν, καὶ κραταιὸν δυνάμενον· ὃν ἡ Φεβρωνία ἡ εὐκλεής, ποθήσασα συντόνως, Ὁπίσω σου δραμοῦμαι, ἀγαλλομένη ἀνεβόησεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
• κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὤφθη
• ταῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ

• σου γέγονε, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
• σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
• ξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προφήτου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχης.

Δόξα. Τοῦ Προδρόμου. Ἦχος πλ. δ'.

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ εὐωδία· πρέπει τῷ Βαπτιστῇ τῶν ἁσμάτων ἡ τερπνότης· οὗτος γὰρ ἐκήρυξε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλίᾳ, καὶ βοῶν ἐν ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε· τοῦ Βασιλέως ὁ στρατιώτης, ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, ὁ τὸν ἁμνὸν προμηνύων, καὶ τὸν Σωτῆρα πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Τῇ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυΐδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Δαυΐδ παμμακάριστε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, λαμπρυνόμενος ἄριστα, πρὸς τὸ πρῶτον αἷτιον, τῶν καλῶν ἀνεπτέρωσας, καὶ στύλος ὥφθης, φωτοειδέστατος, φωτίζων πάντας, λόγοις καὶ θαύμασι, τοὺς προσιόντας σοι, διανοίᾳ πάντοτε θεοπρεπεῖ· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Καθάπερ ὄρνις εὐκέλαδος, ἐν ἀναβάσει φυτοῦ, καλιὰν Πάτερ ἐπηξας, τῷ κρύει πηγνύμενος, καὶ τῷ θέρει φλεγόμενος· χρυσᾶς ἐντεῦθεν, ἔλαβες πτέρυγας, τῆς ἀπαθείας, καὶ τελειότητος, καὶ πρὸς οὐράνιον, ὕψος κατεσηκνωσας ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Θεῖω ἀπαθείας ἀνθρακι, φλέξας σαρκὸς ἡδονὰς, ἀκατάφλεκτος ἔμεινας, ἐν χερσὶ τοῦς ἀνθρακας, πρὸ προσώπου θεόπνευστε, τῷ Βασιλέως κατέχων Ὅσιε, ἐκπληττομένου τὴν σὴν λαμπρότητα· ὅθεν παρέσχε σοι, τὰς αἰτήσεις μέγιστον πρὸς τὸν Θεόν, πρέσβυν σε μακάριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντοτε πράττων τὰ ἄτοπα, τὸν Ποιητὴν με Θεόν, παροργίζω ὁ ἄθλιος, καὶ πτοοῦμαι πάντα, τὴν αἰώνιον κόλασιν, καὶ τῷ πυ-

ρὸς τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, καὶ τῶν σκολήκων τὴν ἀγριότητα· ὧν με ἐξάρπασον, Δέσποινα πανύμνητε, τὸν σὸν Υἱὸν, λόγοις τὸν φιλάνθρωπον, καθικετεύουσα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐβλεψέ σε σταυρούμενον, ἐν τῷ Κρανίῳ Σωτὴρ, ἡλλοιοῦτο ἡ σύμπασα, κτίσις καὶ συνείχετο, δονουμένη μὴ φέρουσα, ἀδίκως πάσχοντα ὑπεράγαθε· ἡ δὲ Παρθένος, ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Οἱ μοι! ἐφθέγγετο, τέκνον μου γλυκύτατον, τί τὸ καινόν, τοῦτο καὶ παράδοξον καὶ ξένον θάμα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Υμνῶ μάκαρ σε τὸν βίον θείοις λόγοις. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἱππον καὶ ἀναβάτην.

Υμνοῖς τὴν φωτοφόρον, καὶ θείαν μνήμην σου, συνελθόντες τιμῶμεν, Δαυὶδ μακαριώτατε, φωτὸς ἐγνωκότες σε, καὶ ἡμέρας Ὅσιε, κληρονόμον ἐν θείῳ Πνεύματι.

Μέλη νεκρώσας Πάτερ, ἐν γῇ τοῦ σώματος, τὴν ζωὴν ἐνοικοῦσαν, ἐν τῇ καρδίᾳ ἐσχηκας, Χριστὸν τὸν νεκρώσαντα, διαβολῆς δύναμιν, τοῦ νεκρώσαντος τὸ ἀνθρώπινον.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότη, ὑπείκων Ὅσιε, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὧμων, ἀνέλαβες τοῖς ἴχνεσι, τοῖς τούτου ἐπόμενος, καὶ καθεῖλες ἐπαρσιν, τοῦ ἀλάστορος ταπεινόμενος.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ὠραῖσμένη, τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, καὶ Χριστὸν τὸν ὠραῖον, Παρθένε ἀπεκύησας, βροτοὺς ὠραῖσαντα, τοῖς ὠραίοις κάλλεσι, τῆς Θεότητος ἀειπάρθενε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Μαράνας δι' ἐγκρατείας κάλλος τοῦ σώματος, τὰς αὐγὰς ἐδέξω τοῦ θείου Πνεύματος, καὶ τῆς ἀπαθείας φωταυγεῖς, ἀπήστραψας ἀκτῖνας, καὶ ἰαμάτων τὰ χαρίσματα, Πάτερ τοῦ Προφήτου ὁμῶνυμε.

Αγίων ἰχνηλατῶν τῆς βίης μακάριε, ὅλος ἡγιασθή ταῖς θείαις πράξεσιν· ὅθεν ἀγιάζεις μυστικῶς, τοὺς πίστει τὴν ἀγίαν, ἐπιτελῶντάς σε πανήγυριν, Πάτερ Θεοφόρε πανόλβιε.

Κομίσας τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος Ὅσιε, προσευχαῖς ἀγρύπνοις καὶ ἀγωνίσμασι, Πάτερ ἐν εἰρήνῃ, ἀληθῶς, ὑπνώσας ἐκοιμήθης· ὅθεν σε ἀγρυπνον κεκτήμεθα, φύλακα οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Θεοτοκίον.

Αγγέλων τιμιώτερα ὦφθης κυήσασα, τὸν αὐτοὺς Παρθένε δημιουργήσαντα· ὅθεν ἱκετεύω σε ἀγνή, ἀγιάσον τὸν νοῦν μου, καὶ τὴν καρδίαν φωταγώγησον, νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** πῆξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχετῶς
» βρίθουσιν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέ-
» τραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου
» στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ, καὶ φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Εγκρατεία τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκὸς, τῇ ψυχῇ ὑποτάξας Πάτερ σοφέ, ὠραῖθης μακάριε, μετὰ σώματος Ἀγγελος· καλιὰν δὲ πῆξας, ὡς ὄρνις εὐκέλαδος, ἐν φυτῷ εἰς ὕψος, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας· ὅθεν τῶν θαυμαμάτων, ἐνέργειας πλουτήσας, μετῆλθες πρὸς Κύριον, ὃν ἐκ βρέφους ἐπόθησας· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνas ὁ ἄθλιος. Οἱ μοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἀγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ ἄμνόν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἄμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι ἔν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεία παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ρημάτων ζωηρόντων τοῦ Πνεύματος, καθυπακούσας ἀλμυρὰν, τοῦ βίου θάλασσαν ἔλιπε, καὶ τοῖς κρουνοῖς τῶν δακρύων, παθῶν ἐναπεξήρανας ρεύματα.

Συνέσεως καὶ χάριτος ἔμπλεως, Πάτερ γε-
νόμενος Δαυὶδ, ἐν ἡσυχίᾳ ἐζήτησας, τὸν

εὐεργέτην τῶν ὅλων, καὶ τούτου τῆς ἐλλάμψεως ἔτυχες.

Ο βίος σου τῇ βίᾳ τῆς φύσεως, περιφανῆς ἀναδειχθεὶς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, βιαιοτάτης κακίας, ἀνθρώπους ἐλύτρωσά το' Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε πανύμνητε Δέσποινα, τὸν ὑπερύμνητον Θεόν, ἀνερμηνεύτως κηύσαν, τὴν τοὺς χοροὺς τῶν Ἀγγέλων, τῷ κἀλλεὶ ἀσυγκρίτως νικήσασαν.

Ωδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τείνας σου τὰ ὄμματα, καὶ τὰ νοήματα πρὸς τὸν ἐν ξύλῳ ἀναρτηθέντα, φυτῷ ἐνεκαρτέρησας, φλεγόμενος Πάτερ, καὶ νιφετοῖς πηγνύμενος.

Ολος ἀστραπόμορφος, ὠράθης Ὅσιε, τὸ πῦρ παλάμαις Δαυὶδ κατέχων, καὶ τὸν βασιλεύοντα, θυμῶν συνθέτω, παμμάκαρ θυμιάματι.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγματι οὐδὲ φαντάσματι, τὸ θεῖον κάλλος ὁρᾷς Παμμάκαρ, πρόσωπον δὲ Ὅσιε, πρὸς πρόσωπον μᾶλλον, λυθισῶν τῶν ἐμφάσεων.

Βότρυς ὠραιότατον, τῆς θείας Ὅσιε Δαυὶδ ἀμπέλκ, ἐφάνης βλύζων, οἶνον κατανύξεων, τοῖς ἐκ μέθης Πάτερ, παθῶν παραφρονήσας.

Θεοτοκίον.

Ιθύνον τὸν βίον μου, καὶ τὰ κινήματα, τῆς διανοίας ἀγνή Παρθένε, πρὸς τὸ θεῖον βούλημα, τῇ ἐκ σοῦ ἀρρήτως, ἡμῖν ἐπιδημήσαντος.

Ωδὴ ς'. Μαινομένην κλυδωνι.

Οἶκος θείου Πνεύματος, ἐγνωρίσθης Ὅσιε Δαυὶδ, ἐν μικρῷ οἰκίσκῳ συγκλειόμενος, καὶ τὴν στενὴν τῆς εὐρυχώρου ἐλόμενος.

Νόμοις καθυπέκλινας, τοῦ Δεσπότη Πάτερ τὴν ψυχὴν, καὶ φωτὸς ἀνάπλεως γεγένησαι, καὶ δεκτικὸς τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Θαύμασιν ὁ βίος σου, θεοφόρε Πάτερ ἀληθῶς, καθωραϊζόμενος τοῖς πέρασιν, διεδόθη· ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Εξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, ἐξυφάνθη σὰρξ ὑπερφυῶς, τῷ δημιουργήσαντι τὸν ἄνθρωπον, Θεοτόκε· ὅθεν ἀξίως ὑμνοῦμέν σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**αινομένην κλυδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα
• **Χ**ριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν, κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ, τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.

Στίχοι.

Δαυὶδ συνήφθης τῷ πάλαι Δαυὶδ νέε,
Ἄλλον Γολιάθ σαρκικὰ κτείνας πάθη.

Ἐκτε ἐξεπέρησε πύλας βίου εἰκάδι Δαυὶδ.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐξ Ἑῶας ἰλκὼν τὸ γένος, ὡς ἀστήρ πολὺφωτος τὴν Ἑσπέραν κατηύγασεν. Ἐξ ἀπαλῶν γὰρ ὀνύχων, ἐγκρατεία καὶ ἀγνεία τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ὑποτάξας, ὠράθη μετὰ σώματος ἁγγελος. Καλιὰν γὰρ πηξάμενος ἐν ἀμυγδαλῆς φυτῷ, ὡς ἔρως εὐκίλαδος, πάντας μὲν τοῖς λόγοις κατηύφραεν, αὐτὸς δὲ τὸν νοῦν ἑαυτοῦ εἰς ὕψος ἐνθεὸν ἀνεπτέρωσεν. Ὅθεν τῶν θαυμάτων πλουτήσας τὴν ἐνέργειαν, στύλος ὦθη φωτειοδίστατος, πάντας καταφωτίζων τοῖς θαύμασι. Κρύει γὰρ πηγνύμενος, καὶ τῷ θέρει φλεγόμενος, πρὸς ἀπάθειαν ἵλασε. Καὶ φλέξας σαρκὸς τὰς ἰδονὰς, ἐν χερσὶ τοὺς ἀνθρακας λαθῶν, πρὸ προσώπου τοῦ Βασιλέως στάς, καὶ τοῦτον θυμιάσας, ἀφλεκτος ἔμεινε. Διὸ πᾶσαν ἀνθρωπίνην φύσιν τῷ βίῳ καὶ τοῖς θαύμασι καταπλήξας, πρὸς Κύριον, ὃν ἐκ βρέφους ἐπόθησε μετετίθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Γοτθίας.

Οὗτος ὠρμητο ἐκ τῆς τῶν Ταυροσκυθῶν χώρας, τῆς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Γότθων τελευτήσας, Λέοντος καὶ Φωτεινῆς υἱὸς γεγονώς· ἠκμασε δὲ ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, Κωνσταντίνου τε καὶ Εἰρήνης τῶν Βασιλέων. Ἀγιασθεὶς δὲ ἐκ βρέφους, ὡς Ἰερεμίας ὁ Πρεσβύτερος, καὶ Σαμουὴλ ὁ μέγας, κατ' ἐπαγγελίαν γεννηθεὶς, εὐθίως τῷ Θεῷ ἀντιέθη. Ἐπεὶ δὲ εἰς μέτρον ἡλικίας ἐφθασε τῆς τε πνευματικῆς καὶ τῆς σωματικῆς, καὶ ἔδει αὐτὸν εἰς τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης θρόνον ἀνελθεῖν, ὑπὸ τοῦ οἰκείου λαοῦ πρὸς τὸν καθολικὸν τῆς Ἰσθρίας ἐπέμφθη, κακῶς τὴν χειροτονίαν ἐδέξατο. Ἐπικράτει γὰρ ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς μέρεσιν ἡ τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσις.

Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν Λέοντος, παρεγένετο πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν πόλιν, καὶ πολλὰ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως πρὸς τὴν βασιλίσσαν Εἰρήνην διαλεχθεὶς, πάλιν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ὑπέστρεψεν. Καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑποστάς, ὑπὸ τὸ ἐκδοθῆναι ὑπὸ τοῦ ἰδίου λαοῦ τοὺς Λαζῶν ἀρχουσιν, ἐν Ἀμάστριδι τῇ κατὰ Πόντον φυγὰς παραγενόμενος, τὸν βίον μετέλλαξε, καὶ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἀπηνέχθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, πλοίῳ τεθὲν, ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ἐν αὐτῇ κατετίθη, πολλῶν θαυμάτων πηγὰς ἐκ τῆς τιμίας αὐτοῦ σοροῦ τοῖς προσιοῦσι προχέον, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ δοξάζοντος αὐτὸν Θεοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ιστασο ἁκλόνητος, φυτοῦ κλόνοις Ὅσιε, ἀρδείαις δακρύων σε, συχνῶς ποτιζόμενος, καὶ μέλπων ἀσιγήτως. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ολὴν σου τὴν ἔφесιν, πρὸς Θεὸν ἀνέτεινας· ὅλην τὴν καρδίαν σου, δοχεῖον ἐτέλεσας, τῶν θείων χαρισμάτων, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Ι"θυνας τὸν βίον σου, πρὸς τὸ θεῖον θέλημα·
ἐφθασας ὡς ἤλπισας, τὴν ἄνω μητρόπολιν,
ἐν ᾗ τὸ σὸν ἐκτίσω, πολίτευμα Θεόφρον.

Σὲ φωτοειδέστατον, Πάτερ χρηματίσαντα,
ἄνθρακας κατέχοντα, παλάμαις ὡς ἐβλε-
ψεν, ὁ ἀνάξ κατεπλάγη, καὶ πεσὼν σοὶ προσ-
εκύνει. Θεοτοκίον.

Λέλυται τῷ τόκῳ σου, ἀράς τὸ ἀνθρώπινον,
μόνη παντευλόγητε· διό σε δοξάζομεν, ὡς
κεχαριτωμένην, Θεοτόκε εἰς αἰῶνας.

Ωδὴ ἡ. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ορθρος φαινὸς τοῖς ἐν τῷ σκότει ὥφθης,
τοῦ βίου Μακάριε, φῶς ἐπιγνώσεως, πᾶ-
σιν αὐγάζων, τοῖς πόθῳ σε ὕμνοῦσι, καὶ ὑπερυ-
ψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γέγονας εὐθύς καὶ ταπεινὸς καὶ πρᾶος,
Δαυὶδ τὸν συνώνυμον, ἐξεικονίζων πιστῶς·
ὅθεν σὺν τέτῳ, τὴν γῆν τὴν τῶν πραέων, Πά-
τερ ἐκληρώσω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο θεοφεγγὴς τῶν μοναζόντων ζύλος, Δαυὶδ
ὁ μακάριος, Προφήτης ἔνθεος, ἄλλος ἐδεί-
χθης, τὰ μέλλοντα προλέγων, θεία ἐπιπνοία, τῷ
Πνεύματος τοῦ θείου.

Γεροπρεπὴς, ἱερωμένος ὅλως, ἡμερῶν τῷ πνεύ-
ματος πλήρης γενόμενος, Πάτερ ἐν γήρᾳ ὁ-
σίως βαθυτάτῳ, ἔλιπες τὸν βίον, καὶ ζῆς εἰς
τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ Παρθένε, Θεὸς
ἦν ἡγάπησε, καὶ ἐξελέξατο, πάντες ὡς μό-
νην, αἰεὶ εὐλογημένην ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελ-
» πον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Γεράν πανήγυριν, συνελθόντες, σήμερον πιστῶς,
τελέσωμεν ἱεροῦ, ἅπαντες Πατρός, ἀσκήσει
ἐκλάμψαντος, καὶ ἑαυτὸν ὅλον τῷ Θεῷ, κα-
θιερώσαντος, διὰ βίου τελειότητος.

Ωσπερ δένδρου τέθηλας, ἐφ' ὕδατων Ὅσιε
ρόαῖς πνευματικῶν ἀρετῶν, φέρων τοὺς
καρπούς, φυτῷ δὲ πηξάμενος, ὡς αἰὸς, Πά-
τερ καλιαῖν, πρὸς τὰ οὐράνια, τὰς σὰς φρένας
ἐξεπέτασας.

Σὺ προφητικώτατα, θεωρήσας Ὅσιε Δαυὶδ,
τὴν ἔξοδον προφωνεῖς, ταύτην τοῖς λαοῖς,
ἡνίκα σελλόμενος, τὴν κατ' αὐτῶν ἔζησας σοφὴ,
τοῦ βασιλεύοντος, σφοδροτάτην ἀγανάκτησιν.

Η ἀγία μνήμη σου, ἀγιάζει σήμερον ἡμᾶς,
τελοῦντας ταύτην πιστῶς, Ὅσιε Δαυὶδ·
ἀγίως γὰρ ἤνυσας, τὴν σεαυτῇ, Ἀγίε ζωὴν, καὶ
μετὰ κοίμησιν, τοῖς Ἀγίοις συναγάλλη αἰεὶ.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον πύλιν σε, προεώρα, Ἰεζεκιήλ, δι'
ἧς διήλθε τὸ φῶς, τὸ ἀληθινόν, Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν· ὃν ἐκτενώς, αἴτησαι Ἀγνή, τῆς με-
τανοίας μοι, διανοῖξαι πύλας δέομαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Η**σαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γαστρὶ,
» καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἑμμανουήλ, Θεὸν τε
» καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολή, ὄνομα αὐτῷ· ὃν με-
» γαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψῶν
τοῦ Ξενοδόχου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ πανεύφημε σαρκὸς, ταῖς ὁρμαῖς ἀ-
σκήσεως, καταμαράνας πυρσεύμασιν, ἔ-
ρημον ὥκησας, ὡς Ἡλίας πάλαι, τὸν νοῦν κα-
θαιρόμενος, ἀπαύστοις πρὸς τὸ θεῖον συγγεύσε-
σι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόσοφε Σαμψῶν, Ἀσκηταῖς ἡρίθμη-
σαι, τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, καὶ κατε-
σκήνωσας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἐνθα φῶς τὸ ἄδυ-
τον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ὅπου πέφυκε· καὶ νῦν
ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόπνευστε Σαμψῶν, φωστήρ ἐχρη-
μάτισας, φωταγωγῶν τὴν ὑψηλὴν, θαυ-
μάτων λάμψεσι, ψυχοφθόρων νόσων, ἀπελαύνων
ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκμειῶν ἀμαυρότητα· καὶ
νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα ὑπερ-
κείμενον τῇ καθαρότητι ὄχημα, περι-
κρατούμενον, πολλαῖς ἀμαρτίαις, καὶ στενοχω-
ρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθουνον,

Ε'ν συμπαθείᾳ πολλῇ, τοῖς πενομένοις πλετισμός γέγονας, καὶ ἰατρὸς τοῖς ἐν ἀσθενείαις, ἐγείρας προφανῶς, τούτοις ἰατρῆον, καθάρων νοσήματα.

Ω'φθης ναὸς καθαρὸς τοῦ παναγίου καὶ σεπτοῦ Πνεύματος, τῆς τῶν παθῶν ἰλῦς, καθάρας σεαυτὸν ὡς ἀληθῶς, Πάτερ Θεοφόρε· διὸ εὐφημοῦμέν σε. Θεοτοκίον.

Σὲ παναγία Ἀγνή, τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ πίστεως, θείαις φωναῖς, ἀνυμνολογοῦμεν, κυήσασαν ἡμῖν, Θεὸν σαρκοφόρον, ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα.

Ωδὴ 5'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θησαυροὺς οὐρανίους ἐπλούτησας, στέργων τὴν συμπάθειαν, Σαμφὼν αἰοίδιμε, καὶ ὑπανοίγων πένησι, σοῦ τὰ σπλάγχνα τελείῳ φρονήματι.

Ε'δομήσω εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν, οἶκον ἱερώτατον, ἐν ᾧ προστρέχοντες, πολυειδῶν καθαίρονται νοσημάτων πιστοὶ Παμμακάριστε.

Ιέρως σου τὸν βίον διήνυσας, καὶ μετὰ Ὀσίων ὁσίως ἐσκήνωσας, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν πιστῶς σε τιμώντων Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸς ὑψηλὸς ἐχρημάτισας, τοῦ παμβασιλέως Θεοῦ Παναμώμητε, καὶ καθαρὸν παλάτιον, καὶ παστὰς φωτεινὴ θεία χάριτι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ως ἀπαρχαῖς.

Ω'ς ἰατρὸν πανάριστον, καὶ λειτουργὸν εὐπρόσδεκτον, οἱ τῇ σοφῷ σε τῇ θείᾳ προστρέχοντες, Σαμφὼν Θεόφρον Ὅσιε, συνελθόντες σε ὕμνοις, καὶ ψαλμοῖς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν δοξάζοντες, τὸν τοιαύτην σοι χάριν παρέχοντα τῶν ἰάσεων.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμφὼν τοῦ Ξενοδόχου.

Στίχοι.

Ἐξῆγεν ὁ πρίν ἐκ γνάθου Σαμφὼν πόμῃ.

Ὁ νῦν δὲ Σαμφὼν μῦρον ἐκ τάφου βρύει.

Εἰκάδι ἐβδομάτῃ Σαμφὼν θάναε, βλῦσέ τε μῦρα.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχε Ῥωμαῖος τὸ γένος· ὃς διασκορπίσας τὸν καταλειφθέντα αὐτῷ πλοῦτον ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν τοῖς πένησι καὶ πτωχοῖς, τὴν βασιλεύουσιν κατέ-

λαβε, καὶ τοὺς εὐκτηρίους οἴκους καὶ σεβασμίους καταλαβὼν, καὶ ὁσίως αὐτῶν καταπολαύσας, ἡσυχίαν λαβόμενος, ταῖς Θεοπνεύστοις γραφαῖς ἐνετῦφα, μόνῳ Θεῷ προσανέχων. Ὄθεν κατάδηλος γενόμενος τῷ σεβασμιωτάτῳ Πατριάρχῃ Μηνᾷ, χειροτονεῖται ὑπ' αὐτοῦ πρεσβύτερος, εἰς τῶν τοῦ κλήρου γενόμενος· καὶ ἦν σωτήριος λιμὴν τοῖς πενομένοις, καὶ χρηζούσι βοηθείας. Καὶ τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης ὣν ἐν πείρᾳ, αὐτὸς καὶ τὸν Βασιλεῖα Ἰουστινιανὸν ἀνιάτῳ πάθει περιπεσόντα ἠλευθέρωσεν. Ἐκ τούτου ὁ βασιλεὺς, ὑπεραγασθεὶς τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρός, καὶ σέβας αὐτῷ ἀπονέμων, τὸν μέγιστον οἶκον καὶ περιδότητον δι' αὐτοῦ ἀνεγείρας, ξενῶνα κατεσκεύασε, καὶ Σκευοφυλακὰ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας τὸν Ἅγιον τοῦτον κατίστησεν. Αὐτὸς δὲ καλῶς καὶ Θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ πολλοῖς πρόξενος σωτηρίας γενόμενος, καὶ πολλοὺς πρὸς ζῆλον καὶ μίμησιν τοῦ αὐτοῦ ἀκραιφνεῶς βίου διαναστήσας, ἐκεῖ μὲν ἀνεπαύσατο· κατετίθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἐν τῷ μεγίστῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μωκίου, καθ' ἐκάστην βρῦν ἱαματοφέρα νάματα, εἰς δόξαν καὶ αἶνον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀνέκτου.

Στίχ. Οὐκ ἦν ἀνεκτὸν τῷ Ἀνέκτῳ μὴ στέγειν
Τὸν διὰ Χριστὸν θάνατον μέχρι τέλους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Οὐρβανοῦ ἡγεμόνος Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας. Διὰ οὖν τὸ τοὺς Χριστιανούς διδάσκειν καὶ παραινεῖν μὴ ἐκλύεσθαι δεινοῖς, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀντέχεσθαι, καὶ ὑπεραποθνήσκειν τῆς εὐσεβείας, διαβληθεὶς τῷ ἡγεμόνι, συλλαμβάνεται. Καὶ πρῶτον μὲν φρουρεῖται· ἐπειτα παραστάς τῷ ἡγεμόνι, θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις ἀναγκάζεται· ὁ δὲ δι' εὐχῆς εἰς γῆν τὰ εἰδῶλα κατέβαλε. Γίνεται οὐκ ἐκ τισσάρων, καὶ βάκλοις ὑπὸ δέκα στρατιωτῶν τύπτεται· εἴτα κρεμάται ἐπὶ ξύλου, καὶ ξυρῷ τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀφαιρεῖται, καὶ σιδηροῖς ἐνυξίν ἅπαν τὸ σῶμα καταξάινεται. Ἐπιφανείᾳ δὲ θείου Ἀγγέλου ὑπεράνω τῶν βασάνων γενόμενος, ὑγιὲς ἀποκατίστη.

Ἀλλὰ καὶ αὐθις τοῦ ξύλου κατενεχθεὶς, τρυπᾶται τοὺς ἀστραγάλους περόναις σιδηραῖς· καὶ τήγανον πυρωθὲν δέχεται κατὰ τοῦ στήθους, καὶ ἐν βάθρῳ σιδηρῷ, πυρωθέντι λίαν, καθισθῆναι κελεύεται· καὶ σούδλαις σιδηρᾶς πεπυρακτωμέναις τοὺς πόδας διατιτρώσκειται καὶ τῇ εἰρκτῇ ἀπορρίπτεται. Καὶ αὐθις, Ἄγγελος αὐτῷ ἐπιφανεὶς, τῶν δεσμῶν ἀπαλλάττει, καὶ ἀνακτάται. Διὸ καὶ πολλοὶ τῶν θρασυμένων αὐτὸν οὕτως ὑγιῇ, φοιτῶντες πρὸς αὐτὸν ἐδαπτίζοντο, καὶ νοσημάτων ὧν εἶχον ἀπηλάττοντο.

Μετὰ ταῦτα πάλιν ἐξαρτᾶται τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας λίθοις βαρυτάτοις, καὶ ξύλῳ ὀρθίῳ μετωρίζεται ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις. Εἰθ' οὕτω τὴν γαστέρα τύπτεται βάκλοις, καὶ λαμπάσι πυρὶς καταφλέγεται, καὶ λίθῃτι καχλάζοντι ἐμβάλλεται, εἰς τὸ στόμα μόλυβδον δέχεται, καὶ κασιῶδα (περικεφαλαίαν) πυρωθεῖσαν σφοδρῶς τῇ κεφαλῇ ἐπιτίθεται, καὶ εἰς κἀμινον πυρὶς ἐμβάλλεται. Ἀλώδηντος δὲ ἐκ τούτων πάντων διαφυλαχθεὶς, πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπάσατο, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπειτμήθησαν. Ὁ δὲ Ἅγιος, δυοὶ λώροις ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄχρι πτέρυγης ἀποδαρεὶς, ὧν τὸν ἕνα λαβὼν τῇ χειρὶ, τῇ τοῦ δικάζοντος ὀφει ἠκόντισε· διὸ καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπειτμήθη, γάλακτος ἀντὶ αἵματος τῆς τομῆς ἐξελθόντος, καὶ ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπολαβόντος, καὶ ἐπὶ δύο σημείων περιπατήσαντος, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ ἀληθινοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Ισχύν τὸν Χριστὸν, κραταιὰν ἐν πειρασμοῖς ἔχων παμμάκαρ, βίον διέβης τὸ κλυδώνιον, ἀκαταπόντιστον Ὅσιε· καὶ πρὸς γαληνότατον ὄρμον, προσωρμίσθης γηθόμενος, Εὐλογητὸς εἰ ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Σοφία πολλῇ, καὶ σοργῇ πνευματικῇ Πάτερ κινούμενος, οἶκον ἐδείμω μάκαρ μέγιστον· ἐν ᾧ προσφεύγοντες Ὅσιε, ἱάσιν κομίζονται πάντες, οἱ βοῶντες καὶ λέγοντες· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπτήρ φαεινός, ἀρετῶν θείῳ φωτὶ λελαμπρυσμένος, Σαμφὼν ὠράθης καὶ κατηύγασας, τῆς οἰκθμένης τὰ πέρατα· ὅθεν συνελθόντες σε πίσει, μακαρίζοντες ψάλλομεν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο πάκος ποτέ, προεδήλου τὴν ἀγνὴν Σεμνὴ γαστέρα σου, εἰσδεξαμένην τὴν οὐράνιον, ὁρόσον τὴν πάντας δροσίζουσαν, τοὺς κεκρατημένους τῇ δίψῃ, τῆς ἀμαρτίας κραυγάζοντας· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πλῶσσαν κινῶν χαρμονικῶς, εἰς Θεοῦ Πάτερ Σαμφὼν ὕμνους, τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ἐγκρατεία, κατεδουλώσω ψυχῇ, καὶ δοῦλος Χριστοῦ γνησιώτατος, ὥφθης καὶ τῆς ἄνω, πόλεως κληρονόμος.

Ο καθαρώτατός σου νοῦς, φρυκτωρίαις θείαις ἡγλαϊσμένος, φωτεινότατος ὥφθη, καὶ δεκτικὸς καθαρῶν Παμμάκαρ θείων ἐπιλάμψεων· ὅθεν σε τιμῶμεν, ἐν ὕμνοις θεοφόρε.

Ιερωτάτην ἐσχηκώς, τὴν ζωὴν πανευκλεῶς Σαμφὼν παμμάκαρ, προφανῶς ἐδοξάσθης, πρὸς τὸν Θεὸν μετελθών· ἰδοὺ γὰρ μένει τὸ μνημόσυνον, τὸ σὸν εἰς αἰῶνας, καὶ ἡ δικαιοσύνη.

Θεοτοκίον.

Στῆσον παθῶν μου τὸ δεινόν, νῦν κλυδώνιον ἀγνὴ εὐλογημένη, καὶ πολέμησον πάντας, τῆς ἀφειδῶς τῇ ἐμῇ, πτωχεῖᾳ Κόρῃ ἐπεμβαίνοντα, δυσμενεῖς ἀσάρκευς, ὅπως πιστῶς ὕμνῳ σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς ὁρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὕμνεῖ-
• τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
• πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ιδοὺ ἡ μνήμη σου Πάτερ, ὥσπερ ἥλιος πᾶσιν, ἀνέτειλε φωτίζουσα φαίδρῳς, τοὺς ἐν αὐτῇ σὲ δοξάζοντας, ὡς θειόποντα θεῖον Χριστοῦ καὶ κληρονόμον τῆς αὐτοῦ, βασιλείας καὶ πάντων, Ὀσίων συναρίθμιον.

Ος φωταυγὴς σου ὁ βίος, ὡς μεγίστη ἡ δόξα, ὡς ὀλβιος ὁ τάφος σου Σοφέ, ἐνθα τὸ τίμιον σῶμά σου, κατακείμενον ῥῶσιν, πηγάζει τοῖς προστρέχουσι πιστῶς, καὶ τὴν σὴν ἐξαίτουσι, βοήθειαν ἐκάστοτε.

Σοὺ τὸ περίδοξον Πάτερ, ἰατρεῖον ὃν πόνοις, ἐκτῆσω, ἐπισκνέπτεσθαι αἰεὶ, μὴ διαλίπης δεόμεθα, ἐν πολλῇ συμπαθείᾳ, ἀπαύστως προῖσταίμενος ἡμῶν, καὶ κουφίζων ὀδύνας καὶ πόνους τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ηλιακάς ἀπαστράπτων, τοῖς τιμῶσί σε Πάτερ, ἀκτῖνας φωταγωγῆσον ἡμῶν, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καὶ λαμπρότητος θείας, μετόχους καταξίωσον ἡμᾶς, ταῖς πρεσβείαις σου μάκαρ, γενέσθαι δυσωποῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Φαινοτάτης λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Παρθέने Παναγία ὑπὲρ νοῦν, οἱ Θεοτόκον εἰδότες σε, φωτιζόμεθα πίστει, καὶ σκότος ἐκλυτρούμεθα παθῶν, καὶ κινδύνων παντοίων, καὶ βίου περιστάσεων. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
• φίᾳ, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
• βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας
• Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
• οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν Λειψάνων τῶν Ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου, καὶ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν, τῶν Μαρτύρων ἐν ἁσμασι, τῆς Τριάδος ἔχουσιν τὴν λαμπρότητα τοὺς θεμελίους τῆς πίστεως, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν ὁσμήν τὴν ἀληθῆ, τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως, Κύρον ἅπαντες, καὶ σὺν τούτῳ

τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Διὰ βίβλιν λαμπρότητος, καὶ ἀσκήσεως ἔλαμψας, καὶ ἀθλήσεις ὑστερον κατεκόσμησας, τὴν σὴν ψυχὴν Κύρε ἐνδοξε· στρατείαν δὲ ἔλιπες, σὴν ἐπίγειον σοφέ, Ἰωάννη καὶ εὐρηκας, τὴν οὐράνιον. Ἰκετεύσατε ἄμφω τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν ἐπιτελούντων, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι. Ἰατροὶ ἀνεδείχθητε, ἀσθενούντων μακάριοι, καὶ φωστῆρες ἄδυτοι θείας πίστεως ὁμολογίας συνήγοροι Μαρτύρων συμμετοχοι, τοὺς στεφάνους ἀληθῶς, ἐκ Θεοῦ ἀνεδήσασθε. Κύρε ἐνδοξε, καὶ σοφέ Ἰωάννης ἐν αἰνέσει, δυσωπεῖτε τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν πίσει ὑμνούντων ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τῆ Θεᾶς, τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σοῦ, ἐν σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν· ὃν ἰκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τῆς ἐν πίσει Παναγίας, εἰλικρινεῖ σε δοξάζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα, ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μὴ με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιζῶν τοὺς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν Ἀγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλαῖς ἑθνῶν, διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Καλῶν δοτῆρες, τῶν κακῶν ρύσασθέ με.

Ἰωσήφ (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Κράτος ἐχθροῦ, τῇ κραταίᾳ διαλύσαντες, τοῦ Παρακλητοῦ χάριτι, Θεομακάριστοι,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κινύνα ἀνώνυμον εἰς Ἦχον πλ. δ'. πρὸς Εἰρμόν. Ἐπὶ ἐκτινάξαντι ἐν θαλάσῃ.

κραταιώσατε πάντας, κατὰ τῶν τυραννούντων παθῶν δεόμεθα.

Αθλητικῶς, τὸν δυσμενῆ διωλέσατε, χάριν Σοφοὶ δεξάμενοι, πάθη ἀνίατα, θεραπεύειν· διό μου τὰ πάθη τῆς καρδίας νῦν ἰατρεύσατε.

Λόγοις ὑμᾶς, τοὺς ἐπὶ γῆς μακαρίζοντας, παθῶν ἀλόγων ρύσασθε, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, Κύρε καὶ Ἰωάννη, τοῦ προανάρχου Λόγου θεῖοι θεραπεύοντες.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὰ ἡμῶν, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, αἰκουιμένη Πάναγνε, θεοχαρίτωτε, ἀμαυρώσεως πάσης, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων πάντας διάσωσον.

Ὡδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Νομίμως τῷ Χριστῷ ὡς στρατευσάμενοι, ἀνόμους ἡσχύνετε Ἀθλοφόροι· ἀλλ' αἰτοῦμαι παμμακάριστοι, αἰωνίου αἰσχύνης με λυτρώσασθε.

Δοτῆρες ἀγαθῶν, σωτῆρες πάντοτε, τῶν πίστει πρὸς ὑμᾶς καταφευγόντων, τὴν ψυχὴν μου διασώσατε, καὶ τοῦ σώματος πάθη θεραπεύσατε.

Ὡδὸς τὰς πρὸς ζωὴν φερούσας Ἀγιοι, δεύειν σθενώσατέ με καὶ πάσης, τῶν ἐχθρῶν ἀποπλανήσεως, προσευχαῖς ὑμῶν θείαις ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Τὰς νόσους τῶν βροτῶν τὸν ἀφαιρούμενον, τεκοῦσα πανύμνητε Παναγία, τῆς ψυχῆς μου τὰ συντρίμματα, καὶ σαρκὸς τὰ νοσήματα θεραπεύσον.

Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς χαμαιζήλης ἡδονὰς συμπατοῦντες, πρὸς μαρτυρίου ἀθληταὶ θεῖον ὕψος, περιφανῶς ἐπῆρθητε ἐν χάριτι, Κύρε Ἰωάννη τε, οἰκουμένης φωστῆρες· ὅθεν ἰκετεύομεν, σκοτασμοῦ ἁμαρτίας καὶ νοσημάτων ρύσασθε ἡμᾶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἰκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξείπειν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἶμοι! ποθευόμενοι, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θείων σταυροῦσαι; Ὑμῶν σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ'. Ὑμῶν σε· ἀκοῇ γὰρ Κύριε.

Ηλίου, νοσητοῦ λαμπρότησιν, αὐγαζόμενοι Ἀθλοφόροι, τῇ σκοτίᾳ τὸν ἄρχοντα ὠλέσατε, ἐξ οὗ τῆς βλάβης ἡμᾶς, δυσωποῦμεν ἐκλυτρώσασθε, φωταγωγοῦντες πάντων τὰ νοήματα.

Ρομφαῖαι, ἀσεβεῖς σαφῶς συγκόπτουσαι, ἐγνωρίσθητε Ἀθλοφόροι, συντρίψαντες χάριτι, τὰς τοῦ ἐχθροῦ δεινὰς ρομφαίας· διὸ τῶν βελῶν ἀτρώτους ῥύσασθε, τῶν ἐναντίων πάντων προσευχαῖς ὑμῶν.

Εκ πλήθους, χαλεπῶν συμπτώσεων, νοσημάτων εἰς πλήθος ἦλθον, καὶ δέομαι Ἄγιοι, ὑμῶν τοῦ πλήθους τῇ ἐλέους τυχεῖν, διὰ τάχους τῆς ἰάσεως· διὸ τῆς προσευχῆς με ἐπακηύσατε.

Θεοτοκίον.

Συνήθως, ἐφ' ἡμᾶς τὰ πλούσια, σοῦ ἐλέη Παρθένε ῥᾶνον, νοσήματα παύουσα, καὶ πάθη λύσσα ποικίλα ψυχῶν, τῶν ἐν πίσει προσιόντων σοι, τῇ τῶν καλῶν αἰτία πολυῦμνητε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ταῖς σπαραγμοῖς τῶν μελῶν, κατασπαράξαντες ἐχθρῶν ἄνοιαν, θεοειδεῖς Μάρτυρες Κυρίου, τὴν σπαραττομένην ὑπὸ τῆς κακίας, ψυχὴν μου ἰάσασθε.

Ο μακαρία δυὰς, ἱερονίκων Ἀθλητῶν αἵτησαι, ἁμαρτιῶν πολλῶν ἡμῖν λύσιν, καὶ τῶν ἀσθενειῶν, ἱασιν τελείαν, πιστῶς δυσωποῦμέν σε.

Νόσῳ συνέχομαι, ἁμαρτημάτων χαλεπῶν Ἄγιοι, καὶ τῆς σαρκὸς χειμάζομαι πόνοις, ἐξ ὧν ῥύσασθέ με, τὸν ἀγαθοδότην Χριστὸν ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Κύματα πρᾶῦνον, τῆς πανθλίας μου ψυχῆς δέομαι, καὶ τῆς σαρκὸς παῦσον τὰς ὀδύνας, ἢ μόνη τεκοῦσα, ἀνευθεν ὠδίνων Θεὸν σωματούμενον.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Αῤῥαγεῖς Ἐκκλησίας θεμέλιοι, πάσαις μεθοδείαις ἐχθροῦ σαλευόμενον, τὸ τῆς ψυχῆς σου οἶκημα, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις στηρίξατε.

Καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων θεράποντες, θεῖοι χρηματίζοντες, Μάρτυρες ἑνδοξοί,

τὰς τῆς ψυχῆς καὶ σώματος, ἀσθενείας ἡμῶν θεραπεύσατε.

Ος λιμένι τῷ οἴκῳ προσέδραμον, Μάρτυρες ὑμῶν τῷ ἁγίῳ, καὶ δέομαι· Τρικυμιῶν με ῥύσασθε, ἀσθενείας καὶ θλίψεως Ἄγιοι.

Θεοτοκίον.

Νοερῶν ἀνωτέρα Δυνάμεων, πάσης με κακίας τῇ πλάνου ἀνώτερον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ποιήσον, εὐχαρίστως αἰεὶ σε δοξαζόντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Εκ τῆς θείας χάριτος τὴν δωρεὰν τῶν θαυματίων, εἰληφότες Ἄγιοι, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ· ἅπαντα, ἡμῶν τὰ πάθη τῇ χειρουργίᾳ, τέμνετε, τῇ ἀοράτῳ Κύριε θεόφρον, σὺν τῷ θείῳ Ἰωάννῃ· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι, ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Ὁ Οἶκος.

Εαυτοὺς τῷ Θεῷ ἀναθέμενοι Ἄγιοι, πᾶσαν πείραν δεινῶν δι' αὐτὸν ὑπεμείνατε, θανόντες προθύμως Μάρτυρες γενναῖοι, καὶ μετὰ τέλος πᾶσι πηγάζετε τὰ θεῖα χαρίσματα, τοῖς ἐν ποικίλαις νόσοις ὑπάρχουσι, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐταζομένοις κακῶν, ὧν εἰς καὶ πρῶτος εἰμὶ ὁ τάλας· τὸ σῶμα γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τραυματίων χαλεπῶν ὀδυνῶμαι, καὶ πίσει βοῶ· Ἰάσασθέ με· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν Ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κυρίου καὶ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ὅστα φανέντα Μαρτύρων Ἀναργύρων,
Βλύζουσι κρουνοὺς θαυματίων ἀναργύρων.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Κύρος φάνη, ἡδ' ὁμόαθλος.

Οὗτοι οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες καὶ θαυματουργοὶ ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως· ὧν ὁ μὲν Κύρος ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας πόλεως ἦν, ὁ δὲ Ἰωάννης ἐκ Ἐδέσσης τῆς πόλεως. Οὗτοι οὖν, ἐνωθέντες διὰ τὸ ἰμέτροπον, περιήρχοντο ἰατροῦντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐώμενοι· καὶ πολλοὺς ἐπαλείφοντες πρὸς τὸ μαρτύριον, ὅῃλοι τῷ κατὰ τὸν τόπον Ἀρχοντι γέγονασιν. Ὅς τεύτους παραστησάμενος, βασάνους παντοίας ὑπέβαλεν· εἰθ' οὕτω ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσε. Τὰ δὲ σώματα αὐτῶν, ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐπιμελείας ἀξίωσιντα, καὶ κατακρυβέντα διὰ τὴν τότε ἀσέβειαν, ὕστερον

ἐπὶ τῆς βασιλείας μὲν Ἀρκαδίου, πατριαρχούντος δὲ τότε τῶν Ἀλεξανδρίων Θεοφίλου, εὐρίθησαν τὰ τίμια ταῦτα καὶ ἅγια λείψανα, ὧν τὴν πανήγυριν πνευματικῶς ἑορτάζομεν σήμερον.

Κατὰ γὰρ ταύτην τὴν ἡμέραν, ὅτε οἱ ἄστυλοι οὗτοι θησαυροὶ ἐκ τῆς γῆς ἀνύχθησαν, ἀναρίθμητα πλήθη συνδραμόντα, πολλοὶς νοσήμασι κατεχόμενα, πάσης θεραπείας καὶ ἰάσεως ἠξιώθησαν. Καὶ γὰρ δαιμονῶντες ἰῶντο, νοσοῦντες ἐθεραπεύοντο, τυφλοὶς τὸ βλέπειν ἐδίδото, χωλοὶς τὸ περιπατεῖν, καὶ ἀπλῶς πᾶσαν ἴασιν καὶ θεραπείαν ἀπασιν ἀνθρώποις παρεῖχον. Οὐ μόνον δὲ τῷ τότε καιρῷ ταῦτα διεπράττετο, ἀλλὰ μέχρι τῆς δεῦρο, οἱ πίστει προσερχόμενοι αὐτοῖς πᾶσαν θεραπείαν θάττου ἀπολαμβάνουσιν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ δοξάζαντος αὐτοὺς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Παππίου.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἄνωθεν ἐκ προγόνων τὸν Χριστὸν σιθόμενος καὶ κηρύσσων. Διαβληθεὶς οὖν, συλλαμβάνεται· καὶ παραστὰς τῷ Ἀρχοντι, θῦειν προτρέπεται. Μὴ εἰξας δὲ, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν Ἠγεμόνα ἐξυθρίσας, εἰς ὀργὴν ἀνῆψεν. Αὐτίκα οὖν αἶρεται ἐκ τεινῶν καὶ τείνεται, καὶ νεύροις ὤμοις μαστίζεται ἐπὶ πολὺ. Εἶτα λίθῃτι μεγίστῳ, μιστῷ ἐλαίου καὶ στέατος, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐμβάλλεται, καὶ τὴν θαῦμα καὶ ἐκπληξίς τὸ ὀρώμενον! ἄνθρωπος ὡς ἰμάτιον ἀναβαλλόμενος τὸ πῦρ, καὶ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τῇ βασάνῳ ταύτῃ ἱγκαρτερῶν. Πολλοὺς οὖν τῶν ἀπίστων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐξεκαλίσσατο. Ἐκείθεν τε ἐκβληθεὶς αὖθις ἐπὶ τριβόλων σιδηρῶν γυμνὸς σύρεται, καὶ ἵπποις ἀγρίοις προσδεθείς, ἐπὶ τραχέσι καὶ δυσβάτοις τοποῖς ἑλαύνεται. Ἐπειτα κρεμάται ἐν τῇ δοκῷ, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις, κατὰ κεφαλῆς, λίθου μεγίστου ἐξαρτηθέντος αὐτῷ τοῦ τραχήλου. Καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν, δρεπανῷ τοι σχοινίου διακοπέντος, ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Ἅγιος προσαρασσεύεται. Αὖθις οὖν ἀνθρακιᾷ ἐπὶ πλείστην ἐκφορεῖται καθ' ὅλου τοῦ σώματος, καὶ λίθοις ἄνωθεν ἐπιχωννύται. Ἀγχιλοῦ δὲ ἐπιστάσις ἀδλαβῆς τῶν λίθων ἐκτίλλεται, καὶ ὕγιής ὁλος ἀποκαθίσταται, καὶ τοὺς δημίους πρὸς τὴν πίστιν ἐπισπᾶται, καὶ ὄχλον ἱκανόν, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπαιτήθησαν. Εἶτα ὁ Ἅγιος τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοιο χρυσῆς.

Ρέοντων φορὰν, παρωσάμενοι νοῦι τελείῳ Μάρτυρες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσασθε, καὶ καθελόντες τὸν τύραννον, χάριν ἰαμάτων ἐξ ὕψους, ἀναβοῶντες ἐδέξασθε· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υμῶν τῇ θερμῇ, προστασίᾳ Ἀθληταὶ πολλὰς πυρούμενος, νῦν καταφεύγω ἀρρώσθημασι· καὶ ἐν ὀδύνῃ καρδίας μου, δέομαι. Ταχεῖάν μοι δότε, μελωδοῦντι τὴν ἴασιν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σαρκοῦ βλαβεραῖς, ἀρρώστιάς ὁμιλῶν καὶ ψυχὴν ἔχων, σκοτιζομένην ἐνθυμήσεσι, καὶ ἀμαρτίαις καὶ πάθεσι, Κύρε ἀθλητῶν ὡ-

ραιότης, καὶ Ἰωάννη πανεύφημε, σπεύσατε τάχος δυσωπῶ, τοῦ ἐξελεῖσθαι με.

Θεοτοκίον.

Ἀνθρώπων δεινῶν, καὶ δαιμόνων πονηρῶν καὶ τῆς τοῦ βίου, κακοπραγίας καὶ συμπτώσεως, καὶ πάσης ἄλλης κακώσεως, ῥύσαί με Ἀγία Παρθένε, καὶ συντήρησον ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σὼν ἐπιδόσει πρεσβειῶν, παμμακάρισε δυᾶς εὐλογημένη, ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν νόσον, καὶ μαλακίαν ψυχῆς, βοῶμεν καὶ σώματος διώξον, ὅπως σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θαυματουργοὶ καὶ ἰατροὶ, ἰατρεύσατε ἡμῶν τὰς ἀσθενείας, Κύρε καὶ Ἰωάννη· καὶ τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, εἰς τρίβους ἐνθέους ἰθύνετε, ὅπως κατὰ χρέος, ὑμᾶς ἀνευφημῶμεν.

Εἴν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν δαπανῶν τὴν φοβεράν· Επτοοῦμαι δίκην, ἐν ἣ λυτρώσασθέ με, τῆς κηταδίκης, θερμοὶ προσταῖται, μάρτυρες γενόμενοι, τῆς ἀμαυρωθείσης τοῖς πάθεσι ψυχῆς με.

Τριαδικόν.

Μονάδα φύσει σε ὕμνῳ, καὶ Τριάδα προσκυνῶ τοῖς χαρακτῆρσι, Πάτερ Λόγε καὶ Πνεῦμα, τῶν Ἀθλητῶν ἡ χαρὰ, καὶ πάντων ἀνθρώπων κραταίωμα, τῶν ἀκαταπαύστοις, φωναῖς σε ἀνυμνούντων. Θεοτοκίον.

Εἴν ὁμοιώματι σαρκὸς, ὁ ὑπέρθεος Ἀγνή ἐκ σοῦ ὠραίθη· ὃν ἀπαύστως, δυσώπει, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς, κακίᾳ συζῶντας καὶ τρέμοντας, τὰς αἰωνιζούσας, Παρθένε τιμωρίας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἰερωτάταις χορείαις, ἱερῶν Ἀθλοφόρων, συνόντες καὶ ταῖς θείαις καλλοναῖς, ὠραῖζόμενοι Ἅγιοι, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλει, αἰτεῖσθε Ἰησοῦν διαπαντός, ὠραιῶσαι καρδίας, ἡμῶν Μάρτυρες ἐνδοξοί.

Ὡς εὐωδέστατα κρίνα, νοητοῦ Παραδείσου, ὑπάρχοντες Κυρίου Ἀθληταί, πᾶσαν ψυχὴν κατοσφραίνετε, ἱεραῖς εὐωδίαις· διό μου τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, ἀπελάσατε ῥῶσιν, καὶ χάριν μοι δωρούμενοι.

Στήσατε Μάρτυρες θεῖοι, τῶν παθῶν με τὴν ῥῶσιν, ὡς πάλαι τῶν αἱμάτων ὀχετοῖς πλά-

της πλημμύραν αλλόκοτον, καὶ αἰτήσασθε χύ-
σιν, δοθῆναί μου δακρύων ψυχικῶν, δι' ἧς ῥύ-
που παντοίου ἀμαρτιῶν πλυθήσομαι.

Ηλιακῶν λαμπηδόνων, ὁ ναὸς ὑμῶν πλεόν,
ἰάσεων ἐκπέμπων τὰς αὐγὰς, σκότος πα-
θῶν πονηρότατον, ἐκδιώκει· ἐν ᾧ με, φωτίσατε
προστρέχοντα πιστῶς, Κύριε καὶ Ἰωάννη, θαυ-
ματοργοὶ πανθαύμαστοι.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδὴς ὡς νεφέλη, τὸν τῆς δικαιοσύνης,
κατέχουσα ἀγκάλαις σε Ἀγνή, ἥλιον ἄ-
δυτον πέφυκας· διὰ τοῦτο βοῶ σοι· Πολλοῖς ἐ-
σκοτισμένον με κακοῖς, φωταγωγήσον Κόρη, ἀ-
παύστως σε γεραίροντα. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
» φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου
καὶ Παύλου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Εάν τύχη ἡ παροῦσα Ἑορτὴ, ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββά-
τῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ, Μακά-
ριοις ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. καὶ τῶν
Ἀποστόλων δ'. Δόξα, τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, τὸ α'.
τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡ-
μέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀνα-
στάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ὁ
ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστά-
σιμον, τῶν Ἀποστόλων, καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Αἰτὴ
τῶν Ἀποστόλων, τὸ Ἀξιόγιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῶν
Ἀποστόλων — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ
τὸν Πολυέλιον, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τῶν Ἀ-
ποστόλων τὸ τελευταῖον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Τὰ
Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί, καὶ τὸ Προ-
κείμενον τοῦ Ἦχου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν
Ἀποστόλων. Ἀπὸ γ'. Ὡδή, Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Ἀφ' ἑ-
κτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἦχου. Αἱ Καταβασαί.
Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν, κτλ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα
δ'. καὶ τῶν Ἀποστόλων δ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν,
Ἦπερ εὐλογημένη — Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων. Εὐαγ-

γέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν· Αἰνεῖτε τὸν
Κύριον.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ ἐξῆς τρία,
δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εδωκας καυχήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ φιλάν-
θρωπε, τοὺς σεπτοὺς Ἀποστόλους σου, ἐν
ᾗ ὑπερλάμπουσι, νοητοὶ φωστῆρες, Πέτρος τε
καὶ Παῦλος, ὡς περ ἀστέρες λογικοί, τὴν οἰκ-
μένην περιαυγάζοντες, δι' ὧν ἐφωταγώγησας,
τὴν δυτικὴν ἀμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε,
ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εδωκας στηρίγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σε Κύ-
ριε, τὴν τῷ Πέτρου στερέωσιν, καὶ Παύ-
λου τὴν σύνεσιν, καὶ λαμπρὰν σοφίαν, καὶ τὴν
ἐκατέρων, θρηγορίαν ἀληθῆ, τῆς ἀθείας πλά-
νην διώκοντας· διὸ μυσταγωγούμενοι, παρ' ἀμ-
φοτέρων ὑμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εδωκας ὑπόδειγμα, ἐπιστροφῆς ἀμαρτάν-
σι, τοὺς διττοὺς Ἀποστόλους σου, τὸν μὲν
ἄρνησάμενον, ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, καὶ μετε-
γνωκότα· τὸν δὲ κηρύγματι τῷ σῶ, ἀντιταξά-
μενον καὶ διώξαντα· καὶ ἄμφω τοῦ συστήμα-
τος, πρωτοστατοῦντας τῶν φίλων σου, Ἰησοῦ
παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Πέτρε, κορυφαίε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων,
ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε θε-
σπέσιε, τῶν Ἀγίων Ἐκκλησιῶν, ὁ ῥήτωρ καὶ
φωστὴρ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑπὲρ
ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μὲν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Απόστολοι Χριστοῦ Μαθηταί, καὶ κήρυκες
πανένδοξοι, οἱ τὸν δρόμον, τὸν καλὸν ἐπὶ
τῆς γῆς, τελέσαντες πρεσβεῖαν, μὴ παύσητε
ποιοῦντες, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων ὑμᾶς.
Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τοῦ βίου ἐν τῷ κλύδωνι, ἀπαύστως χειμα-
ζόμενοι, ἐκβῶμεν· Σῶσον πάντας Ἀγαθὲ,
πρεσβεῖαις τῶν σοφῶν σου, καὶ θείων Ἀποστό-
λων, τῶν Κορυφαίων ὑπεράγαθε.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Οἱ θεῖοι καὶ σεπτοὶ Μαθηταί, καὶ μύσται
καὶ διδάσκαλοι, Πέτρε Παῦλε, Ἀποστό-

λων ἢ κρηπὶς, τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων, καὶ Κύριον τῆς δόξης, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν: Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε ἀγνή, δυσώπησον τὸν Κύριον, ὅπως πᾶσι, ταῖς πρεσβείαις σου ἀγνή, συγχώρησιν πταισμάτων, δωρήσεται καὶ σώσῃ, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι.

Καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογῶμεν τὴν α'. γάσιν τθ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς γ'. Ἰδιόμελα Στιχηρά, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος β'. Αὐτόμελον. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμῃσιν, ἀναδήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τοὺς διηρημένους τοῖς σώμασι, καὶ ἡνωμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς Θεοκηρύκων πρωτοστάτας· τὸν μὲν, ὡς τῶν Ἀποστόλων προεξάρχοντα, τὸν δὲ, ὡς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους κοπιήσαντα, τούτους γὰρ ὄντως ἀξίως, ἀθανάτου δόξης, διαδήμασι στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀνυμνήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τῆς Θεογνωσίας τὰς πτέρυγας, τὰς διαπτάσας τὰ πέρατα, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνυψωθείσας· τὰς χεῖρας Εὐαγγελίου τοῦ τῆς χάριτος, τοὺς πόδας τῆς ἀληθείας τοῦ κηρύγματος, τοὺς ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοῦ Σταυροῦ τὰ πέρατα· δι' ὧν δαιμόνων ὄφρυν, Χριστὸς καταθέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις πνευματικοῖς ἄσμασιν, ἐπαινέσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τὰ τὴν ἀθεότητα σφάττοντα, καὶ μὴ ἀμβλυνόμενα στόματα, τῆς φρικτῆς τοῦ Πνεύματος μαχαίρας· τὰ Ῥώμης περιφανῆ ἐγκαλλωπίσματα· τὰ πάσης τῆς οἰκουμένης ἐντροφήματα· τὰς τῆς καινῆς Διαθήκης, Θεογράφους πλάκας, νοημένας ἄς ἐν Σιών, Χριστὸς ἐξεφώνησεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα: Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ, Πέτρε φιλεῖς με, τὸ τριττὸν τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς διωρθώσατο· διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώσῃν ὁ Σίμων· Κύριε, πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτὴρ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου,

ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι περιεποιησάμην εἰς σωτηρίαν. Αὐτὸν ἱκέτευε, Θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδὲν σὲ Θεοπάτωρ προφήτης Δαυὶδ, μεγαλειᾶ σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σου ἐνανθρωπήται εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἐαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρὼν πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυναμέσι, καὶ σῶσῃ Θεοτόκε, τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν, Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. α'. 3.

Αδελφοί, εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτῷ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν· εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον, καὶ ἀμίαντον, καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. Ἐν ᾧ ἀγαλλιάσθε, ὀλίγον ἄρτι (εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς· ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως, πολὺ τιμιώτερον χρυσίου τῷ ἀπολλυμένῳ, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένῳ, εὕρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅν ἐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες, πιστεύοντες δὲ, ἀγαλλιάσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῳ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. α'. 4.

Αγαπητοί, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίζετε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ, κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ Ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸ ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστη ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες, ὅτι

οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου, Χριστοῦ.

Καθολικῆς α'.

Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
β'. 11.

Αγαπητοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλὴν· ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλῶσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς· Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον· εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι, εἴτε Ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνδρώπων ἀγνωσίαν· ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δῶλοι Θεοῦ. Πάντας τιμῆσατε· τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε· τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· τὸν Βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας· πάσχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεοῦ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε· ὅτι καὶ Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσῃτε τοῖς ἵχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει· πάσχων οὐκ ἠπεῖλει· παρεδίδω δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'. Ἀνδρὲς Ἱεροσολυμίται.

Δεῦρο δὴ μοι σήμερον, τὸ τῶν πιστῶν εὐθύμως καλλιέρημα, χοροστατήσαντες ἅμα, τοὺς τῆς χάριτος ἐκλόγους ὑφάντας, Πέτρον καὶ Παῦλον, πρέπυσιν ἐγκωμίοις στεφανώσωμεν· ὅτι ἀφθόνως πᾶσι τὸν λόγον κατασπείραντες, σὺν τέτοις καὶ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος κατεπλήτησαν· καὶ τῆς ἀληθινῆς ἀμ-

πέλου ὑπάρχοντες κλήματα, βότρυν ἡμῖν πέπειρον ἐδομήσαντο, εὐφραίνοντα τὰς καρδίας ἡμῶν. Πρὸς οὓς βοήσωμεν, ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, καὶ καθαρῷ συνειδῶτι, λέγοντες· Χαίρετε πορθημευταὶ τῶν ἀλόγων, καὶ ὑπεργοὶ τῶν ἐν λόγῳ. Χαίρετε τῷ παντός ποιητῇ καὶ κηδεμόνῳ ἐκλόγια τερπνὰ. Χαίρετε πρόξενοι τῶν ἀγαθῶν, καὶ διώκται τῶν δολερῶν. Οὓς ἵκετεύσωμεν πρεσβεύειν αἰεὶ, εἰρήνην σταθερὰν τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Διδάσκαλον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀρσενίου. Ὁ αὐτός.

Τοὺς Μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεμελίους τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀληθεῖς στύλης καὶ βάσεις, καὶ σάλπιγγας ἐνθέας, τῶν τοῦ Χριστοῦ δογματῶν καὶ παθημάτων, τοὺς κορυφαίους Πέτρον καὶ Παῦλον, ἅπας ὁ κόσμος ὡς προστατάς εὐφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ διαδραμόντες τὸ κλίτος ὅλον τῆς γῆς, ὥσπερ ἀρότρῳ ἔσπειραν τὴν πίστιν, καὶ πᾶσι τὴν Θεογνωσίαν κατέβλυσαν, τῆς Τριάδος δεικνύντες λόγον. Ὡς Πέτρε, πέτρα καὶ κρηπὶς, καὶ Παῦλε, σκεῦος ἐκλογῆς· οἱ καὶ ζευκτοὶ βόες τοῦ Χριστοῦ, πάντας εἵλκυσαν πρὸς τὴν Θεογνωσίαν, ἔθνη πόλεις τε καὶ νῆσους. Ἑβραῖους δὲ πάλιν πρὸς τὸν Χριστὸν ἐπανήγαγον, καὶ πρεσβεύσει τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γερμανοῦ. Ὁ αὐτός.

Πέτρε, Κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε Θεσπέσιε, τῶν Ἀγίων Ἐκκλησιῶν ὁ ῥήτωρ καὶ φωστήρ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Ὁ αὐτός.

Παῦλε, στόμα Κυρίου, ἡ κρηπὶς τῶν δογματῶν, ὁ ποτὲ μὲν διώκτης Ἰησοῦ τοῦ Σωτῆρος, νῦν δὲ καὶ πρωτόθρονος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος μακάριε· ὅθεν ἄρρητα εἶδες σοφέ, ἕως τρίτου οὐρανοῦ ἀναβαῖς, καὶ ἔκραζες. Δεῦτε σὺν ἐμοί, καὶ τῶν ἀγαθῶν μὴ ὑστερηθῶμεν.

Ἦχος γ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ τῆς ἁνῶ Ἱερουσαλὴμ πολῖται, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, ὁ ῥήτωρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἡ τῆς Τριάδος δυὰς, τοῦ κόσμου οἱ σαγηνευταί, καταλιπόντες σήμερον τὰ ἐπὶ γῆς, ἐπορεύθησαν ἐν ἀθλήσει πρὸς Θεόν, καὶ πρεσβεύσιν αὐτῷ ἐν παρρησίᾳ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Βυζαντίου.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναϊδὶος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὐμορφα κλήματα, ὑμεῖς ἐστε πανεύφημοι Ἀπόστολοι οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες, ὃν οἱ Πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφρόσυνον. Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε, καύχημα τῆς οἰκτιμένης, στηρίζατε ποίμνην, ἣν ἐκτίσασθε διδασκαίς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου, τίς διηγῆσεται, ἔνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε; ἢ τίς παραστήσει τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κόπης σου, οὓς ἐκοπίσας ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πάντας κερδήσῃς, καὶ Χριστῷ προσαγάγῃς τὴν Ἐκκλησίαν; Ἀλλὰ ταύτην αἵτησαι, φυλάττειν τὴν καλὴν σου ὁμολογίαν, μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς, Παῦλε Ἀπόστολε καὶ διδάσκαλε τῶν Ἐκκλησιῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου τίς διηγῆσεται, ἔνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε; τοὺς κόπους, τοὺς μόχθους, τὰς ἀγρυπνίας, τὰς ἐν λιμῷ καὶ δίψει κακοπαθείας, τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι, τὴν σαργάνην, τὰς ῥαβδισμοὺς, τοὺς λιθασμοὺς, τὴν περίοδον, τὸν βυθόν, τὰ ναυάγια; Θέατρον ἐγένου καὶ Ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους. Πάντα οὖν ὑπέμεινας ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, ἵνα κόσμον κερδήσῃς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ σου. Διὸ δυσωποῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σε πιστῶς, ἀδιαλείπτως ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρον καὶ Παῦλον εὐφημήσωμεν· ὑπὲρ ἥλιον γὰρ ἔλαμψαν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, καὶ τὰ ἔθνη ταῖς ἀκτῖσι τοῦ κηρύγματος, ἐκ τῆς ἀγνοίας εἰς τὴν θείαν γνῶσιν ἐπανήγαγον. Ὁ μὲν τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς, πρὸς οὐρανὸν τὴν πορείαν ἐποιήσατο, ἐνθα τῆς βασιλείας, παρὰ Χριστοῦ τὰς κλεῖς

ἐγκεχείριστο· ὁ δὲ τῷ ζίφει ἀποτμηθεὶς, πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐκδημήσας ἐπαξίως μακαρίζεται· καὶ ἀμφότεροι τὸν Ἰσραὴλ καταγγέλλουσιν· ὡς εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον, χεῖρας ἀδίκως ἐκτείναντα. Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοὺς καθ' ἡμῶν κατὰβαλε, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κράτυνον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἐφραίμ Καρίας.

Εορτὴ χαρμόσυτος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ Κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου· διὸ καὶ Ῥώμη συγχαίρει χορεύουσα. Ἐν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις, ἐορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, τὴν πανσεβάσμιον ταύτην ἡμέραν, βοῶντες πρὸς αὐτὰς. Χαῖρε, Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε, τοῦ σοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε, Παῦλε παμφίλτατε, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως, καὶ διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης. Ὡς ἔχον παρρησίαν, ζευγὸς ἀγιόλεκτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Τροπάριον, Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Πέτρου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν βυθὸν τῆς αἰείας καταλιπὼν, οὐρανόθεν ἐδέξω παρὰ Πατρὸς, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως καὶ παρρησία πᾶσιν, ἐβόας τῷ Κτίστη σου· Τοῦ Θεοῦ σε γινώσκω, Υἱὸν ὁμοούσιον. Ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ κλειδοῦχος τῆς χάριτος. Πέτρε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ενθυμουμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξέτασιν φρίττω τὴν φοβεράν, τρέμω τὴν ἀ-

πόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὁδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον. Οἶμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται! Τότε Δέσποινα, βοήθειά μοι γενεῖ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχων ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Παύλου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανόθεν, τὴν κλήσιν παρὰ Χριστοῦ, κομισάμενος ὠφθης κήρυξ φωτός, πᾶσι τοῖς τῆς χάριτος, καταλάμψας διδάγμασι· τὴν γὰρ τοῦ νόμου ξέσας, λατρείαν τῆ γραμμάτος, τοῖς πιστοῖς κατήστραψας, τὴν γνῶσιν τῆ Πνεύματος· ὅθεν καὶ εἰς τρίτον, οὐρανὸν ἐπαξίως ἐπήρθης μετάρσιος, καὶ Παραδείσον ἐφθασας. Παῦλε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνῃ δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεῖς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου Ἀχραντε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ἀμφοτέρων.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κορυφαίους ὀφθέντας τῶν μαθητῶν, τοὺς μεγάλους φωστῆρας καὶ φαεινοὺς, Πέτρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Παῦλον· τῷ γὰρ πυρὶ τοῦ Θείου, ἐκλάμψαντες Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, κατέφλεξαν ἅπασαν· ὅθεν καὶ τῆς ἀνω, βασιλείας πολῖται, ἀξίως ἐδείχθησαν, καὶ τῆς χάριτος σύνθρονοι. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τῆ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἐορτάζουσιν πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχεις, τὸν πάντα συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντα ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι

πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν ια'. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ε'λέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'. Πέτρε Κορυφαῖε.

Ζῆτει εἰς τὴν Λιτήν.

Οἱ Κανόνες, ἀμφοτέροι Ποίημα Ἰωάννη Μοναχῆ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου Πέτρου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστι σοι ὁμοιος, δεδοξασμένε Κύριε·
» ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾷ, ἐλυτρώσω τὸν
» λαόν, ὃν ἐκτήσω φιλάνθρωπε·

Τὸν κορυφαιότατον, τῶν Ἀποστόλων σήμερον, ὡς πρωτόκλητον Χριστοῦ, θεοπνεύστοις ἐν ὠδαῖς, ἐπαξίως ὑμνήσωμεν.

Σὲ ὁ προαιώνιος, προεγνωκῶς προώρισε, παμμακάριστε Πέτρε, ὡς προστάτην Ἐκκλησίας καὶ πρόεδρον.

Οὐ σὰρξ οὐδὲ αἷμα σοι, ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέπνευσε, τὸν Χριστὸν θεολογεῖν, Υἱὸν Θεῷ ἀληθινὸν τοῦ ὑψίστου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὅρος τὸ Ἅγιον, τὸ ὑπὲρ ἔννοιαν ὄχημα, τὴν Μητέρα τῆ Θεῷ, καὶ Παρθένον ἀληθῶς μετὰ τόκον ὑμνήσωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου Παύλου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Ο ὥσπερ ὄντα καλῶν τὰ ἀνύπαρκτα, Χριστὸς τῇ Θεῷ γνώσει, Παῦλε παμμακάριστε, αὐτὸς ἐκ μητρικῆς γαστρὸς σε ἐξελέξατο, βαστάσει ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, αὐτοῦ τὸ Θεῖον ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τὴν ἐσομένην μηνύων σοι ἔλλαμψιν, τῆς εὐσεβείας Παῦλε, καὶ πλάνην τὴν καθαίρεισιν, Χριστὸς ἐπιφανεῖς, ἐν ὅρει ἀστραπόμορφος, τὸ ὄμμα μὲν σκοτίζει τῆς σαρκὸς, τὴν ψυχὴν συνετίζει δὲ, τῆς Τριάδος τῇ γνώσει· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Περιτομὴν μὲν τελῶν ὀκταήμερον, καὶ ζηλωτῆς πατρῶων Παῦλε παραδόσεων, Ἐ-

βραίων ἐκ σποράς φυλῆς Βενιαμίτιδος, ἐν νόμῳ Φαρισαῖός τε δειχθεὶς, ἡγήσω πάντα σκύβαλα, καὶ Χριστὸν ἐκέρδησας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Α᾿χραντε Μήτηρ Θεοῦ παντοκράτορος, ἡ βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεόν, τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων με διάσωσον, τῷ υἱῷ σε ψάλλοντα· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι. Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλὰ ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· ὃ γὰρ ἐστὶν
» Ἅγιος, πλήν σου φιλόνηρωπε.

Μακάριόν σε, τὸ γλυκύτατον στόμα Χριστῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταμίαν ἀσφαλῆ, τῆς βασιλείας ἀνέδειξε· διὸ ἀνυμνοῦμέν σε, Πέτρε Ἀπόστολε.

Επὶ τὴν πέτραν, τῆς σῆς θεολογίας ἐπήξατο, ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀκλόνητον· ἐν ἧ σε Ἀπόστολε, Πέτρε δοξαζόμεν.

Θεοτοκίον.

Ως ὑπέρτερος, τῶν Ἀγγέλων ὁ Πέτρος ἐν σώματι· ἐν γὰρ τῇ ἐπιφανεί, ἐλεύσει τῷ Χριστῷ ὁ Θεός, κριτὴν τε καὶ σύνεδρον, ἔσεσθαι ἔφησεν.

Απειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς πρσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· ὃ γὰρ ἐστὶν Ἀχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Τοῦ Παύλου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σὺ λίθον θεμέλιον, ταῖς τῶν πιστῶν ψυχαῖς τέθεικας, πολυτελῆ, ἀκρογωνιαῖον, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Πάντοτε τὴν νέκρωσιν, τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι, εἰλικρινῶς, Παῦλε περιφέρων, ἡξιώθης τῆς ὄντως ζωῆς.

Παῦλε παμμακάριστε, τῷ θεμελίῳ σε πρέσβευε, τῶν ἀρετῶν ἐπικοδομεῖσθαι, εὐσεβῶν τὴν λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας Πάντα, αἱ γενεαὶ, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοῦ νῦν σωζόμεναι.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία δὲ Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γὰρ σε

σκελισθέντα φωτί. Ῥώμη σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἡ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόθῳ τιμᾷ σου τὰ σπάργανα. Ἀλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ καύχημα τῆς οἰκουμένης, προφθάσας ἡμᾶς στήριξον.

Γάστον ὅτι, ὅτε λέγεται Ὑπακοή, Κάθισμα οὐ λέγεται.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐκ Παρθένου σαρκω-
» θεὸς, καὶ τὴν φύσιν θεώσας, ὃν ὑμῶν-
» τες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βροτῶν ἀλιέα σε, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστός, ἀπειργάσατο θεῖον, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας, πρώτῳ ἐγχειρίσας τοὺς οἴκους.

Πρὸς σοῦ δυσωπήμενος, ὁ ζωοδότης Ἰησοῦς, ὁ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, δεδοκῶς σοι εὐθύνας, Πέτρε γεννηθήτω μοι ἵλεως.

Χριστοῦ τὰ βασίλεια, ἀνεωχθῆναι ἐκτενῶς, καθικέτευσον Πέτρε, τοῖς τὴν θεῖαν σου μνήμην, πίστει ἀδιστακτῶ γεραίρουσι.

Θεοτοκίον.

Κυρία πανύμνητε Θεοκυῆτορ, τῆς ἐμοῦς λογισμοῦς, σαῖς πρεσβείαις ἐκκαθάρασα, δεῖξον εὐκαρπὸν με, Μήτηρ τῇ πάντων Θεῷ.

Τοῦ Παύλου. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Επέβη ὡς λέων, ἀγριωπῶς λυμαινόμενος, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ὁ Σαῦλος ποτέ· τιθασσευθεὶς δὲ θεῖα φωνῇ τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ, ἣν ἐδίωκε ποιμήν, οἷα περ ποιμήν ἐγχειρίζεται.

Ο μέλλων φωτίζειν, τὴν οἰκουμένην σκοτίζεται· Ἀνανίας δὲ τούτῳ ἀπέσταλται, τὸ τῆς ψυχῆς φέγγος διδῆς καὶ τοῦ σώματος, ἐκ θείας ἐμφανείας, σκεῦος ἐκλογῆς διδαχθεὶς αὐτόν.

Τῷ Παύλῳ ἀξίως, ἡ Δαμασκὸς ἐναβρύνεται· ἐκ γὰρ ταύτης, ὡς ἐκ Παραδείσου ποτέ, ναμάτων θείων, οὗτος προῆλθε μεγίστη πηγῇ, καὶ ἐμέθυσε πᾶσαν, τῇ θεογνωσίᾳ ἀφθόως τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ τῶν θρόνων ὁ Κύριος, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ ὡς ἔφησε, τοὺς δὲ πεινῶντας, θείων ἀγαθῶν ἐνέπλησε, τοὺς πίστει μελωδῶντας· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξήγηστον.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** κτησάμενος ἡμᾶς, περιούσιον λαόν,
» τῷ αἵματί σου, Κύριε, τὴν σὴν εἰρή-

» νην δὸς ἡμῖν, ἐν ὁμονοίᾳ φυλάττων τὴν ποι-
» μνην σου.

Τὴν ἐκ πόθου εἰληφώς, παρρήσιαν πρὸς Θεόν,
ἀξίως ἐθαυμάζετο, ὁ ἀλιεὺς καὶ ἀγροῖκος,
τερατουργῶν παραδόξως τῇ χάριτι.

Οὐ χρυσίον διὰ σέ, οὐκ ἀργύριον Χριστέ, ὁ
Θεῖός σε Ἀπόστολος, ἀλλ' ἀρετὴν κτησά-
μενος, τὴν τῶν θαυμασίων ἐπλήτισε δύναμιν.

Κατηρτίζοντο σφυρὰ, καὶ αἱ βάσεις τῶν
χωλῶν, τῷ ἐνεργεῖ σου ῥήματι· διὰ γὰρ
θεῖου Πνεύματος, ἀπετελεῖτο παράδοξα πρᾶγ-
ματα.

Θεοτοκίον.

Σεσωμάτῳται Θεός, καθ' ὑπόστασιν Ἀγνή,
ἐκ σοῦ σαρκὶ ἐνούμενος, μεμενηκώς οὐκ
ἐλάττον, κατὰ τὴν θεῖαν οὐσίαν ἀσώματος.

Τοῦ Παύλου. Φώτισον ἡμᾶς.

Σὺ τὸ ἀληθές, ἐξελέξω Παῦλε καύχημα, τὸν
σταυρὸν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, αἰεὶ βα-
σταζών, ὡσπερ τρόπαιον Ἀπόστολε.

Σοὶ τὸ ζῆν Χριστὸς, τὸ θαυεῖν δὲ κέδρος ἄ-
ριστον· τῷ γὰρ πόθῳ συνεσταύρωσαι, τῷ
σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, ὦ Παῦλε ἐνδοξε.

Χαίροις ἀληθῶς, ἐν Κυρίῳ Παῦλε τίμιε, ἐκδη-
μήσας ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημήσας,
πρὸς Χριστὸν τὸν ζωοδότην Θεόν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις ἀληθῶς, παρθενίας τὸ κειμήλιον, ἡ
τῆς προμήτορος ἀνάκλησις, καὶ τῆς κα-
τάρας, ἡ λύσις τοῦ προπάτορος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν κῆτει Χριστέ τριημερεύσας, Ἰωῆς
» προέγραψέ σε τὸν ἀθάνατον, ὡς νεκρὸν
» ἐκουσίως, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς τριημερεύ-
» σαντα.

Ως πάλαι Χριστέ τῇ δεξιᾷ σου, ἐν ὑγρᾷ
πεζεύοντα Πέτρον διέσωσας, καὶ με βυθι-
ζόμενον, σάλῳ δεινῶν πειρασμῶν ὑπεξάγαγε.

Αφῆκας ὦ Πέτρε τὰ μὴ ὄντα, καὶ τὰ ὄν-
τα ἐφθασας, ὡσπερ τις ἔμπορος καὶ σα-
φῶς ἠλίευσας, τὸν μαργαρίτην Χριστὸν τὸν πο-
λύτιμον.

Πειράζειν ἀφρόνως οἰηθέντας, Πνεῦμα τὸ παν-
ἅγιον, Πέτρε ἐνέκρωσας, ὃ ἐθεολόγησας
πρῶτος, τρανώσας Θεὸν παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάσης ἐπέκεινα οὐσίας, Λόγον Θεοῦ
τέτοκας, σεσαρκωμένον ἡμῖν· διό σε Θεο-
τόκον, χεῖλεσί τε καὶ ψυχῇ καταγγέλλομεν.

Τοῦ Παύλου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Α' πάντων περιφρονήσας τῶν τερπνῶν, βε-
βλημένος τοῦ Δεσπότη τῷ φίλτρῳ, καὶ
τῆς κοινῆς, σωτηρίας τῆς πόθῳ, διαμαρτεῖν αὐ-
τοῦ αἰρετισάμενος, ὦ Παῦλε μακάριε καὶ νῦν,
ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης ἰκέτευε.

Α' ξίως σοι ἐδώρησατο Χριστὸς, τὸ πολίτευ-
μα Ἀπόστολε Παῦλε, ἐν οὐρανοῖς· μέ-
νουσιν γὰρ ἐνταῦθα, οὐκ ἐπεπόθησας πόλιν
μακάριε, πιστὸς ὑπηρετῆς γεγονώς, οἰκονόμος
τε τῶν μυστηρίων αὐτοῦ.

Ως ἄριστος τοῦ Δεσπότη μιμητῆς, καὶ αὐ-
τὸν ἐνδεδυμένος ὁ Παῦλος, εἰλικρινῶς,
πᾶσι γέγονε πάντα, ἵνα τοὺς πάντας κερδήσῃ
καὶ σῶσῃ λαούς· καὶ ἔσωσεν ὡς ἀληθῶς, τῷ
Χριστῷ σαγηνεύσας, τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Ε' πέβλεψεν ἐπὶ σοὶ ὁ Κύριος, τὴν ἐμὴν ἀνα-
καινίζων οὐσίαν, ὡς δυνατὸς, μεγαλεῖα
ποιήσας, Θεογεννητορ ὡς ἔφη πανάμωμε· καὶ
ἔσωσέ με διὰ σοῦ, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ὡς
εὐσπλαγχνος.

Καταβασία. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας,
τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε,
προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου
καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ
τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν,
ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν με τὴν γλῶτταν Σωτὴρ μου· πλα-
τυνόν μου τὸ στόμα· καὶ πληρώσας αὐτὸ
κατάνυξον τὴν καρδίαν με, ἵνα οἷς λέγω ἀκο-
λουθήσω, καὶ ἃ διδάσκω, ποιήσω πρῶτος· πᾶς
γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας
ἐστίν· εἰ γὰρ λέγω μὴ πράττων, ὡς χαλκὸς
ἠχῶν λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα,
καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γι-
νώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων καὶ Πρω-
τοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου.

Στίχοι.

Σταύρωσις εἶλε κήρυκα Χριστοῦ Πέτρον,
Τομὴ δὲ Παῦλον, τὸν τεμόντα τὴν πλάην.

Τλῆ ἐνάτη Σταυρὸν Πέτρος εἰκάδ' ἄορ δὲ
γε Παῦλος.

Τούτοις τίνα ἐγκωμίων ὑπόθεσι μείζονα ἂν τις ἐπινοή-
σει, παρά τὴν τοῦ Κυρίου μαρτυρίαν καὶ ἀνακήρυ-
ξιν; τὸν μὲν μακαρίσαντος, καὶ πίτραν καλίσαντος, ἐφ'
ἧς ἰδρῦσαι τὴν Ἐκκλησίαν φησί· τὸν δὲ, σκεῦος ἐκλο-
γῆς ἔσεσθαι προειπόντος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐνώπιον τυράννων καὶ βασιλέων.

Τὰ περὶ τοῦ Πέτρου.

Ἰπῆρχε δὲ ὁ μὲν Ἅγιος Πέτρος ἀδελφὸς τοῦ Πρωτο-
κλήτου Ἀνδρίου, ἐκ πόλεως ἀσήμε καὶ εὐτελοῦς, τῆς Βηθ-
σαιδᾶ, υἱὸς Ἰωνᾶ, ἐκ φυλῆς Συμεῶν, ἐπὶ Ἵρκανοῦ Ἀρ-
χιερέως, πενία συζῶν ἐσχάτη, καὶ ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸ
ζῆν ποριζόμενος. Αὐτοῦ δὲ (Ἰωνᾶ δηλαδὴ τοῦ πατρὸς
αὐτῶν) τελευτήσαντος, ὁ μὲν Σίμων αὐτὸν μισθωσάμε-
νος, ἔγημε τὴν θυγατέρα Ἀριστοδούλου, ἀδελφοῦ Βαρνά-
βα τοῦ Ἀποστόλου, καὶ παῖδας ἔτεκεν· ὁ δὲ Ἀνδρέας
τῇ ἀγνείᾳ αὐτὸν ἐπέδωκε. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν, ὃν ἐ-
φρουρεῖτο ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ὁ Ἰησοῦς πρὸς
τὴν λίμνην Γεννηταρίτ ἀφ' ἰκόμενος, καὶ εὐρὼν Ἀνδρέαν
καὶ Πέτρον καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, αὐτοὺς ἐκά-
λεσε, καὶ εὐθὺς ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Καὶ λοιπὸν, κηρύξας ὁ Πέτρος τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Ἰου-
δαίᾳ, καὶ Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἐν Πόντῳ, καὶ Γαλατίᾳ, καὶ
Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατῆλθε μέχρι, Ῥώ-
μης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παρευδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς
θαύμασι Σίμονα τὸν μάγον, αὐτόθι Νέρωνος ὑπάρχοντος,
σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, ὡς αὐτὸς ἐξητήσατο, τὸ μακά-
ριον τέλος ἐδέξατο. Ἦν δὲ τὴν ἰδίαν λευκὸς, ὑπώχρος, ἀ-
ναφάλας, οὐλος τὰς περιληφθείσας τρίχας, ὑποφαίνων τοὺς
ὀφθαλμοὺς αἵματώδεις καὶ οἰνωπούς· τὴν κάραν καὶ τὸ
γένειον πολὺς, τὴν ῥίνα ἔχων μακράν, ἀναπεπτακὼς τὰς
ὀφρῦς, τὴν ἡλικίαν μέτριος, ἐπὶ τὸ ὀρθότερον ἡγμένος τὸ
σχῆμα τοῦ σώματος· συνετὸς, ζήλω θείου οὐξίως κατὰ τῆς
ἀδικίας κινούμενος, τοῖς μετανοοῦσι συγγνώμην καὶ εὐμε-
τάβολος, καὶ ταχὺ τὰς προτέρας ψήρους μετακινῶν.

Τὰ περὶ τοῦ Παύλου.

Ὁ δὲ Ἅγιος Παῦλος, Ἑβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος καὶ αὐ-
τός, φυλῆς Βενιαμίν, τὴν αἵρεσιν Φαρισαῖος, μαθητευθεὶς
ὑπὸ Γαμαλιήλ, καὶ ἄκρως τὸν Μωσέως νόμον πεπαιδευ-
μένος, τὴν Ταρσὸν οἰκῶν· ὃς καὶ διάπυρος ἐραστὴς γενέ-
μενος τοῦ νόμου, ἐπόρθει τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν. Τῇ
αὐτοῦ εὐδοκίᾳ καὶ προθέσει ἀναιρεῖται Στέφανος ὁ Πρω-
τομάρτυς. Ἐπιγνωθεὶς δὲ παρά Θεοῦ μετουσίης ἡμέρας,
καὶ πηρωθεὶς τὰς ὀψεις, φωνῆς αὐτῷ θείας ἐνεχθείσης ἄνω-
θεν, πέμπεται πρὸς Ἀνανίαν, ἀρχαίου μαθητὴν οἰκοῦντα ἐν
Δαμασκῷ, ὃς κατηχήσας, ἐδάπτισεν αὐτόν.

Ἐπεὶ δὲ σκεῦος ἐκλογῆς ἐγένετο, καθάπερ ὑπόπτερός τις,
πᾶσαν διαδραμὼν τὴν οἰκουμένην, ἐσαγήνευσε· καὶ ἐν
Ῥώμῃ καταντήσας, καὶ διδάξας πολλοὺς, ἐκείσε τὸν βίον
κατέλυσε, χρόνους ὕστερον μετὰ Πέτρον, τὸν αὐξίνα τμη-
θεὶς· ἐκ δὲ τῆς πληγῆς ἀπορρέῦσαι φασὶν αἷμα σὺν γά-
λακτι. Εἶδὲ καὶ ὕστερον ἐτελειώθη ὁ μακάριος Παῦλος τῷ
χρόνῳ, ἀλλ' ἐν ἐνὶ τόπῳ ἐτίθη αὐτῶν τὰ λείψανα. Ἦν δὲ
τὴν ἰδίαν ὁ μακάριος Ἀπόστολος Παῦλος, φαλακρὸς τὴν
κεφαλὴν καὶ ψιλὸς, χαροποιὺς ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς, κά-
τω νεύων τὰς ὀφρῦς, λευκὸς τὴν ὄψιν, προφερῆς (φαινόμε-
νος νεώτερος, παρ' ὃ, τι ἐστίν), εὐ μάλα τὸ γένειον κεκα-
σθηκώς, εὐκαμπὴ καὶ εὐπρίπουσαν ὄλῳ τῷ προσώπῳ τὴν
ῥίνα ἔχων· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος μελαίναις
καὶ λευκαῖς θριξίν ἐγκοσμούμενος· ἀγκυλαῖος (κυρτός),
εὐρωστός, τὸ τοῦ σώματος μέγεθος μικρὸς, συνεσταλμέ-
νος, φρόνιμος, χαρίτων πλήρης, σεμνοῖς ᾄθεις, καὶ λόγων
ἐπαγωγαῖς, καὶ θείων θαυμάτων δυνάμει, τοὺς προσιόντας
χειρούμενος.

Ἀμφοτέρωι δὲ οἱ Κορυφαῖοι πλήρεις ἦσαν Πνεύματος

Ἀγίου, καὶ θείας χάριτος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις
ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις, καὶ ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ, ἐν
τῷ σептῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Πέτρου, τῷ
συγκειμένῳ τῇ Ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν πά-
σαις ταῖς κατὰ τόπον Ἀγίαις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐν ἀρχῇ ἀναρχος Λόγον, σὺν Πατρὶ
» καὶ τῷ Πνεύματι, Υἱὸς μονογενὴς, εὐ-
» λογημένος εἴ καὶ ὑπερυψούμενος, ὁ Θεὸς ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ συμπαθὲς θείῳ προνοίᾳ, τοῦ Χριστοῦ
παιδευόμενος, ἐκμιμεῖσθαι συγχωρῇ, τὸ
πρὸ τοῦ πάθους Πέτρε τῆς ἀρνήσεως, ὑποστῆ-
ναι κλυδώνιον.

Σοὶ ὁ Χριστὸς πρώτῳ κληθέντι, καὶ σφοδρῶς.
ἀγαπήσαντι, ὡς προέδρῳ εὐκλεῶς, τῶν
Ἀποστόλων πρώτῳ ἐμφανίζεται, ἀνασταῖς ἐκ
τοῦ μνήματος.

Σοῦ τὸ τρισσὸν τῆς πρὸ τοῦ πάθους, ἐξαλεί-
φω ἀρνήσεως, ὁ Δεσπότης τῷ τρισσῷ τῆς
θεοφθόγγῃ ἐρωτήσεως, βαθαιοῖ τὴν ἀγάπῃσιν.

Τῆς πρὸς Χριστὸν Πέτρε φιλίας, προετίθεσο
μάρτυρα, τὸν τὰ πάντα ὡς Θεὸν εἰδότα
Λόγον· ὅθεν καὶ τὸ φίλτατον, ἐγχειρίζει σοι
ποίμνιον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν γαστρὶ τὸν πρὸ αἰώνων, ἐκ Πατρὸς
ἀνατείλαντα, Θεὸν Λόγον ἐν σαρκὶ συνει-
ληφῦϊαν, πάντες μακαρίσωμεν, ὡς Μητέρα τῶ
πάντων Θεοῦ.

Τοῦ Παύλου. Ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ.

Εχρημάτισε Χριστέ, σφραγὶς καὶ στέφανος
τῶν Ἀποστόλων σου, ὁ ἐπ' ἐσχάτων κλη-
θεὶς τῶν χρόνων, σπουδῇ πάντας ὑπερβάλλων
δέ· μεθ' οὗ ὁ λαὸς τῆς Ἐκκλησίας ψάλλει σοι·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Εἰ καὶ ἐδίωξε τὸ πρὶν, τὴν Ἐκκλησίαν σου
Παῦλος ὁ δέσμιος, ἀλλ' ὑπερέβη τὴν πάλαι
τόλμαν, τῷ σῷ ζήλῳ τῷ ἐπ' ἐσχάτων· συν-
ήγαγε γὰρ Χριστέ, τὰ ἔθνη κράζοντα· Ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Σὺ ἐξ Ἱερουσαλὴμ κηρύξας, ἅπασιν τὸ Εὐαγ-
γέλιον, περιλαβὼν δὲ ἐν κύκλῳ πᾶσαν τὴν
γῆν, μέχρι τερμάτων Παῦλε τοῦ Ἰλλυρικοῦ, δι-
δάσκων ἀνεκράυγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Εν ἐκτάσει ἐπαρθείς, τὸν τρίτον ἔφθασας
πόλον Πανόλβιε, καὶ ἐπακούσας ἀρρή-
των λόγων βοᾷς· Δόξα τῷ ἀνωτάτῳ Πατρὶ,

καὶ τῷ Υἱῷ ἀπαυγάσματος συνθρόνῳ, τῷ ἐρευ-
νῶντι σαφῶς, Πνεύματι Θεοῦ τὰ βάθη.

Θεοτοκίον.

Ως ἐπὶ πόκον ὑετὸς, ἐν σοὶ κατέβη Παρθέ-
νε Χριστὸς ὁ Θεός· καὶ σαρκοφόρος ἐκ
σοῦ προῆλθεν, ἐνῶν τὰ πρὶν διεστηκότα, εἰρή-
νην ἐν γῇ, καὶ οὐρανῷ δωρούμενος, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογημένος.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Ο τὰ σύμπαντα φέρων, τῇ ἀπορρήτῳ σε
δυναμίει Χριστέ, τοὺς ὁσίους σου Παῖ-
δας, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσισας κράζοντας· Εὐ-
λογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εκτενοῦσι σου χεῖρας, καὶ σταυρῷ σε περι-
ζώσασιν, ὁ Δεσπότης προφητεύων, Πέτρε
προστάττει ἐπεσθαι κράζοντα· Εὐλογεῖτε τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ, τὸν μὲν Αἰνέαν πα-
ρειμένον δεινῶν, Ταβηθάν δὲ θανοῦσαν
τετρατεργῶν ἀνέστησας κράζοντας· Εὐλογεῖτε
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ο τῷ Πέτρῳ τὰ ἔθνη, κεκαθαρμένα ἀπο-
φήνας Χριστέ, τῇ τοῦ Πνεύματος αἰγλῇ,
κάμοῦ τὰς φρένας κάθαρὸν κράζοντος· Εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Εν μιᾷ σοὶ σκηθεῖσα, τῶν ἐαυτῆς Ἀγίων ὑ-
ποστάσεων, ἡ Θεότης Παρθένε, ὅλη μοι
ὄλῳ ἥνωται· ὅθεν σε ὡς Μητέρα, τοῦ Θεοῦ ἡ-
μῶν μακαρίζομεν.

Τοῦ Παύλου. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ.

Συνεκράθη τῷ πόθῳ σου ὁ Παῦλος, τὴν κα-
λὴν δὲ ἀλλοίωσιν ἐξέστη· οὐκ ἐαυτῷ γὰρ
ἔζη ὁ αἰοίδιμος, εἶχε δὲ οἰκτίρμον, ζῶντα ἐν αὐ-
τῷ σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ ἡρόσῳ ὡς νύμφην παραστῆσαι, τῷ νυμ-
φίῳ Χριστῷ τὴν Ἐκκλησίαν· νυμφαγωγός
γὰρ ταύτης ἀναδέδειξαι, Παῦλε θεοφόρε· ὅθεν
κατὰ χρέος, τὴν μνήμην σου γεραίρει.

Ηγωνίσω τὸν κάλλιπον ἀγῶνα, καὶ τελέσας
τὸν δρόμον σου νομίμως, Χριστῷ προσῆλ-
θες χαίρων παναοίδιμε· ὅθεν τῶν στεφάνων,
Παῦλε ἡξιώθης, τῶν τῆς δικαιοσύνης.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε νύμ-
φη ἀνύμφευτε Παρθένε· Χαῖρε νεφέλη ἡ-
λιον ἐκλάμψασα, τῆς δικαιοσύνης· ὃν ὑπερυψῆ-
μεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Σὲ τὴν ὑπερένδοξον νύμφην, καὶ Παναγίαν
θεοτόκον, τὴν τὸν Κτίστην τεκοῦσαν,
τῶν ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων, ἐν ὕμ-
νοις μεγαλύνομεν.

Σοῦ ἡ ὑπερβάλλουσα χάρις, δημοσιεύεται
ἀξίως, τῆς σκιάς σου τὰ πάθη τῶν ἀ-
σθενούντων, Πέτρε φυγαδευσούσης· διό σε μεγα-
λύνομεν.

Φάσμασι τὸν Σίμωνα μάγον, τὸν θεομάχον
ἐπαρθέντα, πρὸς αἰθέριον ὕψος, κατα-
βαλὼν ἀρρήτῳ θείᾳ δυναμίει, ὁ Πέτρος μακα-
ρίζεται.

Τῶν πλημμελημάτων τὴν λύσιν, ταῖς ἱκε-
σίαις σου παράσχου, φωτισμὸν τε καρ-
διάς, καὶ εὐφροσύνην πνεύματος τοῖς ὕμνου-
σι, τὴν μνήμην σου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα Παρθένε, Κυριοτόκος ὀνο-
μάζη· κατ' ἀξίαν διό σε, οἱ πιεσοὶ συμφώ-
νως δοξολογοῦντες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τοῦ Παύλου. Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Σοῦ προσκυνοῦμεν τὴν ἄλυσιν, ἣν ὑπὲρ Χρι-
στοῦ ὡς κακῆργος ἐφόρεσας, τὰ στίγματα
τά τε Παῦλε περιπτυσσόμεθα, ἃ ἐν τῷ εὐκλεεῖ
σου, καὶ νικηφόρῳ φέρεις σῶματι.

Νῦν ἀναλύσας Ἀπόστολε, πρὸς τὸν ὑπὸ σθ
ἀεννάων ποθέμενον, αὐτῷ τε ὡς θεράπῳ
συναυλιζόμενος, ἀπαύστοις ἱκεσίαις, τοὺς σοὺς
ἱκέτας πρὸς σέ ἔλκυσον.

Νῦν ἔδαμῳς ἐν αἰνίγματι, οὐδὲ ἐν ἐσόπτρῳ
Χριστὸς σοι ὁπτάνεται, πρὸς πρόσωπον
δὲ μᾶλλον ὁράται πρόσωπον, γελείαν σοι τῆς
γνώσιν, ἀποκαλύπτων τῆς Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄσαρκον, φύσιν τὴν ἐμὴν
ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρ-
κωθέντα Παρθένε τέτοκας· διό σε θεοτόκε,
ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἀπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες, τὴν κορυφὴν ὕμνη-
σωμεν, Πέτρον καὶ Παῦλον τοὺς θείους,
τῆς οἰκθρένης φωστῆρας, τῆς κήρυκας τῆς πί-
στεως, τὰς θεολόγους σάλπιγγας, δογμάτων
τοὺς ἐκφάντορας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς στύλης,
καὶ καθαιρέτας τῆς πλάνης.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα καὶ παράδοξον, τοῦ τόκου σου μυ-
στήριον, θεοχαρίτωτε Κέρη, καὶ θεομη-

τορ Παρθένε, Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, Ἀγγελοι δὲ ἀνυμνοῦσι, καὶ ἄνθρωποι προσκυνῶσιν.

Εἰς τοὺς Αἶνες, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν ἐρώτησιν πρὸς τὸν χορὸν ὁ Σωτὴρ, τὸν δωδεκάριθμον ἔφησε, τῶν Ἀποστόλων· Τίνα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε δὲ ὁ πρόκριτος, Πέτρος Χριστῷ Μαθητῶν, Θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς βοήσας· Σὺ εἶ Χριστὸς, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἱός· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὑψους λαβὼν ἀποκαλύψιν, καὶ δεσμεῖν τε καὶ λύειν τὰς εὐθύνas κομισάμενος.

Ο ἐξ ὑψίστου κληθεῖς, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἡμαύρωσε, τῆς ὀφθαλμῆς σου τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεῖον τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ ἔραυον, φῶς περιήστραψε, σῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας, ἀνακαλύπτει τὴν ὠραιότητα· ὅθεν ἐπέγνωσ τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκοτῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, ἐν ἣ τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν, ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν προβάτων ποιήσας σε· ἐντεῦθεν κλειδῶχόν σε, τῶν ἔραυων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐγκατέστηκεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τοῖς μετὰ πίστεως προσεδρεύουσιν· ὅθεν ἀξίως κατηξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σε· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο χριστοκήρυξ Σταυροῦ καύχημα φέρων, σὺ τὴν πολυέραστον θείαν ἀγάπην, ὡς τοὺς ἐρῶντας συνδέουσας, τῷ ποθουμένῳ, εἰλικρινῶς ἀπάντων προέκρινας· ἐντεῦθεν καὶ δέσμιος, προσηγορεύθης Χριστοῦ, τῶν πειρασμῶν τὴν δυσχέρειαν, ὡς γλυκυτέραν, τρυφῆς ἀπάσης αἰρετισάμενος, καὶ τῆς τιμίας ἀναλύσεως, ἡξιώθης συνὼν τῷ Δεσπότη σου· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. β'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Η πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, ἐπεδήμησεν ἑορτῇ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, προξενού-

(*) Τὸ Τροπάριον τοῦτο ἐστὶ τὸ πρωτότυπον Αὐτόμελον, καθ' ὃ ἐμελουρήθησαν πάντα τὰ λοιπὰ, ὅσα ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀκολουθίᾳ εὐρίσκονται ὑπὸ τὸν αὐτὸν ρυθμὸν πεποιημένα. Ἐπομένως δὲ ἔπρεπε φυσικῶς ἵνα τοῦτο τάττηται πρὸ τῶν λοιπῶν ὡς καὶ ἔχουσι τῶντι προτεταγμένον αὐτὸ δύο χειρόγραφα τῆς Χάλκης τοῦ Ἰουνίου μηνός, γεγραμμένα τὸ μὲν, τῷ 1514 ἔτει, τὸ δὲ τῷ 1555. Ὑστερον ὁμοῦ, ὡς φαίνεται, προέταξαν τὸ Ὁ οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, κτλ. πάντως διὰ τὰ πρεσβεῖα τοῦ Πέτρου.

σα σωτηρίαν ἡμῖν· μυστικῶς οὖν κροτήσαντες τούτοις προσεῖπωμεν· Χαίrete φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες. Χαίrete Πέτρε καὶ Παῦλε, δογμάτων τῶν θείων θεμέλιοι ἀρράγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκευὴ τίμια. Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιῶντες δωρεῶν αὐλῶν, τοὺς τὴν ὑμῶν ἑορτὴν, εὐφημοῦντας ἄσμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὡδὴ γ' καὶ δ'.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστόλων, ψαλλόμενα εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ Ἀγίου Ἑλαίου.

Ἦχος δ'.

Χριστὸς ἡ πέτρα, τῶν Ἀποστόλων Πρόκριτε, διὰ σὲ ἐν ἑαυτῷ τὴν Ἐκκλησίαν ἐθεμελίωσε, καὶ πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύουσιν, αἰρετικῶν γλωσσαλγίαι, οὐδ' ἐμὴ πορθήσουσι βαρβάρων φρυάγματα. Ταύτην οὖν ῥῦσαι πειρασμῶν καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις παμμακάριστε.

Ὁ αὐτός· Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Χριστὸς σὲ πρῶτον ἐν τῇ ἐκλογῇ, Πέτρε κρηπίδα τῆς πίστεως ἐστεφάνωσε· σοὶ ὁ τοῦ παντός Δεσπότης προέφησε· Μακάριος εἶ Σίμων βαρ Ἰωνᾶ, ὅτι ἐσὰρξ καὶ αἷμα, οὐθ' ἕτερον, ἱεροκήρυκά μοι σὲ πεποίηκεν, ἀλλ' ὁ ἐμὸς Πατὴρ ὁ ἐν οὐρανοῖς. Αὐτὸν ἰκέτευε Θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. β'. Θεοφάνους.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς κήρυκας, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὑπερφυαῖς ἀστέρας, ὑμνοῖς ἐγκωμίων τιμήσωμεν, Πέτρον τὴν πέτραν τῆς πίστεως, καὶ Παῦλον τὸν ἀληθῆ διδάσκαλον, καὶ μύστην τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὗτοι γάρ, τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπείραντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, πᾶσι καρποφορίαν διένειμαν, καὶ πρεσβεύουσι Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Υβριστῆς καὶ διώκτης τῆς Ἐκκλησίας γέγονας, Παῦλε παμμακάριστε· οὐρανόθεν δὲ κληθεῖς, ὑπερήσπισας ταύτης παραδόξως· ἦν ἰκέτευε ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τῶν Ἀγίων ἐνδόξων, καὶ
πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ΄.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΙΒ΄
ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Εἰάν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ
ἰσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Στιχη-
ρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. τῶν Κορυφαίων γ΄. καὶ τῶν Δώδεκα
γ΄. Δόξα, Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν,
τὸ α΄. τοῦ Ἦχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσι-
μα Στιχηρὰ. Δόξα, Ἑορτὴ χαρμόσυτος. Καὶ νῦν,
Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου. Ἀπολυτίκια, τὸ
Ἀναστάσιμον τῶν Κορυφαίων, τῶν ιβ΄. καὶ τὸ Θεοτοκίον.
Εἰς τὸν Ὅρθρον, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ
τελευταῖον τῶν Κορυφαίων, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ —
Εἰς τοὺς Αἵνους. Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῶν Ἀποστόλων
τὰ δ΄. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημέ-
νη, κτλ. Ἀπόστολος τῶν ιβ΄. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Κορυ-
φαίων γ΄.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἐδωκας καυχήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ φιλάν-
θρωπε, τοὺς σεπτοὺς Ἀποστόλους σου, ἐν
ᾗ ὑπερλάμπουσι, νοῆτοί φωστῆρες, Πέτρος τε
καὶ Παῦλος, ὡς περ ἀστέρες λογικοί, τὴν οἰ-
κουμένην περιαυγάζοντες, δι' ὧν ἐφωταγώγη-
σας, τὴν δυτικὴν ἀμαυρότητα, Ἰησοῦ παντο-
δύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐδωκας στηρίγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Κύ-
ριε, τὴν τοῦ Πέτρου στερότητα, καὶ Παύ-
λου τὴν σύνεσιν, καὶ λαμπρὰν σοφίαν, καὶ τὴν
ἐκατέρων, θεγορίαν ἀληθῆ, τῆς ἀθεΐας πλά-
νην διώκουσαν· διὸ μυσταγωγούμενοι, παρ' ἀμ-
φοτέρων ὑμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐδωκας ὑπόδειγμα, ἐπιστροφῆς ἀμαρτά-
νουσι, τοὺς διπτοὺς Ἀποστόλους σου, τὸν
μὲν ἀρνησάμενον, ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, καὶ
μετεγνωκότα· τὸν δὲ κηρύγματι τῷ σῶ, ἀν-
τιταξάμενον καὶ διώξαντα· καὶ ἄμφω τοῦ συ-

στήματος, πρωτοστατοῦντας τῶν φίλων σε, Ἰη-
σοῦ παντοδύναμε, ἡ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῶν ιβ΄. τὰ παρόντα γ΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς αὐτόπται καὶ μάρτυρες, τῆς τοῦ Λόγου
σαρκώσεως, Μαθηταὶ πανόλβιοι μακαρί-
ζεσθε· ὡς ἀστραπαὶ γὰρ ἐκλάμποντες, τῷ κό-
σμῳ ἐφάνατε· καὶ ὡς ὄρη νοητὰ, γλυκασμὸν ἐ-
σταλάξατε· ὡς ἀένναοι, ποταμοὶ Παραδείσου
μερισθέντες, τῶν ἐθνῶν τὰς Ἐκκλησίας, θείαις
ποτίζετε νάμασιν.

Ὡς βολίδες ἀστράπτουσαι, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ
Πνεύματος, εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα διε-
πέμφθητε, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, ἀφθό-
κως παρέχοντες, λειτουργοὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ,
μυστηρίων γινόμενοι, καὶ θεόγραφοι, θείας χά-
ριτος πλάκες γεγραμμέναι, θεοδίδακτον τὸν
νόμον, ἱερομύσται πανόλβιοι.

Ἀλιέων ὁ κάλαμος, φιλοσόφων τὸ φρύαγμα,
καὶ ῥητόρων ῥεῦματα διετάραξε, θεοσο-
φίας διδάγματα, χαραττων καὶ δόγματα, καὶ
μυρίων ἀγαθῶν, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, εὐαγγέ-
λιον, καὶ τρυφῆς αἰδίᾳ μετσίαν, καὶ Ἀγγέλων
ἀπολαύσεις, καὶ διαμένουσιν εὐκλείαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Κόσμῳ Μοναχοῦ.

Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, ἐπεδήμησεν
ἡ ἑορτὴ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, προξενού-
σα σωτηρίαν ἡμῖν· μυστικῶς οὖν κροτήσαντες,
τούτοις προσείπωμεν· Χαίρετε φωστῆρες τῶν
ἐν σκότει, τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες. Χαί-
ρετε Πέτρε καὶ Παῦλε, δογμάτων τῶν θείων
θεμέλια ἀρράγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκευὴ
τίμια· Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, κατα-
ξιῶντες δωρεῶν αὐλῶν, τοὺς τὴν ὑμῶν ἑορτὴν,
εὐφημοῦντας ἄσμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον;
ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μο-
νογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν,
ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων,
καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ
εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι
φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἐκέ-
τευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ὁ οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν
ἐρώτησιν πρὸς τὸν χρόν ὁ Σωτὴρ, τὸν

δωδεκάριθμον ἔφησε, τῶν Ἀποστόλων· Τίνα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε δὴ ὁ πρόκριτος, Πέτρος Χριστοῦ Μαθητῶν, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς βοήσας· Σὺ εἶ Χριστὸς, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἱός· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὑψους λαβὼν ἀποκάλυψιν, καὶ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς εὐθύνas κομισάμενος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ο ἐξ ὑψίστου κληθεὶς, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἡμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σοῦ τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεῦον τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ οὐράνιον, φῶς περιήσραψε, σῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας, ἀνακαλύπτον τὴν ὠραιότητα· ὅθεν ἐπέγνωσ τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκοτόους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, ἐν ἣ τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν, ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν προβάτων ποιήσας σε· ἐντεῦθεν κλειδοῦχόν σε, τῶν οὐρανίων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐγκατέστησεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τοῖς μετὰ πίστεως προσεδρεύουσιν· ὅθεν ἀξίως καταξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σου· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἐφραίμ Καρίας.

Εορτὴ χαρμόσυτος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου· διὸ καὶ Ῥώμη συγχαίρει χορεύουσα. Ἐν ᾧδαῖς καὶ ὕμνοις ἐορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, τὴν πανσεβάσμιον ταύτην ἡμέραν, βοῶντες πρὸς αὐτὸς· Χαῖρε, Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε, τοῦ σοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε, Παῦλε παμφίλτατε, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως, καὶ διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης· ὡς ἔχον παρρησίαν, ζεῦγος ἀγιόλεκτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι.

Δόξα, Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τῶν Κορυφαίων κατὰ σειράν, καὶ ζήτη αὐτὰ ἐκεῖ. Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῶν Κορυφαίων, καὶ τῶν ΙΒ'.

Ὁ Κανὼν τῶν Κορυφαίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Πέτρον γεραίρω, Παῦλον ὕμνῳ προφρόνως.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Παράσχου μοι Κύριε, τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, σταγόνα χάριματος, λόγον τὸν εὐσημον, καὶ τερφθήσομαι, πιστῶς ἐγκωμιάζων, τῶν πρωταποστόλων σου τὰ κατορθώματα.

Ελίπες πανεύφημε, Πέτρε προθύμως τὰ πρόσκαιρα, καὶ Χριστοῦ τοῖς ἔχνεσιν ἐπηκολούθησας. Τὴν δυσπείθειαν, ἀπέλιπες δὲ Παῦλε, καὶ τῷ σὲ καλέσαντι, προσεκολλήθης Χριστῷ.

Τὴν χάριν Ἀπόστολοι, οὐσιωδῶς ἐνδημήσατε, ὑμῖν εἰσδεξάμενοι, τοῦ θείου Πνεύματος, διενείμασθε, τῆς γῆς ἀπάσης Πέτρε, καὶ Παῦλε διδάσκοντες, πάντα τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Ρητόρων πολύφθογγοι, καὶ μουσικῶν λίαν εὐηχοί, γλῶσσαι σε οὐ σθένουσι, τιμᾶν, ἢ μέλπειν Ἀγνή· ὑπὲρ ἄνθρωπον, καὶ γὰρ τὸ πεπραγμένον, ἐν σοὶ μόνῃ πέφυκε, θείον μυσῆριον.

Ὁ Κανὼν τῶν ΙΒ'. οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Χριστοῦ γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους.

Θεοφανους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων μέλπειν μοι, προθυμυμένῳ Χριστῷ, ταῖς ἰκεσίαις τούτων ὡς Θεός, τὴν ἀκτῖνα τῷ Πνεύματι, τοῦ Παναγίου δώρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

Ρώσθεντες Ῥώμη τῇ σῇ καὶ χάριτι, Χριστῷ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἔθραυσαν ἐχθρῶν, οἱ σεπτοὶ σου Ἀπόστολοι, θεοειδεῖς γένόμενοι, ταῖς ἀνενδότοις πρὸς σὲ νεύσεσιν.

Ιάσεις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῷ ὀνόματι, τὰ τῶν ἐθνῶν συστήματα τῇ σῇ, ἐπιγνώσει ἐζώγησαν, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτί σου κατελάμπρυναν.

Σοφία μαθητευθέντες ἐνδοξοί, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τῇ οὐρανίῳ, πᾶσαν προφανῶς, τῶν σοφῶν ἐμωράνατε, πολυλογίαν ἄχρηστον, τῇ συντονίᾳ τοῦ κηρύγματος.

Θεοτοκίον.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου παναγνε, τὸν ἕνα τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς,

εὐδοκίᾳ τοῦ φύσαντος, καὶ συνεργείᾳ Πνεύματος, τοῦ παναγίου Μητροπάρθενε.

Καταβασία· Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Τῶν Κορυφαίων· Ὡδὴ γ΄. Τοὺς σὺς ὑμολόγησ.

Ο σύγγονος Πέτρε σοὶ Ἀνδρέας, προφαίνει Μεσσίαν τὸν Χριστὸν, ᾧ πίστει προσεπέλασας. Καὶ σὺ Παῦλε Δεσπέσιε, τῷ Θεουργῷ Βαπτίσματι, δι' Ἀνανίου πεφώτισαι.

Νωθρῶς τοὺς τῷ γράμματι τοῦ Νόμου, προσπταίοντας γόνους Ἰσραὴλ, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ὁ Πέτρος προσενήνοχε. Τὰς τῶν ἐθνῶν ἀγέλας δέ, ὁ Παῦλος πλάνης ἐρρύσατο.

Γυμνοὺς καὶ ἀόπλους εἰς τὰ ἔθνη, ἀπέστειλās σοῦ τοὺς Μαθητὰς, ἀνθ' ὧν σου τὸ ὄνομα, βαστάζοντας τὸ ἅγιον· καὶ τὸν τῆς πλάνης πόλεμον, Χριστέ τῇ πίστει διέλυσαν.

Θεοτοκίον.

Επλήσθη Ἀπόστολοι τῇ γνῶναι, τὸν Κύριον σύμπασα ἡ γῆ, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, καὶ κόσμον καταυγάζαντα, Δεῖω ὑμῶν κηρύγματι, Πέτρε καὶ Παῦλε πανεύφημοι.

Τῶν ΙΒ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐράνια καὶ σεπτά, Θεηγοροῦντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι, κήρυκες Χριστοῦ παρεδώκατε.

Υπέδειξας οὐρανοὺς, τοὺς Μαθητὰς σου λογικοὺς Δέσποτα, δόξαν τὴν σὴν ἅπασιν, ἐκδιηγουμένους τοῖς πέρασιν.

Γραφέντες ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεδειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, τοὺς νῦν ἡμᾶς Πάνσοφα, σέβοντας προθύμως φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πάναγνε· ἄνευ σπορᾶς σὰρκα γὰρ, ἐκ σοῦ πρόσλαβὼν πέφανέρωται.

Καταβασία· Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Κατοικισθέντες ἐν φωτὶ ἀπροσίτῳ, ὡς οἰκητήρια φωτὸς πεφυκότες, οἶκον ὑμῶν τὸν ἄχρον φωτίζετε αἰεὶ, Δείαις προσφοιτήσεσιν· ὁ δὲ πῖς βροῶμεν· Σκότῃς ἡμᾶς ρύσασθε, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ χαλεπῶν ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, ἐκδυσωποῦντες τὸν Κτίστην Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτάκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺν προΐεσσό πρεσβεύσας, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποσῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σὺ γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τῶν Κορυφαίων· Ὡδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίασον.

Ρωμαλεωτάτοις μὲν οἱ ἀσθενοῖς, ῥητορικωτάτοις δὲ μέροσιν, οἱ ἰδιῶται, συμπλακέντες εὐσεβῶς, Πέτρος καὶ Παῦλος ἦσαν, νῆκος τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἀπόστολοι.

Απαστάτην Σίμωνα μάγον δεινόν, ὡς φιλοχρυσότατον ἤλεγξεν, ὁ Δεῖος Πέτρος. Ὁ δὲ Παῦλος ὁ σοφός, τὸν τρίβους διαστρέφοντα, τοῦ Χριστοῦ ἑλύμαν ἐπήρῳσεν.

Ιδιωτικώτατον ὁ ἀλιεύς, καὶ ὁ σκηνοουργὸς λόγον ἔχοντες, ἀλλ' ἠρτυμένον, Δεῖω ἄλατι ψυχᾶς, τῶν φιλοσόφων ἠδυναν, καὶ Χριστοῦ τῇ πίστει προσήγαγον.

Θεοτοκίον.

Ρῆσει Θεοπνεύστῳ λαλῶν Ἀββακούμ, ὅρος σε δασὺ καὶ κατάσκιον, ὁ Δεῖος ἔφη, τὸν ἐλθόντα ἐκ Θαιμᾶν, καὶ βροτωθέντα Δέσποινα, διὰ σοῦ μηνύων σαφέστατα.

Τῶν ΙΒ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ρημάτων Δείων ὁ φθόγγος τῶν Ἀποστόλων, πυρσοφανῶς διήλθε, τὴν οἰκωμένην πᾶσαν, πλάνης μὲν τὴν ὕλην ἐμπιπρῶν, φωτίζων δὲ χάριτι, τὰ τῶν εὐσεβούντων συστήματα.

Αμαυρωθέντα τῷ ζόφῳ τῆς ἀσεβείας Θεοφεγγεῖς φωστῆρες, οἱ Μαθηταὶ φανέντες, κόσμον κατέλάμπρυναν, ἀκτῖσι τῆς χάριτος, καὶ μαρμαρυγαῖς τοῦ κηρύγματος.

Ιερωτάταις λαμπάσιν ἡγλαϊσμένοι, τοῦ νοητῆς ἡλίου, ὡς ἀστέρες τὸν κόσμον, λάμπετε Πανόλβιοι, φωτὶ τῆς Θεότητος, πλάνης τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκοντες.

Ράβδον δυνάμεως ἔχοντες τὸν Σταυρόν σου, τὴν ἀλμυρὰν τοῦ βίου, οἱ αὐτόπταισαν Λόγε, θάλασσαν διέτεμον, ὡς ἵπποι ταράσσοντες, τῆς πολυθείας τὰ κύματα.

Θεοτοκίον.

Ωραϊσμένος ποικίλῃ φωτοχυσίᾳ, ὁ οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος, σοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Χριστὸν, Παρθένος ἡ ἄχραντος, νῦν ὡς Θεοτόκος δοξάζεται.

Καταβασία· Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῶν Κορυφαίων· Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ως ὄντα σερρότατον, Χριστὸς σε πέτραν κέκληκε, Πέτρε, καὶ ἐν σοὶ τὴν Ἐκκλησίαν, ἧς Ἀδου πύλαι οὐ κατισχύσουσι. Σὲ δὲ Παῦλε σκεῦος ἐκλογῆς, ἔφη τούτου φέρειν σε, ἐθνῶν ἐμπροσθεν τοῦ νομα.

Πέτρος ἀρνησάμενος, ἐκ τρίτου τὸν Δαδᾶσκαλον, τρίτῃ τοῦ φιλεῖν συγκαταθέσει, προσωκειώθη. Παῦλος δ' ὁ πρὶν βλασφημῶν, σοβαρῶς τε θλίβων τοὺς πιστοὺς, ὕστερον ἐκκρυπτεν, ὃν ἐδίωκε πρότερον.

Ακήρατον εὐκλειαν, καὶ δόξαν τὴν αἰδίων,
Πέτρε πρὸς Χριστὸν σὺν Παύλῳ εὖρες,
ταῖς κλεῖς αὐτὸς μὲν τῶν οὐρανῶν πιστευθεῖς·
ὁ δὲ εἰς Παράδεισον ἀχθεῖς, ῥήματα τε ἄρρητα,
μυθεῖς ὑπὲρ ἄνθρωπον, Θεοτοκίον.

Υπὸ Θείου πνεύματος, ὁ Ἡσαΐας ἐμπλεως,
τόκον τὸν ἀπάτορα προεῖπε, σὺ ἐκ Παρ-
θένου τεχθέντος Ἐμμανουὴλ, ὅς ἐστι Θεὸς ὁ
μεθ' ἡμῶν· ὃν Ἀγνή ἐκύητας, ὑπὲρ λόγον καὶ
ἐννοίαν.

Τῶν IB'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τοὺς Θεοὺς σου Χριστέ, καὶ πανσόφους Θε-
ράποντας, φῶς ἔδειξας ἐν τῷ κόσμῳ, σὲ
τὸ ἄδυτον φέγγος, τοῖς πᾶσι καταγγέλλοντας.

Οἱ πᾶσαν ἀρετὴν, προφανῶς ἐξασκήσαντες,
Ἀπόστολοι τῆς ποικίλης, τῶν δαιμόνων
κακίας, τοὺς βρόχους διελύσατε.

Υπέφνησαν ἡμῖν, τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν,
Θεότητος ἐν μονάδι, οἱ πυρίναις ἐν γλώσ-
σαις, φθεγγόμενοι Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλό-
μεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῶν Κορυφαίων. Ὡδή 5'. Τὴν Θεῖαν ταύτην.

Λαμπρά τοῦ Πέτρου τὰ θαύματα· σεπτὰ
δὲ καὶ τοῦ Παύλου τὰ τέρατα· τὰ γὰρ
σουδαρία, σικαί τε τέτων νοσήματα, τῶν ἀσθε-
νῶν ἰῶνται προσεπεγγίζοντα.

Ο Πέτρος ὄντως ὁ ἐνδοξος, καὶ Παῦλος ἀ-
ληθῶς ὁ Θεσπέσιος, δυαὶς ἢ ἑνθεος, καὶ
τῆς σεπτῆς καταγωγῆς, ζωαρχικῆς Τριάδος, ἀ-
πάντων μνήσθητε.

Νοσοῦντων ψυχὰς καὶ σώματα, ὡς Θεῖος
ἰατρὸς καὶ πανάριστος, Πέτρος ἰάσατο.
Παῦλος δὲ ἔθνη κατηύγαγε, καὶ τῷ φωτὶ Κυρίου
ἐσημειώσατο. Θεοτοκίον.

Υμνεῖν σε χρέος ὀφείλομεν, ἀλλ' ὅμως κατ'
ἀξίαν οὐ σθένομεν· διὰ ὑμνοῦντές σε, σι-
γῇ τιμῶμεν τὸ ἄφραστον, τὸ ἐπὶ σοὶ Παρθένε
πραχθέν μυστήριον.

Τῶν IB'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Στηρίζας, τοὺς μαθηταὶς σοφία καὶ χάριτι,
δυνατωτέρους εἰργάσω, τῆς Ἑλλήνων Σῶ-
τερ ἐρεσχελίας, καὶ τὰ τούτων, ἀπατηλὰ κα-
τήργησας δόγματα.

Οἱ Θεοὶ, παταμοὶ τῆς σοφίας ἐπλήρωσαν,
τῶν σωτηρίων γαμάτων, τὰς καλαδάς
πείρας τῆς Ἐκκλησίας, σωτηρίου, ἐκ τῶν πη-
γῶν τὰ ρεῖθρα πλουτήσαντες.

Φανέντες, ζωτικοί, ὡς ἀζέρες Πανόλβιοι, διε-
σκεδάσατε πᾶσαν, τὴν ζοφώδη πλάνην
ταῖς φωτοβόλοις, λαμπηδόσι, Θεογνωσίας φέγ-
γος ἀστράπτοντες. Θεοτοκίον.

Ο λην σε, τὴν πλησίον καλὴν τε καὶ ἄμωμον,
καὶ καθαρὸν εὐρὼν κρίνον, καὶ κοιλάδων
ἄνθος ὡς Θεομήτορ, ὁ νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ
κατεσκήνωσεν.

Καταβασία. Τὴν Θεῖαν ταύτην,

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ Θεοφθόγγους κήρυκας,
τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σὺ Κύριε, προσ-
ελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ
ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν
θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ
μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια,

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν σε τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου· πλά-
τυνόν μου τὸ στόμα· καὶ πληρώσας αὐτὰ,
κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκο-
λουθήσω, καὶ ἃ διδάσκω, ποιῶ πρωτὸς· πᾶς
γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας
ἐστίν· εἰ γὰρ λέγω, καὶ μὴ πράττω, ὡς χαλ-
κὸς ἦχὼν λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέον-
τα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι ὁ μό-
νος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Συναξίς τῶν Ἀ-
γίων ἐνδόξων καὶ πανευφημῶν Ἀποστόλων τῶν
IB'. Καὶ δηλώσεις, ὅπως, καὶ ποῦ ἕκαστος αὐ-
τῶν ἐκήρυξε καὶ ἐτελειώθη.

Στίχοι.

Τιμῷ Θεόπτεας δώδεκα Χριστοῦ φίλους,
Ἦρωας ἄνδρας, καὶ Θεοὺς τολμῷ λέγειν.

Δώδεκα εὐκλέεας τριακοστὴ ἀχειρεῖ μύσας.

Πέτρος.

Πέτρος ὁ Ἀπόστολος, καὶ πρῶτος τῶν Μαθητῶν, πρότε-
ρον τὸ εὐαγγέλιον κηρύξας ἐν Ἀντιόχειᾳ, ἔπειτα ἐν
Πόντῳ καὶ Γαλατικῇ καὶ Καπποδοκίᾳ Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ,
κατῆλθε μέχρι Ῥώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παριουθε-
ναι αὐτὸν ἐν ταῖς θαύμασι τὸν Σίμωνα μάγον, ὑπὲρ
Νέρωνος σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, τελειοῦται.

Παῦλος.

Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, καὶ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων
τῷ ζήλῳ καὶ τῇ πίστει Χριστὸν πᾶντας τοὺς Ἀ-
ποστόλους ὑπερβάλων, ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μέχρι τοῦ Ἰλλυρι-
κοῦ κηρύξας τὸν Χριστὸν, καὶ καταλαβὼν τὴν Ῥωμαίων
πόλιν, ὑπὸ Νέρωνος τὴν κεφαλὴν ἀπέτμηθη.

Ἀνδρέας.

Ανδρέας ὁ Ἀπόστολος, ὁ πρωτόκλητος, καὶ ἀδελφὸς Πέ-
τρου, εἰς πᾶσαν τὴν βασιλίαν Βιθυνίας τε καὶ Πόν-

του καὶ Ἀρμενίας τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ ὑποστρίψας διὰ τοῦ Πόντου καὶ Βυζαντίδος, κατήλθε μέχρι τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας ὑπὸ Αἰγιάτου σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Ἰάκωβος.

Ιάκωβος ὁ Ἀπόστολος, ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ Ἀγρίππα, διὰ τὸ εὐπαρήσιαστον αὐτοῦ, μαχαίρᾳ ἀναιρεῖται.

Ἰωάννης.

Ιωάννης ὁ Εὐαγγελιστής, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου, ὁ ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Χριστοῦ ἀναπαισών, ἐν Ἀσίᾳ καὶ ἐν Πάτρῳ ὑπὸ Δομετιανοῦ ἐξορισθεὶς, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, ὑποστρίψας ἐν Ἐφέσῳ, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, πλήρης ἡμερῶν ὑπάρχων.

Φίλιππος.

Φίλιππος ὁ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ἀνδρίου καὶ Πέτρου, καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Ἱεραπόλει, σὺν Μαριάμνῃ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ καὶ Βαρθολομαίῳ, τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Θωμᾶς.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος, Πάρθοις καὶ Μήδοις, Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς, τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσι, κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, καὶ ὑπ' αὐτῶν λόγχαις διατρωθεὶς, τελειοῦται.

Βαρθολομαῖος.

Βαρθολομαῖος ὁ Ἀπόστολος, Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσι κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, σταυρῷ προσηλωθεὶς ἐν Ἀλδανοπόλει, ἐν αὐτῇ τελειοῦται· τὸ δὲ ἄγιον αὐτοῦ Λείψανον, ἐν Λάρνακι σιδηρᾷ ἐμβληθὲν, τῇ Σαλάσῃ ἐναπορρίπτεται.

Ματθαῖος.

Ματθαῖος ὁ καὶ Λευὶ, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου, ὁ Τελώνης καὶ Εὐαγγελιστής, ὁ καὶ ποιήσας δοχὴν μεγάλην τῷ Ἰησοῦ, ἐκοιμήθη ἐν Ἱεραπόλει τῆς Συρίας, διὰ πυρὸς τελειωθεὶς.

Ἰάκωβος Ἀλφαίου.

Ιάκωβος Ἀλφαίου, ὁ καὶ ἀδελφὸς Ματθαίου (ἀμφότεροι γὰρ τὸν Ἀλφαῖον ἔσχον Πατέρα) ὑπὸ τῶν ἀπίστων σταυρῷ ἀναρτηθεὶς, τελειοῦται.

Σίμων.

Σίμων ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὁ καὶ Ναθαναὴλ ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ ὀνομαζόμενος, πᾶσαν τὴν Μαυριτανίαν, καὶ τὴν τῶν Ἀφρῶν χώραν διελθὼν, καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν, σταυρωθεὶς ὑπ' αὐτῶν, τελειοῦται.

Θαδδαῖος.

Ισίδας Ἰακώβου, ὁ παρὰ μὲν τῷ Λευκᾷ, ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς Πράξεσιν, Ἰσίδας ὀνομαζόμενος, παρὰ δὲ Ματθαίῳ καὶ Μάρκῳ Θαδδαῖος καὶ Λεβθαῖος καλούμενος, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν Μεσοποταμίᾳ κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον, θάνατον ἐκοιμήθη ἐν Ἀραράτ τῇ πόλει, ὑπὸ ἀπίστων ἀναρτηθεὶς καὶ τοξευθεὶς.

Ματθαῖος.

Ματθαῖος, ὁ ἀντὶ τοῦ προδότου—σχηματισθὲν ταῖς Ἀποστόλοις, ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ κηρύξας τὸν Χριστὸν, καὶ πολλὰς τίμωρας ὑπ' αὐτῶν αἰκισθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφὸς Θεοῦ.

Ιάκωβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, καὶ υἱὸς Ἰωσήφ τοῦ μνηστόρου, πρῶτος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων γινόμενος, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ κλημνισθεὶς, καὶ ξύλῳ τῶν κναφίων τὴν κάραν κρουσθεὶς, τελειοῦται.

Σιμεὼν.

Σίμων, ὁ καὶ Σιμεὼν καὶ Κλεόπας, ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, δεῦτερος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων. Οὗτος ἔζησεν ἔτη ρκ'. καὶ ὡς συγγενὴς τοῦ Κυρίου, καὶ τῆς Ἰουδα φυλῆς, κατακριθεὶς, καὶ ἰσοβίων Σηρίων καὶ ὄφειων καὶ ἑτέρων φαλαγγίων ἐκπαισθέντων, τὸ ἐκβληθὲν ἐκείθεν ὑγρὸν ὑπὸ Δομετιανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων ἀναγκασθεὶς πιεῖν, πέπονθεν οὐδὲν βλαβερόν. Ὑστερον δὲ ὑπὸ Τραϊανοῦ βασιλέως Σταυρῷ παραδεδεικνύμενος, τελειοῦται.

Βαρνάβας.

Βαρνάβας, ὁ καὶ Ἰωσῆς ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων ἑμφερόμενος, τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον οἰκιοχείρως γράψας, ἐν τῇ Κύπρῳ νήσῳ, λιθοβοληθεὶς, τελειοῦται.

Μάρκος.

Μάρκος ὁ Εὐαγγελιστής, ὁ χρηματίσας υἱὸς κατὰ πνεῦμα τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, καὶ ἐκ προτροπῆς αὐτοῦ τὸ Εὐαγγέλιον συγγραφάμενος, Ἀλεξανδρεῖσι καὶ τῇ ταύτης περιχώρῳ, ἕως Πενταπόλεως, ἐκήρυξεν αὐτό. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τῇ κατ' Αἴγυπτον συρεῖς, καὶ τεφρωθεὶς, ἐμαρτύρησε καὶ ἐτάφη ἐν αὐτῇ.

Λουκᾶς.

Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστής, καὶ Ἰατρός, ὁ καὶ συνέκδημος Παύλου, τὸ ἴδιον εὐαγγέλιον συγγραφάμενος, ὑπαγορεύοντας αὐτῷ τοῦ μακαρίου Παύλου, ἐτι δὲ καὶ τὸς πράξεις τῶν Ἀποστόλων· μετὰ δὲ τὸ αὐτὸν ὑπαναχωρῆσαι ἀπὸ Ῥώμης, ἐγκαταλειφθὲντος ἐκείνῃ τοῦ Παύλου, πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα διδάξας, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας, ὡς φασιν, ὀγδοήκοντα ἔτων γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Φασὶ δὲ αὐτὸν πρῶτον, τὴν εἰκόνα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς αὐτοῦ τεκούσης, καὶ τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων διὰ ζωγραφικῆς τέχνης ζωγραφῆσαι, καθεῖθεν εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐξενεχθῆναι τὸ εὐσεβὲς τοῦτο καὶ πάντιμον ἔργον.

Φίλιππος.

Φίλιππος, ὁ ἐν ταῖς Πράξεσιν ἑμφερόμενος, ὁ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ὁ καὶ γάμῳ προσομιλήσας, καὶ τέσσαρας ἔχων θυγατέρας, προφητευούσας, Διάκονος κατασταθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸν Σίμωνα ὑποκριθὲντα βαπτίσας, ἀλλὰ καὶ τὸν Αἰθίοπα εὐνοῦχον φωτίσας ὁμοίως, οὗτος ἐν Τράλλει τῆς Ἀσίας κηρύξας σὺν τοῖς αὐτοῦ θυγατέραςιν, ἐκεῖσε τὸν βίον μετήλλαξεν.

Ἀνανίας.

Ανανίας ὁ Ἀπόστολος, καὶ Ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ, δευτερευόντως καὶ Παῦλον ἐβάπτισεν· ὁ ἀποκαλύψας, οὗτος, τειλῶν πολλὰς ἰάσεις ἐν Δαμασκῷ καὶ ἐν Ἐλευθερυνόλει, ὑπὸ Λουκιανοῦ ἡγεμόνος τύπτεται βενεύρας, καὶ τὰς πλευρὰς ξίεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ ἐξω τῆς πόλεως λιθοβολεῖται.

Ἰούστος.

Ιωσήφ, ὁ καὶ Ἰούστος καὶ Βαρσαβᾶς, ὁ καὶ σύμφητος γινόμενος Ματθαίου, τῶν ἐβδομήκοντα Μαθητῶν ὑπάρχων, εἰς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στέφανος.

Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς, εἰς τῶν ἑπτά Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομήκοντα Μαθητῶν, ὁ καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς

τῶν Ἀποστόλων Πράξεσιν ἐμφέρεται, ὑπὸ Ἰουδαίων λιθοβοληθεὶς, ἀναιρέϊται, συνευδοκοῦντος τοῦ Παύλου τῇ αὐτοῦ ἀναιρέσει. Εἶτα ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἀνακομίζεται τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἀποτίθεται ἐν Κωνσταντιναῖς (*).

Πρόχορος.

Πρόχορος, καὶ αὐτὸς τῶν ἐπτά διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομήκοντα Ἀποστόλων εἷς, Ἐπίσκοπος Νικομηδείας τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Νικάνωρ.

Νικάνωρ, εἷς τῶν ἐπτά Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομήκοντα Μαθητῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Παρμενᾶς.

Παρμενᾶς, εἷς τῶν ἐπτά Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομήκοντα Μαθητῶν, ἐπ' ὧσι τῶν Ἀποστόλων ἐν εἰρήνῃ τελειώθη ἐν τῇ διακονίᾳ αὐτοῦ.

Νικόλαος.

Νικόλαος, καὶ αὐτὸς τῶν ἐπτά Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομήκοντα ἢν Μαθητῶν. Οὗτος ἐτεροδοξήσας, ἀπεβλήθη τῆς τῶν Ἀποστόλων χορείας· ἐξ οὗ καὶ ἡ τῶν Νικολαϊτῶν αἵρεσις αὐνίστη.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι οἱ πανεύφημοι Ἀπόστολοι, καὶ οἱ Δώδεκα, καὶ οἱ ὑπ' αὐτοῦς Ἐβδομήκοντα, οὓς ὁ Κύριος Ἀποστόλους ἀνέδειξε, σὺν ταῖς πισταῖς γυναῖξιν, οὐκ ἐτελέσθησαν τῷ θείῳ Βαπτίσματι, διὰ τὸ αὐτὸν ἔκρινον τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὑποσχέσθαι αὐτοῖς οὕτω μετὰ τὴν θείαν ἀνάστασιν, καὶ εἰπεῖν· Ὅτε Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ἐν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Καὶ ὅτι, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοῦ καλουμένου Ἑλαιῶνος Ὀρους, καὶ καθίσαι ἐν τῷ ὑπερώῳ, σὺν πᾶσι τοῖς πιστοῖς ἀδελφοῖς τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ παναχράντῳ αὐτοῦ Μητρί, ὡς εἶναι πάντας ἑκατὸν εἰκοσι τὸν ἀριθμὸν, κατήλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτούς· καὶ ἐμπλησθέντες ὑπ' αὐτοῦ, καθὼς καὶ Ἰωὴλ ὁ Προφήτης φησὶν, καὶ ἐδεήθησαν ἑτέρου Βαπτίσματος.

Ταῖς τῶν Ἀγίων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Κορυφαίων. Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Μεμακάρισται, ὁ Πέτρος παρὰ τοῦ Χριστοῦ, ὡς τῷτον φαίμενος, Υἱὸν τοῦ ζῶντος Θεοῦ. Παῦλος δὲ τετίμηται, ὡς σκεῦος εὐχρηστον· καὶ ἀμφοτέρω, συμμελωδοῦντες ἑψάλλον· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἷ.

Νομαλάτρας μὲν, ὁ Πέτρος ἐσυνέτιζεν, ὡς προσετέτακτο· ὁ Παῦλος δὲ ἔθνικους· τούτους τε τῇ χάριτι, Χριστοῦ προσέφερον, ἀνακραζόντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἷ.

Ὡς πανάριστος, ὁ Πέτρος τοῦ Χριστοῦ ποιμήν, τὴν ποίμνην εἴληφε· τῆς δ' Ἐκκλησίας αὐτοῦ, ὁ Παῦλος διδάσκαλος, ἔνθεος γέγονεν, ἀμφω κρίζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἷ.

(*) Περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἔρχ. ἐν τῷ μεγάλῳ Ὀρολόγιῳ, Αὐγούστου 2.

Θεοτοκίον.

Παναμώμητε, Παρθένε καὶ ἀσύγκριτε τῇ ἀγιότητι, ἡ τὸν Θεὸν ἐν σαρκὶ ἀφράστως κηύσασα, καὶ γαλουχήσασα, αὐτῷ πρέσβευε, παντοίων ἡμᾶς ρύεσθαι πειρασμῶν τε καὶ σκανδάλων.

Τῶν ΙΒ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Υἱοθετήσας, τοὺς μαθητάς σου πρὶν ὁ φύσει Υἱὸς, θέσει κληρονόμους ἔδειξας πατρικῆς, κληρουχίας Ὑπεράγαθε, καὶ συνεδρεῦειν σοι, τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότη εὐδόκησας.

Σοφίας χῦμα, καρδίας πλάτος, γλώσσαν εὐλαλον, Λόγε παρασχὼν τοῖς θείοις σου Μαθηταῖς, ἐξαπέσειλας κηρύττοντας, τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς βασιλείας πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Ἀναφανέντες, ὥσπερ νεφέλαι πλήρεις θείου φωτός, πᾶσιν ἐπομβρίζουσιν ὕδωρ ζωοποιόν, οἱ Ἀπόστολοι κραυγάζοντες· Εὐλογημένος εἷ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη, τῇ θείᾳ δόξῃ ὡφθης ἄχραντε, μόνη ἐξ αἰῶνος Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, δεξαμένη Μητροπάρθενε. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Καταθασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τῶν Κορυφαίων. Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ρώμη κρατυνθείς ὁ Πέτρος θεία, θανούσαν τὴν Ταβηθάν εὐχῇ ἀνέστησε· Παῦλος δὲ τὸν Εὐτυχον, ὕψους ὀλισθήσαντα, καὶ νεκρωθέντα ἠγειρεν, ἀμφω κραυγάζοντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁράσει φρικτῇ καὶ θαυμασίᾳ, ὁ Πέτρος καταφωτίζει τὸν Κορνήλιον· Παῦλος δὲ τὸν Γαῖον, Κρίσπον καὶ Πανέστιον, τὸν Στεφανᾶν ἐβάπτισεν, ἀμφω κραυγάζοντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φρουρούμενον Πέτρον δεδεμένον, Ἀγγέλου ἐπιστασία Χριστὸς ἔλυσε· Παῦλον σὺν τῷ Σίλᾳ δὲ, αὐθις προσευχόμενον, κολαστηρίῳ πόδας τε, δεινῶς τεινόμενον, ἀνῆκε, τὴν φρουρὰν διασεύσας· ὅθεν γεγηθότες αὐτὸν ἐδοξολόγουν.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι τῶν παθῶν τῶν ὀλεθρίων, σειράς τε ἁμαρτιῶν ἡμῶν διάρρηξον, αἷς ἕκαστος σφίγγεται· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, καὶ ἤλασμον αἰτούμεθα, ὄντες ὑπεύθυνοι· ὃν δίδε Θεοτόκε λιταῖς σου, ταῖς ὑπερυψοῦσι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ΙΒ΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ο΄ Θεῖος καὶ πάνσοφος χορὸς, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, πυρὶ τοῦ Πνεύματος, ὡς ὕλην εὐπρηστον ἔφλεξε, τῶν δαιμόνων τὰ σεβάσματα, καὶ τὰς καρδίας τῶν Πιστῶν ἐφωτάγωγησε, τῶν βωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Συμφώνως τοὺς Θεῖους μαθητὰς, καὶ Ἀποστόλους Χριστοῦ, τοὺς τὰ οὐράνια, ἡμῖν βροντήσαντας δόγματα, τῆς λειμῶνας τοὺς τῆς πίστεως, τοὺς εὐεργέτας τοὺς κοινούς τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦ Σωτῆρος, τοὺς ὑπηρετάς ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τὰ πάνσεπτα καὶ χωρητικά, δοχεῖα τοῦ φωτός, τὰς τῶν βροτῶν ἀπαρχάς, τὰς τῆ κηρύγματος σάλπιγγας, τοὺς χειμάρρους τῆς ἀφθάρτου ζωῆς, τὰς Θεοφόρους ἀστραπαῖς, τὰς ἰαμάτων πηγὰς, τοὺς νοεροὺς πόδας τῆ Εὐαγγελίου δοξάσωμεν. Θεοτοκίον.

Ο΄ πλήρης κενῆται δι’ ἡμᾶς, ἵνα πληρώσεως, αὐτῇ μετὰσχωμεν· τὴν γὰρ πανάχραντον μήτραν σε, ὑποδύς ὁ ἀπερίληπτος, τῶν πατρικῶν οὐκ ἀποστὰς κόλπων σεσάρκωται· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Καταβασία· Παῖδας εὐαγεῖς.

Τῶν Κορυφαίων. Ὡδὴ Δ΄. Ἄπας γηγενής.

Ο΄ ὅλον πανταχῶ, τὸν κόσμον διήλθετε, ὥσπερ ὑπόπτεροι· καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, φυλαῖς ἀπάσαις γλώσσαις καὶ ἔθνεσι, τὸ τοῦ Χριστοῦ κηρύξαντες, πάντες εἰλκύσατε, πρὸς τὴν πίσιν, Πέτρε παμμακάριστε, καὶ Θεσπέσιε Παῦλε Ἀπόστολε.

Νεύσας εἰς βαθύ, τὸ γῆρας καὶ φύσεως, τὸ χρέος Πέτρε πληρῶν, τῇ τοῦ διδασκάλου σε, Χριστοῦ μιμήσει σταυρὸν ὑπέμεινας· σὺ δὲ τμηθεὶς τὴν κάραν σου, Παῦλε, ὦ θαῦμα φρικτόν! ἀντὶ λύθρου, γάλακτος ἀνέβλυσας, ὀχετὸς καὶ ἀπίστους ἐπέστρεψας.

Ω΄ Θεῖα δυὰς, κόσμῳ τὸ σωτήριον, ἡ πιστευθεῖσα παντός, καὶ πρὸς Θεοσέβειαν, ἐξ ἀσεβείας μεταρρύθμισασα, καὶ μετὰ πότμον σώζουσα, ἔτι πιστῶν τὰς ψυχὰς, καὶ ἡμῶν νῦν μνήθητε καὶ πρόστητε, τοῦ Χριστοῦ Κορυφαῖοι Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Σῶτερ ἀγαθὲ, ὁ φύσει φιλόανθρωπος καὶ πολυεύσπλαγχνος, ταῖς τῆς παννυμνήτου σου, Μητρὸς Παρθένου Θεαῖς ἐντεύξεσι, Πέτρε πρεσβείαις Παύλου τε, τῶν Ἀποστόλων τῶν σῶν, τὰ ἐλέη, σοῦ καὶ τὴν βοήθειαν, οὐρανόθεν ἡμῖν ἐξαπόστειλον.

Τῶν ΙΒ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λύειν τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τὴν ἐξουσίαν εἰληφότες, παρὰ τοῦ Δεσπότη Θεόπται, τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνυμνήτων ὑμᾶς, συμπαθῶς ἐξαλείψατε, καὶ σωτηρίας ἀξιώσατε.

Ο΄ ὅλην τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, οὐσιωδῶς ὑμῖν φανεῖσαν, πάντες ὑπεδέξασθε Σοφοί, ἐν ὑπερώῳ μυσταγωγούμενοι, τὰ ὑψηλὰ διδάγματα· καὶ νῦν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Υμῖν ὁ Χριστὸς νῦν τοῖς φίλοις, ἀναπαυσάμενοις βραβεύει, τοὺς ἀμαραντίνους στεφάνους, καὶ Θεωρίας Θεῖας ἐμπίπλησιν, ὃν περ νῦν δυσωπήσατε, τὰς Ἐκκλησίας διασώσασθαι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημήσας, Δελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἀγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ’ ἀληθείας Θεονύμφευτε.

Καταβασία· Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῶν Μαθητῶν τὴν πάντιμον δωδεκάδα, χαρμονικῶς συνδράμωμεν εὐφημῆσαι. Χαίρετε τὴν σύμπασαν κυκλώσαντες, καὶ τῶν ἐθνῶν ζωγρήσαντες, τὰς κακοπίστους ἀγέλας, μαθητευθέντων τὰ Θεῖα.

Θεοτοκίον.

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν. Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Κορυφαία κρηπὶς τῶν Ἀποστόλων, τὰ πάντα κατέλιπες καὶ ἠκολούθησας, τῷ Διδασκάλῳ βωὼν αὐτῷ· Σὺν σοὶ θανοῦμαι, ἵνα καὶ ζήσω τὴν μακαρίαν ζωὴν. Τῆς Ῥώμης δὲ γέγονας σὺ πρωτεπίσκοπος, τῆς παμμεγίστου τῶν πόλεων, δόξα καὶ κλέος, καὶ Ἐκκλησίας, Πέτρε ἐδραῖωμα, καὶ πύλαι Ἰδοῦ οὐ κατισχύσουσιν, ὅντως ταύτης Χριστὸς ὡς προέφησεν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο΄ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφωρισμένος, ὑλώδους ἐμφάσεως, βάρος ἀπάσης φυγῶν, ἀνεπτέρωθης τῷ ἔρωτι, ὅντως τῆς Θεῖας, Παῦλε ἀγάπης πρὸς ὕψος ἐνθεον· ἐνθα τὸν ὑπέρφωτον, γνόφον τοῦ Θεοῦ φωτῆς, ὑπείσελθὼν ὡς τις ἄσαρκος, τὴν τῶν ἀρρήτων, κατεπλουτίσθης ῥημάτων μύησιν, καὶ ἀπεστάλης τοῖς ἐν σκότει,

τὸ φῶς μηνύων Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέ-
τευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο φῶς ὑπάρχων πρὸ πάντων τῶν αἰώνων,
ὅτε κατηξίωσας πρὸς με τὸν ἄνθρωπον,
ἐπιδημῆσαι δι' ἄφατον, φιланθρωπίαν, καὶ σὰρξ
γενέσθαι δι' ἀγαθότητα, τότε φῶτα δεύτερα τῆς
σῆς λαμπρότητος, καὶ ἀσραπῆς ἀποστείλβοντα,
τοὺς Ἀποστόλους, καὶ μαθητάς σου Σῶτερ ἀ-
νέδειξας· οἱ καὶ πεμφθέντες, κτίσιν ἅπασαν,
τῷ φωτί σου τῷ θείῳ κατηύγασαν, δυσωποῦν-
τές τε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρε καὶ Παῦλε τοῦ Λόγου ἀροτῆρες, Ἀν-
δρέα Ἰάκωβε, καὶ Ἰωάννη σοφέ, Βαρθο-
λομαῖε καὶ Φίλιππε, Θωμᾶ Ματθαῖε, Σίμων
Ἰούδα, θεῖε Ἰάκωβε, παγκόσμιε πάντιμε, τῶν
Μαθητῶν δωδεκάς, οἱ ἐν τῷ κόσμῳ κηρύξαν-
τες Ἐκκλησίας οἱ ἀλάξευτοι, ὄντως πύργοι καὶ

στύλοι ἀσάλευτοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, ἰκε-
τεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ην διηλθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σω-
τῆρος Μαθηταί, τὴν πλάνην τῶν εἰδῶλων,
ὥς ὕλην καταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν,
τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν
γνώσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε· καὶ νῦν πρεσ-
βεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἰλεως γένηται ἡμῖν, ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κα-
νόνο τῶν Κορυφαίων, Ὡδὴ γ'. καὶ ἐκ τοῦ τῶν
Δώδεκα, Ὡδὴ δ'.

Ο' Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν·
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

28.
23.

